PREDLOG
(EVA 2025-1611-0061)

ZAKON O BANČNIŠTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1. Slovenski pravni okvir in splošno o ureditvi

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25; v nadaljnjem besedilu: ZBan-3), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel naslednjih sedem direktiv:

- Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/857 z dne 1. decembra 2023 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo standardizirano metodologijo in poenostavljeno standardizirano metodologijo za oceno tveganj, izhajajočih iz morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih iz netrgovalne knjige institucije (UL L št. 2024/857 z dne 24. 4. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
- Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 2024/1174 z 22. 4. 2024);
- Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1);
- Direktivo Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40);
- Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1640 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o mehanizmih, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Direktive (EU) 2019/1937 ter spremembi in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 (UL L št. 2024/1640 z dne 19. 6. 2024);
- Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L št. 68 z dne 26. 2. 2021, str. 14);

- Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023, str. 1);
- Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023, str. 1).

Z ZBan-3 se ureja tudi delno izvajanje Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1507 z dne 22. februarja 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo meril in dejavnikov, ki jih morajo Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski bančni organ in pristojni organi upoštevati v zvezi s svojimi pristojnostmi za poseganje (UL L št. 2024/1507 z dne 30. 5. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1114/EU).

Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21) je bil sprejet 27. 5. 2021 in je začel veljati 23. 6. 2021. Njegov osnovni cilj je bila nadgraditev predhodnega Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL, 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je z njegovo uveljavitvijo prenehal veljati. V okviru nadgraditve ZBan-2 velja poudariti naslednje nadgraditve: (i) rešitve v okviru prenosa Direktive 2019/878/EU, (ii) rešitve, povezane z odločitvami sodišč, (iii) rešitve glede licenciranja nadzornega sveta in (iv) druge rešitve (npr. plačevanje letnega nadomestila za nadzor v enkratnem znesku).

Z Zakonom o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij (Uradni list RS, št. 123/21; v nadaljnjem besedilu: ZBNIP) je bil ZBan-3 dopolnjen z določbami (80. do 84. člen ZBNIP) v okviru prenosa Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 64), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 405 z dne 2. 12. 2020, str. 84).

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 17/25) je bil osnovni zakon dopolnjen s prenosom številnih predpisov EU. V zvezi z digitalno odpornostjo se je nadgradilo notranje upravljanje, zahteva glede načrtov neprekinjenega poslovanja ter ocene tveganj in poročanja. V zvezi s trgom kriptosredstev so se dodale tri nove vrste finančnih storitev, ki jih lahko opravljajo banke. Dodatno se je uvedlo revizorjevo poročilo o dajanju zagotovil o trajnostnosti. Novela je določila tudi večjo jasnost glede uporabe določbe glede t. i. kreditnih družb (velikih investicijskih, ki so po zakonodaji Evropske unije obravnavane kot kreditne institucije zaradi nadzora nad njimi s strani ECB. Dodatno se je z novelo nadgradilo obstoječi zakon z nekaterimi preostalimi vsebinami. Med drugim se je (i) omogočilo možnost uporabe spletnega portala ECB za vlaganje vlog in informacij kot pomemben korak v smeri digitalizacije. (ii) Ukinilo se je dodatni revizijski pregled in predložitev dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki v izogib podvajanju zahtev za banke. (iii) Zagotovila se je pravna podlaga za nadzorniški dialog v okviru nadzorniškega pisma. (iv) Uredila se je pravna podlaga za poročilo o preliminarnih ugotovitvah inšpekcijskega pregleda banke. (v) Podaljšalo se je rok za izdajo sklepa o odpravi procesnih pomanjkljivosti v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. (vi) Določile so se možnosti ukrepanja Banke Slovenije v času od sprejema odločitve za propad ali verjetni propad banke. (vii) Podaljšal se je zastaralni rok upoštevaje kompleksnost postopkov o prekršku iz pristojnosti Banke Slovenije.

ZBan-3 ureja naslednja področja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
- pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;

- pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
- ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Slovenij.

1.2. Razlogi za sprejem predloga zakona

V nadaljnjem besedilu je povzeta problematika, ki se nadgrajuje s predlogom zakona in je vezana na prenos Direktive (EU) 2024/1619 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji (UL L št. 2024/1619 z dne 19.6.2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1619/EU)[1].

1.2.1. Banke iz tretjih državah

1.2.1.1. Pogoji za opravljanje bančnih storitev iz tretjih držav

Opravljanje osnovnih bančnih storitev iz Priloge I, točke 1, 2 in 6, k Direktivi 2013/36/EU bi moralo biti pogojeno z izrecno in harmonizirano zahtevo glede dovoljenja, določeno v pravu Unije, v skladu s katero morajo družbe s sedežem v tretji državi, ki želijo opravljati take osnovne bančne storitve v Uniji, ustanoviti vsaj podružnico v državi članici, taka podružnica pa bi morala imeti **dovoljenje** v skladu s pravom Unije, razen če želi družba opravljati bančne storitve v Uniji prek podrejene družbe.

Uporaba bančnih storitev izven Unije mora ostati nespremenjena. (a) Zahteva po ustanovitvi podružnice v Uniji se ne bi smela uporabljati v primerih povpraševanja na **lastno pobudo**, to je kadar stranka ali nasprotna stranka izključno na lastno pobudo naveže stik z družbo s sedežem v tretji državi zaradi opravljanja bančnih storitev, vključno z njihovim nadaljnjim opravljanjem, ali bančnih storitev, ki so tesno povezane s tistimi, po katerih se prvotno povprašuje.

(b) Da bi preprečili, da bi se podjetja iz tretjih držav izogibala pravilom, ki se uporabljajo za čezmejno opravljanje bančnih storitev, bi morali imeti pristojni organi možnost spremljati opravljanje navedenih storitev. Zahteva po ustanovitvi podružnice v Uniji se prav tako ne bi smela uporabljati za medbančne in medposredniške **transakcije**.

(c) Poleg tega, brez poseganja v ureditev izdajanja dovoljenj iz Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta, se zahteva po ustanovitvi podružnice ne bi smela uporabljati v primerih, v katerih kreditne institucije iz tretjih držav v Uniji opravljajo **investicijske storitve** in posle iz Priloge I, oddelek A, k Direktivi 2014/65/EU ter katere koli pomožne storitve, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedene direktive, vključno z opravljanjem storitev trgovanja s finančnimi instrumenti ali upravljanjem zasebnega premoženja. Vendar bi se pri takem izvzetju morala upoštevati skladnost s pravili o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma iz Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta.

1.2.1.2. Vzpostavitev regulativnega okvira

Za podružnice, ki jih ustanovijo družbe iz tretje države za opravljanje bančnih storitev v državi članici, velja **nacionalno pravo**, njihova ureditev pa je zgolj v zelo omejenem obsegu harmonizirana z Direktivo 2013/36/EU. Čeprav so podružnice iz tretjih držav v precejšnjem in vse večjem obsegu prisotne na bančnih trgih Unije, zanje trenutno veljajo samo zelo splošne zahteve glede informacij, ne pa tudi bonitetni standardi na ravni Unije ali dogovori o nadzorniškem sodelovanju. Zaradi popolne odsotnosti skupnega bonitetnega okvira se za podružnice iz tretjih držav uporabljajo različne nacionalne zahteve z različnimi ravnmi preudarnosti in obsega.

Poleg tega pristojni organi nimajo celovitih informacij in potrebnih nadzorniških orodij za ustrezno spremljanje posebnih tveganj, ki izhajajo iz poslovanja skupine iz tretjih držav v eni ali več državah

[1] V skladu z navedenim je vsebina podpoglavja črpana iz uvodnega dela Direktive (EU) 2024/1619 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji

članicah prek podružnic in podrejenih družb. V zvezi z njimi trenutno ni integriranih nadzorniških ureditev in pristojni organ, odgovoren za nadzor posamezne podružnice iz tretje države, ni dolžan izmenjavati informacij s pristojnimi organi, ki nadzorujejo druge podružnice in podrejene družbe iste skupine. Tako razdrobljeno regulativno okolje ustvarja tveganja za finančno stabilnost in celovitost trga v Uniji, zato bi ga bilo treba ustrezno obravnavati z usklajenim regulativnim okvirom za podružnice iz tretjih držav. Tak okvir bi moral vsebovati **minimalne** skupne **zahteve** glede izdaje dovoljenj, bonitetnih standardov, notranjega upravljanja, nadzora in poročanja. Ta sklop zahtev bi moral temeljiti na zahtevah, ki jih države članice že uporabljajo za podružnice iz tretjih držav na svojih ozemljih, pri čemer bi bilo treba upoštevati podobne ali enakovredne zahteve, ki jih tretje države uporabljajo za tuje podružnice, s ciljem zagotoviti skladnost med državami članicami in uskladiti regulativni okvir Unije za podružnice iz tretjih držav s prevladujočimi mednarodnimi praksami na tem področju.

Pristojni organi bi morali imeti možnost, da pri izdajanju dovoljenj podružnicam iz tretjih držav in njihovem nadzoru učinkovito izvajajo svoje **nadzorniške** funkcije. V ta namen morajo imeti dostop do vseh potrebnih informacij o matični družbi podružnice iz tretje države, ki jih imajo nadzorni organi zadevne tretje države, in možnost, da učinkovito usklajujejo svoje nadzorniške dejavnosti z nadzorniškimi dejavnostmi nadzornih organov tretje države. Preden začne podružnica iz tretje države opravljati dejavnosti v državi članici, bi si morali pristojni organi prizadevati skleniti dogovor z nadzornim organom zadevne tretje države ter tako omogočiti sodelovanje in izmenjavo informacij. Tak dogovor bi moral temeljiti na modelu za upravne dogovore, ki ga pripravi EBA. Pristojni organi bi morali informacije o takih dogovorih predložiti EBA. Kadar sklenitev upravnega dogovora na podlagi modela, ki ga pripravi EBA, ni mogoča, bi pristojni organi morali imeti možnost uporabiti druge dogovore, na primer izmenjavo uradnih dopisov, da bi zagotovili, da lahko izvajajo svojo nadzorniško funkcijo.

1.2.1.3. Klasifikacija po stopnji tveganja

Zaradi sorazmernosti bi morale biti minimalne zahteve za podružnice iz tretjih držav prilagojene tveganju, ki ga te predstavljajo za **finančno stabilnost** in celovitost trga v Uniji in državah članicah. Podružnice iz tretjih držav bi morale biti zato razvrščene v razred 1, kadar se štejejo za bolj tvegane, sicer pa v razred 2, kadar se šteje, da so majhne in nekompleksne in ne predstavljajo znatnega tveganja za finančno stabilnost, skladno z opredelitvijo „majhne in nekompleksne institucije“ iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede na to bi bilo treba za podružnice iz tretjih držav, ki imajo v državi članici knjižena sredstva v višini 5 milijard EUR ali več, šteti, da zaradi njihove večje velikosti in kompleksnosti predstavljajo večje tveganje, saj bi lahko njihov propad povzročil resne motnje na trgu bančnih storitev ali v bančnem sistemu države članice. Podobno bi bilo treba za bolj tvegane šteti podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za sprejemanje vlog na drobno, in sicer ne glede na njihovo velikost, kadar znesek takih vlog na drobno preseže določen prag, saj bi njihov propad lahko prizadel zelo ranljive vlagatelje in povzročil izgubo zaupanja v varnost in trdnost bančnega sistema države članice ter njegovo zmožnost zaščititi prihranke državljanov. Obe vrsti podružnic iz tretjih držav bi bilo zato treba uvrstiti v razred 1 podružnic iz tretjih držav.

Podružnice iz tretjih držav bi morale biti uvrščene v razred 1 tudi, kadar za matično družbo velja določena ureditev, vendar za nadzor in izvajanje take ureditve ni bilo ugotovljeno, da sta vsaj **enakovredna** temu, kar se zahteva z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, ali kadar je zadevna tretja država uvrščena med tretje države z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti, v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. Te podružnice iz tretjih držav predstavljajo pomembno tveganje za finančno stabilnost v Uniji in državi članici, v kateri imajo sedež, ker regulativni okvir oziroma okvir za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki se uporabljata za njihovo matično družbo, ne zajema ustrezno ali ne omogoča ustreznega spremljanja posebnih tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih opravlja podružnica v državi članici, ali tveganj za nasprotne stranke v državi članici, ki izhajajo iz skupine iz tretje države.

1.2.1.4. Sistemska pomembnost in ukrepi

Pristojni organi bi morali imeti izrecno pooblastilo, da v posameznih primerih zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav vložijo vlogo za dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU, in sicer vsaj, kadar te podružnice izvajajo dejavnosti s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah v nasprotju s pravili notranjega trga ali kadar predstavljajo pomembno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri imajo sedež, ali kadar je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali višji od **40 milijard**

EUR ali če je znesek sredstev, ki jih ima podružnica iz tretje države v državi članici, v kateri je ustanovljena, enak ali višji od 10 milijard EUR.

Poleg tega bi bilo treba od pristojnih organov zahtevati, da **ocenijo**, ali so podružnice iz tretjih držav, kadar je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali večji od 40 milijard EUR, sistemsko pomembne. Zadevni pristojni organi bi tako ocenjevanje morali izvajati za vse podružnice iz tretje države, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, in imajo sedež v eni državi članici oziroma Uniji. Pri tem ocenjevanju bi bilo treba v skladu s posebnimi merili preučiti, ali te podružnice predstavljajo podobno raven tveganja za finančno stabilnost Unije ali njenih držav članic kot institucije, opredeljene kot »sistemsko pomembne« na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013.

Kadar pristojni organi ugotovijo, da so podružnice iz tretjih držav sistemsko pomembne, bi bilo treba zanje uvesti ustrezne zahteve za **zmanjševanje tveganj** za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti za te namene možnost od podružnic iz tretjih držav zahtevati, da zaprosijo za dovoljenje kot podrejene institucije na podlagi Direktive 2013/36/EU, da lahko še naprej izvajajo bančne dejavnosti v državi članici ali v Uniji. Poleg tega bi morali imeti pristojni organi možnost naložiti druge zahteve, zlasti obveznost prestrukturiranja sredstev ali dejavnosti podružnic iz tretjih držav v Uniji, tako da te podružnice ne bi bile več sistemsko pomembne, ali zahtevo po izpolnjevanju dodatnih zahtev glede kapitala, likvidnosti, poročanja ali razkritij, kadar bi to zadoščalo za obravnavanje tveganj za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da podružnicam iz tretjih držav, ki so ocenjene, kot sistemsko pomembne, ne naložijo nobene od teh zahtev, vendar bi v tem primeru morali predložiti obrazloženo uradno obvestilo EBA in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije. Da bi upoštevali posledice za celotno Unijo, bi se morali pristojni organi, ki se odločijo, da bodo v skladu s svojimi pooblastili zahtevali dovoljenje kot za podrejeno institucijo, predhodno posvetovati z EBA in zadevnimi pristojnimi organi.

1.2.1.5. Nadzor nad dejavnostmi skupin iz tretjih držav v Uniji

Za spodbujanje doslednosti nadzorniških odločitev v zvezi s skupino iz tretje države, ki ima podružnice in podrejene družbe po vsej Uniji, bi se morali pristojni organi pri izvajanju ocene sistemske pomembnosti **posvetovati** z **EBA** in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, da bi ocenili tveganja za finančno stabilnost, ki bi jih zadevna podružnica iz tretje države lahko predstavljala za države članice, ki niso država članica, v kateri je bila ustanovljena.

Pristojni organi bi morali redno preverjati, ali podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo ustrezne zahteve iz Direktive 2013/36/EU in sprejeti nadzorniške **ukrepe** za te podružnice za zagotovitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti s temi zahtevami. Da bi olajšali učinkovit nadzor nad izpolnjevanjem teh zahtev s strani podružnic iz tretjih držav in omogočili celovit pregled nad dejavnostmi skupin iz tretjih držav v Uniji, bi moralo biti pristojnim organom na voljo skupno nadzorniško in finančno poročanje v skladu s standardiziranimi predlogami.

Poleg tega je za zagotovitev celovitega nadzora nad vsemi dejavnostmi skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji prek podružnic iz tretjih držav, s katerim bi preprečili izogibanje zahtevam, ki veljajo za te skupine na podlagi prava Unije, in čim bolj zmanjšali morebitna tveganja za finančno stabilnost Unije, treba vzpostaviti ustrezne dogovore o **sodelovanju** med pristojnimi organi. Zlasti bi bilo treba podružnice iz tretjih držav razreda 1 vključiti v obseg pristojnosti kolegijev nadzornikov skupin iz tretjih držav v Uniji. Kadar tak kolegij še ne obstaja, bi morali pristojni organi vzpostaviti ad hoc kolegij za vse podružnice iz tretjih držav razreda 1, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, kadar ta skupina posluje v več kot eni državi članici.

Okvir Unije za podružnice iz tretjih držav bi bilo treba uporabljati brez poseganja v **diskrecijsko** pravico, ki jo trenutno imajo države članice, da na splošno zahtevajo, da družbe iz nekaterih tretjih držav opravljajo bančne storitve na njihovem ozemlju izključno prek podrejenih institucij, ki so pridobile dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU. Ta zahteva bi se lahko nanašala na tretje države, ki uporabljajo bančne bonitetne in nadzorniške standarde, ki niso enakovredni standardom na podlagi nacionalnega prava države članice, ali na tretje države, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti.

Ne glede na trenutno veljavna pravila o varovanju skrivnosti bi bilo treba izboljšati **izmenjavo informacij** med pristojnimi organi in davčnimi organi. Izmenjava informacij bi morala biti v vsakem primeru v skladu z nacionalnim pravom, relevantni pristojni organi pa bi se morali dogovoriti o razkritju, kadar informacije izvirajo iz druge države članice.

1.2.2. Tveganja ESG v bonitetnem okviru

Unija se je z evropskim zelenim dogovorom, ki ga je Komisija predstavila v sporočilu z dne 11. decembra 2019, zavezala, da bo do leta 2050 postala podnebno nevtralna. Finančni sistem ima pomembno vlogo pri podpori temu prehodu, ki se ne nanaša samo na zajemanje in podpiranje priložnosti, do katerih bo prišlo, temveč tudi na ustrezno upravljanje tveganj, ki jih lahko ta vključuje. Ker imajo lahko navedena tveganja posledice za stabilnost posameznih institucij ter finančnega sistema kot celote, je potreben okrepljen regulativni bonitetni okvir, ki bo bolje vključeval povezana tveganja.

Prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo, ki je po obsegu brez primere, bo močno vplival na finančni sistem. Leta 2018 je mreža centralnih bank in nadzornikov za ozelenitev finančnega sistema potrdila, da so s podnebjem povezana tveganja vir finančnega tveganja. V sporočilu Komisije z dne 6. julija 2021 z naslovom »Strategija za financiranje prehoda na trajnostno gospodarstvo« (prenovljena strategija za trajnostno financiranje) je poudarjeno, da okoljska, družbena in upravljavska (ESG) tveganja ter tveganja, ki izhajajo iz fizičnih učinkov podnebnih sprememb, izgube biotske raznovrstnosti in širše degradacije okolja, zlasti ekosistemov, predstavljajo izziv brez primere za gospodarstvo Unije in za stabilnost finančnega sistema. Ta tveganja imajo posebne značilnosti, kot to, da so usmerjena na prihodnost in imajo različne učinke na krajši, srednji in daljši rok. Zaradi posebnosti podnebnih in drugih okoljskih tveganj, na primer tveganj, ki izhajajo iz degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti, tako v smislu tveganj v zvezi s prehodom kot fizičnih tveganj, je treba ta tveganja obvladovati dolgoročno, vsaj za obdobje 10 let.

1.2.2.1. Nadzor nad tveganji in krepitev bonitetnih ukrepov

Ker bo prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo dolgotrajen in korenit, bo zahteval znatne spremembe poslovnih modelov institucij. Za dosego cilja nevtralnosti emisij toplogrednih plinov gospodarstva Unije do leta 2050 in hkratno obvladovanje povezanih tveganj je treba ustrezno prilagoditi finančni sektor in predvsem kreditne institucije. Pristojni organi bi morali zato imeti možnost, da ta proces prilagajanja **ocenijo** in posredujejo v primeru, da institucije podnebna tveganja, pa tudi tveganja, ki izhajajo iz degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti, upravljajo tako, da s tem ogrožajo stabilnost posameznih institucij ali splošno finančno stabilnost.

Pristojni organi bi morali tudi spremljati in biti pooblaščeni za **ukrepanje**, kadar obstajajo tveganja, ki izhajajo iz trendov na področju prehoda v zvezi z ustreznimi regulativnimi cilji držav članic in Unije glede ESG dejavnikov. Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni tudi za okrepitev ciljev, ukrepov in dejanj v okviru bonitetnih načrtov institucij, kadar so ocenjeni kot nezadostni za kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obravnavanje ESG tveganj in bi zaradi tega lahko predstavljali pomembna tveganja za njihovo rešljivost. Podnebna, in širše, okoljska tveganja bi bilo treba skupaj s socialnimi in upravljavskimi tveganji obravnavati v enotni kategoriji tveganj, da se omogoči celovita in usklajena vključitev teh dejavnikov, saj se pogosto prepletajo. ESG tveganja so tesno povezana s pojmom trajnostnosti, saj ESG dejavniki predstavljajo tri glavne stebre trajnostnosti.

2.2. Postopki za upravljanje in poslovni modeli

Za ohranjanje zadostne odpornosti na negativne učinke ESG dejavnikov morajo biti institucije s sedežem v Uniji sposobne sistematično odkrivati, meriti in upravljati ESG tveganja, od njihovih nadzornikov pa bi bilo treba zahtevati, da **ocenijo tveganja** na ravni posamezne institucije in na sistemski ravni, pri čemer bi morali dati prednost okoljskim dejavnikom, z razvojem metodologije in orodij za ocenjevanje pa nato nadaljevati z drugimi dejavniki trajnostnosti.

Od institucij bi bilo treba zahtevati, da ocenijo **usklajenost** svojih **portfeljev** z ambicijami Unije glede podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter preprečevanja degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti. Institucije bi morale biti obvezane pripraviti posebne načrte za obravnavanje finančnih

tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s trendi prehoda v zvezi ustreznimi regulativnimi cilji Unije in držav članic.

Od institucij bi bilo treba zahtevati, da imajo zanesljive ureditve upravljanja in **notranje postopke** za upravljanje ESG tveganj ter vzpostavljene strategije, odobrene s strani njihovih upravljalnih organov, ki ne upoštevajo samo trenutnega učinka ESG dejavnikov, ampak tudi prihodnjega. Skupno znanje in ozaveščenost o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih v upravljalnih organih institucij ter razporejanje notranjega kapitala institucije za obravnavanje ESG tveganj bodo prav tako ključnega pomena za okrepitev odpornosti na negativne posledice teh tveganj. Zaradi posebnosti ESG tveganj se lahko njihovo razumevanje, merjenje in upravljanje med institucijami znatno razlikujejo. Za zagotovitev zbliževanja v zvezi s tem na ravni Unije in enotnega razumevanja ESG tveganj bi bilo treba v bonitetnem regulativnem okviru določiti ustrezne opredelitve in minimalne standarde za ocenjevanje teh tveganj.

Institucije imajo kot glavne ponudnice financiranja za podjetja in gospodinjstva v Uniji pomembno vlogo pri spodbujanju trajnostnega razvoja v vsej Uniji. Da bi Unija uresničila svoj splošni cilj iz Uredbe (EU) 2021/1119, da do leta 2050 postane podnebno nevtralna, morajo institucije vlogo spodbujanja trajnostnega razvoja vključiti v svoje politike in dejavnosti. Da bi podprli ta proces vključevanja, je treba preverjati ustreznost **poslovnih modelov** in strategij institucij za dosego ustreznih regulativnih ciljev Unije za trajnostno gospodarstvo, med drugim glede na ukrepe, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, da bi identificirali ESG tveganja, ki izhajajo iz neusklajenosti. Kadar institucije razkrijejo svoje cilje in zaveze na področju trajnostnosti skladno z drugimi obveznimi ali prostovoljnimi okviri za trajnostnost bi morali biti ti cilji in zaveze skladni s posebnimi načrti za obravnavanje ESG tveganj, s katerimi se institucije soočajo na kratki, srednji in dolgi rok.

Pristojni organi bi morali z ustreznimi nadzornimi dejavnostmi oceniti, v kolikšni meri se institucije soočajo z **ESG tveganji** ter ali imajo vzpostavljene spremljajoče politike upravljanja in operativne ukrepe, ki se odražajo v ciljih in mejnikih, ki so določeni v njihovih bonitetnih načrtih in so skladni z njihovimi razkritimi zavezami na področju trajnostnosti v okviru procesa prilagajanja na podnebno nevtralnost do leta 2050. Za spodbujanje zanesljivega in učinkovitega nadzora tveganj ter za vodstveno ravnanje, ki bo v skladu z njihovo dolgoročno strategijo za trajnostnost, bi morala biti sestavni del plačilnih politik in praks institucij tudi njihova nagnjenost k prevzemanju tveganj v povezavi z ESG tveganji.

Določbe Direktive 2013/36/EU o okviru za blažilnik sistemskih tveganj se že lahko uporabljajo za obravnavanje različnih vrst sistemskih tveganj, vključno s sistemskimi tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami. V kolikor pristojni oziroma imenovani organi institucije menijo, da bi lahko imela tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo držav članic, bi morali uvesti stopnjo **blažilnika sistemskih tveganj**, ki bi se lahko uporabljala tudi za nekatere skupine ali podskupine izpostavljenosti, na primer tiste, ki se nanašajo na fizična tveganja in tveganja prehoda, povezana s podnebnimi spremembami, kadar menijo, da bi bila uvedba take stopnje učinkovita in sorazmerna za zmanjševanje teh tveganj.

1.2.3. Pooblastila za ukrepanje in sankcioniranje

*Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi morajo izpolnjevati bonitetne zahteve, saj je to bistveno za zagotovitev njihove varnosti in trdnosti ter za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema, tako na ravni celotne Unije kot v vsaki državi članici. Zato bi morali imeti ECB in pristojni nacionalni organi pooblastilo za sprejetje **pravočasnih in odločnih ukrepov**, kadar te institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi in njihovi operativni vodje ne izpolnjujejo bonitetnih zahtev ali nadzorniških odločitev.*

1.2.3.1. Kazni za kršitve pravil

Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na področju pooblastil za sankcioniranje bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne **upravne kazni**, **periodične denarne kazni** in druge upravne ukrepe v zvezi s kršitvami nacionalnih določb, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, in kršitvami Uredbe (EU) št. 575/2013 ali kršitvami odločitev, ki jih pristojni organi sprejmejo na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe. Te upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi bi morali izpolnjevati določene minimalne zahteve, vključno z minimalnimi pooblastili, ki bi se morala podeliti pristojnim organom, da jih lahko nalagajo, merili, ki bi jih morali

pristojni organi upoštevati pri njihovi uporabi, zahtevami glede objave oziroma ravnmi upravnih kazni ter periodičnih denarnih kazni. EBA bi bilo treba naložiti, da poroča o sodelovanju med pristojnimi organi v okviru uporabe upravnih kazni, periodičnih denarnih kazni in drugih upravnih ukrepov.

1.2.3.2. Usklajevanje upravnih in kazenskih postopkov

Države članice bi morale imeti možnost, da naložijo upravne kazni, kadar za zadevno kršitev velja tudi nacionalno kazensko pravo. Pristojni organi bi morali pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in ravni upravnih denarnih kazni upoštevati vse prejšnje kazni, ki so bile za enako kršitev že naložene po kazenskem pravu fizični ali pravni osebi, odgovorni za to kršitev. S tem bi zagotovili, da je strogost vseh upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov, naloženih za kazenske namene, v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov, ki izhajajo iz istega kršitvenega ravnanja, omejena na to, kar je potrebno glede na resnost zadevne kršitve. V ta namen bi morale države članice vzpostaviti ustrezne mehanizme za zagotovitev ustrezne in pravočasne obveščenosti pristojnih organov in pravosodnih organov o vseh upravnih in kazenskih postopkih, uvedenih proti isti fizični ali pravni osebi.

1.2.3.3. Odvračilne denarne kazni

Upravne denarne kazni bi morale imeti odvračilen učinek, da se prepreči, da bi fizična ali pravna oseba, ki krši nacionalne določbe, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v prihodnosti ravnala enako ali podobno. Upravne denarne kazni za pravne osebe bi se morale uporabljati dosledno, zlasti kar zadeva določitev najvišjega zneska takih kazni, pri katerem bi bilo treba upoštevati skupni letni neto promet zadevne družbe. Vendar skupni letni neto promet v smislu Direktive 2013/36/EU trenutno ni niti dovolj izčrpen niti dovolj jasen, da bi bili zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji pri uporabi upravnih denarnih kazni. Za zagotovitev doslednega izračuna po vsej Uniji bi bilo treba v Direktivi 2013/36/EU določiti seznam elementov, ki jih je treba vključiti v izračun skupnega letnega neto prometa.

1.2.3.4. Periodične denarne kazni

Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni, da poleg upravnih denarnih kazni institucijam, finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in tistim članom upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjemu vodstvu, nosilcem ključnih funkcij, drugim pomembnim nosilcem tveganja in vsem drugim fizičnim osebam za katere se v skladu z nacionalnim pravom ugotovi, da so odgovorni za kršitev obveznosti zagotavljanja skladnosti z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša Direktiva 2013/36/EU, obveznosti na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ali odločitve pristojnih organov na podlagi navedenih določb ali navedene uredbe, nalagajo tudi periodične denarne kazni. Države članice bi morale določiti posebna pravila in učinkovite mehanizme za uporabo periodičnih denarnih kazni. Periodične denarne kazni bi morale biti naložene, kadar se kršitev nadaljuje. Brez poseganja v procesne pravice prizadetih oseb na podlagi veljavnega prava, vključno z njihovo pravico do zaslišanja, bi morali imeti pristojni organi možnost, da te periodične denarne kazni naložijo, ne da bi jim bilo treba na osebo kršiteljico predhodno nasloviti zahtevo, odredbo ali opozorilo, v katerem bi zahtevali ponovno zagotovitev skladnosti. Ker je namen periodičnih denarnih kazni prisiliti fizične ali pravne osebe, da prenehajo s trajajočo kršitvijo, uporaba periodičnih denarnih kazni pristojnim organom ne bi smela preprečiti, da za isto kršitev naložijo naknadne upravne kazni. Periodične denarne kazni bi moralo biti možno naložiti na določen datum in tako, da se začnejo uporabljati pozneje. Če države članice ne določijo drugače, bi bilo treba periodične denarne kazni izračunati na dnevni osnovi.

1.2.3.5. Dodatne kazni in ukrepi

Da bi zagotovili kar najširši nabor ukrepov po kršitvi in pomagali preprečiti nadaljnje kršitve, bi morale države članice imeti možnost določiti dodatne upravne kazni in višje ravni upravnih denarnih kazni ter periodične denarne kazni, ne glede na to, ali za take kršitve na podlagi nacionalnega prava obstaja upravna kazen ali drug upravni ukrep.

1.2.3.6. Preprečevanje nesorazmernih finančnih posledic

Pristojni organ bi moral pri nalaganju periodičnih denarnih kazni upoštevati morebitni učinek take kazni na finančni položaj fizične ali pravne osebe kršiteljice in si prizadevati preprečiti, da bi kazen povzročila

insolventnost pravne ali fizične osebe kršiteljice ali privedla do resnih finančnih težav ali da bi predstavljala nesorazmeren delež letnega prihodka fizične osebe ali skupnega letnega neto prometa pravne osebe. Pristojni organi bi morali hkrati zagotoviti, da se periodične denarne kazni naložijo članom upravljalnega organa, višjemu vodstvu, nosilcem ključnih funkcij, drugim pomembnim nosilcem tveganja in vsem drugim fizičnim osebam, za katere se ugotovi, da so individualno ali kolektivno neposredno odgovorne za kršitev.

1.2.3.7. Sodni organi v izjemnih primerih

V izjemnih okoliščinah, kadar pravni sistem države članice ne omogoča naložitve upravnih kazni iz te direktive, bi bilo treba omogočiti, da se izjemoma uporabijo pravila o upravnih kaznih na tak način, da kazen predlaga pristojni organ, naloži pa jo sodni organ. Ne glede na to morajo zadevne države članice zagotoviti, da ima uporaba takih pravil in kazni učinek, ki je enakovreden upravnim kaznim, ki jih naložijo pristojni organi. Predvidene kazni bi torej morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

1.2.3.8. Pregled vpliva modelov na kapitalske zahteve

Po uvedbi Mednarodnega standarda računovodskega poročanja 9 Finančni instrumenti (MSRP 9) 1. januarja 2018 na zneske kapitala in regulativne količnike institucij neposredno vpliva rezultat izračuna pričakovanih kreditnih izgub, ki temelji na pristopih modeliranja. Isti pristopi modeliranja so tudi podlaga za izračun pričakovanih kreditnih izgub, kadar institucije uporabljajo nacionalne računovodske okvire. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasen pregled o učinku, ki ga imajo ti izračuni na razpon vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za podobne izpostavljenosti. Za ta namen bi moral postopek primerjanja zajemati tudi te pristope modeliranja. Glede na to, da lahko institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje, prav tako uporabljajo modele za izračun pričakovanih kreditnih izgub v okviru MSRP 9, bi morale biti tudi te institucije ob upoštevanju načela sorazmernosti vključene v postopek primerjanja.

1.2.3.9. Primerjava modelov za tržno tveganje

Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta (12) je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 z uvedbo revidiranega okvira za tržno tveganje, ki ga je razvil Baselski odbor za bančni nadzor. Alternativni standardizirani pristop, ki je del tega novega okvira, institucijam omogoča modeliranje nekaterih parametrov, uporabljenih pri izračunu tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasen pregled o razponu vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za podobne izpostavljenosti, ne samo na podlagi alternativnega pristopa notranjih modelov, temveč tudi na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa. Zato bi moral postopek primerjanja tržnega tveganja zajemati revidirane standardizirane pristope in pristope notranjih modelov, ob upoštevanju načela sorazmernosti.

1.2.4. Upravljalni organi

1.2.4.1. Sposobnost in primernost članov upravljalnih organov

Namen ocenjevanja primernosti članov upravljalnih organov je zagotoviti, da so ti člani usposobljeni za svojo vlogo in imajo dober ugled. Zanesljiv okvir za »**sposobnost in primernost**«, uporabljen za ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij, je ključen dejavnik za zagotavljanje ustreznega vodenja institucij in ustreznega upravljanja njihovih tveganj. Obstoječa pravila ne zagotavljajo, da institucija pravočasno oceni primernost članov upravljalnega organa, ki jih imenuje. Trenutno tudi ni pravil za ocenjevanje primernosti nosilcev ključnih funkcij. Poleg tega se morajo čezmejne institucije ukvarjati z zelo raznolikimi nacionalnimi pravili in postopki, zaradi česar je trenutni sistem manj učinkovit. Obstoj precej različnih zahtev v zvezi z oceno primernosti po vsej Uniji je še posebej pomembno vprašanje v okviru bančne unije. Zato je pomembno določiti niz pravil na ravni Unije, da se vzpostavi bolj dosleden in predvidljiv okvir za „sposobnost in primernost“. To bo spodbudilo zbliževanje nadzorniških praks, omogočalo nadaljnje vzpostavljanje zaupanja med pristojnimi organi in institucijam zagotovilo večjo pravno varnost. Ocene „sposobnosti in primernosti“ so poleg drugih mehanizmov, kot so proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja ter pravila o prejemkih, pomemben nadzorniški element, skupaj pa zagotavljajo dobro upravljanje institucij.

Da bi zagotovili dobro upravljanje, spodbujali neodvisna mnenja in kritične izzive ter predstavljali različna stališča in izkušnje, bi morali biti upravljalni organi sestavljeni dovolj **raznoliko**, kar zadeva starost, spol, geografsko poreklo in izobrazbo ter poklicne izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembna uravnotežena zastopanost spolov, ki bi jo bilo treba spodbujati.

Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi so primarno odgovorni za ocenjevanje primernosti vsakega člana upravljalnega organa, zato bi morali ob upoštevanju določenih izjem izvesti začetno oceno primernosti, preden novi član nastopi svoj položaj, čemur naj bi sledilo preverjanje pristojnih organov. Navedeni subjekti bi morali zagotoviti, da so **informacije** o primernosti članov upravljalnega organa vedno **posodobljene**. Zadevne informacije bi subjekti morali sporočiti pristojnim organom. Takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost članov upravljalnega organa, bi morali navedeni subjekti o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestiti pristojne organe. Navedeni subjekti bi morali sprejeti potrebne ukrepe, če ugotovijo, da član ali potencialni član upravljalnega organa ne izpolnjuje zahtev glede primernosti. Enake zahteve bi morale veljati tudi za nosilce ključnih funkcij.

1.2.4.2. Predhodna ocena primernosti članov upravljalnih organov

Da bi subjektom zagotovili pravno varnost in predvidljivost, je treba določiti **postopkovna pravila**, v skladu s katerimi bi pristojni organi preverjali primernost članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij v velikih institucijah. Taka postopkovna pravila bi morala pristojnim organom omogočati, da po potrebi zahtevajo dodatne informacije, med drugim z dokumentacijo, razgovori in zaslišanji. Informacije in dokumentacijo, ki jih pristojni organi potrebujejo za ocenjevanje primernosti, tudi v kontekstu vloge za oceno primernosti, ki jo morajo velike institucije v primeru članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji predložiti, preden potencialni član nastopi svoj položaj (v nadaljnjem besedilu: vloga za predhodno oceno primernosti), bi morala biti pristojnim organom na voljo na način, ki ga sami določijo. Pristojni organi bi morali ponovno oceniti primernost člana, kadar so se zadevne informacije o njegovi primernosti spremenile. Od pristojnih organov se ne bi smelo zahtevati, da ob obnovitvi mandata članov upravljalnega organa ponovno ocenijo njihovo primernost, razen če so se zadevne informacije, znane pristojnim organom, spremenile in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnega člana.

Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni za sprejetje **potrebnih ukrepov**, če ugotovijo, da zahteve glede primernosti niso izpolnjene. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od organa, odgovornega za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, na podlagi ocene tveganja zahtevajo vpogled v ustrezne informacije o članih upravljalnega organa in dostop do osrednje podatkovne zbirke o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

1.2.4.3. Roki in zaščitni ukrepi pri presoji primernosti

Zaradi tveganj, ki jih predstavljajo velike institucije, zlasti tistih, ki izhajajo iz morebitnega učinka širitve okužbe, bi bilo treba pristojne organe držav članic, v katerih nadzornik v skladu z nacionalnim pravom oceni primernost člana potem, ko ta nastopi svoj položaj v upravljalnem organu, brez nepotrebnega odlašanja in takoj, ko se pojavi jasna namera o imenovanju člana upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, o tem uradno obvestiti. Velike institucije bi morale v vsakem primeru zagotoviti, da pristojni organi prejmejo vlogo za predhodno oceno primernosti najpozneje **30 delovnih dni** pred nastopom položaja potencialnega člana. Vlogi za predhodno oceno primernosti bi bilo treba priložiti vse relevantne dokumente in informacije, ki so potrebni za oceno, ne glede na to, ali pristojni organi ocenjevanje primernosti zaključijo pred ali po tem, ko oseba nastopi svoj položaj.

Če kazenske evidence in drugi dokumenti, ki so predpisani z nacionalnim pravom ali ki so jih navedli pristojni organi, postanejo dostopni v poznejši fazi, bi morali pristojni organi tudi te dokumente in informacije prejeti brez nepotrebnega odlašanja. Vloga za predhodno oceno primernosti bi morala pristojnim organom omogočiti, da začnejo analizo in sprejmejo **ukrepe v okviru ocenjevanja**. S takimi ukrepi se lahko med drugim prepreči, da bi potencialni član nastopil svoj položaj, dokler pristojni organ ne prejme zadostnih informacij, ali pa se v primeru, da ima pristojni organ pomisleke glede primernosti potencialnega člana, začne okrepljen dialog, da bi se prepričali, da je potencialni član primeren ali da bo primeren ob nastopu položaja. Vloga za predhodno oceno primernosti bi morala pristojnim organom

omogočati **zgodnji dialog** z velikimi institucijami o primernosti članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali predsednika upravljalnega organa v nadzorniški funkciji, še preden nastopijo svoj položaj. Vendar vloga za predhodno oceno primernosti ne bi smela posegati v pristojnosti in odgovornost velike institucije pri zagotavljanju primernosti članov upravljalnega organa niti v morebitne naknadne ocene, ki jih izvedejo pristojni organi, kadar je to dovoljeno v skladu z nacionalnim pravom.

Poleg tega bi morali pristojni organi v zvezi z velikimi institucijami ustrezno preučiti, ali ne bi bilo treba določiti **skrajni rok** za zaključek ocene o primernosti vsaj za imenovanje članov upravljalnega organa in imenovanje vodje funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja na položaje v takih institucijah. Tak skrajni rok bi moralo biti mogoče po potrebi podaljšati.

1.2.4.4. Orodja za presojo primernosti in odgovornosti

Zaradi vloge, ki jo ima ocena primernosti za skrbno in preudarno upravljanje institucij, je treba pristojnim organom zagotoviti nova **orodja** za ocenjevanje primernosti članov upravljalnih organov, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, kot so izjave o odgovornostih in razporeditev nalog. Ta nova orodja bi morala podpirati delo pristojnih organov pri pregledovanju ureditev upravljanja institucij v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

Ne glede na splošno odgovornost upravljalnega organa bi bilo treba od institucij zahtevati, da pripravijo **posamične izjave**, v katerih so navedene vloge in naloge vseh članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, ter razporeditev nalog, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja, sistemih odgovornosti in osebah, ki so del ureditev upravljanja institucije, in o njihovih nalogah. Njihove posamične naloge in pristojnosti niso vedno jasno ali dosledno opredeljene in možne so situacije, v katerih se dve ali več vlog prekriva ali v katerih se spregledajo področja nalog in pristojnosti, ker ne spadajo jasno v pristojnost ene osebe.

Obseg nalog in pristojnosti vsakega posameznika bi moral biti dobro opredeljen in nobena naloga ne bi smela ostati brez odgovorne osebe. Ta orodja bi morala zagotoviti nadaljnjo odgovornost članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da za takšna orodja sprejmejo ali ohranijo strožje zahteve, kadar menijo, da je to potrebno.

1.2.5. Razno

1.2.5.1. Neodvisnost in integriteta pristojnih organov

Pristojni organi, njihovi zaposleni in člani njihovih organov upravljanja bi morali biti neodvisni in ne bi smeli biti pod političnim in gospodarskim vplivom. Tveganja nasprotij interesov spodkopavajo celovitost finančnega sistema Unije in škodijo cilju povezane bančne unije ter unije kapitalskih trgov. Direktiva 2013/36/EU bi morala določati podrobnejše določbe za države članice, s katerimi bi zagotovili, da pristojni organi, vključno z njihovimi zaposlenimi in člani njihovih organov upravljanja, delujejo neodvisno in objektivno.

V zvezi s tem bi bilo treba določiti minimalne zahteve za preprečevanje **nasprotij interesov** in omejitev pojava **»vrtljivih vrat«**, s katerimi bi bila določena zlasti obdobja mirovanja, prepoved trgovanja z instrumenti, ki jih izdajo nadzorovani subjekti, in najdaljše trajanje mandata za zadevne člane organov upravljanja.

Zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa, za katere veljajo obdobja mirovanja, bi morali biti upravičeni do ustreznega **nadomestila**, s katerim bi se jim zagotovilo nadomestilo za določeno obdobje, v katerem se ne morejo zaposliti pri subjektih, za katere veljajo te omejitve obdobja mirovanja. Nadomestilo bi moralo biti sorazmerno z dolžino zadevnega obdobja mirovanja, njegovo obliko pa bi morala določiti vsaka država članica.

Nadzorniki bi morali svoje nadzorniške funkcije opravljati s čim večjo integriteto. Za večjo preglednost in zagotovitev visokih etičnih standardov je primerno, da zaposleni v pristojnem organu in člani organa upravljanja pristojnega organa vsako leto predložijo **izjavo o interesih**. Navedena izjava bi morala razkriti informacije o imetništvu finančnih instrumentov člana, da se zmanjšajo tveganja zaradi nasprotij interesov, do katerih bi lahko prišlo zaradi takšnega imetništva, in pristojnim organom omogočati

ustrezno upravljanje teh tveganj. Izjava o interesih ne bi smela posegati v nobeno zahtevo po predložitvi izjave o premoženju na podlagi veljavnih nacionalnih pravil.

1.2.5.2. Odvzem dovoljenja propadajočim kreditnim institucijam

Pristojni organi bi morali imeti ustrezno **pooblastilo** za odvzem dovoljenja, izdanega kreditni instituciji, kadar je bilo za to institucijo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla, ni upravičeno pričakovati, da bi kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi preprečili propad take kreditne institucije v razumnem roku in kadar ukrep za reševanje v javnem interesu ni potreben. V takem primeru bi bilo potrebno prenehanje kreditne institucije v skladu z veljavnimi nacionalnimi insolvenčnimi postopki ali z drugimi vrstami postopkov, določenimi za te institucije v nacionalnem pravu, ki bi zagotavljali njen urejen izstop s trga, pri čemer bi ta kreditna institucija tako morala prenehati opravljati dejavnosti, za katere ji je bilo izdano dovoljenje.

Vendar pa med ugotovitvijo o propadu ali verjetnem propadu in odvzemom dovoljenja ne bi smelo biti **samodejne povezave**, tako kot v drugih primerih, v katerih je pristojni organ pooblaščen, da odvzame dovoljenje. Pristojni organi bi morali svoja pooblastila izvajati sorazmerno in ob upoštevanju značilnosti veljavnih nacionalnih insolvenčnih postopkov, vključno z obstoječimi sodnimi postopki. Pooblastilo za odvzem dovoljenja se ne bi smelo uporabljati za preprečitev začetka ali prisilno ustavitev insolvenčnih postopkov, na primer s sodnim moratorijem ali drugimi ukrepi, ki so pogojeni z aktivno licenco.

1.2.5.3. Nadzor nad finančnimi holdingi in izključitev iz konsolidacije

Za finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so nadrejene osebe bančnih skupin, bi moral še naprej veljati mehanizem za določanje in odobritev, uveden z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta. Ta mehanizem pristojnim organom omogoča, da za zagotovitev skladnosti na konsolidirani podlagi nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge vključijo v neposredni obseg svojega nadzora in nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta. V določenih okoliščinah bi morali pristojni organi imeti **diskrecijsko pravico**, da iz odobritve izvzamejo finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah.

Poleg tega bi moral konsolidacijski nadzornik imeti možnost, da zaradi upoštevanja posebnosti nekaterih bančnih skupin dovoli, da se finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve, **izključijo** iz obsega konsolidacije bančne skupine. Vendar bi bilo treba pooblastilo za izključitev teh subjektov iz obsega konsolidacije bančne skupine izvajati le v izjemnih okoliščinah, kadar so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v veljavnem pravu, zadevna bančna skupina pa bi morala v ta namen dokazati, da holding, ki bi ga bilo treba izključiti, ni vključen v upravljanje te bančne skupine ali za upravljanje skupine ni pomemben.

1.2.5.4. Nadzor pomembnih poslov

Nadzorniki kreditnih institucij bi morali imeti vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog, ki zajemajo različne posle, ki jih opravljajo nadzorovani subjekti. Za ta namen in da se zagotovijo bolj enaki konkurenčni pogoji, bi morali imeti nadzorniki na razpolago vsa nadzorniška **pooblastila** za spremljanje pomembnih poslov, ki jih lahko izvajajo nadzorovani subjekti. Pristojni organi bi morali biti zato uradno obveščeni, če se zaradi pomembnih poslov, ki jih izvede nadzorovani subjekt, vključno s pridobitvami pomembnih deležev v subjektih finančnega ali nefinančnega sektorja, pomembnimi prenosi sredstev in obveznosti od nadzorovanih subjektov ali na njih ter združitvami in delitvami, ki vključujejo nadzorovane subjekte, pojavijo pomisleki glede bonitetnega profila zadevnega subjekta ali glede možnega pranja denarja ali financiranja terorizma. Poleg tega bi morali biti pristojni organi pooblaščeni za posredovanje v primerih pridobitev pomembnih deležev, združitev ali delitev.

Za zagotovitev sorazmernosti in preprečitev nepotrebnega upravnega bremena bi se morala dodatna pooblastila pristojnih organov uporabljati samo za posle, ki štejejo za pomembne. Kot pomembni bi se morali avtomatsko **obravnavati** samo posli, ki vključujejo združitve ali delitve, ker se lahko za novoustanovljeni subjekt pričakuje, da bo imel precej drugačen bonitetni profil od subjektov, ki so bili na začetku vključeni v združitev ali delitev. Poleg tega subjekti združitev ali delitev ne bi smeli izvesti, dokler o njih pristojni organi ne izdajo pozitivnega mnenja. Pridobitve deležev bi moral zadevni pristojni organ, kadar se štejejo za pomembne, oceniti na podlagi postopka tihe odobritve.

Da bi zagotovili, da lahko pristojni organi posredujejo, preden se izvede pomemben posel, bi morali biti o njih predhodno uradno **obveščeni**. Temu uradnemu obvestilu bi morale biti priložene informacije, ki jih pristojni organi potrebujejo za oceno nameravanega posla z bonitetnega vidika in vidika preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Pristojni organi bi morali to ocenjevanje začeti v trenutku prejema uradnega obvestila, ki vsebuje vse zahtevane informacije. V primeru pridobitve pomembnega deleža ali kadar so v nameravani posel vključeni le finančni deležniki iz iste skupine, bi ta ocena morala biti časovno omejena.

V primeru pridobitve pomembnega deleža bi se zaradi ugotovitev iz ocene pristojni organ lahko odločil **nasprotovati** poslu. Če pristojni organ v danem obdobju ne nasprotuje poslu, bi bilo treba šteti, da je odobren.

Določbe, povezane s pridobitvijo kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, je treba uskladiti z določbami o pridobitvi pomembnega deleža s strani institucije, če bi bilo treba za isti posel izvesti obe oceni. Brez ustrezne uskladitve bi lahko te določbe privedle do neskladnosti med ocenami, ki jih izvedejo pristojni organi, in s tem med njihovimi odločitvami. Kar zadeva združitve in delitve, Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta določa harmonizirana pravila in postopke, zlasti za čezmejne združitve in delitve kapitalskih družb. Zato bi moral postopek ocenjevanja s strani pristojnih organov, določen v tej direktivi, dopolnjevati postopek iz Direktive (EU) 2017/1132 in ne bi smel biti v nasprotju z nobeno od njenih določb. V primeru tistih čezmejnih združitev in delitev, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2017/1132, bi moralo biti obrazloženo mnenje, ki ga izda pristojni organ, del ocene skladnosti z vsemi relevantnimi pogoji in pravilne izvedbe vseh postopkov in formalnosti, potrebnih za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo. Obrazloženo mnenje bi zato bilo treba posredovati imenovanemu nacionalnemu organu, odgovornemu za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo na podlagi Direktive (EU) 2017/1132.

V nekaterih primerih, na primer, kadar so vpleteni subjekti s sedeži v različnih državah članicah, je morda za posle potrebnih več uradnih obvestil in ocen različnih pristojnih organov, zaradi česar morajo ti organi med seboj učinkovito sodelovati. Zato je treba natančno določiti obveznosti **sodelovanja**, zlasti zgodnje čezmejno uradno obveščanje, nemoteno izmenjavo informacij, tudi z organi, pristojnimi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter usklajevanje v postopku ocenjevanja.

1.2.5.5. Kriptosredstva in upravljanje povezanih tveganj

Trgi kriptosredstev v zadnjih letih hitro rastejo. Baselski odbor za bančni nadzor je za obravnavo morebitnih tveganj za institucije, ki jih povzročajo njihove izpostavljenosti kriptosredstvom, ki niso v zadostni meri zajete z obstoječim bonitetnim okvirom, razvil standard za bonitetno obravnavo zadevnih izpostavljenosti. Del tega standarda se nanaša na upravljanje tveganj s strani institucij in uporabo procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja za institucije. Od institucij z neposrednimi ali posrednimi izpostavljenostmi kriptosredstvom ali od institucij, ki opravljajo povezane storitve za katero koli obliko kriptosredstev, bi bilo treba zahtevati, da imajo vzpostavljene **politike, postopke in prakse** za upravljanje tveganj, da lahko ustrezno upravljajo tveganja, ki jih povzročajo njihove izpostavljenosti kriptosredstvom. Institucije bi morale pri svojih dejavnostih upravljanja tveganj upoštevati zlasti tehnološka tveganja v zvezi s kriptosredstvi, splošna tveganja v zvezi z informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (IKT) ter kibernetska tveganja, pravna tveganja, tveganja pranja denarja in financiranja terorizma ter tveganja v zvezi z vrednotenjem. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da sprejmejo potrebne nadzorne ukrepe, kadar se prakse institucij na področju upravljanja tveganj štejejo za nezadostne.

1.2.5.6. Dodatne kapitalske zahtev in izstopni prag ter postopki za blažilnik sistemskih tveganj

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo določi pristojni organ institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se **ne** bi smela **povečati** zaradi tega, ker bi institucijo zavezoval izstopni prag, določen v Uredbi (EU) št. 575/2013, če vse drugo ostane nespremenjeno.

Poleg tega bi moral pristojni organ, ko postane institucija zavezana k spoštovanju izstopnega praga, pregledati dodatno kapitalsko zahtevo te institucije in zlasti **oceniti**, ali in v kakšnem obsegu so take zahteve že v celoti krite, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag. V takem primeru bi bilo

treba za dodatno kapitalsko zahtevo institucije šteti, da se prekriva s tveganji, zajetimi z izstopnim pragom, upoštevanim v kapitalski zahtevi institucije, zaradi česar bi moral pristojni organ znižati to zahtevo v obsegu, ki je potreben, da se odpravi vsako tako prekrivanje, vse dokler je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.

Podobno bi se, potem ko postane izstopni prag zavezujoč za institucijo, nominalni znesek njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zahteva v okviru blažilnika sistemskih tveganj in blažilnika za DSPI, lahko povišal, čeprav ni bilo ustreznega povečanja makrobonitetnih ali sistemskih tveganj, povezanih z institucijo. V takih primerih bi moral pristojni organ ali imenovani organ institucije preveriti, kako so umerjene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, in poskrbeti, da ostanejo primerne in ne upoštevajo **dvojno tveganj**, ki so že zajeta zaradi dejstva, da je za institucijo zavezujoč izstopni prag. Tako preverjanje bi bilo treba izvajati enako pogosto kot preverjanje blažilnikov, kar je vsako leto za blažilnik za DSPI in vsaki dve leti za blažilnik sistemskih tveganj. Vendar bi moral imeti pristojni organ oziroma imenovani organ institucije, možnost, da pogosteje prilagodi umerjenost blažilnikov.

Za zagotovitev pravočasne in učinkovite aktivacije blažilnika sistemskih tveganj je treba pojasniti, kako naj se uporabljajo zadevne določbe, ter poenostaviti in uskladiti ustrezne postopke. Določanje blažilnika sistemskih tveganj bi bilo treba omogočiti imenovanim organom v vseh državah članicah, da se zagotovi, da so organi pooblaščeni za pravočasno, sorazmerno in **učinkovito obravnavanje** sistemskih tveganj, ter da se omogoči priznavanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo organi v drugih državah članicah. Za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, bi moralo biti potrebno samo uradno obvestilo organa, ki prizna stopnjo. Da se preprečijo nepotrebni postopki izdaje dovoljenja, kadar odločitev o določitvi stopnje blažilnika povzroči znižanje ali ne povzroči nobene spremembe glede na prej določene stopnje, je treba postopek iz člena 131(15) Direktive 2013/36/EU uskladiti s postopkom iz člena 133(9) navedene direktive. Kadar je ustrezno, bi bilo treba postopke, določene v členu 133(11) in (12) navedene direktive, pojasniti in bolj uskladiti s postopki, ki se uporabljajo za druge stopnje blažilnika sistemskih tveganj.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlog zakona o bančništvu, ki je bil zaradi številnih sprememb pripravljen v obliki novega zakona, nadgrajuje veljavni ZBan-3.

Glavni cilj predloga je nadgradnja ZBan-3 zlasti s prenosom Direktive (EU) 2024/1619. Namen navedene direktive je dodatno izboljšati harmonizacijo okvira za bančni nadzor in s tem poglobiti notranji bančni trg. Pristojni organi bi si morali prizadevati za zagotovitev sorazmerne uporabe nadzornega okvira za institucije, kakor so opredeljene v navedeni direktivi, predvsem pa za čim večje zmanjšanje stroškov zagotavljanja skladnosti in poročanja za majhne in nekompleksne institucije ter pri tem ustrezno upoštevati priporočila iz Študije o stroških skladnosti z zahtevami za nadzorniško poročanje) s ciljnim 10- do 20-odstotnim povprečnim zmanjšanjem stroškov poročanja, ki jo je objavil Evropski nadzorni organ.

2.2 Načela

V okviru predloga zakona so upoštevana naslednja načela:

- načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito upravljati tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene pri svojem poslovanju, in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj;

- načelo učinkovitega poslovanja bank, saj morajo banke pravila o upravljanju tveganj uresničevati sorazmerno z značilnostmi, obsegom in zapletenostjo poslov, ki jih opravljajo;

- načelo skrbnega in učinkovitega nadzora, saj mora za to, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja tveganj ter drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora;

- načelo uskladitve s pravnim redom EU, saj se s predlogom zakona pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom EU;

- načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov;

- načelo pravne jasnosti, saj predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpis EU v slovensko zakonodajo in omogočajo izvajanje določb zakonodaje EU v državi;

- načelo varstva depozitarjev banke – predlog zakona varuje depozitarje banke, ne le tiste, katerih vloge so zajamčene, temveč vse; le če deponenti zaupajo finančnemu sistemu, je namreč mogoče ohranjati njegovo stabilnost, ko in če se zaupanje podre, pride do razpada finančnega sistema;

- načelo omejitve zanašanja na zunanje bonitetne ocene, saj se banke spodbuja k uporabi alternativnih standardov za ocenjevanje kreditne sposobnosti in pripravi lastnih bonitetnih ocen;

- načelo proticikličnosti, ki se upošteva s kapitalskimi blažilniki, saj kapitalske zahteve ne smejo slediti gospodarskim ciklom in jih krepiti.

2.3. Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so povzete v štirih vsebinskih sklopih.

Rešitve, ki so bile vključene že v okviru ZBan-3

Poglavitne rešitve ZBan-3 izvirajo zlasti iz prenosa številnih direktiv, ki so navedene v 2. členu ZBan-3: Direktiva 2013/36/EU, Direktiva 2014/59/EU, Direktiva 86/635/EGS, Direktiva 89/117/EGS, Direktiva 2015/849/EU, Direktiva 2019/878/EU, Direktiva 2019/2034/EU, Direktiva 2023/2864/EU. Navedeno rešitve se lahko na kratko povzame v naslednjih splošnih točkah:

1. **Pogoji za ustanovitev bank.** Banka se lahko ustanovi kot delniška ali evropska delniška družba z najmanj 5 milijoni evrov kapitala. Za začetek poslovanja mora pridobiti dovoljenje, ki vključuje presojo organizacije, lastništva in notranjega upravljanja.

2. **Opredelitev storitev.** Zakon razmejuje bančne, finančne in dodatne finančne storitve. Bančne storitve vključujejo depozite in kredite, finančne pa npr. leasing in trgovanje z vrednostnimi papirji. Dodatne storitve zajemajo zavarovalno zastopanje, pokojninske sklade in kreditno posredništvo.

3. **Vloga Banke Slovenije.** Banka Slovenije nadzira banke, določa kapitalske blažilnike in izvaja makrobonitetni nadzor. Sodeluje z evropskimi institucijami in izdaja usmeritve ter ukrepe za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema.

4. **Odgovornost upravljalnih organov.** Uprava in nadzorni svet morata ravnati odgovorno in neodvisno. Člani odgovarjajo za škodo zaradi kršitev dolžnosti. Zakon določa postopke za ocenjevanje njihove primernosti in preprečevanje nasprotja interesov.

5. **Kapitalske zahteve.** Banke morajo vzdrževati kapitalske blažilnike za zaščito pred tveganji. Zahtevana je tudi notranja ocena kapitalske ustreznosti. Za sistemsko pomembne banke veljajo dodatne zahteve.

6. **Notranje upravljanje bank.** Zahtevana je jasna struktura, učinkovito upravljanje tveganj in notranje kontrole. Politika prejemkov mora biti usklajena z dolgoročnimi cilji in nevtralna glede na spol. Člani organov se redno ocenjujejo.

7. **Načrti sanacije.** Banke morajo imeti načrte za krizne razmere, ki vključujejo ukrepe za ohranitev solventnosti in likvidnosti. Nadrejene institucije pripravljajo skupinske načrte sanacije.

8. **Revizija in poročanje.** Banke morajo voditi poslovne knjige in objavljati revidirana letna poročila. Obvezno je redno poročanje Banki Slovenije in obveščanje o pomembnih dogodkih.

9. **Zaupne informacije.** Zaupne informacije, pridobljene pri nadzoru, se lahko razkrijejo le v določenih primerih. Banka Slovenije jih lahko deli z drugimi nadzornimi organi, če je to nujno in zakonsko dovoljeno.

10. **Likvidacija banke.** Skupščina lahko odloči o likvidaciji, če uprava pripravi načrt in pridobi soglasje Banke Slovenije. Med likvidacijo se dovoljenja omejijo, za nadaljevanje poslovanja pa je potrebno novo dovoljenje.

Rešitve, ki izvirajo iz prenosa Direktive (EU) 2024/1619

11. **Pogoji za opravljanje bančnih storitev iz tretjih držav.** Družbe iz tretjih držav, ki želijo opravljati osnovne bančne storitve v EU, bodo morale ustanoviti podružnico v državi članici in pridobiti dovoljenje po pravu Unije. Izjeme veljajo za storitve na lastno pobudo stranke, medbančne transakcije in določene investicijske storitve. Namen je preprečiti izogibanje pravilom in zagotoviti nadzor nad dejavnostmi izven EU.

12. **Vzpostavitev enotnega regulativnega okvira za podružnice iz tretjih držav.** Trenutno so podružnice iz tretjih držav urejene različno po državah članicah, kar ustvarja regulativno razdrobljenost in tveganja za stabilnost. Direktiva 2024/1619/EU predlaga usklajen okvir z minimalnimi skupnimi zahtevami glede dovoljenj, bonitetnih standardov, notranjega upravljanja in nadzora. Pristojni organi bodo morali sodelovati z nadzorniki tretjih držav in si izmenjevati informacije.

13. **Razvrstitev podružnic glede na tveganje.** Podružnice iz tretjih držav bodo razvrščene v dva razreda. V razred 1 bodo uvrščene tiste, ki predstavljajo večje tveganje – npr. zaradi velikosti (sredstva nad 5 milijard EUR), obsega vlog na drobno ali neustreznega nadzora v matični državi. Razred 2 bo zajemal manjše, nekompleksne podružnice. Namen razvrstitve je sorazmerna regulacija glede na sistemsko pomembnost.

14. **Sistemska pomembnost in dodatne zahteve.** Če skupina iz tretje države preseže 40 milijard EUR sredstev v EU ali 10 milijard EUR v eni državi članici, lahko pristojni organi zahtevajo, da podružnice pridobijo dovoljenje kot podrejene institucije. Poleg tega lahko naložijo dodatne kapitalske, likvidnostne ali organizacijske zahteve, če ocenijo, da podružnica predstavlja sistemsko tveganje.

15. **Nadzor nad dejavnostmi skupin iz tretjih držav v EU.** Za učinkovitejši nadzor nad skupinami iz tretjih držav, ki poslujejo v več državah članicah, se predvideva ustanovitev kolegijev nadzornikov. Ti bodo omogočili usklajeno ocenjevanje tveganj in izmenjavo informacij. Podružnice razreda 1 bodo vključene v ta nadzorni okvir, kar bo okrepilo preglednost in zmanjšalo regulatorne arbitraže.

16. **ESG tveganja v bonitetnem okviru.** Direktiva 2024/1619/EU uvaja zahteve za sistematično upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) tveganj. Institucije bodo morale ocenjevati usklajenost svojih portfeljev s cilji EU glede podnebne nevtralnosti do 2050 in pripraviti načrte za obvladovanje teh tveganj. Pristojni organi bodo lahko ukrepali, če bodo ocene ali ukrepi institucij nezadostni.

17. **Bonitetni ukrepi in poslovni modeli.** Institucije bodo morale vključiti ESG dejavnike v svoje strategije, notranje postopke in upravljanje tveganj. Pristojni organi bodo ocenjevali, ali so cilji in ukrepi institucij skladni z razkritimi zavezami in regulativnimi cilji EU. ESG tveganja bodo lahko obravnavana tudi prek sistemskih blažilnikov tveganj.

18. **Pooblastila za ukrepanje in sankcioniranje.** Pristojni organi bodo imeli okrepljena pooblastila za ukrepanje proti institucijam, ki kršijo bonitetne zahteve. Predvidene so učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni, periodične denarne kazni ter drugi ukrepi. Usklajeni bodo tudi postopki med upravnimi in kazenskimi sankcijami.

19. **Ocenjevanje primernosti članov upravljalnih organov.** Direktiva 2024/1619/EU uvaja enotna pravila za ocenjevanje sposobnosti in primernosti članov upravljalnih organov in nosilcev ključnih

funkcij. Institucije bodo morale predhodno oceniti kandidate, pristojni organi pa bodo imeli možnost dodatnega preverjanja. Poudarek je tudi na raznolikosti, odgovornosti in pravočasnem obveščanju o spremembah.

20. **Dodatne določbe: integriteta nadzornikov, kriptosredstva, pomembni posli.** Direktiva predvideva ukrepe za zagotovitev neodvisnosti in integritete nadzornikov, vključno z omejitvami »vrtljivih vrat« in obveznimi izjavami o interesih. Uvaja se nadzor nad izpostavljenostmi do kriptosredstev in pomembnimi posli, kot so združitve, delitve in pridobitve deležev. Pristojni organi bodo imeli večja pooblastila za spremljanje in ukrepanje.

21. **Dopolnitev 30. člena Zakona o banki Slovenije (ZBS-1) glede imenovanja članov Sveta Banke Slovenije.** S spremembo zakona (ZBS-1) se določajo jasnejši pogoji za imenovanje članov Sveta Banke Slovenije, in sicer glede državljanstva, izobrazbe, izkušenj, kazenske neobremenjenosti ter osebnostne primernosti. Uvaja se zahteva po ustrezni strokovni sestavi in raznolikosti Sveta kot celote ter omejitev, da član lahko funkcijo opravlja največ 14 let, pri čemer se omejitev uporablja za imenovanja po 11. januarju 2026.

Ostale rešitve

22. **Dodana pristojnost ECB.** Kadar je glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna ECB, naloge, pristojnosti in pooblastila iz tega zakona namesto Banke Slovenije izvaja ECB Trenutno neenotna ureditev izhaja še iz začetka EMN, ko ni bilo povsem jasno, kako točno bo razmejitev pristojnosti in navajanje pravne podlage potekalo v praksi. Predlog sledi dejstvu, da je razmejitev pristojnosti jasno določena v Uredbi 1024/2013/EU v povezavi z Okvirno uredbo ECB 468/2014.

23. **Omejitev veljavnosti skupščinskih sklepov bank.** Poleg bank se za nadrejene finančne holdinge Republike Slovenije in nadrejene mešane finančne holdinge Republike Slovenije ter EU nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ne uporablja 399. člen ZGD-1. Dopolnitev je narejena z namenom večje jasnosti in preglednosti zakona.

24. **Jasnejša opredelitev pomožnih storitev.** Banka lahko za družbe, ki so del skupine, opravlja tudi storitve, ki jih opravlja družba za pomožne storitve. Nova definicija sledi definiciji družbe za pomožne storitve, ko jo opredeljuje CRR.

25. **Ureditev določbe glede predstavnikov delavcev**. Dikcija »organ nadzora« se nadomesti z »upravljanim organom«. Sprememba povezana z odločbo Ustavnega sodišča U-I-186/21-12 z dne 18. 12. 2024.

26. **Fleksibilnejša presoja samostojnega podjetništva** pri članih uprave glede razpoložljivosti za opravljanje funkcije. V praksi je več primerov, kjer imajo člani upravnega odbora registriran s.p., ki dejansko ne vpliva na časovno razpoložljivost člana, kar je namen, ki ga zasleduje določba – posledično je bilo namreč potrebno od člana zahtevati, da s.p. prenese/zapre, sicer je bil ocenjen kot neprimeren. Predlagana sprememba tako Banki Sloveniji omogoča fleksibilnost pri presoji s.p. v skladu z namenom določbe, to je zagotoviti, da ima član za opravljanje funkcije dovolj časa.

27. **Prilagoditve v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke**:

    - *Priprava prepisa zvočnega posnetka* (in ne povzetka) s strani uradne osebe v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Predlog spremembe sledi izvedbi v praksi, kjer se dejansko pripravi prepis zvočnega posnetka (in ne povzetek).

    - *Možnost poslušanja zvočnega posnetka razgovora* (in ne vpogleda v zapisnik) s strani kandidata v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Predlog spremembe sledi izvedbi v praksi, kjer lahko kandidat, v kolikor se s prepisom ne strinja, zahteva poslušanje zvočnega posnetka in/ali vloži ugovor.

    - *Odločanje o ugovoru na zapisnik razgovora brez posebnega sodnega varstva*. O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči uradna oseba (in ne Svet Banke Slovenije), ki vodi postopek s

sklepom. Glede na to, da je usklajevanje zapisnika z zvočnim posnetkom procesno dejanje, ki ne zahteva odločanja Sveta Banke Slovenije, je predlagana prilagoditev. Spremembi sledi dopolnitev z namenom zagotovitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Določba, da o ugovoru odloči Svet Banke Slovenije, je namreč bila dodana še v času, ko se razgovori niso snemali, ampak se je o poteku napisal zapisnik.

28. **Jasnejša pravila glede delničarskih sporazumov.** Kot delničarski sporazum šteje tudi kadar neposredni ali posredni imetniki deleža sklepajo sporazume v zvezi z upravljanjem banke ali glede upravljanja banke delujejo usklajeno. Dopolnitev za uskladitev, da lahko usklajeno delujejo tudi posredni kvalificirani imetniki.

29. **Odločitev o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža**. Izdaja dovoljenja za imetnike kvalificiranih deležev je nacionalna posebnost RS (in še ene ali dveh drugih držav), ki v praksi zaradi izključne pristojnosti ECB za ocenjevanje primernosti teh predstavlja nemalo težav, zlasti v primeru vprašanja odvzema dovoljenja. Evropska zakonodaja (kar je bilo pojasnjeno tudi v okviru implementacijskih delavnic EK za CRD V) namreč dosledno loči med t.i. »approval« (odobritev) in »authorisation« (dovoljenje). Kot pojasnjujejo je razlika zlasti v tem, da je odobritev izdana glede na dejstva in okoliščine znane ob izdaji odobritve in se lahko kadarkoli spremeni, medtem ko je dovoljenje trajajoče in ga je potrebno odvzeti. Posledično ni jasno, na kateri pravni podlagi bi lahko ECB v primeru, da za to obstojijo razlogi, imetniku kvalificiranega deleža odvzela dovoljenje. V ta namen je predlagana na način »odobritve« namesto »dovoljenja«.

30. **Obveznost obveščanja Banke Slovenije ob spremembi vrste kvalificiranega deleža**. Oseba, ki že ima kvalificiran delež z odobreno odločbo o nenasprotovanju, mora obvestiti Banko Slovenije, če se njen status spremeni iz posrednega v neposrednega imetnika ali obratno. Banka Slovenije nato skupaj z ECB presodi, ali je glede na okoliščine spremembe potrebna nova ocena primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža. Predlog dopolnitve sledi praksi ECB, smernicam EBA in stališču Sodišča EU v zadevi Berlusconi (C-512/22 P in C-513/22). Gre za primere, ko se posredni delež spremeni v neposrednega ali obratno – v teh primerih je v skladu z odločitvijo SEU potrebno presoditi ali sprememba vpliva na obstoječo odločitev o nenasprotovanju oziroma ali se spremeni vpliv kvalificiranega imetnika na upravljanje banke; presoja se opravi upoštevaje vse okoliščine primera, za kar je potrebno ustrezno obvestilo nadzorniku.

31. **Združitev odločitev o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev**. Pri odločanju o vlogi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev Banka Slovenije hkrati odloča tudi o drugih povezanih zahtevah, če so te vključene v vlogo. To vključuje zahtevo za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža, zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave in člana nadzornega sveta ter zahtevo banke za opravljanje finančnih storitev. Takšen celovit pristop omogoča učinkovitejšo obravnavo in usklajenost vseh potrebnih dovoljenj v okviru enotnega postopka.

32. **Predložitev finančnega načrta**, vključno s projekcijo izpolnjevanja kapitalskih zahtev v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev. Gre za obstoječo prakso, ki je že določena v Sklepu o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih, finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja, na podlagi 123. člena ZBan-3. Dopolnitev v zakonu je namenjena celovitosti informacij na enem mestu.

33. **Zagotavljanje ustreznega kapitala** ob odločanju o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev. Banka mora ob ustanovitvi poleg ustanovnega kapitala zagotavljati tudi dodaten kapital za ustrezno obvladovanje tveganj, ki izhajajo iz poslovnega načrta. De facto gre za to, da je kapital za zagotavljanje kapitalske ustreznosti zagotovljen že ob ustanovitvi.

34. **Vnaprejšnje soglasje nadzornega sveta za posle s pravnimi osebami v posebnem razmerju.** Če je oseba v posebnem razmerju z banko pravna oseba, lahko nadzorni svet banke vnaprej poda soglasje za sklepanje določenih vrst poslov z omejeno ročnostjo in znotraj določenih izpostavljenostnih limitov. Takšno soglasje velja za omejeno časovno obdobje, vendar največ do dvanajst mesecev.

35. **Pridobivanje ESG podatkov za oceno bonitete poslovnih subjektov**. Za namen upravljanja kreditnega tveganja banka pri izpisu bonitetnih podatkov dolžnika, ki je poslovni subjekt (pravna oseba, podjetnik ali zasebnik), pridobi tudi podatke o njegovih okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) tveganjih, ki so vključeni v sistem izmenjave bonitetnih informacij. Te podatke lahko banka uporabi ne le za oceno kreditnega tveganja, temveč tudi za upravljanje drugih vrst tveganj, za poročanje ter za pripravo razkritij, povezanih z ESG tveganji.

36. **Določanje izpostavljenosti in soglasje nadzornega sveta.** Banka pri določanju izpostavljenosti upošteva bruto vrednost pred popravki in rezervacijami. Posredna izpostavljenost nastane prek zavarovanj za obveznosti drugih strank. Nadzorni svet lahko vnaprej odobri določene vrste poslov znotraj izpostavljenostnih limitov, pri čemer soglasje velja največ dvanajst mesecev.

37. **Nadzorniško pismo Banke Slovenije kot rezultat SREP ugotovitev**. Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj (SREP) poleg kapitalskih zahtev (kvantitativne zahteve) za drugi steber, ki jih Banka Slovenije izda v okviru Odločbe o dodatni kapitalski zahtevi, vključuje tudi kvalitativne zahteve/priporočila, ki jih Banka Slovenije poda v okviru nadzorniškega pisma. Gre za ustaljeno nadzorniško prakso, ki se ji dodaja ustrezna pravna podlaga. Smiselno enako izhaja tudi iz opisa iz SREP metodologije na spletni strani ECB (Supervisory methodology (europa.eu)) in EBA Smernic o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ter nadzorniškem stresnem testiranju (ECB/GL/2022/03).

38. **Dostop pooblaščenih oseb Banke Slovenije do podatkov iz centralnega registra prebivalstva** (CRP). Pooblaščena oseba Banke Slovenije lahko za izvajanje svojih zakonskih pristojnosti preko elektronskega sistema pridobiva osebne podatke posameznikov iz centralnega registra prebivalstva. Ti vključujejo ime in priimek, kraj rojstva, EMŠO, državljanstvo, podatke o prebivališču in naslovih za vročanje ter datume in podatke o spremembah teh informacij. Banka Slovenije lahko že po obstoječi ureditvi brezplačno pridobiva podatke iz CRP, vendar z ročnimi / pisnimi zahtevami. Za večjo učinkovitost, kot tudi administrativno razbremenitev Banke Slovenije in CRP se predlaga, da se dodeli elektronski dostop podobno, kot ga imajo drugi javni organi in nosilci javnih pooblastil, ter tudi odvetniki, notarji, itn.

39. **Večja jasnost glede razkritja informacij o izrečenih ukrepih**. Aktualna določba se nedosledno opredeljuje do objav ukrepov nadzora in izrečenih sankcij, čeprav ni utemeljenega razloga za razlikovanje.

40. **Spremembe določbe glede razkritja identitete kršitelja in postopkov objave**. Obstoječa določba ne upošteva ustrezno razlik med odločanjem z odredbo, odločbo o ukrepu nazora ali odločbo o izrečeni sankciji. Sprememba naslavlja te razlike z rešitvami prilagojenimi posebnostim različnih možnih odločitev.

41. **Postopek in pogoji za preoblikovanje hranilnice v banko**. Hranilnica, ki se želi preoblikovati v banko, mora predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Zahtevo vloži pri Banki Slovenije in priloži dokumentacijo, ki omogoča presojo izpolnjevanja pogojev glede ustanovnega kapitala, notranje revizije in poslovanja v tujih valutah. Če ti pogoji niso izpolnjeni, Banka Slovenije zahtevo zavrne. V primeru izdaje dovoljenja pa Banka Slovenije zagotovi racionalen postopek in upošteva že razpoložljive informacije iz obstoječih dovoljenj. Predlog sledi usmeritvam ECB v konkretnih postopkih, da se za preoblikovanje zahtev upošteva odločitev ECB v smislu pristojnosti za izdajo dovoljenja. Gre za usmeritve oz. pričakovanja ECB, ki so bila podana v okviru obravnave konkretnega primera. Splošnih usmeritev ECB na tem področju ni, ker se ureditev na področju dovoljenj za opravljanje storitev med državami članicami razlikuje. Dodatno države članice poznajo različne oblike kreditnih institucij, zato ni mogoče podati enotnega stališča oz. usmeritve. Gre za zapolnitev pravne praznine, glede katere so se hranilnice v praksi že obrnile na Banko Slovenije in ECB.

42. **Plačilo takse za obravnavo obvestil in dovoljenj po Uredbi 648/2012/EU.** Vložniki uradnih obvestil in zahtev za izdajo dovoljenj ter osebe, katerim se dovoljenje odvzame na podlagi Uredbe 648/2012/EU in njenih izvedbenih aktov, morajo Banki Slovenije plačati takso. Višina takse je določena s tarifo Banke Slovenije. Slednja za izvajanje nadzora, del katerega je tudi izdaja uradnih obvestil in odločanje o dovoljenjih po navedeni uredbi, zaračunava ustrezno nadomestilo. Gre za

konkretizacijo stroškov posameznega postopka, ki se sicer obračunavajo v okviru letnega nadomestila za nadzor.

43. **Določitev roka pri zavrženi zahtevi zaradi neodpravljenih pomanjkljivosti.** Sklep o zavrženju zahteve Banka Slovenije izda v roku 2 mesecev.

44. **Dopolnitev določbe o odločanju o odvzemu dovoljenje.** V praksi se je izkazalo, da subjekt nadzora v izjavi večkrat predlaga izvedbo dodatnih dokazov (npr. zaslišanja), ki jih ni mogoče izvesti v 30 dneh, zato je potrebna dopolnitev.

45. **Uskladitev določbe o sodnem varstvu zoper akte Banke Slovenije**. Odpravlja se nasprotujoče si določbe glede možnosti sodnega varstva. Trenutno besedilo izključuje sodno varstvo zoper odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, medtem ko drugi deli zakona to možnost dopuščajo. S spremembo se predlaga črtanje nejasnih določb in nomotehnično usklajevanje besedila, da bo jasno, kdaj je sodno varstvo dovoljeno in v kakšnem obsegu. Cilj spremembe je povečati pravno varnost in preglednost postopkov.

46. **Sprememba glede vprašalnika za oceno primernosti člana uprave banke.** Predlagana sprememba določa, da mora banka ob vložitvi zahteve za dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave priložiti izpolnjen vprašalnik, ki ga s podzakonskim aktom določi Banka Slovenije. Ta vprašalnik vključuje tudi vsebine vprašalnika ECB (kot je določeno trenutno v ZBan-3), dopolnjene z dodatnimi vprašanji, prilagojenimi nacionalnim posebnostim, s čimer se formalizira praksa, ki je bila doslej neizrecno uveljavljena.

47. **Urejanje ukrepov ob neupravičenem imetništvu kvalificiranega deleža delnic.** Celovito se ureja ukrepe Banke Slovenije v primeru, ko imetnik kvalificiranega deleža delnic ne ravna v skladu z zakonskimi obveznostmi. Ureja se področje prisilne prodaje delnic, rubeža, prodaje in prenosa delnic, povračilo stroškov v zvezi s prisilno prodajo delnic ipd.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATEREGA JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona dodatno prenaša v slovenski pravni red Direktive (EU) 2024/1619. Na podlagi navedenega je predlog zakona usklajen s pravom EU. Tudi predhodni ZBan-3, ki ga zdaj ZBan-4 nadgrajuje, je popolnoma prilagojen pravu Evropske unije, saj je v notranjo zakonodajo prenesel direktive, ki so navedene v 2. členu ZBan-3.

5.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Države članice EU so v procesu prenosa Direktive (EU) 2024/1619. Slednja je bila *9.6.2024* objavljena v Uradnem listu EU, rok za njen prenos pa je 11. 1. 2026. Na podlagi navedenega primerjalno-pravni prikaz še ni mogoč.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Na podlagi prenosa Direktive 2024/1619/EU se z zakonom uvajajo t.i. administrativni ukrepi, ki so upravne kazni oziroma administrativne sankcije, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi. Drugi upravni ukrepi, ki jih zahteva direktiva so: javna izjava, odredba, preklic glasovalnih pravic, začasna prepoved opravljanja funkcij za člane upravnega odbora ali katere koli druge linije poslovanja odgovorne za kršitev, odvzem dovoljenja. Navedene ukrepe bo izvajala Banka Slovenije, ki bo kot nadzorni organ odgovorna za izrek administrativnih sankcij zoper banke. Za izvajanje tega bo morala vzpostaviti postopke, ki upoštevajo nova merila in pravila (npr. resnost kršitve, finančna moč, pretekle kršitve), vzpostaviti evidence ter zagotoviti usklajenost z drugimi nadzornimi organi v EU. To zahteva tudi notranje pravne akte, ustrezne kadrovske kapacitete in tehnično podporo, saj gre za kompleksne nadzorne in sankcijske postopke z visokim tveganjem za izpodbijanje. Na strani pravosodja bo imel prenos Direktive 2024/1619/EU učinek predvsem na upravna sodišča, ki bodo presojala zakonitost odločb Banke Slovenije, izdanih v teh sankcijskih postopkih. Pri tem bodo morala preverjati, ali je banka pri odločanju pravilno uporabila merila iz direktive in zagotovila pravno varnost naslovnikom odločb.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona ne bo imelo neposrednih posledic za okolje, z zahtevami po ocenjevanju usklajenosti kreditnih portfeljev s cilji EU glede podnebne nevtralnosti do 2050 pa bo bančni sektor spodbujen k prestrukturiranju svojih kreditnih portfeljev, s čimer bo posredno pozitivno vplival na okolje. Poleg tega morajo banke v okviru ESG tveganj redno preizkušati svojo odpornost na dolgoročne negativne učinke okoljskih dejavnikov.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Prenos Direktive 2024/1619/EU bo za gospodarstvo, zlasti za bančni sektor, pomenil strožje regulativne zahteve in večjo pravno predvidljivost glede sankcij. Banke bodo morale okrepiti notranje kontrole, sisteme upravljanja tveganj in skladnost z regulativo (compliance), saj bo nadzor nad kršitvami strožji in bolj standardiziran. Zaradi jasnih meril za izrek kazni se povečuje tudi pravna odgovornost vodstev finančnih institucij, kar lahko vodi do dodatnih investicij v pravno svetovanje, informacijske sisteme in kadrovsko okrepitev oddelkov za skladnost poslovanja. Hkrati bo večja transparentnost nadzora prispevala k večji stabilnosti finančnega sistema in zaupanju vlagateljev, kar je dolgoročno pozitivno za širše gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna ECB.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Javna objava predloga zakona je potekala od … do ….

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala Banka Slovenije.

9. ZNESEK PLAČILA, KI GA JE OSEBA IZ PREJŠNJE ALINEJE V TA NAMEN PREJELA

Banka Slovenije ni prejela nobenega plačila za sodelovanje pri pripravi predloga zakona.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Klemen Boštjančič, minister
- Nikolina Prah, državna sekretarka
- mag. Katja Božič, državna sekretarka
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka
- Gordana Pipan, državna sekretarka
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- mag. Robert Petek, vodja Sektorja za bančništvo
- mag. Primož Šešek, podsekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. POGLAVJE:
SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. VSEBINA ZAKONA

1. člen
(predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen
(prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/2994 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2013/36/EU in (EU) 2019/2034 glede obravnave tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, in tveganja nasprotne stranke pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti s centralnim kliringom (UL L št. 2024/2994 z dne 4. 12. 2024, str. 1); v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1 z dne 8. 1. 2025, str. 1); v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1);
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40);

5. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1640 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o mehanizmih, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Direktive (EU) 2019/1937 ter spremembi in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 (UL L št. 1640 z dne 19. 6. 2024, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU).

1.2. OPREDELITVE KRATIC IN IZRAZOV

3. člen
(kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZRPPB-1 je zakon, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank;
5. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;
6. ZSDU je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju;
7. ZTFI-1 je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
8. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
9. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor.

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/911 z dne 15. decembra 2023 o dopolnitvi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o določitvi podatkov, ki jih je treba predložiti v zvezi s čezmejnimi dejavnostmi družb za upravljanje in kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 2024/911 z dne 25. 3. 2024);
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023);
3. Direktiva 2013/34/EU je Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023, str. 1);
4. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi Direktive 2014/65/EU o trgih finančnih instrumentov (UL L št. 2024/790 z dne 8. 3. 2024);
5. Direktiva 2019/2034/EU je Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne

13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023, str. 1);

6. MSRP so mednarodni standardi računovodskega poročanja in mednarodni računovodski standardi, ki jih je sprejela Evropska komisija na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243 z dne 11. 9. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 297/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Uredbe (ES) št. 1606/2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 97 z dne 9. 4. 2008, str. 62), in Uredbo Komisije (EU) 2023/1803 z dne 13. avgusta 2023 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 237 z dne 26. 9. 2023, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2024/1317 z dne 15. maja 2024 o spremembi Uredbe (EU) 2023/1803 glede Mednarodnega računovodskega standarda 7 in Mednarodnega standarda računovodskega poročanja 7 (UL L št. 2024/1317 z dne 16. 5. 2024);
7. Uredba 1092/2010/EU je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2176 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1092/2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 146);
8. Uredba 1093/2010/EU je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1620 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o ustanovitvi organa za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 2024/1620 z dne 19. 6. 2024);
9. Uredba 648/2012/EU je Uredba (EU) 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strank in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201, z dne 27. 7. 2012, str.1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/2987 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 (UL L št. 2987 z dne 4. 12. 2024, str. 1);
10. Uredba 575/2013/EU je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1623 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag (UL L 2024/1623 z dne 19. 6. 2024);
11. Uredba 1024/2013/EU je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63);
12. Uredba 806/2014/EU je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 226);
13. Uredba 468/2014/EU je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141 z dne 14. 5. 2014, str. 1);
14. Uredba 2016/679/EU je Uredba (EU) št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2);
15. Uredba 2017/1129/EU je Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L št. 168 z dne 30. 6. 2017, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13.

decembra 2023 o spremembi nekaterih uredb glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2869 z dne 20. 12. 2023);

16. Uredba 2017/2402/EU je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. 12. 2017, str. 35), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1700 z dne 5. marca 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki za enostavno, pregledno in standardizirano tradicionalno listinjenje, ki ni tradicionalno listinjenje ABCP, ter za enostavno, pregledno in standardizirano bilančno listinjenje določajo vsebino, metodologije in prikaz informacij v zvezi z glavnimi škodljivimi vplivi sredstev, financiranih z osnovnimi izpostavljenostmi, na dejavnike trajnostnosti (UL L št. 2024/1700 z dne 18. 6. 2024);
17. Uredba 2019/876/EU je Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4);
18. Uredba 2021/1119/EU je Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila; UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021);
19. Uredba 2023/1114/EU je Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1507 z dne 22. februarja 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo meril in dejavnikov, ki jih morajo Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski bančni organ in pristojni organi upoštevati v zvezi s svojimi pristojnostmi za poseganje (UL L št. 2024/1507 z dne 30. 5. 2024);
20. Uredba 2023/2859/EU je Uredba (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L št. 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L št. 2024/1760 z dne 5. 7. 2024).

4. člen
(banka, hranilnica, kreditna družba in bančno interesno združenje)

(1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka, hranilnica ali kreditna družba v skladu s tem zakonom.

(2) Izraz »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Izraz »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in ni banka.

(4) Izraz »kreditna družba« se v tem zakonu uporablja za družbo iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 kot kreditna institucija v skladu s tem zakonom.

(5) Izraz »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice.

(6) Izraz »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države.

(7) Izraz »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 12.3. tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, kreditno družbo, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(8) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d.d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa zakon, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ali drug zakon. SID banka je pooblaščena specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po zakonu, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti, razen s ponudbo javnosti, ki se glasi na vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je SID banka. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se SID banka za namene 164. člena tega zakona šteje kot posebna finančna institucija in za namene oddelka 12.3. tega zakona šteje kot finančna institucija.

(9) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1. Bančno interesno združenje lahko izvaja izobraževanja in izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju, organizira za svoje članice izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev ter opravlja tudi druge naloge iz pogodbe o ustanovitvi.

5. člen
(bančne in finančne storitve)

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
   - potrošniške kredite,
   - hipotekarne kredite,
   - odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
   - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting);
3. finančni zakup (lizing, najem) dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;
4. plačilne storitve;
5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz prejšnje točke;
6. izdajanje garancij in drugih jamstev;
7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:
   - z instrumenti denarnega trga,
   - s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,
   - s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,
   - z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,
   - s prenosljivimi vrednostnimi papirji;
8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;
9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;
10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;
11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;
12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;
13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti;
14. oddajanje sefov;
15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

16. izdajanje elektronskega denarja, vključno z žetoni elektronskega denarja, kot so opredeljeni v 7. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU;
17. izdajanje žetonov, vezanih na sredstva, kot so opredeljeni v 6. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU;
18. storitve v zvezi s kriptosredstvi, kot so opredeljene v 16. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so bančne in finančne storitve.

6. člen
(dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. dejavnost zavarovalnega zastopanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
3. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov.

7. člen
(drugi izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;
2. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
3. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
4. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. 1. 2004, str. 36);
5. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo 1092/2010/EU;
6. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010/EU;
7. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo 1095/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjena za Uredbo (EU) št. 258/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Unije za podpiranje posebnih dejavnosti na področju računovodskega poročanja in revizije za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 716/2009/ES (UL L št. 105 z dne 8. 4. 2014, str. 1);
8. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo 1094/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU)

2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);

9. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
10. »finančni direktor« pomeni osebo, ki je splošno odgovorna za upravljanje finančnih virov, finančno načrtovanje in finančno poročanje banke;
11. »finančna družba« pomeni:
    - institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
    - finančno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe 575/2013/EU,
    - finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
    - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
    - podružnico iz tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, kot so opredeljene v tem zakonu oziroma Direktivi 2013/36/EU;
12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:
    - pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
    - pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
    - terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
    - sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškim instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškim instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
    - sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
    - okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;
13. »funkcije notranje kontrole« pomeni funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije;
14. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
15. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;
16. »kriptosredstvo« pomeni kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v 5. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU, ki ni centralnobančna digitalna valuta;
17. »majhna in nekompleksna banka« pomeni banko, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka 5 milijardam eurov ali manjša;

18. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor ter agencijo, pristojno za finančne trge;
19. »nosilci ključnih funkcij« so osebe, ki imajo pomemben vpliv na vodenje banke, vendar niso člani upravljalnega organa, vključno z vodji funkcije notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravljalnega organa;
20. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi notranjega modela iz 221. člena Uredbe 575/2013/EU, metodo notranjega modela iz 283. člena Uredbe 575/2013/EU, alternativni pristop notranjega modela iz 325.az člena Uredbe 575/2013/EU in pristop notranjega ocenjevanja iz drugega odstavka 265. člena Uredbe 575/2013/EU;
21. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
22. »organ nadzora« je upravljalni organ v nadzorni funkciji in pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščeni za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
23. organ vodenja« je upravljalni organ v upravljavski funkciji in pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščeni za vodenje poslov banke;
24. »organ za reševanje« pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;
25. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:
    - njen zakonec ali oseba, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza,
    - otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,
    - druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali
    - starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
26. »periodična denarna kazen« pomeni periodični denarni izvršilni ukrep, katerega cilj je končati trajajoče kršitve tega zakona, kršitve Uredbe 575/2013/EU ali kršitve odločitev pristojnega organa na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, ter pravno ali fizično osebo prisiliti, da začne ponovno izpolnjevati kršene določbe ali odločitve;
27. podnebna nevtralnost" pomeni splošni cilj, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtralnost, kot je navedeno v prvem odstavku 2. člena Uredbe 2021/1119/EU;
28. »politika prejemkov, nevtralna glede na spol« pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za zaposlene moške in ženske;
29. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU;
30. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
31. »samostojna banka v Uniji« pomeni banko, za katero v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Uniji) ne velja bonitetna konsolidacija na podlagi dela 1, naslov II, poglavje 2 Uredbe 575/2013/EU in ki nima EU nadrejene osebe, za katero velja takšna bonitetna konsolidacija;
32. »skupina iz tretje države« pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;
33. »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
    - EU nadrejene banke,
    - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
    - banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;
34. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
35. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;
36. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;

37. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;
38. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršne funkcije in neposredno odgovarjajo upravljalnemu organu za vsakodnevno upravljanje banke pod vodstvom upravljalnega organa;
39. »vodje funkcij notranje kontrole" pomeni osebe na najvišji hierarhični ravni, ki so odgovorne za dejansko upravljanje vsakodnevnih operacij funkcij notranje kontrole banke;
40. »zunanje izvajanje« pomeni kakršen koli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja funkcije, proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer banka izvajala sama.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 29. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen
(pomen izrazov, ki so opredeljeni v Uredbi 575/2013/EU)

(1) V tem zakonu navedeni izrazi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena, pomenijo enako, kot je določeno v omenjeni uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednji izrazi iz Uredbe 575/2013/EU uporabljajo tako, da pomenijo:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;
2. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni karkoli od naslednjega:
   - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
   - finančni instrument v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov,
   - izvedeni finančni instrument,
   - primarni finančni instrument,
   - denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
3. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 1. točki prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/65/EU, in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen kreditne institucije;
4. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
5. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;
6. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni organiziran trg iz zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov;
7. »skupina« pomeni skupino, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni skupino podjetij:
   - med katerimi je vsaj eno podjetje kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve in
   - ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kot je navedeno v 56. členu ZGD-1;

8. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni:
   - institucijo,
   - finančno institucijo,
   - zavarovalnico,
   - zavarovalnico tretje države,
   - pozavarovalnico,
   - pozavarovalnico tretje države,
   - zavarovalni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
   - družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve navedene direktive,
   - družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerimkoli subjektom prejšnjih alinej;
9. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;
10. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zajemajo izrazi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici« »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba«, kot so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, in izrazi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kot so uporabljeni v tem zakonu, tudi:

- finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 108. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU,
- podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpopolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki sta imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 113. členom tega zakona oziroma četrtim odstavkom 21a člena Direktive 2013/36/EU; in
- finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 377. členom tega zakona oziroma točko (d) šestega odstavka 21a člena Direktive 2013/36/EU začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

2. POGLAVJE:
PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1 . PRISTOJNI ORGANI

9. člen
(pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Kadar je glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka, se namesto besedne zveze »Banka Slovenije« uporablja besedna zveza »Evropska centralna banka«, razen če ta zakon izrecno določa drugače.

(3) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU zagotavlja, da subjekti nadzora ravnajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;

2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe 1093/2010/EU;
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu z Uredbo 1093/2010/EU;
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu z Uredbo 1092/2010/EU;
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ Unije na podlagi Direktive 2013/36/EU ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije vsaj enkrat letno sprejme in javno objavi cilje glede izvajanja nadzora iz prvega odstavka tega člena.

10. člen
(izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve za splošno in podrobnejšo enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka prejšnjega člena ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen
(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

(1) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami, za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona ter ocenjevanje sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav iz 321. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 124. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 164. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz 124. in 164. člena Uredbe 575/2013/EU tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz 124. in 164. člena Uredbe 575/2013/EU pošlje tudi Evropski centralni banki.

12. člen
(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 139. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prejšnjega odstavka se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 12.4. tega zakona.

13. člen
(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi Unije, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. SPLOŠNA NAČELA V ZVEZI Z IZVAJANJEM NADZORA

2.2.1. Zaupne informacije

14. člen
(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije ne sme razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega, predkazenskega ali davčnega postopka;
2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravdnih postopkov, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu s petim odstavkom 223. člena tega zakona ali 32. členom Uredbe 1093/2010/EU, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave posreduje Evropskemu bančnemu organu;
4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, odločbah za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke in dovoljenjih za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta;
5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU in Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu Uredba 2019/2033/EU), ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU in v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

15. člen
(uporaba in posredovanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;
2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščena v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno banko razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena PDEU.

(4) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen
(razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;

7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu: ESCB), Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1094/2010/EU, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1095/2010/EU;
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;
16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;
17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;
18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov;
19. finančnim obveščevalnim enotam, kot so določene v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU;
20. organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini;
21. davčnim organom v Republiki Sloveniji, v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek.
22. organom, ki so pristojni za nadzor nad servisiranjem kreditov v skladu z zakonom, ki ureja odkup in servisiranje nedonosnih kreditov bank.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 175. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 12.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 22. točke drugega odstavka tega člena le z izrecnim soglasjem pristojnega organa druge države članice, od katerega jih je pridobila.

17. člen
(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Vladi Republike Slovenije oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 12.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano.

18. člen
(razkritje informacij mednarodnim organom)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali posreduje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost (mednarodni).

(2) Razkritje ali posredovanje zaupnih informacij iz prejšnjega odstavka je dopustno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- mednarodni organ iz prvega odstavka tega člena informacije pridobiva za namen iz tretjega odstavka tega člena;
- je pisna zahteva upravičena zaradi posamičnih nalog, ki jih mednarodni organ opravlja v skladu s svojimi pooblastili, in obsega vse podatke iz četrtega odstavka tega člena;
- so zahtevane informacije potrebne zgolj za opravljanje posamičnih nalog mednarodnega organa in ne presegajo nalog, ki jih v skladu z aktom o delovanju organa slednji opravlja;
- se za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije, uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
- mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije, pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe 2016/679/EU.

(3) Mednarodni organi iz prvega odstavka tega člena lahko zaupne informacije pridobijo samo za naslednje namene:

- Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;
- Banka za mednarodne povezave za namene kvantitativnih ocen učinka;
- Odbor za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.

(4) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora obsegati vsaj:

- natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja,
- navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge.

(5) Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posamične naloge iz druge alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo posredovati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.

19. člen
(obveščanje v primeru kriznih razmer)

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrti odstavek 17. člena tega zakona sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

20. člen
(posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je tretja država evidentirana v javnem registru tretjih držav in organov tretjih držav, ki ga na podlagi četrtega odstavka 48.b člena Direktive 2013/36/EU objavi Evropski bančni organ;
2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. Odgovornost za izvajanje nadzora

21. člen
(odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi

je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

(5) Zaposleni v Banki Slovenije so neodvisni in imajo strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila v skladu s tem ali drugim zakonom za opravljanje funkcij in nalog v zvezi z bonitetnim nadzorom, pregledi poslovanja, nalaganjem periodičnih denarnih kazni in administrativnih sankcij iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013.

2.2.3. Nadzorniška neodvisnost Banke Slovenije

22. člen
(funkcionalna neodvisnost)

(1) Banka Slovenije ter člani Sveta Banke Slovenije in njeni zaposleni so pri izvajanju nadzora neodvisni in pri opravljanju nalog po tem zakonu ravnajo objektivno, ter niso vezani na sklepe, stališča in navodila nadzorovanih institucij, vlade Republike Slovenije, kateregakoli organa Unije, katerekoli vlade države članice in državnih organov ali kateregakoli drugega javnega ali zasebnega subjekta, državnih ali katerihkoli organov, niti jih ne smejo zaprositi ali od njih prejeti ali se nanje obračati po navodilih za svoje delo ali usmeritve.

(2) Zahteve iz tega poglavja se uresničujejo glede na vlogo in odgovornosti članov Sveta Banke Slovenije in zaposlenih (načelo sorazmernosti).

(3) Določbe tega poglavja ne posegajo v zahteve glede obravnave nasprotja interesov (vključno s poročanjem o osebnih interesih), prepovedi o zasebnih finančnih poslih ter glede mirovanja, ki za člane Sveta Banke Slovenije in zaposlene veljajo na podlagi drugih predpisov in na njihovi podlagi sprejetih notranjih aktov.

23. člen
(preprečevanje nasprotja interesov)

Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi zahteve, postopke in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov pri članih Sveta Banke Slovenije in ostalih zaposlenih v zvezi z opravljanjem njihovih poklicnih zadolžitev v Banki Slovenije, z upoštevanjem načela sorazmernosti glede na vlogo in odgovornosti pri izvajanju pristojnosti in nalog Banke Slovenije na podlagi zakona.

24. člen
(prepoved trgovanja s finančnimi instrumenti)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni v Banki Slovenije ne smejo trgovati s finančnimi instrumenti, ki so jih izdale ali ki se nanašajo na institucije, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami, razen z:

1. instrumenti, s katerimi upravljajo tretje osebe, pod pogojem, da je lastniku teh instrumentov prepovedano posegati v upravljanje portfelja in tretja oseba ne vlaga pretežno v instrumente, ki so jih izdale ali se nanašajo institucije, ali

2. enotami kolektivnih naložbenih podjemov, pod pogojem, da zadevni kolektivni naložbeni podjemi ne vlagajo pretežno v instrumente, ki so jih izdale ali se nanašajo na institucije.

(2) Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi podrobnejše zahteve, postopke poročanja in ukrepe glede imetništva in razpolaganja s finančnimi instrumenti iz prejšnjega odstavka.

25. člen
(obdobje mirovanja)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, ki so neposredno vključeni v odločanje ali izvajanje nalog nadzora po tem zakonu, se v obdobju mirovanja ne smejo zaposliti ali sprejeti katerekoli pogodbe za opravljanje poklicnih storitev, vsaj v kateremkoli od naslednjih subjektov:

- institucijah, s sedežem v Republiki Sloveniji, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami navedenih institucij,
- institucijah s sedežem v drugih državah članicah, s katerimi je zaposleni neposredno sodeloval za namene nadzora oziroma odločanja, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami navedenih institucij;
- subjektih, ki opravljajo storitve za katerekoli subjekte iz prve ali druge alineje, razen če je zaposlenemu v obdobju mirovanja strogo prepovedano sodelovati pri opravljanju navedenih storitev;
- subjektih, ki izvajajo dejavnosti lobiranja in zastopanja interesov pri Banki Slovenije v zvezi z zadevami, za katere je bil med svojo zaposlitvijo v Banki Slovenije odgovoren zaposleni.

(2) Obdobje mirovanja se začne z dnem, ko članu Sveta Banke Slovenije preneha funkcija člana Sveta Banke Slovenije oziroma ko zaposleni preneha neposredno sodelovati pri odločanju ali izvajanju nalog nadzora nad subjekti iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka in traja vsaj:

1. za člane Sveta Banke Slovenije: 12 mesecev za zaposlitev v subjektih iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka in 3 mesece za zaposlitev v subjektih iz četrte alineje prejšnjega odstavka;
2. za ostale zaposlene, ki so neposredno vključeni v izvajanje nalog nadzora: 6 mesecev za zaposlitev v subjektih iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka ter 3 mesece za zaposlitev v subjektih iz četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Članom Sveta Banke Slovenije in zaposlenim iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije v obdobju mirovanja onemogoči dostop do zaupnih ali občutljivih informacij v zvezi s subjekti iz prvega odstavka tega člena.

26. člen
(nadomestilo za mirovanje)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, za katere velja obdobje mirovanja iz prejšnjega člena, so po prenehanju zaposlitve v Banki Slovenije upravičeni do ustreznega denarnega nadomestila za spoštovanje omejitev pri novi zaposlitvi in v zvezi z opravljanjem dela ali storitev v obdobju mirovanja (nadomestilo za mirovanje).

(2) Če član Sveta Banke Slovenije ali zaposleni v obdobju mirovanju krši omejitve iz prejšnjega člena, Banki Slovenije vrne sorazmerni del nadomestila.

(3) Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi višino nadomestila za mirovanje, postopke za uveljavitev in izplačevanje nadomestila, poročanje o spoštovanju omejitev glede mirovanja ter vračilo nadomestila v primeru ugotovljenih kršitev v obdobju mirovanja.

27. člen
(izjava o osebnih interesih)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni v Banki Slovenije morajo pred imenovanjem oziroma pred zaposlitvijo in nato enkrat letno predložiti izjavo o osebnih interesih.

(2) Podrobnejšo vsebino izjave iz prejšnjega odstavka določi Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije. Izjava vsebuje vsaj informacije o deležih v obliki delnic, lastniških finančnih instrumentov, obveznic vzajemnih skladov, investicijskih skladov, mešanih skladov, hedge skladov in investicijskih skladov, s katerimi se trguje na borzi, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov za Banko Slovenije.

(3) Kadar imajo člani Sveta Banke Slovenije ali drugi zaposleni ob zaposlitvi ali kadarkoli pozneje v lasti finančne instrumente, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov, lahko Banka Slovenije za vsak primer posebej določi ukrepe, ki jih mora glede imetništva ali razpolaganja s finančnimi instrumenti upoštevati član Sveta Banke Slovenije ali zaposleni, vključno z zahtevo, da se ti instrumenti v razumnem roku prodajo ali odsvojijo in da imetnik pred razpolaganjem pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

2.2.4. Sodelovanje med nadzornimi organi

28. člen
(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije se morajo na lastno pobudo medsebojno obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojna za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

29. člen
(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države, z namenom:

- da se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Uniji predmet celovitega nadzora,
- da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter
- da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Unije.

(6) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnimi za nadzor nad kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU, če:

- je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo 575/2013/EU ali Direktivo 2015/849/EU in
- če takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.

(8) Kadar so za reševanje pooblaščeni organi, ki niso pristojni organi, Banka Slovenije tesno sodeluje in se posvetuje tudi z organi, pooblaščenimi za reševanje, zlasti glede priprave načrtov sodelovanja ter v drugih primerih, kadar tako sodelovanje zahteva ta zakon, Uredba 575/2013/EU ali Direktiva 2014/59/EU.

30. člen
(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami 35. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

31. člen
(obveščanje organov Unije)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe Unije v skladu s predpisi Unije.

3. POGLAVJE:
STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. SPLOŠNE DOLOČBE

32. člen
(organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

33. člen
(uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besedi »kreditna družba« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba.

(3) Če uporaba firme ali druge oznake banke države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od te banke zahteva, da uporabi dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. USTANOVNI KAPITAL IN DELNICE BANKE

34. člen
(ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

35. člen
(delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke, v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namen tega zakona ne šteje:

1. izročitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z določbami Uredbe 575/2013/EU, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;
2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena

ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vložke, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal v času, ko je bil statut spremenjen. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na določbe ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

36. člen
(ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe 1024/2013/EU banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka lahko v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013/EU.

(3) Za banke, nadrejene finančne holdinge Republike Slovenije, nadrejene mešane finančne holdinge Republike Slovenije, EU nadrejene finančne holdinge s sedežem v Republiki Sloveniji in EU nadrejene mešane finančne holdinge s sedežem v Republiki Sloveniji se ne uporablja 399. člen ZGD-1.

3.3. DEJAVNOST BANKE

37. člen
(opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(3) Banka lahko za družbe, ki so del skupine, opravlja tudi storitve, ki jih opravlja družba za pomožne storitve, kot je opredeljena v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: pomožne storitve).

(4) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

38. člen
(prepoved kreditiranja in fiktivni posli)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.

39. člen
(sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja z dolžnikom, ki je pravna oseba, sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začet zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom, ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. SISTEM UPRAVLJANJA BANKE

3.4.1. Skupne določbe za upravljalni organ banke

40. člen
(sistem upravljanja banke)

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo od članov upravnega odbora;
2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke;
4. predsednik oziroma predsednica upravljalnega organa v nadzorniški funkciji ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki.

41. člen
(sestava upravljalnega organa)

(1) Banka je odgovorna, da je njen upravljalni organ sestavljen tako, da imajo člani upravljalnega organa kot celota ves čas dober ugled, ravnajo odkrito, pošteno in neodvisno ter imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko poglobljeno razumejo dejavnosti banke in tveganja, ki jim je izpostavljena, ter izpolnjujejo merila in zahteve iz 47. oziroma 62. člena tega zakon.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, spretnosti in izkušenj ter odlik in sposobnosti članov upravljalnega organa banke, ki omogoča poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je banka izpostavljena;

2. sorazmerne spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z uravnoteženo zastopanostjo spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za dosego teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, tudi kar zadeva ESG tveganja in učinke ter tveganja, povezana z informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (v nadaljnjem besedilu: IKT), kakor so opredeljena 52.c točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za izpolnjevanje zahtev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti iz prvega odstavka tega člena ne zadošča, da član upravljalnega organa ni bil obsojen za kaznivo dejanje ali da ni v kazenskem postopku.

(7) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za posebne pooblaščence, ki jih imenuje pristojni organ na podlagi tega zakona oziroma Direktive 2014/59/EU ali člane izredne uprave, ki jih imenuje organ za reševanje na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank oziroma Direktive 2014/59/EU.

42. člen
(posamične izjave o vlogah in nalogah)

(1) Brez poseganja v splošno kolektivno odgovornost upravljalnega organa, banka pripravi, vzdržuje in posodablja:

- posamične izjave o vlogah in nalogah vsakega člana uprave, višjega vodstva in nosilca ključnih funkcij,
- razporeditev nalog med osebami iz prejšnje alineje, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja in sistemih odgovornosti in seznam oseb, ki so del stabilne ureditve notranjega upravljanja, kot je opredeljena v 177. členu tega zakona, in njihovih nalog.

(2) Banka zagotovi, da so izjave, razporeditev nalog in seznam oseb iz prejšnjega odstavka ves čas na voljo in jih na zahtevo posreduje Banki Slovenije.

43. člen
(predstavniki delavcev v upravljalnem organu)

(1) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Drugi in tretji odstavek 41. člena tega zakona se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v upravljalne organe. Organ, pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev, mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane upravljalnega organa in postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov delavcev v upravljalnem organu banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljalnega organa kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 78. in 184. člena tega zakona.

(3) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljalnega organa kot celote v skladu s prvim odstavkom 41. člena tega zakona.

(4) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, ki so predstavniki delavcev.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov so predstavniki delavcev, ki so člani upravljalnega organa banke, dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri opravljanju funkcije člana upravljalnega organa ali v povezavi z opravljanjem te funkcije in po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejme politiko o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v upravljalnem organu in svetom delavcev ter drugimi zainteresiranimi deležniki in postopke v zvezi s tem.

44. člen
(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in nato redno izvesti ponovno ocenjevanje primernosti, kot je določeno v tem zakonu, predpisih sprejetih na njegovi podlagi in notranjih politikah banke glede primernosti, najmanj pa enkrat letno (v nadaljevanju: notranja ocena primernosti).

(2) Banka izvede ponovno notranjo oceno primernosti, takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost članov upravljalnega organa. Banka o izvedeni ponovni oceni primernosti nemudoma obvesti Banko Slovenije.

(3) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev v upravljalnem organu, se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prvim odstavkom pripravila banka.

(4) Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

(5) Če iz notranje ocene primernosti izhaja, da kandidat za člana upravljalnega organa ali član upravljalnega organa ne izpolnjuje meril in zahtev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona banka:

- v primeru, da kandidat še ni nastopil funkcije člana upravljalnega organa, zagotovi, da funkcije ne nastopi,
- pravočasno razreši člana upravljalnega organa, ki ne izpolnjuje pogojev ali
- pravočasno sprejme dodatne ukrepe, s katerimi zagotovi primernost člana upravljanega organa oziroma kandidata za člana upravljalnega organa.

(6) Banka zagotavlja, da so informacije o primernosti članov upravljalnega organa in notranja ocena primernosti vedno posodobljene. Banka te informacije in notranjo oceno primernosti na zahtevo predloži Banki Slovenije.

(7) Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta banke obvestiti Banko Slovenije. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

45. člen
(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član ali članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščena za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);
2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščena in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre vključno s funkcijo v banki za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
   - kreditnih institucijah, finančnih holdingih ali mešanih finančnih holdingih, ki so pridobili odobritev v skladu s 111. členom tega zakona ali 21a(1) členom Direktive 2013/36/EU, ki so člani iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali subjektov, v katerih ima ista institucionalna shema za zaščito vlog kvalificiran delež ali
   - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave.

(6) Za namene 1. točke četrtega odstavka tega člena skupina pomeni skupino podjetji, ki so medsebojno povezana, kakor je določeno v 56. členu ZGD-1 oziroma 22. členu Direktive 2013/34/EU ali skupino podjetij, ki so podrejene družbe istega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(7) Ne glede na 1. točko drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije, na zahtevo banke dovoli, da samostojno opravljanje pridobitne dejavnosti v okviru organiziranega podjetja (samostojni podjetnik posameznik) ne šteje kot direktorska funkcija. Banka Slovenije pri presoji upošteva zlasti obseg poslovanja podjetja, funkcijo člana upravljanega organa v podjetju ter čas, ki ga član upravljalnega organa nameni tej funkciji.

(8) Na podlagi zahteve banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem prvega odstavka tega člena posameznemu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo.

(9) Član upravljalnega organa mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

3.4.2. Uprava banke

46. člen
(sestava uprave)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Uprava mora imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Uprava je sestavljena dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

(3) Posamezni član oziroma članica uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(4) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(5) Najmanj en član uprave mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(6) Uprava banke mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

47. člen
(pogoji za imenovanje člana uprave)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, spretnosti in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima dober ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;
3. ravna odkrito, pošteno in neodvisno in lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve uprave ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem;
4. ki ne krši 45. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

48. člen
(opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
   - če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
   - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

49. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v imenu in za račun kandidata vloži banka. Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata, vključno z:
   - izpolnjenim vprašalnikom za ocenjevanje sposobnosti in primernosti, ki ga določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom;
   - kopijo osebnega dokumenta;
   - življenjepisom;
   - kopijo dokazil o pridobljeni strokovni izobrazbi;
   - kopijo morebitnih priporočil delodajalcev;
   - sklepom nadzornega sveta oziroma skupščine o imenovanju za člana uprave banke iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona;
   - izpisom iz sistema izmenjave informacij o boniteti strank (SISBON) ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 47. člena tega zakona;
3. strategijo kandidata glede vodenja poslov banke in
4. druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za oceno primernosti kandidata in jih opredeli v podzakonskem aktu iz 78. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 45. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 47. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke od banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

50. člen
(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustni razgovor, na katerem se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom razgovora komisija kandidata seznani, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo komisije, kraj, datum in uro razgovora, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, ki so prisotne na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(3) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba sestavi zapisnik, ki vsebuje prepis razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Ne glede na tretji odstavek 446. člena tega zakona se zapisnik o razgovoru vroči kandidatu. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do poslušanja zvočnega posnetka razgovora in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(5) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči uradna oseba, ki vodi postopek s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva, lahko pa kandidat odločitev o ugovoru izpodbija s pravnim sredstvom zoper odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

(6) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Banka Slovenije nato posnetke uniči.

51. člen
(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 41. člena, prvega odstavka 45. člena in 47. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti postopka izbora in imenovanja kandidata, ki ga je izvedla banka, ter glede strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Banka Slovenije lahko pri odločanju o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave banke:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma,
- o kandidatu za člana uprave pridobi informacije od Urada za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU,
- ali zahteva dostop do osrednje podatkovne baze na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene baze odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ustanovljen z navedeno uredbo.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi obvestila banke iz sedmega odstavka 44. člena tega zakona v zvezi z imenovanjem člana uprave banke ugotovi, da banka v postopku izbora in ocenjevanja primernosti kandidata ni ravnala v skladu s tem zakonom ali pravili banke, Banka Slovenije zavrže zahtevo kandidata za člana uprave banke in odredi banki, da ponovi postopek izbora kandidata za člana uprave.

52. člen
(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 47. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 45. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

53. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša ali
2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

54. člen
(dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 47. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 185. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 45. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. z akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. z drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(4) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

55. člen
(obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 45. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom,

vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

56. člen
(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 47. člena in dolžnosti iz 54. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti).

(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 47. člena ali dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona, zlasti pa, kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev in dolžnosti.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 50. člen tega zakona.

3.4.3 . Nadzorni svet

57. člen
(pristojnosti in sestava nadzornega sveta banke)

(1) Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;
6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;
7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;
8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
9. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;
10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;
11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Nadzorni svet je sestavljen dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

58. člen
(komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

59. člen
(naloge komisije za imenovanja)

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 41. člena tega zakona;
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvrševanje funkcije;
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko glede tega, kako bi za dosego tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;
4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;
6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

60. člen
(naloge komisije za tveganja)

(1) Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevana tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz učinkov ESG dejavnikov, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prejemkov, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganjih, ki jih prejmeta.

61. člen
(naloge komisije za prejemke)

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikuje pobude za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;
2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;
3. nadzoruje prejemke vodji funkcij notranje kontrole.

(2) Pri pripravi odločitev iz prejšnjega odstavka komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

62. člen
(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta banke (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta banke) je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima dober ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ravna odkrito, pošteno in neodvisno in lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve upravljalnega organa ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem;
4. ki ne krši tretjega odstavka 45. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 67. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

63. člen
(opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja o primernosti te osebe za člana nadzornega sveta banke.

(3) Sklep o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
   - če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana nadzornega sveta banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali
   - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član nadzornega sveta banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, razen če je imenovan kot nadomestni član nadzornega sveta banke v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu nadzornega sveta preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana nadzornega sveta skupno več kakor dva meseca, in zato nadzorni svet banke nima zadostnega števila članov, mora skupščina, takoj ko je mogoče, imenovati novega člana nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu nadomestni član nadzornega sveta). Pri imenovanju nadomestnega člana nadzornega sveta mora skupščina upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana nadzornega sveta, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

64. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta v imenu in za račun kandidata vloži banka. Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata, vključno z:
   - izpolnjenim vprašalnikom za ocenjevanje sposobnosti in primernosti, ki ga določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom;
   - kopijo osebnega dokumenta;
   - življenjepisom;
   - kopijo dokazil o pridobljeni strokovni izobrazbi;
   - sklepom skupščine banke o imenovanju člana nadzornega sveta;
   - izpisom iz sistema izmenjave informacij o boniteti strank (SISBON) ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 62. člena tega zakona
3. strategijo kandidata glede nadziranja poslov banke in ;
4. druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za oceno primernosti kandidata in jih opredeli v podzakonskem aktu iz 78. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 45. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 62. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa nadzora banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke od banke in (kadar je to ustrezno) organa, pristojnega za izbor in imenovanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, zahteva, da Banki Slovenije v določenem roku predloži oceno o primernosti kandidata.

65. člen
(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta opravi ustni razgovor, na katerem je kandidat za člana nadzornega sveta povabljen, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

66. člen
(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana nadzornega sveta oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 41. člena, prvega odstavka 45. člena in 62. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Banka Slovenije lahko pri odločanju o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma,
- o kandidatu za člana nadzornega sveta pridobi informacije od Urada za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU ali
- zahteva dostop do osrednje podatkovne baze na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene baze odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ustanovljen z navedeno uredbo.

67. člen
(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta iz 62. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke iz 45. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član nadzornega sveta uskladiti z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(3) Član nadzornega sveta lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, ko se uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

68. člen
(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta banke, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član nadzornega sveta v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ne uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana nadzornega sveta banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko

centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

69. člen
(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 62. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 186. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 45. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

70. člen
(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 45. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana nadzornega sveta banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana nadzornega sveta banke.

71. člen
(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 62. člena in dolžnosti iz 69. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti člana nadzornega sveta).

(2) Ponovna ocena primernosti člana nadzornega sveta se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 62. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 69. člena tega zakona, zlasti pa, kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti člana nadzornega sveta lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v katerem se člana nadzornega sveta povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev iz 62. člena in dolžnosti iz 69. člena tega zakona.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 50. člen tega zakona.

3.4.4. Nosilci ključnih funkcij

72. člen
(pogoji za nosilce ključnih funkcij)

(1) Banka je odgovorna, da imajo nosilci ključni funkcij v banki ves čas:

1. dober ugled,
2. so odkriti in pošteni ter
3. imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog.

(2) Za izpolnjevanje zahtev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti ne zadošča, da nosilec ključne funkcije ni bil obsojen za kaznivo dejanje ali zoper njega ne poteka kazenski postopek.

(3) Banka sprejme vse potrebne ukrepe za ustrezno delovanje položaja nosilcev ključnih funkcij, vključno z zamenjavo nosilca ključne funkcije, če ta ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena.

73. člen
(ocenjevanje primernosti nosilcev ključnih funkcij)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti nosilcev ključnih funkcij pred imenovanjem in nato redno, zlasti takoj, ko nastopijo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti ponovno ocenjevanje primernosti, najmanj pa vsaki dve leti (v nadaljevanju: notranja ocena primernosti).

(2) Če iz notranje ocene primernosti izhaja, da kandidat za nosilca ključne funkcije ali nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje meril in zahtev iz prejšnjega člena, banka:

- v primeru, da kandidat še ni imenovan za nosilca ključne funkcije, kandidata ne imenuje,
- pravočasno razreši osebo kot nosilca ključne funkcije, ali
- pravočasno sprejme dodatne ukrepe, s katerimi zagotovi primernost kandidata za nosilca ključne funkcije ali nosilca ključne funkcije.

(3) Banka zagotavlja, da so informacije o primernosti nosilcev ključnih funkcij in notranja ocena primernosti vedno posodobljene. Banka te informacije in notranjo oceno primernosti na zahtevo predloži Banki Slovenije.

74. člen
(obvestilo o imenovanju nosilca ključne funkcije)

(1) Banka najkasneje v petih dneh po imenovanju nosilca ključne funkcije o tem obvesti Banko Slovenije in obvestilu priloži notranjo oceno primernosti.

(2) Vsebino obvestila in pripadajočo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka podrobneje določi Banka Slovenije v podzakonskem aktu iz 78. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije banki potrdi prejem popolnega obvestila in pripadajoče dokumentacije iz prvega in prejšnjega odstavka.

75. člen
(obveščanje s strani nosilcev ključnih funkcij)

Nosilec ključne funkcije mora banko za namene preverjanja pogojev iz 72. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za nosilca ključne funkcije.

76. člen
(preverjanje pogojev nosilcev ključnih funkcij)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali nosilec ključne funkcije banke izpolnjuje pogoje iz 72. člena tega zakona, od banke zahteva dodatne informacije in dokumentacijo ali z nosilcem ključne funkcije opravi ustni razgovor, na katerem nosilca ključne funkcije povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev za nosilca ključne funkcije banke.

(2) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

77. člen
(dodatne zahteve za vodje funkcij notranje kontrole in finančne direktorje velikih institucij)

(1) Ta člen se uporablja za vodje funkcije notranje kontrole in finančne direktorje v naslednjih subjektih (v nadaljevanju: pomembni nosilci ključnih funkcij):

a) EU nadrejenih bankah, ki se štejejo za velike institucije;
b) nadrejenih bankah Republike Slovenije, ki se štejejo za velike institucije, razen kadar so povezane s centralnim organom;
c) centralnih organih, ki se štejejo za velike institucije ali ki nadzorujejo z njimi povezane velike institucije;
d) samostojnih bankah v Uniji, ki se štejejo za velike institucije;
e) velikih podrejenih družbah, kakor so opredeljene v 147. točki, prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
f) nadrejenih finančnih holdingih, nadrejenih mešanih finančnih holdingih, EU nadrejenih finančnih holdingih in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingih, ki imajo sedež v Republiki Slovenije in ki imajo znotraj svoje skupine veliko institucijo, razen tistih, ki jim je bilo odobreno izvzetje v skladu s 113. členom tega zakona ali četrtim odstavkom 21.a člena Direktive 2013/36/EU.(2) Banka za pomembne nosilce ključnih funkcij izvede ponovno notranjo oceno primernosti, takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost nosilcev ključnih funkcij. Banka o izvedeni ponovni oceni primernosti nemudoma obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prvega odstavka 74. člena tega zakona in dokumentacije oceni ali pomemben nosilec ključne funkcije izpolnjuje pogoje iz 72. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: ocena primernosti).

(4) Banka Slovenije lahko pri oceni primernosti pomembnih nosilcev ključnih funkcij:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma
- o pomembnem nosilcu ključne funkcije pridobi informacije od Urada za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU ali
- zahteva dostop do osrednje podatkovne baze na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene baze odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ustanovljen z navedeno uredbo.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz 72. člena tega zakona, izvede ponovno oceno primernosti in preveri, ali pomemben nosilec ključne funkcije še izpolnjuje pogoje za nosilca ključne funkcije iz 72. člena tega zakona.

(6) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije s pomembnim nosilcem ključne funkcije opravi ustni razgovor, v okviru katerega pomembnega nosilca ključne funkcije povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih meril in zahtev. Za ustni razgovor se smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

(7) Banka Slovenije oceno primernosti pomembnega nosilca ključne funkcije izvede v treh mesecih od prejema obvestila iz 74. člena tega zakona in o zaključku ocene primernosti pisno obvesti banko. Navedeni rok lahko Banka Slovenije zlasti v primeru pridobivanja dodatnih informacij in dokumentacije ter ustnega razgovora po potrebi podaljša.

3.4.5. Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij

78. člen
(predpisi o upravljalnem organu)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;
2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 47. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 62. člena tega zakona;
4. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje nosilcev ključnih funkcij banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti obvestilu o imenovanju nosilca ključne funkcije v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 72. člena tega zakona.

3.4.6. Uporaba določb poglavja 3. 4. za finančne holdinge in mešane finančne holdinge

79. člen
(upravljalni organi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

(1) Določbe 3. 4. poglavja tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za upravljalne organe finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so pridobili odobritev v skladu s 111. členom tega zakona, razen če ta zakon izrecno določa drugače.

(2) Za oceno nosilca ključne funkcije finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima sedež v drugi državi članici kot institucija je pristojen nadzorni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding.

3.5. DELNIČARSKI SPORAZUMI IN KVALIFICIRANI DELEŽI

80. člen
(delničarski sporazum)

(1) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljavskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kot delničarski sporazum šteje tudi, kadar neposredni ali posredni imetniki deleža sklepajo sporazume v zvezi z upravljanjem banke ali glede upravljanja banke delujejo usklajeno.

81. člen
(pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti kvalificirani delež v banki (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža vložiti zahtevo za oceno primernosti v skladu z 85. členom tega zakona in pridobiti odločitev o nenasprotovanju za pridobitev

kvalificiranega deleža v banki iz 91. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odločitev o nenasprotovanju).

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju kvalificiranega deleža v banki z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti odločitev o nenasprotovanju.

(3) Imetniki deležev v banki, ki so skupno že imetniki deležev v banki, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti odločitev o nenasprotovanju.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, morajo pred vsakim nadaljnjim povečanjem deleža v banki, na podlagi katerega skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 91. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če namerava h kvalificiranemu delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili kvalificiran delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. osebe, ki so na skupščini banke:
   - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
   - z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

(8) Oseba, ki že razpolaga s kvalificiranim deležem, za katerega je pridobila ustrezno odločitev o nenasprotovanju in se njen položaj spremeni iz posrednega v neposrednega kvalificiranega imetnika ali obratno, o tem obvesti Banko Slovenije. Banka Slovenije v sodelovanju z Evropsko centralno banko oceni ali je upoštevaje okoliščine takšne spremembe potrebna nova ocena primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža.

82. člen
(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti odločitev o nenasprotovanju, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prejšnjega odstavka.

83. člen
(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

84. člen
(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;
2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjemov v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnim instrumenti; in
2. investicijsko podjetje:
   - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
   - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje; in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičena opravljati investicijske storitve;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljavskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

85. člen
(zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: ocena primernosti) se vloži pri Banki Slovenije in mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom;

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve vložniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve, z navedbo datuma izteka roka iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo, da rok za odločitev o oceni primernosti še ni začel teči, ter navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti v skladu s šestim odstavkom 457. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije v roku desetih delovnih dni po prejemu dopolnitve zahteve v skladu s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, če je ta vložena pravočasno, izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni primernosti iz drugega odstavka 88. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtim odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne po poteku roka za izdajo potrdila o prejemu popolne zahteve iz drugega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije zahtevo za oceno primernosti, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, posreduje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

86. člen
(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka, finančni holding ali mešani finančni holding te države članice;
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka; ali
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, finančni holding, mešani finančni holding, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje Republike Slovenije;
2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke; ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede ocene primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

87. člen
(ocena primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;

2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba 575/2013/EU ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
5. ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum:
   - da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet ocene primernosti za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja ali financiranje terorizma oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU ali poskus tega ali
   - da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja ali financiranje terorizma oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 2. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije smiselno upošteva določbe tega zakona o presoji primernosti članov upravljalnih organov bank in hranilnic.

(3) Banka Slovenije pri oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka presodi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(4) Banka Slovenije se v zvezi z merilom iz 5. točke prvega odstavka tega člena posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja. Pri oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 5. točke:

- upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma in
- ustrezno upošteva negativno mnenje Urada za preprečevanja pranja denarja, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(5) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(6) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

88. člen
(rok za odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka 85. člena tega zakona. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega odstavka 85. člena tega zakona, teče rok iz prvega odstavka tega člena od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka 85. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za odločitev o nasprotovanju, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 85. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 85. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 85. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjema, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(6) Če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno primernosti, se takšna dopolnitev šteje kot nova zahteva iz prvega odstavka 81. člena tega zakona, ocenjevalno obdobje pa začne teči znova. O tem Banka Slovenije odloči s sklepom.

89. člen
(razlogi za nasprotovanje pridobitvi kvalificiranega deleža)

(1) Pridobitvi kvalificiranega deleža se nasprotuje (odločitev o nasprotovanju), če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 87. člena tega zakona;
2. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;
4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja utemeljen sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskus tega, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, upoštevaje tudi informacije in mnenje iz četrtega odstavka 87. člena tega zakona;
5. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
6. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom iz tretje države, ki je uvrščena med tretje države z visokim tveganjem in ima v svoji ureditvi za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma strateške pomanjkljivosti, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma 9. členu Direktive 2015/849/EU, te strateške pomanjkljivosti negativno vplivale na zmožnost bodočega kvalificiranega imetnika, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in procese za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
7. je verjetno, da bo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom iz tretje države, za katero veljajo omejevalni ukrepi Unije, to negativno vplivalo na zmožnost bodočega kvalificiranega imetnika, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in procese za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
8. bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

(2) Negativne informacije ali negativno mnenje iz četrtega odstavka 87. člena tega zakona lahko predstavlja utemeljen razlog za nasprotovanje pridobitvi kvalificiranega deleža.

90. člen
(odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali odločitev o nasprotovanju in mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov organov iz 86. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o oceni primernosti in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 88. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o oceni primernosti.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 88. člena ali petem odstavku 109. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve o oceni primernosti v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

91. člen
(odločitev o nenasprotovanju)

(1) V odločitvi o nenasprotovanju se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja odločitev, in sicer kot:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;
5. delež, na podlagi katerega banka postane podrejena oseba bodočega kvalificiranega imetnika.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju za ustrezen višji razpon in prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno odločitev o nenasprotovanju, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju za ustrezen višji razpon iz prvega odstavka tega člena.

92. člen
(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša odločitev o nenasprotovanju)

(1) Z odločitvijo o nenasprotovanju ali po izdaji te odločitve se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ga določi Banka Slovenije, pridobiti delež banke, na podlagi katerega doseže razpon, za katerega je izdana odločitev na nenasprotovanju.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ šest mesecev. Zahteva za podaljšanje mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

93. člen
(prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, odločitev o nenasprotovanju preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdana odločitev o nenasprotovanju, slednja preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bila izdana odločitev o nenasprotovanju, odsvoji delež banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bila izdana odločitev o nenasprotovanju, slednja preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) Banka Slovenije informacijo o prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti odločitve o nenasprotovanju objavi na svoji spletni strani.

94. člen
(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker nima veljavne odločitve o nenasprotovanju, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel veljavno odločitev o nenasprotovanju: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega ima veljavno odločitev o nenasprotovanju: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(5) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za oceno primernosti teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

95. člen
(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjšal tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;
3. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je bila kvalificiranemu imetniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi ali obstoječimi kvalificiranimi imetniki zaradi katerih bi bila ogrožena sposobnost banke ravnati

v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko, ter o sklenitvi delničarskega sporazuma.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki ima veljavno odločitev o nenasprotovanju, odtujiti delež banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja odločitev o nenasprotovanju, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 87. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z odločitvijo o nenasprotovanju položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic upravljalnega organa.

96. člen
(predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za oceno primernosti;
2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

3.6. ZDRUŽITVE IN DELITVE

97. člen
(pomen izrazov)

(1) Za namene tega poglavja imajo izrazi v nadaljevanju naslednji pomen:

1. »združitev« pomeni katerega koli od naslednjih poslov, s katerim:
   a) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba – v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te prevzemne družbe, in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
   b) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba – ne da bi prevzemna družba izdala nove vrednostne papirje ali deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse vrednostne papirje in deleže družb, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, vrednostne papirje in deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo;
   c) dve ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki jo ustanovijo – nova družba – v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te nove družbe, in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
   d) družba v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki ima vse vrednostne papirje ali deleže, ki predstavljajo njen kapital;
2. »delitev« pomeni katerega koli od naslednjih poslov:
   a) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb, ki prejmejo vložke kot rezultat delitve, delničarjem razdeljene družbe in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
   b) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno novoustanovljeno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb prejemnic delničarjem razdeljene družbe in, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne

presega 10 % nominalne vrednosti, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

c) posel, sestavljen iz kombinacije poslov, opisanih pod točkama (a) in (b);
d) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se družbenikom razdeljene družbe izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah, razdeljeni družbi ali obojih, ter, kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti, ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
e) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se razdeljeni družbi izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah.

3. »finančni deležnik« pomeni banko ter finančni holding ali mešani finančni holding iz 108. člena tega zakona;
4. »nameravani posel« pomeni združitev ali delitev, v katero je vključen finančni deležnik.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 139/2024 in zakona, ki ureja gospodarske družbe oziroma Direktive 2013/1132/EU.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za združitve in delitve, ki izhajajo iz uporabe zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank oziroma Direktive 2014/59/EU.

98. člen
(ocena združitve ali delitve)

(1) Finančni deležnik, ki namerava izvesti združitev, po izvedbi katere bo za nadzor nad združenim subjektom pristojna Banka Slovenije, mora po sprejetju osnutka pogojev nameravanega posla in pred izvedbo nameravanega posla pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za oceno združitve in glede izvedbe nameravanega posla pridobiti pozitivno mnenje.

(2) Finančni deležnik, ki namerava izvesti delitev in za nadzor nad katerim je pristojna Banka Slovenije, mora po sprejetju osnutka pogojev nameravanega posla in pred izvedbo nameravanega posla pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za oceno delitve in glede izvedbe nameravanega posla pridobiti pozitivno mnenje.

(3) Finančni deležnik ne izvede nameravanega posla, dokler Banka Slovenije ne izda pozitivnega mnenja.

99. člen
(zahteva za oceno združitve ali delitve)

Zahteva za oceno združitve ali delitve iz prejšnjega člena obsega:

- informacije in dokumentacijo v zvezi s subjekti, ki so vključeni v združitev ali delitev,
- informacije in dokumentacijo o izpolnjevanju meril za združitev oziroma delitev,
- kot so predpisana s tem zakonom in podzakonskim aktom iz 107. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve za oceno združitve ali delitve finančnemu deležniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo datuma izteka roka iz 100. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni združitve ali delitve ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo, da rok za odločitev o oceni združitve ali delitve še ni začel teči, ter navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno združitve ali delitve.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka tega člena (potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno združitve ali delitve v skladu s šestim odstavkom 457. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije v roku desetih delovnih dni po prejemu dopolnitve zahteve v skladu s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, če je ta vložena pravočasno, izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni združitve ali delitve iz 100. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni združitve ali delitve ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtim odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od finančnega deležnika pisno zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za oceno združitve ali delitve.

(6) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iste skupine lahko Banka Slovenije zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne ocenjevalnega obdobja iz prvega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

100.člen
(rok za odločitev o oceni združitve ali delitve finančnih deležnikov iste skupine)

(1) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iste skupine, mora biti odločitev o oceni združitve ali delitve izdana v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka 99. člena tega zakona. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega ali četrtega odstavka 99. člena tega zakona, teče ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega ali četrtega odstavka 99. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim ali šestim odstavkom prejšnjega člena, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim ali šestim odstavkom prejšnjega člena ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije prekinitev roka v skladu s prejšnjim odstavkom podaljša na največ 30 delovnih dni, če:

1. se vsaj eden od subjektov, ki je udeležen v nameravanem poslu finančnega deležnika, nahaja v tretji državi ali zanj velja regulativni okvir tretje države; ali
2. je izmenjava informacij z Uradom za preprečevanje pranja denarja oziroma organi druge države članice, odgovornimi za nadzor finančnih deležnikov ali subjektov, ki so udeleženi v nameravanem poslu, v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma oziroma Direktivo 2015/849/EU, nujna za izvedbo ocene združitve ali delitve po tem zakonu.

101.člen
(sodelovanje med pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno združitve ali delitve posvetuje s pristojnimi organi za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja, če nameravani posel poleg finančnih deležnikov vključuje subjekte, ki so nekaj od naslednjega:

(a) kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor v katerem se izvede nameravani posel;
(b) nadrejeno osebo osebam iz točke (a) tega odstavka;
(c) pravno osebo, ki obvladuje osebo iz točke (a) tega odstavka.

(2) Banka Slovenije drugim pristojnim organom na njihovo zahtevo ali na lastno pobudo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki so bistvene in pomembne za oceno združitve ali delitve.

(3) Banka Slovenije lahko od drugih pristojnih organov zahteva vse informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno združitve ali delitve.

(4) V okviru posvetovanja iz prvega odstavka tega člena si Banka Slovenije prizadeva uskladiti svoje ocene združitve ali delitve in zagotoviti doslednost svojih mnenj z drugimi pristojnimi organi oziroma pristojnimi organi iz drugih držav članic.

(5) Banka Slovenije v oceni združitve ali delitve navede vsa stališča in pridržke, ki so jih izrazili drugi pristojni organi, ki nadzorujejo enega ali več subjektov iz prvega odstavka tega člena.

102.člen
(merila za presojo združitve ali delitve)

(1) Banka Slovenije presoja zahtevo za oceno združitve ali delitve v okviru zagotavljanja trdnosti bonitetnega profila finančnih deležnikov po izvedbi nameravanega posla in zlasti za obravnavanje tveganj, ki so jim ali bi jih lahko bili finančni deležniki izpostavljeni med nameravanim poslom ter tveganj, ki bi jim lahko bil izpostavljen subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla.

(2) Banka Slovenije nameravani posel oceni v skladu z naslednjimi merili:

a) ugled finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel;
b) finančna trdnost finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel, zlasti v zvezi z vrsto načrtovanih poslov, ki so predvideni za subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla;
c) ali bo subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla, lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU ter, kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov Unije, zlasti ZFK oziroma Direktive 2002/87/ES in zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme oziroma Direktive 2009/110/ES;
d) ali je izvedbeni načrt nameravanega posla realističen in trden z bonitetnega vidika;
e) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravanim poslom za pranje denarja ali financiranje terorizma kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU ali za poskus tega ali da bi lahko nameravani posel povečal tveganje za takšno ravnanje.

(3) Banka Slovenije se pri presoji merila iz točke (e) prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom za preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma oziroma organi, odgovornimi za nadzor drugih subjektov, ki so vključeni v nameravani posel, v skladu z Direktivo 2015/849/EU, in ustrezno upošteva:

- informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
- negativno mnenje Urada za preprečevanja pranja denarja oziroma organa, odgovornega za nadzor drugih subjektov, ki so vključeni v nameravani posel, v skladu z Direktivo 2015/849/EU, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(4) Negativne informacije ali negativno mnenje iz prejšnjega odstavka lahko predstavlja utemeljen razlog za negativno mnenje Banke Slovenije o nameravanem poslu.

(5) Banka Slovenije spremlja izvedbeni načrt iz točke (d) tretjega odstavka tega člena, dokler nameravani posel ni izveden.

(6) Banka Slovenije ne sme presojati ustreznosti nameravanega posla z vidika gospodarskih potreb trga.

103.člen
(razlogi za negativno mnenje)

Banka Slovenije izda negativno mnenje o združitvi ali delitvi, če:

1. glede nameravanega posla niso izpolnjena merila iz drugega odstavka prejšnjega člena;
2. finančni deležnik v roku, ki ga v skladu z 99. členom tega zakona določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij potrebnih za oceno združitve ali delitve oziroma so te nepopolne.

104.člen
(odločitev o oceni združitve ali delitve)

(1) Odločitev o oceni združitve ali delitve se izda kot pozitivno ali negativno mnenje (odločba o pozitivnem ali negativnem mnenju o združitvi ali delitvi).

(2) Banka Slovenije v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni združitve ali delitve izda in odpravi obrazloženo odločbo o pozitivnem ali negativnem mnenju.

(3) Finančni deležniki odločbo o pozitivnem mnenju posredujejo sodnemu registru.

(4) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine in Banka Slovenije do konca ocenjevalnega obdobja oziroma do poteka roka iz prvega odstavka 100. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja ali podaljšanja v skladu s tretjim ali četrtim odstavkom 100. člena tega zakona ne izda odločbe o negativnem mnenju, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, finančnemu deležniku izdano pozitivno mnenje.

(5) Kadar je nameravani posel združitev, ki vključuje le finančne deležnike iz iste skupine, vključno s skupino kreditnih institucij, ki so stalno povezane s centralnim organom in ki je nadzorovana kot skupina, lahko Banka Slovenije s sklepom odloči, da ne bo ocenila združitve. Banka Slovenije o tem pred iztekom ocenjevalnega obdobja obvesti finančne deležnike.

(6) Banka Slovenije ne opravi ocene združitve ali delitve iz tega člena, če je za izvedbo nameravanega posla potrebno dovoljenje za opravljanje bančnih storitev iz prvega odstavka 140. člena tega zakona ali odobritev finančnega ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

105.člen
(vpis združitve ali delitve v sodni register)

(1) Pozitivno mnenje Banke Slovenije o združitvi ali delitvi je pogoj za vpis združitve ali delitve pri finančnem deležniku v sodni register.

(2) Pozitivno mnenje Banke Slovenije šteje kot dovoljenje oziroma soglasje pristojnega organa za vpis združitve ali delitve v sodni register v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

106.člen
(rok za izvedbo nameravanega posla)

(1) Banka Slovenije lahko v pozitivnem mnenju o združitvi ali delitvi določi skrajni rok za izvedbo nameravanega posla.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve finančnega deležnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ dodatnih šest mesecev. Zahteva za podaljšanje roka mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka, določenega v pozitivnem mnenju o združitvi ali delitvi iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če finančni deležnik ne izvede nameravane pridobitve v postavljenem roku, pozitivno mnenje o združitvi ali delitvi preneha veljati in mora finančni deležnik pred izvedbo nameravanega posla pridobiti novo pozitivno mnenje.

107.člen
(podzakonski predpisi o združitvah in delitvah)

(1) Banka Slovenije predpiše:

1. seznam dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za oceno združitve ali delitve;
2. podrobnejšo vsebino meril za presojo ocene združitve ali delitve

(2) Zahtevane informacije iz 1. točke prejšnjega odstavka so sorazmerne in primerne glede na naravo nameravanega posla in ne vključujejo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja v okviru prvega odstavka 102. člena tega zakona.

3.7. ODOBRITEV FINANČNIH HOLDINGOV IN MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV

108.člen
(odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU na subkonsolidirani podlagi ali kadar so v skladu s 3. točko prvega odstavka 113. člena tega zakona imenovani kot odgovorni za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega oddelka glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

(4) Banka Slovenije redno in v vsakem primeru vsaj enkrat letno pregleda nadrejene osebe banke in preveri ali je banka, družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s prvim odstavkom 140. člena tega zakona ali subjekt iz 3. točke prvega odstavka 113. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: imenovani subjekt) pravilno določil vse osebe, ki izpolnjujejo merila, na podlagi katerih se lahko obravnava kot nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

(5) V primerih, ko se nadrejene osebe banke, družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s prvim odstavkom 140. člena tega zakona ali imenovani subjekt s sedežem v Republiki Slovenije, nahajajo v drugi državi članici, Banka Slovenije pri izvajanju pregleda iz prejšnjega odstavka tesno sodeluje s pristojnimi organi teh držav članic.

(6) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in vsako leto posodobi seznam finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji, ki so pridobili odobritev ali so bili izvzeti iz odobritve v skladu s tem poglavjem. Kadar je odobreno izvzetje iz odobritve, Banka Slovenije na seznamu navede tudi imenovani subjekt.

109.člen
(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prejšnjega člena se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt v skupini;
2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju meril in zahtev iz 47. in 62. člena tega zakona;
3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:

- oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke, in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik;
- primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 87. člena tega zakona;
- oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezanosti;

4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog v skupini;
5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za oceno odobritve v skladu s 111. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za presojo o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz prejšnjega člena, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za odobritev skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

110.člen
(vpliv na druge postopke)

(1) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve ali izvzetja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev na podlagi prvega odstavka 140. člena tega zakona, postopkom ocene primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 87. člena tega zakona ali postopkom ocene pridobitve ali odsvojitve pomembnega deleža na podlagi 262. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, in kadar sta različna, s pristojnim organom države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Kadar postopek odobritve ali izvzetja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev na podlagi prvega odstavka 140. člena tega zakona, postopkom ocene primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 87. člena tega zakona ali postopkom ocene pridobitve ali odsvojitve pomembnega deleža na podlagi 262. člena tega zakona, se ocenjevalno obdobje iz četrtega odstavka 88. člena tega zakona ali 260. člena tega zakona začasno prekine. Prekinitev traja, dokler se ne zaključi postopek odobritve ali izvzetja iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Kadar postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom ocene ustreznosti pomembnega deleža iz 262. člena tega zakona, se Banka Slovenije, ki ni konsolidacijski nadzornik, za namen presoje odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in kadar sta različna, s pristojnim organom države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

111.člen
(pogoji za odobritev)

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog v skupini sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkoviti za:
   - usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;
   - preprečevanje ali upravljanje nasprotij v skupini in
   - uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;
2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi, in če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

- položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini,
- lastniška struktura in
- vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 87. člena tega zakona oziroma če teh ni, je banka Banko Slovenije obvestila o 20 največjih delničarjih ali družbenikih;
4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;
5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;
6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo vse zahteve, ki veljajo za upravljalni organ banke iz 3. 4. poglavja tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Ob zavrnitvi lahko Banka Slovenije po potrebi odredi kateri koli ukrep iz 377. člena tega zakona, s katerimi se zagotovita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 16.2. tega zakona.

112.člen
(zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in izključitve iz obsega konsolidacije)

(1) Finančni holding ali mešani finančni holding lahko zaprosi za izvzetje iz odobritve na podlagi 108. člena, če izpolnjuje vse pogoje iz prvega odstavka 113. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izvzetje iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

- informacije in dokumentacijo o finančnem holdingu ali mešanem finančnemu holdingu ter skupini, katere del je,
- informacije in dokumentacijo o izpolnjevanju meril za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, kot so predpisana s podzakonskim aktom izdanim na podlagi 118. člena tega zakona.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ter za izključitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije, za nadzor, nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 108. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami iz prvega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in postopka o izključitvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije se smiselno uporabljajo določbe oddelka 16.2. tega zakona.

113.člen
(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in izključitev iz obsega konsolidacije)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost glede na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;
2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za

reševanje določi na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, oziroma Direktive 2014/59/EU;
3. podrejena kreditna institucija ali podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu z drugim odstavkom 108. člena tega zakona ali prvim odstavkom člena 21a Direktive 2013/36/EU, je imenovan kot odgovoren za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi in ima na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje teh obveznosti;
4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;
5. ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko za presojo o izvzetju iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(3) Banka Slovenije zavrne izvzetje finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru finančni holding ali mešani finančni holding zaprosi za odobritev v skladu s 108. členom tega zakona.

(4) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi 575/2013/EU.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, za vsak primer posebej dovoli, da se finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, izključijo iz obsega konsolidacije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) izključitev ne vpliva na učinkovitost nadzora podrejene kreditne institucije ali skupine;
b) finančni holding ali mešani finančni holding nima izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v podrejeno kreditno institucijo ali vmesni nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo;
c) finančni holding ali mešani finančni holding ne uporablja finančnega vzvoda v pomembnem obsegu in nima izpostavljenosti, ki niso povezane z njegovim lastništvom v podrejeni kreditni instituciji ali v vmesnem nadrejenem finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo.(6) Banka Slovenije lahko za presojo o izključitvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije iz prejšnjega odstavka zahteva predložitev dodatnih informacij.

114.člen
(obveščanje o spremembah)

Finančni holding in mešani finančni holding morata Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kot je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 109. člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 111. in 113. člena tega zakona.

115.člen
(stalno spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 111. in 113. člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 111. člena tega zakona, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteto in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe

575/2013/EU na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 377. člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 113. členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve iz tega člena določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 108. členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 108. člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu s 377. členom tega zakona.

116.člen
(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prvega ali drugega odstavka 111. člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz prvega odstavka 113. člena tega zakona, izključitvi iz obsega konsolidacije iz petega odstavka 113. člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 115. člena ter 377. člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno v zvezi z odločitvami iz prvega in drugega odstavka 111. člena, prvega in petega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 115. člena ter 377. člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih, ko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje relevantno oceno v zvezi z navedenimi odločitvami pristojnemu organu.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, o izvzetju iz odobritve, o izključitvi iz obsega konsolidacije in uporabi nadzorniških ukrepov. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno navedenih odločitev konsolidacijskega nadzornika.

(4) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež, in skupne odločitve ni mogoče neposredno uporabiti v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije odloči o izvedbi skupne odločitve v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(6) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru nestrinjanja glede odločitve, za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če je oseba iz 108. člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz

prvega in drugega odstavka 111. člena, prvega in petega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 115. člena in 377. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kot je določeno v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinator ne poda soglasja iz prejšnjega stavka oziroma poda nesoglasje, Banka Slovenije ali drugi pristojni organ posreduje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine in pri sprejemu končne odločitve upoštevajo odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali zakona, ki ureja zavarovalništvo oziroma Direktive 2009/138/ES.

117.člen
(rok za odločitev)

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi drugega odstavka 111. člena tega zakona ali tretjega odstavka 113. člena zavrne odobritev ali izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

118.člen
(podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo oziroma izvzetjem iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:

- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 109. člena tega zakona;
- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov ali njune izključitve iz obsega konsolidacije iz 113. člena tega zakona.

3.8. IZKLJUČITEV UPORABE ZPRE-1

119.člen
(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu s 345. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu s 348. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali

niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

120.člen
(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz prejšnjega člena tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena, če še dosega prevzemni prag.

121.člen
(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.9. REDNA LIKVIDACIJA BANKE

122.člen
(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu s 124. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

123.člen
(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

124.člen
(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

125.člen
(omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev;
2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

126.člen
(izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem oddelku določeno drugače.

127.člen
(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 125. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 125. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

128.člen
(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGLAVJE:
POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

129.člen
(poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revizijski pregled letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v tem poglavju določena posebna pravila. V zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili bank se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 136. člena tega zakona.

130.člen
(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije sporočati finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

131.člen
(posebne zahteve glede razkritij)

(1) Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom:

- od bank zahteva pogostejša razkritja informacij iz dela 8 Uredbe 575/2013, kot se zahteva v členih 433 do 433c Uredbe 575/2013/EU;
- določi roke, v katerih morajo banke, razen majhnih in nekompleksnih bank, EBA predložiti informacije o razkritjih za njihovo objavo na spletni strani EBA za centralizirana razkritja;
- od bank zahteva uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso spletna stran EBA za centralizirana razkritja ali računovodski izkazi bank.

(2) Banka mora na svojih uradnih spletnih straneh javno pojasniti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke;
2. politike izbora članov upravljalnega organa iz 41. člena tega zakona ter
3. politike prejemkov iz 220. do 222. člena tega zakona.

(3) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora letno javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 183. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

132.člen
(predložitev letnega poročila Banki Slovenije)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo;
2. revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
3. in kadar je to ustrezno, revizorjevo poročilo o dajanju zagotovil o trajnostnosti iz tretjega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek in 133. do 135. člen tega zakona.

133.člen
(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Za revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevi poročili iz prejšnjega člena se uporabljajo prvi, drugi in tretji odstavek 57. člena ZGD-1.

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prejšnjega odstavka imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja za banke in hranilnice, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES, zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 (UL L 2869 z dne 20. 12. 2023, stran 1) subjekt javnega interesa.

(4) Banka ali revizijska družba lahko odpove pogodbo o revizijskem pregledu iz 57. člena ZGD-1 pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava banke lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(5) Banka mora pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasniti razloge za razrešitev ali odstop.

(6) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(7) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevi poročili nista pripravljeni v skladu s 57. členom ZGD-1, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek pregleda ali poročil.

134.člen
(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskemu pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali
3. lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.

135.člen
(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevima poročiloma iz 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prejšnjega odstavka še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka v petnajstih dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevi poročili iz 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih uradnih spletnih straneh najmanj deset let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevima poročiloma iz 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti slovenski prevod računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov banke države članice ali banke tretje države skupaj z revizorjevim poročilom ter povezavo do spletne strani, na kateri sta dostopna njeno revidirano letno poročilo in revidirano konsolidirano letno poročilo, najpozneje v petnajstih dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke. Če letno poročilo oziroma konsolidirano letno poročilo banke države članice ali banke tretje države ni bilo sestavljeno v skladu z MSRP oziroma Direktivo 2013/34/EU in Direktivo 86/635/EGS ali na enakovreden način, mora podružnica v istem roku razkriti v slovenskem jeziku računovodsko poročilo za dejavnosti podružnice v skladu s tem zakonom.

136.člen
(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)

Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;
2. podrobnejšo vsebino, obliko in način pošiljanja letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila;
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za posredovanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona.

5. POGLAVJE:
OPRAVLJANJE STORITEV BANK

5.1. SPLOŠNE DOLOČBE

137.člen
(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka v skladu z Uredbo 2017/1129/EU.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;

2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke, kot so opredeljene v Uredbi 2017/1129/EU.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

138.člen
(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;
3. družba tretje države, ki v matični državi lahko opravlja bančne storitve, v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico iz tretje države in pridobi dovoljenje za podružnico iz tretje države v Republiki Sloveniji.

139.člen
(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz prejšnjega člena, ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti, ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;
2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2. DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE BANČNIH, FINANČNIH IN DODATNIH FINANČNIH STORITEV

140.člen
(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije v skladu s 141. členom tega zakona.

(4) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 na območju Republike Slovenije kot kreditna družba, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

141.člen
(obvestilo o opravljanju pomožnih storitev in kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih)

(1) Pred začetkom opravljanja dodatnih finančnih storitev iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožnih storitev iz 37. člena tega zakona mora banka o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Banka obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka lahko začne opravljati storitve iz prvega odstavka tega člena:

- z dnem, ko prejme obvestilo Banke Slovenije, da obvestilo banke izpolnjuje zahteve iz prejšnjega odstavka in da predlagano opravljanje poslov vsebinsko sodi v opredelitev storitev iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in tretjega odstavka 37. člena tega zakona;
- z iztekom enega meseca od dneva, ko je Banka Slovenije prejela obvestilo s prilogami iz prejšnjega odstavka, če do izteka tega roka ne prejme obvestila Banke Slovenije iz prejšnje alineje ali zahteve Banke Slovenije za predložitev dodatnih informacij.

142.člen
(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.4.1. tega zakona;
2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz pododdelka 5.4.2. tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

143.člen
(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

144.člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
   - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
   - opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona.
   - finančni načrt, vključno s projekcijo izpolnjevanja kapitalskih zahtev;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;
6. zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave v skladu z 49. členom tega zakona in funkcij članov nadzornega sveta v skladu s 64. členom tega zakona;

7. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu z 85. členom tega zakona;

145.člen
(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

146.člen
(združitev odločitev o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odloči tudi o:

- zahtevi za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža,
- zahtevah za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
- zahtevah za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta,
- zahtevi banke za opravljanje finančnih storitev.

147.člen
(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1. do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za nenasprotovanje pridobitvi kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov upravljalnih organov te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora ali
4. zagotavljanja ustreznega kapitala, kot je opredeljen v poslovnem načrtu iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo 1024/2013/EU.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

148.člen
(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 140. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev iz prejšnjega odstavka pred začetkom opravljanja teh storitev.

149.člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
   - podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati in
   - opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona;
2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;
3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi
4. finančni načrt, vključno s projekcijo Izpolnjevanja kapitalskih zahtev.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena; ali
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi; ali
3. ne zagotavlja ustreznega kapitala, kot je opredeljen v poslovnem načrtu iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(4) Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena te uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(7) Banka Slovenije agencijo, pristojno za finančne trge, obvešča o izdaji ali odvzemu dovoljenj iz 17. in 18. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona.

150.člen
(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:

1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala sprejemati depozite.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka, od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

151.člen
(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vloži pri Banki Slovenije.

5.3. DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE INVESTICIJSKIH STORITEV IN POSLOV KOT KREDITNA DRUŽBA

152.člen
(dovoljenje kreditnim družbam za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1)

(1) Kreditna družba, ki namerava začeti opravljati katere koli investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Evropske centralne banke (dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba).

(2) Kreditna družba mora pridobiti dovoljenje za opravljanje poslov in storitev iz prejšnjega odstavka pred začetkom opravljanja teh poslov in storitev.

(3) Za zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 149. člen tega zakona.

(4) Glede prenehanja dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 150. člen tega zakona.

153.člen
(dovoljenje kreditnim družbam, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1)

(1) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ki je že pridobila dovoljenje za opravljanje katere koli dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, vloži vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s 140. členom tega zakona najpozneje na dan, ko se zgodi kaj od naslednjega:

a) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je enaka ali preseže 30 milijard eurov, ali
b) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je nižja od 30 milijard eurov, družba pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb v skupini s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njihovimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v tretjih državah, ki imajo posamezno bilančno vsoto nižjo od 30 milijard eurov in opravljajo katero koli dejavnost iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, enaka ali presega 30 milijard eurov, oboje izračunano kot povprečje v obdobju 12 zaporednih mesecev.

(2) Ne glede na četrti odstavek 140. člena tega zakona lahko družbe iz prejšnjega odstavka še naprej opravljajo dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, dokler ne pridobijo dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba.

(3) Banka Slovenije v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionalen in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj.

(4) Ob izdaji dovoljenja za opravljanje poslov in storitev kot kreditna družba iz prvega odstavka tega člena pridobijo predhodno izdana dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, status mirovanja do:

- izdaje odločbe o prenehanju dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba v skladu s 150. členom tega zakona ali
- izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba na podlagi 12. točke prvega odstavka 362. člena tega zakona.

154.člen
(zahteva za opustitev izdaje dovoljenja kreditnim družbam, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1)

(1) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ki je že pridobila dovoljenje za opravljanje katere koli dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 lahko skupaj z vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s 140. členom tega zakona vloži zahtevo za opustitev pridobitve dovoljenja v skladu s 140. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: zahteva za opustitev).

(2) Banka Slovenije o prejeti zahtevi za opustitev dovoljenja uradno obvesti EBA. EBA o zahtevi za opustitev izda mnenje v enem mesecu od uradnega obvestila Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za opustitev upošteva:

a) mnenje EBA iz prejšnjega odstavka tega člena;
b) kadar je družba del skupine, organizacijsko strukturo skupine, prevladujoče prakse knjiženja v skupini in razporeditev sredstev med subjekti v skupini;

c) naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih izvaja družba v Republiki Sloveniji in v celotni Uniji;
d) pomen dejavnosti, ki jih izvaja družba v Republiki Sloveniji in v celotni Uniji, ter sistemsko tveganje, ki ga te dejavnosti predstavljajo.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za opustitev, če ob upoštevanju elementov prejšnjega odstavka oceni, da bi opustitev negativno vplivala na izvajanje nadzora, stabilnost družbe ali stabilnost finančnega sistema.

(5) Če Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za opustitev odstopa od mnenja EBA, navede razloge za to odstopanje.

(6) Banka Slovenije o svoji odločitvi uradno obvesti zadevno družbo in EBA.

(7) Banka Slovenije pozitivno odločitev o zahtevi za opustitev po uradni dolžnosti ponovno oceni vsake tri leta.

155.člen
(prenehanje izpolnjevanja pogojev za kreditno družbo)

(1) Družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba, in ki za pet zaporednih let ne izpolnjuje pogojev glede povprečne bilančne vsote iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, mora o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da kreditna družba ne izpolnjuje več pogojev iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, začne postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov in storitev kot kreditna družba v skladu z 362. členom tega zakona. Banka Slovenije o začetku postopka za odvzem dovoljenja kreditni družbi na podlagi 5. točke prvega odstavka 362. člena tega zakona obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Kreditna družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov izključno na podlagi tega zakona, mora za nadaljnje opravljanje teh storitev in poslov vložiti vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(4) Kreditna družba iz prejšnjega odstavka lahko še naprej opravlja dejavnosti, za katere je že pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov izključno na podlagi tega zakona, do odločitve agencije, pristojne za finančne trge, o vlogi za izdajo dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(5) Agencija, pristojna za finančne trge, v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionaliziran in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj.

(6) Z izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba na podlagi 5. točke prvega odstavka 362. člena tega zakona pristojnost za nadzor nad opravljanjem investicijskih storitev preide na agencijo, pristojno za finančne trge. O prenosu nadzora z Banke Slovenije na agencijo, pristojno za finančne trge, se pripravi zapisnik, ki ga potrdita oba pristojna organa.

5.4. ČEZMEJNO OPRAVLJANJE STORITEV

156.člen
(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države, če se na območju te države:

1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve; ali
2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve prek zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali drugih sredstev komuniciranja z javnostjo, če je oblika in vsebina tega

oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

157.člen
(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.4.1. Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

158.člen
(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka posreduje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo in Uredbo 468/2014/EU.

159.člen
(posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prejšnjega odstavka niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če banka v treh mesecih po posredovanju obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena Banki Slovenije ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

160.člen
(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici; ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz prejšnje točke.

161.člen
(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 158. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 158. do 160. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 159. člena ter iz 2. točke 160. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

162.člen
(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka.

5.4.2. Opravljanje storitev bank na območju tretje države

163.člen
(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 158. člena ter prvi do tretji odstavek 159. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.4.3. Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij

164.člen
(posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;
2. katere nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;
3. je glede na ustanovitvene akte upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
   - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
   - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
   - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
   - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
   - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z oddelkom 2.3. tega zakona in 2. poglavjem II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu s 4. delom Uredbe 575/2013/EU in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu z 89. in 90. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Posebna finančna institucija iz prejšnjega odstavka lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 159. člena tega zakona posreduje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.4.4. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

165.člen
(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične

države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 158. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice posreduje obvestilo iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 12.2. tega zakona.

(4) V zvezi z letnim nadomestilom za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 333. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 158. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu s 405. členom tega zakona.

166.člen
(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu z oddelkom 5.6. tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščiti javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v dveh mesecih po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 165. člena tega zakona obvesti o predpisih iz prejšnjega odstavka.

5.4.5. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

167.člen
(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 164. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 165. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kot so določeni v prvem odstavku 164. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, potem posebna finančna institucija države članice ni več upravičena upravljati vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji na podlagi določb tega člena.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.4.6. Opravljanje storitev družb iz tretjih držav preko podružnice

168.člen
(opravljanje storitev družbe iz tretje države preko podružnice)

(1) Družba iz tretje države, ki opravlja:

a) sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti v skladu s tem zakonom ali
b) finančne storitve iz 2. točke ali 6. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona in bi se, če bi imela sedež v EU, štela za kreditno institucijo ali bi izpolnjevala merila iz člena 4(1), točka 1(b) Uredbe 575/2013/EU,
c) mora pred začetkom opravljanja bančnih ali finančnih storitev na območju Republike Slovenije ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in pridobiti dovoljenje za podružnico iz tretje države v skladu z 9. poglavjem tega zakona.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka se ne uporablja, kadar družba s sedežem v tretji državi, opravlja storitev ali dejavnost za stranko ali nasprotno stranko, ki ima sedež ali stalno ali začasno prebivališče v EU in je:

a) neprofesionalna stranka, primerna nasprotna stranka ali profesionalna stranka, kot določeno z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov oziroma v smislu Priloge II, oddelka I in II, k Direktivi 2014/65/EU, ki ima sedež ali stalno ali začasno prebivališče v EU, kadar taka stranka ali nasprotna stranka izključno na lastno pobudo pristopi k družbi s sedežem v tretji državi glede opravljanja katere koli storitve ali dejavnosti iz prvega odstavka tega člena;
b) kreditna institucija;
c) družba iz iste skupine kot družba s sedežem v tretji državi.

(3) V primeru, ko družba iz tretje države poskuša pridobiti stranko ali nasprotno stranko ali potencialno stranko ali nasprotno stranko iz točke (a) drugega odstavka tega člena prek subjekta, ki deluje v lastnem imenu ali je s to družbo iz tretje države tesno povezan, ali prek katere koli druge osebe, ki deluje v imenu take družbe, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotne stranke ali potencialne stranke ali nasprotne stranke. Navedeno ne velja za stranke in nasprotne stranke, ki so družbe iz točke (c) prejšnjega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od kreditnih institucij in podružnic iz tretjih držav, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji zahteva, da jim posredujejo informacije, ki jih Banka Slovenije potrebuje za spremljanje storitev, ki jih opravljajo izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotne stranke, ki ima sedež ali se nahaja v Republiki Sloveniji, kadar take storitve opravljajo družbe s sedežem v tretjih državah, ki so del iste skupine.

(5) Pobuda stranke ali nasprotne stranke iz točke (a) drugega odstavka tega člena družbi iz tretje države ne daje pravice, da bi kategorije produktov, dejavnosti ali storitev, po katerih stranka ali nasprotna

stranka ni povpraševala, tržila drugače kot prek podružnice tretje države, ustanovljene v Republiki Sloveniji. Vendar družbi iz tretje države ni treba ustanoviti podružnice iz tretje države za storitve, dejavnosti ali produkte, ki so potrebni ali tesno povezani z zagotavljanjem storitve, produkta ali dejavnosti, po katerih je stranka ali nasprotna stranka prvotno povpraševala, tudi kadar se takšne tesno povezane storitve, dejavnosti ali produkti zagotovijo pozneje kot tiste, po katerih je bilo prvotno povpraševano.

(6) Zahteva iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za družbe iz tretje države, ki opravlja storitve in posle v zvezi s finančnimi instrumenti iz 11. člena ZTFI-1 oziroma Priloge I, oddelek A, k Direktivi 2014/65/EU, vključno s katerimi koli pomožnimi storitvami, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedenega zakona oziroma direktive.

169.člen
(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

170.člen
(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka prejšnjega člena.

5.5. VMESNA EU NADREJENA OSEBA

171.člen
(vmesna EU nadrejena oseba)

(1) Dve ali več institucij s sedežem v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, morajo imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:

- je vsaj ena izmed teh institucij banka in
- skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji presega 40 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

- ne bi bila združljiva z zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali
- bi bilo reševanje ene vmesne EU nadrejene osebe v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ za njeno reševanje, manj učinkovito kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

(3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Zahtevi morajo biti priložena dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz prejšnjega odstavka.

(4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 140. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 108. členom tega zakona ali 21a členom Direktive 2013/36/EU.

(5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
2. je vmesna EU nadrejena oseba;
3. je edina institucija v Uniji v tej skupini;
4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 172. členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena je v primeru, da nobena od institucij iz prvega odstavka tega člena ni banka ali da je treba v povezavi z investicijskimi dejavnostmi vzpostaviti dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, da se zagotovi skladnost z zahtevo iz drugega odstavka tega člena, vmesno EU nadrejeno osebo ali dodatno vmesno EU nadrejeno osebo lahko investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje agencije, pristojne za finančne trge, v skladu s prvim odstavkom 5. člena Direktive 2014/65/EU oziroma 197. člen ZTFI-1 in za katero velja Direktiva 2014/59/EU oziroma 293. člen ZRPPB-1. V tem primeru se zahteva za dovoljenje iz drugega odstavka tega člena vloži pri agenciji, pristojni za finančne trge.

172.člen
(izračun skupne vrednosti sredstev skupine)

(1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji za namen prvega odstavka 171. člena tega zakona je vsota:

a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana, in
b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v Uniji v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo 600/2014/EU.

(2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

173.člen
(obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Sloveniji in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje podatke:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, kakor je določen v četrtem odstavku 171. člena tega zakona, ter ime skupine iz tretje države, v katero spada ta vmesna EU nadrejena oseba.

5.6. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

174.člen
(zaupni podatki)

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

175.člen
(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka, ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 12.3. tega zakona ali v skladu z ZFK;
5. če te podatke pisno zahteva preiskovalna komisija, kadar v skladu z zakonom, ki ureja parlamentarno preiskavo, izvaja preiskavo;
6. če te podatke pisno zahteva Računsko sodišče Republike Slovenije pri izvrševanju svojih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja računsko sodišče;
7. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
   - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank, ali
   - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;
8. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede posredovanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Banka lahko za potrebe iz prejšnjega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Banka mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

176.člen
(uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni, in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGLAVJE:
UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. SPLOŠNE DOLOČBE

177.člen
(stabilna ureditev notranjega upravljanja)

(1) Banka mora imeti stabilne ureditve notranjega upravljanja, ki obsegajo:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, upravljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, in spremljanje tveganj, vključno z ESG tveganji v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju in tveganjem koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, ob upoštevanju pogojev iz člena 7a Uredbe (EU) 648/2012/EU, načrtom sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
3. primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki,
4. omrežne in informacijske sisteme, ki so vzpostavljeni in upravljani v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022, str. 1), zadnjič dopolnjeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1774 z dne 13. marca 2024 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo orodja, metode, postopke in politike za obvladovanje tveganj na področju IKT ter poenostavljen okvir za obvladovanje tveganj na področju IKT (UL L št. 2024/1774 z dne 25. 6. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2554/EU);
5. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo, tudi z upoštevanjem nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj z vidika ESG tveganj, ter so nevtralne glede na spol.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka. Pri tem banka upošteva tehnična merila iz tega poglavja.

178.člen
(kapitalska ustreznost)

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, zahtev na podlagi 238. člena in 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe 575/2013/EU v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije predpiše:

- dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU in
- dokumentacijo, ki jo predloži banka obvestilu za naknadne izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, in rok za posredovanje obvestila pred razvrstitvijo instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

179.člen
(ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz 6. dela Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na podlagi 460. in 510. člena te uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 345. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

180.člen
(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese:

- za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, in
- za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom iz šestega odstavka 223. člena tega zakona.

(2) Banke pri strategijah in procesih iz prejšnjega odstavka za kritje ESG tveganj izrecno upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje.

(3) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(4) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

181.člen
(ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s prejšnjim členom upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu z 2. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe 575/2013/EU zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

182.člen
(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani

podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 180. členom tega zakona.

(3) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

183.člen
(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih, tako da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v kateri ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 58. člena, 61., 220. in 221. člena tega zakona o politikah prejemkov se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi za:

- podrejene družbe s sedežem v Uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;
- podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Evropske unije, če bi imele sedež v Uniji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 61., 220. in 221. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljajo, če:

- je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A Priloge I Direktive 2014/65/EU in
- so bili ti zaposleni pooblaščeni za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.

184.člen
(podzakonski predpisi)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;
2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter roke in način poročanja.

6.2. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA

6.2.1. Odgovornost uprave in nadzornega sveta

185.člen
(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, določanjem, sprejemanjem in rednim pregledovanjem strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;
2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;
3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 178. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 179. člena tega zakona;
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

186.člen
(delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, določati, sprejemati in redno pregledovati strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

6.2.2. Funkcije notranje kontrole

187.člen
(funkcije notranje kontrole)

(1) Uprava banke mora organizirati funkcije notranje kontrole, ki so neposredno podrejene upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko neodvisne od operativnih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijami notranje kontrole ter mora pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo funkcije notranje kontrole ustrezna pooblastila, ugled in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito izvajanje funkcij notranje kontrole.

(3) Funkcije notranje kontrole zagotavljajo:

1. da so vsa pomembna tveganja ustrezno ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;
2. celovit pregled nad celotnim razponom tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(4) Funkcije notranje kontrole imajo neposreden dostop do nadzornega sveta in mu lahko neposredno poročajo. Funkcije notranje kontrole so v ta namen neodvisne od članov uprave in višjega vodstva ter zlasti lahko izražajo pomisleke in opozarjajo nadzorni svet, kadar je ustrezno ali kadar specifični razvoj na področju tveganja vpliva na banko ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti uprave na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Vodje funkcij notranje kontrole so neodvisni višji vodstveni delavci z jasno odgovornostjo za funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti banke ne upravičujejo imenovanja posebne osebe za funkcijo upravljanja tveganj ali funkcijo zagotavljanja skladnosti, je lahko za funkcijo zagotavljanja skladnosti ali funkcijo upravljanja tveganj pristojna oseba na višjem položaju, ki v banki opravlja druge naloge, če ni nasprotja interesov, in oseba, pristojna za funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo zagotavljanja skladnosti:

a) izpolnjuje merila primernosti in zahteve po znanju, spretnostih in izkušnjah, potrebnih za različna zadevna področja, ter
b) ima dovolj časa za ustrezno opravljanje obeh kontrolnih funkcij.

(6) Razrešitev vodij funkcij notranje kontrole predhodno odobri nadzorni svet.

188.člen
(funkcija upravljanja tveganj)

(1) Funkcija upravljanja tveganj dejavno sodeluje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh njenih bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj in ima nadzor nad učinkovitim izvajanjem strategije tveganja institucije.

(2) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke.

(3) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, obvesti vodja funkcije upravljanja tveganja o tveganjih in okoliščinah predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik nadzornega sveta) in predsednika komisije za tveganja.

189.člen
(posredovanje informacij o tveganjih)

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje funkcije upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategije in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

190.člen
(funkcija notranje revizije)

(1) Funkcija notranje revizije izvaja neodvisen pregled učinkovitega izvajanja strategije tveganja banke.

(2) Funkcija notranje revizije ni združljiva z nobenim drugim poslovnim področjem ali kontrolno funkcijo banke.

(3) Namen, pomen in naloge funkcije notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

191.člen
(naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;
2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;
3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;
4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil;
5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi;
6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi;
7. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Funkcija notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju;
2. kodeksom načel notranjega revidiranja;
3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

192.člen
(zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ter ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v banki v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

193.člen
(letni načrt dela funkcije notranje revizije in poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Letni načrt dela funkcije notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela funkcije notranje revizije.

(3) Letni načrt dela funkcije notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo funkcija notranje revizije opravila pregled poslovanja;
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(4) Funkcija notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;
4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je funkcija notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;
5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila funkcija notranje revizije.

(5) Funkcija notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politiko prejemkov in
3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(6) Polletno in letno poročilo mora funkcija notranje revizije predložiti upravi ter hkrati nadzornemu svetu in revizijski komisiji, če jo banka ima.

(7) Uprava banke mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

194.člen
(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če funkcija notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, mora funkcija notranje revizije o tem nemudoma obvestiti nadzorni svet.

(2) Če funkcija notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prejšnjega odstavka, mora funkcija notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

195.člen
(funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja)

(1) Funkcija zagotavljanja skladnosti ocenjuje in zmanjšuje tveganje neskladnosti ter zagotavlja, da strategija tveganja banke upošteva tveganje neskladnosti in da se tveganje neskladnosti ustrezno upošteva pri vseh bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj.

(2) Funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, iz naslova kršitev veljavnih predpisov ali zahtev Banke Slovenije oziroma Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, sklenjenih pogodb, predpisanih praks ali etičnih standardov, ki bi lahko vplivale na dohodke, kapital ali ugled banke.

(3) Funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja o svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

196.člen
(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.3. UPRAVLJANJE TVEGANJ

6.3.1. Splošne določbe o upravljanju tveganj

197.člen
(strategija in politika upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje in sprejemanje strategije in politike prevzemanja, upravljanja, spremljanja in zmanjševanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla, ter s tveganji, ki izhajajo iz trenutnih ter kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih učinkov okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov. Uprava in nadzorni svet banke te strategije in politike odobrita ter jih pregledata vsaj vsaki dve leti. Strategija in politika upravljanja tveganj vključujeta usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke, in ki upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

(5) Uprava in nadzorni svet v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona pripravita in spremljata izvajanje posebnih načrtov, ki vključujejo merljive cilje in procese, in so namenjeni spremljanju in obravnavanju finančnih tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z

ustreznimi regulativnimi cilji in pravnimi akti Unije in Republike Slovenije ter drugih držav članic glede ESG dejavnikov, zlasti ciljem doseganja podnebne nevtralnosti, ter, kadar je ustrezno, za mednarodno dejavne banke, pravnih in regulativnih ciljev tretjih držav.

(6) Pri merljivih ciljih in procesih za obravnavanje ESG tveganj, vključenih v načrte iz prejšnjega odstavka, se upoštevajo najnovejša poročila in ukrepi, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, zlasti v zvezi z doseganjem podnebnih ciljev Unije.

(7) Banka, ki v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, pripravi poročilo o trajnostnosti ali konsolidirano poročilo o trajnostnosti, načrte iz petega odstavka tega člena uskladi z načrti iz poročila o trajnostnosti ali konsolidiranega poročila o trajnostnosti, pri čemer ti načrti vključujejo zlasti ukrepe v zvezi s poslovnim modelom in strategijo banke, ki so skladni v obeh načrtih.

(8) Banka Slovenije z namenom zagotoviti sorazmerno uporabo petega in šestega odstavka tega člena za upravo in nadzorni svet majhnih in nekompleksnih bank, v podzakonskem aktu določi, na katerih področjih se za majhne in nekompleksne banke lahko uporabi opustitev ali poenostavljeni postopek.

(9) Uprava in nadzorni svet banke pripravita konkretne načrte in merljive cilje v skladu z zahtevami iz člena 7a Uredbe 648/2012/EU za spremljanje in obravnavanje tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, ki ponujajo storitve znatnega sistemskega pomena za Unijo ali Republiko Slovenijo ali več držav članic.

198.člen
(aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz prejšnjega člena, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljanja izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prejšnjega odstavka določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

199.člen
(obravnava tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke in njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta banke in njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke in njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke;
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;

10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebami prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, član nadzornega sveta in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja z njim na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

200.člen
(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebami.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od običajnih, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je treba pridobiti za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali preseže 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in
2. sklenitev pravnega posla v primerih iz prejšnjega odstavka.

(4) Če je oseba v posebnem razmerju z banko pravna oseba, lahko predhodno soglasje nadzornega sveta banke iz 1. točke prejšnjega odstavka nadzorni svet poda tudi kot soglasje za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti. Takšno soglasje velja omejeno časovno obdobje, vendar največ dvanajst mesecev.

(5) Pri določanju izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka banka upošteva vrednost, ki še ni zmanjšana za popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma ki še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna kreditna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolžnik banke, in ki bi lahko postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(6) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

6.3.3. Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

201.člen
(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

202.člen
(prevzemanje kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.

(2) V postopku odobritve kredita oziroma v postopku sklepanja druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevati obveznosti do banke (v nadaljnjem besedilu: ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(3) V zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu s predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

(4) Banka za namen upravljanja kreditnega tveganja v okviru izpisa bonitetnih podatkov dolžnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik (v nadaljevanju: dolžnik ki je poslovni subjekt), pridobi tudi izpis podatkov o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih dolžnika, ki so vključeni v sistem izmenjave podatkov o boniteti strank v skladu z zakonom, ki ureja centralni kreditni register.

(5) Podatke dolžnika, ki je poslovni subjekt, o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih iz prejšnjega odstavka, lahko banka uporabi tudi za namene upravljanja drugih tveganj, za namene poročanja ter za uporabo razkritij okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj.

203.člen
(obravnava kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

(4) Banka izvede predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tveganja nasprotne stranke ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije.

204.člen
(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

205.člen
(obravnava preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige

206.člen
(politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

(2) Banka izvede predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tržnega tveganja ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije.

207.člen
(obravnava tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj zaradi neugodnega gibanja obrestnih mer, ki lahko zniža ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige, ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna in nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrgovalne knjige.

6.3.5. Upravljanje likvidnostnega tveganja

208.člen
(politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih razmer ter morebitnih stresnih dogodkov, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;
2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;
3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;
4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in pravnim osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

(4) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

209.člen
(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:

1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;
2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev pozicij likvidnosti, vključno z instrumenti zavarovanja pred likvidnostnim tveganjem, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja z likvidnostjo ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

210.člen
(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodabljati na podlagi rezultatov scenarijev iz četrtega odstavka 209. člena tega zakona. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

(4) Operativni pogoji iz prejšnjega odstavka vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

6.3.6. Upravljanje operativnega tveganja

211.člen
(politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno s tveganji, ki izhajajo iz dogovorov o zunanjem izvajanju ter neposrednih in posrednih izpostavljenosti kriptosredstvom in izpostavljenosti ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi in za kritje redkih dogodkov, ki imajo za banko pomembne posledice ali velik vpliv.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja.

212.člen
(načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora zagotoviti, da ima ustrezne krizne načrte ter politike in načrte neprekinjenega poslovanja, vključno s politikami in načrti neprekinjenega poslovanja na področju IKT, ter načrte odzivanja in okrevanja IKT za tehnologijo, ki jo uporabljajo za sporočanje informacij, ter da se ti načrti vzpostavijo, upravljajo in testirajo v skladu z 11. členom Uredbe 2022/2554/EU, da banka lahko še naprej ustrezno posluje v primeru resnih motenj poslovanja in omeji izgube, ki nastanejo zaradi takih motenj.

6.3.7. Upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj

213.člen
(okoljska, socialna in upravljavska tveganja)

(1) Banka ima kot del svojih ureditev upravljanja, vključno z okvirom upravljanja tveganj, ki se zahteva na podlagi 177. člena tega zakona, zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ESG tveganj v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.

(2) Strategije, politike, procesi in sistemi iz prejšnjega odstavka so sorazmerni z obsegom, naravo in zapletenostjo ESG tveganj poslovnega modela in obsegom dejavnosti banke ter upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje najmanj desetih let.

(3) Banka svojo odpornost na dolgoročne negativne učinke ESG dejavnikov preizkušajo, tako da:

- preizkušanje izvede v okviru osnovnega in neugodnega scenarija v danem časovnem okviru, začenši z dejavniki, povezanimi s podnebjem;
- v preizkušanje vključi številne ESG scenarije, ki odražajo možne učinke okoljskih in socialnih sprememb ter povezanih javnih politik na dolgoročno poslovno okolje;
- pri postopku preizkušanja uporabi verodostojne scenarije, ki temeljijo na scenarijih, ki jih pripravijo mednarodne organizacije.

(4) Banka Slovenije oceni in spremlja razvoj praks bank, vključno z načrti, ki zajemajo merljive cilje, v zvezi z njihovimi ESG strategijami ter upravljanjem tveganj in pri tem:

- v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja oceni zanesljivost načrtov, ki jih banke pripravijo v skladu s petim odstavkom 197. člena tega zakona;
- upošteva ponudbe produktov bank, povezanih s trajnostnostjo, njihove politike financiranja prehoda, povezane politike dajanja posojil ter ESG cilje in omejitve;

(5) Banka Slovenije lahko pri pripravi ocene iz prejšnjega odstavka po potrebi sodeluje z organi ali javnimi telesi, pristojnimi za podnebne spremembe in okoljski nadzor.

6.3.8. Upravljanje drugih tveganj

214.člen
(tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank;
2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v povezavi z istim blagom; ali
3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, povezanih z velikimi posrednimi kreditnimi izpostavljenostmi, kot v primeru izpostavljenosti do posameznega izdajatelja zavarovanja s premoženjem.

(3) Za kriptosredstva brez prepoznavnega izdajatelja se tveganje koncentracije upošteva v smislu izpostavljenosti kriptosredstvom s podobnimi značilnostmi.

(4) Banka Slovenije oceni in spremlja razvoj na področju praks bank v zvezi z upravljanjem tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, vključno z načrti, pripravljenimi v skladu z devetim odstavkom 197. člena tega zakona, ter napredek pri prilagajanju njenih poslovnih modelov zahtevam iz člena 7a Uredbe 648/2012/EU.

215.člen
(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala banke, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, vključno s posredno izpostavljenostjo, poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravnjo države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma, ki še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna kreditna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolžnik banke, in ki bi lahko postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka pridobi predhodno soglasje nadzornega sveta za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti, ki ustrezajo kreditnemu tveganju strank. Soglasja za limite izpostavljenosti do posameznih strank ali skupin povezanih strank veljajo za omejeno časovno obdobje, vendar največ dvanajst mesecev.

216.člen
(tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

217.člen
(tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestati različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. MEHANIZMI NOTRANJIH KONTROL

218.člen
(mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 177. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;
3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

219.člen
(vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. POLITIKA PREJEMKOV

220.člen
(politike prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejemke ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za:

1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;
3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
   - prejemek zaposlenega je enak 500.000 eurov ali višji in je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu osebam iz 1. točke tega odstavka, ali višji od njega,
   - zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti te poslovne enote.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) prvega odstavka 450. člena Uredbe 575/2013/EU, in informacije, ki jih banka posreduje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja za primerjavo gibanj in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih posredujejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 184. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000 eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

221.člen
(temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
3. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
4. zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje kontrole, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo;
5. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
   - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
   - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila, vključno z obravnavo tveganj iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona;
2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;
3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov, ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje štirih do petih let. Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;
5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;

6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
   - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
   - izpolnjevanja standardov primernosti;
7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;
8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;
9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. V primeru, da zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za obdobje petih let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. V primeru, da zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokojitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanja petih let, šteto od datuma upokojitve.

(3) Banka mora upoštevati načela iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(4) Prejemki, za katere velja odlog iz 4. točke drugega odstavka tega člena, dospejo v plačilo v sorazmernem deležu. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(5) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(6) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(7) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 3. točko drugega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

(8) 3. in 4. točka ter del 9. točke drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokojitve, se ne uporabljajo za:

a) banko, ki ne šteje za veliko institucijo in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom ter Uredbo 575/2013/EU enaka 5 milijardam eurov ali nižja, ali
b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 eurov in ne obsegajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.

222.člen
(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka, vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, morajo prispevati k pravočasnemu povračilu izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6. PROCES NADZORNIŠKEGA PREGLEDOVANJA IN OVREDNOTENJA TVEGANJ

6.6.1. Splošne določbe

223.člen
(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 182. in 183. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka;
3. tveganja, ki so jih razkrila testiranja digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem IV Uredbe 2022/2554/EU.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja, in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 382. člena tega zakona. Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja banke preuči, ali so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

a) banka ni določena kot GSPB, GSPB zunaj EU ali subjekt, ki je GSPB, v skladu z Uredbo 575/2013/EU;
b) banka ni bila določena kot DSPB v skladu s 284. členom tega zakona;
c) banka je del skupine, v kateri so nadrejena institucija in velika večina podrejenih institucij medsebojno povezane, v smislu obvladujočega položaja, kot ga določa zakon, ki ureja gospodarske družbe;
d) podrejene institucije iz točke (c) tega odstavka izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- podrejene institucije oziroma velika večina podrejenih institucij se štejejo za vzajemne institucije, zadružne institucije ali hranilnice v skladu točko (a), prvega odstavka 27. člena Uredbe 575/2013/EU, veljavno nacionalno pravo pa vključuje zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni razdelitev;
- njihova skupna sredstva na posamični ali subkonsolidirani podlagi ne presegajo 30 milijard EUR.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na posebno naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni banki v skladu z 345. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(6) Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(7) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, upravičeno domneva oziroma sumi, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo 2015/849/EU. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb tega zakona in v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.

224.člen
(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe 575/2013/EU izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe 575/2013/EU in 214. člena tega zakona;
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 205. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;

7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
9. poslovni model banke;
10. v kolikšni meri je banka vzpostavila ustrezne politike in operativne ukrepe, povezane z merljivimi cilji in mejniki, določenimi v načrtih iz petega in šestega odstavka 206. člena tega zakona.

225.člen
(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

226.člen
(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj, povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v bodoče zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

227.člen
(ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe 575/2013/EU, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zmanjša za več kot 15 odstotkov njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških šok scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;
2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških šok scenarijev, ki veljata za obrestne mere.

(3) Kot ustrezni ukrepi iz prejšnjega odstavka štejejo kateri koli dodatni ukrepi iz 345. člena tega zakona ali določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predpostavke, ki jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz prejšnjega odstavka, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige in ni prekomerno izpostavljena temu tveganju.

228.člen
(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prejšnjega odstavka pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

229.člen
(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prejšnjega odstavka kadarkoli zahteva od banke predložitev dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

230.člen
(ugotovitve, zahteve in priporočila procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije o ugotovitvah procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj, ki niso vključene v odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in odločbo o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi 240. člena tega zakona, banki izda nadzorniško pismo.

(2) Za nadzorniško pismo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tretji odstavek 331. člena tega zakona.

231.člen
(ocenjevanje ESG tveganj)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti procese upravljanja banke in upravljanja njenih tveganj za obravnavanje ESG tveganj ter izpostavljenosti banke ESG tveganjem. Pri določitvi ustreznosti procesov in izpostavljenosti banke Banka Slovenije upošteva poslovni model banke. Izpostavljenosti banke ESG tveganjem se oceni tudi na podlagi načrtov banke iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona. Postopki upravljanja banke in upravljanje njenih tveganj v zvezi z ESG tveganji se uskladijo s cilji iz teh načrtov.

(2) Pregledovanje in ovrednotenje iz prejšnjega odstavka vključujeta ocenjevanje načrtov banke iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona, ter napredka banke pri obravnavanju ESG tveganj, ki izhajajo iz procesa prilagajanja podnebni nevtralnosti, in pri doseganju drugih ustreznih regulativnih ciljev Unije v zvezi z ESG dejavniki.

232.člen
(ocenjevanje tveganj za izpostavljenosti kriptosredstvom)

Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ocenjevanje procesov upravljanja banke in upravljanja njenih tveganj za izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanjem storitev v zvezi s kriptosredstvi, vključno z upoštevanjem politik in postopkov banke za opredelitev tveganj, ter ustreznosti rezultatov ocen iz 203. in 206. člena tega zakona.

233.člen
(nadzorniško stresno testiranje)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, vsaj enkrat na leto izvede

stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka 223. člena tega zakona.

(2) Banke in tretje osebe, ki svetujejo bankam v okviru nadzorniškega stresnega testiranja, se vzdržijo dejavnosti, ki lahko zmanjšajo zanesljivost stresnega testa, kot so primerjanje, medsebojna izmenjava informacij, sporazumi o skupnem ravnanju ali optimizacija njihovih informacij, predloženih za stresne teste.

(3) Banka Slovenije lahko za odkrivanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka do banke ali tretje osebe uporabi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih ima v skladu s tem zakonom.

6.6.2. Pregled in ovrednotenje uporabe pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev

234.člen
(poročanje o pristopih za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banke vsaj enkrat letno Banki Slovenije predložijo rezultate izračunov iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka, skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile za njihovo pripravo, in vsemi kvalitativnimi informacijami, ki jih zahteva EBA in ki lahko pojasnijo učinek teh izračunov na kapitalske zahteve, in sicer:

a) banke, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje;
b) banke, ki uporabljajo alternativni standardizirani pristop iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, če je obseg bilančnih in zunajbilančnih poslov banke, ki so izpostavljeni tržnemu tveganju, enak ali večji od 500 milijonov eurov v skladu s členom 325a(1), točka (b), navedene uredbe;
c) banke, ki imajo dovoljenje za uporabo notranjih pristopov na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, in zadevne banke, ki uporabljajo standardizirani pristop na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 2, navedene uredbe, poročajo o rezultatih izračunov pristopov, uporabljenih za določitev zneska pričakovanih kreditnih izgub za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje.

(2) Banka posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz prejšnjega odstavka določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča o rezultatih izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka tega člena ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz prejšnjega odstavka.

235.člen
(presoja notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v prejšnjem členu, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, kot je ustrezno, za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka vsaj tako pogosto kot EBA izvaja postopek nadzorniškega primerjanja oceni kakovost pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU;
2. pristopov, pri katerih je spremenljivost izjemno velika ali izjemno majhna in pri katerih so kapitalske zahteve, določene v skladu z Uredbo 575/2013/EU, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banke Slovenije oceni, da rezultati na podlagi pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije, v zvezi z ocenjevanjem pristopov in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, podpira cilje pristopov s področja uporabe 234. člena tega zakona in zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi;
2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov;
3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

236.člen
(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije spodbuja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja ter ob upoštevanju meril iz dela 3, naslov I, poglavje 3, oddelek 1 oziroma dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe 575/2013/EU razvijejo:

1. notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank;
2. notranje zmogljivosti za ocenjevanje tržnega tveganja in pogosteje uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za portfelje pozicij iz trgovalne knjige skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila, kadar je njihova izpostavljenost tveganju neplačila pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških ali lastniških instrumentih različnih izdajateljev, ki kotirajo na borzi.

237.člen
(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prejšnjega odstavka pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če za trgovalno enoto, ki uporablja notranji model za tržno tveganje, rezultati testiranja za nazaj ali testa opredelitve dobičkov in izgub pokažejo, da model ni več dovolj točen, Banka Slovenije pregleda pogoje za dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvede ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi takojšnje izboljšanje modela.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ali
2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. Dodatna kapitalska zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu

238.člen
(dodatna kapitalska zahteva)

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s prejšnjim členom ugotovi, da:

1. je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;
2. banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 180. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;
3. prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 227. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih;
4. preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu s prejšnjim členom pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;
5. banka večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu z 240. členom tega zakona; ali
6. obstajajo druge posebne okoliščine, povezane z banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene 1. točke prejšnjega odstavka se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 180. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(3) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;
2. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU, ne štejejo za podcenjena;
3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki se šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 227. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni prekomerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 4. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 240. člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;
2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu s tem členom, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 271. člena tega zakona;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(13) Kadar banka postane zavezana spoštovati izstopni prag iz tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: izstopni prag), Banka Slovenije:

a) ne poveča nominalnega zneska dodatno potrebnega kapitala, ki ga zahteva v skladu s 1. točko prvega odstavka tega člena, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ker postane banka zavezana spoštovati izstopni prag;
b) brez odlašanja in v vsakem primeru najpozneje do konca naslednjega postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pregleda dodatno potrebni kapital, ki ga je zahtevala od banke v skladu s 1. točko prvega odstavka tega člena in odstrani vse njegove dele, ki bi dvojno upoštevali tveganja, ki so že v celoti krita, ker je banka zavezana spoštovati izstopni prag.

(14) Takoj ko Banka Slovenije zaključi pregledovanje iz točke (b) prejšnjega odstavka, se točka (a) prejšnjega odstavka ne uporablja več.

(15) Dokler je banka zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije za namene drugega odstavka tega člena ne uvede dodatne kapitalske zahteve, ki bi dvojno upoštevala tveganja, ki so že v celoti krita, ker je banka zavezana spoštovati izstopni prag.

(16) Za namene tega člena ter 286. in 289. člena tega zakona se šteje, da je banka zavezana spoštovati izstopni prag, kadar znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s prvim pododstavkom tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, presega njen znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s četrtim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

239.člen
(napotek o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 180. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom v skladu s šestim odstavkom 223. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu z 237. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz šestega odstavka 223. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki je enak razliki med:

a) primerno skupno ravnjo kapitala, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, in

b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevanim na podlagi 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU, 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, prejšnjega člena, 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, 6. točke 271. člena tega zakona ali na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu s prejšnjim členom, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo.

(6) Kadar banka postane zavezana spoštovati izstopni prag, lahko Banka Slovenije pregleda svoj napotek o dodatno potrebnem kapitalu, sporočen banki, da zagotovi, da ostane njegova umerjenost ustrezna.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter
c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 271. člena tega zakona.

(8) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

a) kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU,
b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ter
c) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(9) Dokler banka izpolnjuje kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU ter 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona, in, če je ustrezno, zahtevo glede blažilnika iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 296. ali 300. člena tega zakona.

240.člen
(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 238. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 238. člena tega zakona. V primeru 5. točke prvega odstavka 238. člena tega zakona utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostno.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz prejšnjega člena banki z odločbo sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu (v nadaljnjem besedilu: odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko o dodatni kapitalski zahtevi in o napotku o dodatno potrebnem kapitalu odloči z eno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

241.člen
(sodelovanje z organi za reševanje)

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu z 238. členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona;
2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu s tretjim odstavkom 240. člena tega zakona.

6.7. NAČRTOVANJE SANACIJE IN ZNOTRAJSKUPINSKA FINANČNA PODPORA

6.7.1. Načrt sanacije

242.člen
(načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije), s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke.

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 257. člena tega zakona.

243.člen
(vsebina načrta sanacije banke)

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti, glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije in povzetek splošne sposobnosti za sanacijo ter navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z vrsto kapitalskih in likvidnostnih ukrepov s časovnim okvirom za njihovo izvedbo ter časovnim okvirom za izvedbo drugih bistvenih vidikov načrta;
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje kritičnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;
5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerimi se te ovire odpravijo;
6. podroben opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti glavnih poslovnih področij, dejavnosti in sredstev banke;
7. podroben opis vključitve načrtovanja sanacije v strukturo upravljanja banke ter politike in postopke, ki urejajo odobritev načrta sanacije in določanje oseb v organizaciji, odgovornih za pripravo in izvajanje načrta;
8. ureditve in ukrepe za ohranitev ali obnovitev kapitala;
9. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na razpolago, oceno razpoložljivega zavarovanja, oceno možnosti

prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji ter analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;
10. ureditve in ukrepe za zmanjšanje tveganja in zadolženosti;
11. ureditve in ukrepe za prestrukturiranje obveznosti;
12. ureditve in ukrepe za prestrukturiranje poslovnih področij;
13. ureditve in ukrepe za ohranitev nemotenega dostopa do infrastruktur finančnih trgov;
14. ureditve in ukrepe, potrebne za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke, vključno z omrežnimi in informacijskimi sistemi, ki se vzpostavijo in upravljajo v skladu z Uredbo 2022/2554/EU;
15. predhodne ureditve, da se olajša prodaja sredstev ali poslovnih področij v časovnem okviru, primernem za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti;
16. druge ukrepe ali strategije upravljanja za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti in predvideni finančni učinek teh ukrepov ali strategij;
17. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih ter da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;
18. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija,
19. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
20. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;
21. seznam pripravljalnih ukrepov, ki jih je sprejela banka ali bo z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;
2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

244.člen
(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(4) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile

okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(5) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

245.člen
(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta sprejme upravljalni organ banke, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka hkrati predloži dokazila, da:

1. se bo z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrezno verjetnostjo ohranilo ali ponovno vzpostavilo uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;
2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljati v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

(3) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

246.člen
(poenostavljene obveznosti)

(1) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije ne uporabljajo obveznosti iz 243. do 245. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, se v zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke

(i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi obseg obveznosti ter vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja tega načrta.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdela in sprejme načrt sanacije v skladu z 243. do 245. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz oddelka 6.7. tega zakona, tudi če:

1. je za to banko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, in shema izpolnjuje zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz prejšnjega odstavka se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. oddelek 6.7. tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ter njihove podrejene družbe in
2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s 411. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu z 243. do 245. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe ali
2. če banka pomeni pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 odstotkov bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

247.člen
(načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu s 411. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih, pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 244. člena tega zakona;
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 248. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točk (g) in (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 411. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 243. do 246. člen tega zakona.

6.7.2. Sporazum o finančni podpori v skupini

248.člen
(sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu s 411. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena te uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo katerikoli instituciji, ki je stranka sporazuma in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(3) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 348. člena tega zakona.

(4) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(5) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino; ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

249.člen
(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;
2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;
3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;
4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
   - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
   - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,
   - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prejšnjim odstavkom;
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnegakoli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;

5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;
8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe 575/2013/EU in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;
9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

250.člen
(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 411. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 248. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona zahtevo iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev.

(3) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini si mora Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo posreduje vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz prejšnjega odstavka načela in pogoji sporazuma skladni s prejšnjim členom in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 348. člena tega zakona; ali
2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz prejšnje točke niso izpolnjeni.

(5) Katerikoli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. skupna odločitev iz tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v štirih mesecih ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz prejšnjega odstavka ne odloči v enem mesecu.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz prejšnjega odstavka pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s četrtim odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje sodelujočim pristojnim organom ter vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, posreduje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

251.člen
(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;
2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz prejšnjega odstavka.

252.člen
(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v konsolidiran nadzor, ki ga v skladu s 411. členom tega zakona in 4. členom Uredbe 1024/2013/EU nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 248. člena tega zakona sklenjen sporazum o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe 575/2013/EU.

(4) Subjekt v skupini mora informacije iz prvega odstavka tega člena predložiti na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2859/2023/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucije, na katero se informacije nanašajo;
- identifikator pravnih subjektov institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- velikost institucije po kategorijah, kot so določene na podlagi točke (d) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

253.člen
(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 251. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prejšnjega odstavka obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 249. člena tega zakona.

(3) Odločitev o prejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 251. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

254.člen
(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskega nadzornika;
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/ES pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 249. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;
2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;
3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropskemu bančnemu organu.

(9) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu z 255. členom tega zakona in po postopku iz 257. člena tega zakona ponovno oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. Pregled in ocena načrta sanacije

255.člen
(ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 223. člena tega zakona preverja, ali načrt sanacije, ki ga je v skladu z 242. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 243. do 245. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;
2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;
3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;
4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka;
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 243. do 245. člena tega zakona;
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena posreduje organu, ki je pristojen za reševanje, ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa, pristojnega za reševanje.

256.člen
(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v dveh mesecih predloži popravljen načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prejšnjega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz prejšnjega odstavka od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem;
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo;
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke;
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij;
5. spremeni strukturo upravljanja banke.

257.člen
(ocena načrta sanacije skupine)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu s 411. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 245. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 255. člena tega zakona in prejšnji člen. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine;
2. o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni nadrejene družbe v skupini;
3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prejšnjega odstavka sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz prejšnjega odstavka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz prejšnjega odstavka in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(11) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8. PRIDOBITEV ALI ODSVOJITEV POMEMBNEGA DELEŽA

258.člen
(pridobitev pomembnega deleža)

(1) Banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nameravani pridobitelj) pred vsako neposredno ali posredno pridobitvijo pomembnega deleža (v nadaljnjem besedilu: nameravana pridobitev) vloži zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža in pridobi odločitev Banke Slovenije o nenasprotovanju za pridobitev pomembnega deleža.

(2) Pomembni delež po tem zakonu je neposredni ali posredni delež v kapitalu ali glasovalnih pravicah, ki je enak ali večji od 15% sprejemljivega kapitala nameravanega pridobitelja. Kot sprejemljivi kapital šteje kapital kot je opredeljen v členu 4(1)(71)(a) Uredbe 575/2013/EU.

(3) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka in:

- je prag presežen samo na posamični podlagi, banka zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri Banki Slovenije;
- je prag presežen na posamični podlagi banke in na podlagi konsolidiranega položaja njene skupine, banka zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri Banki Slovenije in konsolidacijskem nadzorniku.

(4) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, se prag uporablja na podlagi njegovega konsolidiranega položaja. Finančni holding ali mešani finančni holding zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri konsolidacijskem nadzorniku.

259.člen
(zahteva za oceno ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Zahteva za oceno ustreznosti iz tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena obsega:

1. velikost nameravane pridobitve pomembnega deleža,
2. dokumentacijo in informacije o tem, da pridobitev pomembnega deleža ustreza merilom iz tega zakona, kot je podrobneje predpisano s podzakonskim aktom iz 267 člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža vložniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve, z navedbo datuma izteka roka iz 260. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo, da rok za odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža še ni začel teči, ter navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka tega člena (potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno ustreznosti v skladu s šestim odstavkom 457. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije najkasneje v roku desetih delovnih dni po prejemu dopolnitve zahteve v skladu s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, če je ta vložena pravočasno, izda:

1. potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni ustreznosti iz 260. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža ali
2. potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtim odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za oceno ustreznosti pomembnega deleža. Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne ocenjevalnega obdobja.

(6) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije oceni ustreznost pomembnega deleža v skladu s tem poglavjem.

260.člen
(rok za odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža mora biti izdana pisno v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka 259. člena tega zakona. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega ali četrtega odstavka 259. člena tega zakona, teče rok iz prejšnjega odstavka od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega ali četrtega odstavka 259. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 259. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 259. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije prekinitev roka v skladu s prejšnjim odstavkom podaljša za največ 30 delovnih dni, če:

1. ima subjekt, ki je predmet pridobitve pomembnega deleža, sedež v tretji državi ali zanj velja regulatorni okvir tretje države ali
2. je izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma oziroma Direktivo 2015/849/EU, nujna za izvedbo ocene ustreznosti pomembnega deleža.

(5) Če Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozove, da se izjasni o razlogih za odločitev o nasprotovanju, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(6) Če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno ustreznosti, se takšna dopolnitev šteje kot nova zahteva iz prvega odstavka 81. člena tega zakona, ocenjevalno obdobje pa začne teči znova. O tem Banka Slovenije odloči s sklepom.

(7) Če pridobitev pomembnega deleža pomeni pridobitev kvalificiranega deleža v skladu s 81. členom tega zakona, mora nameravani pridobitelj vložiti zahtevo in pridobiti odločitev o nenasprotovanju tudi za pridobitev kvalificiranega deleža. V tem primeru se ocenjevalno obdobje izteče šele, ko se izteče zadnje od zadevnih ocenjevalnih obdobji.

(8) Kadar postopek ocene ustreznosti pomembnega deleža poteka hkrati s postopkom odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona, se ocenjevalno obdobje začasno prekine, dokler ni končan postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

261.člen
(sodelovanje med pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno ustreznosti pomembnega deleža posvetuje s pristojnimi organi drugih subjektov finančnega sektorja, če nameravana pridobitev zadeva nekaj od naslednjega:

a) kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;
b) nadrejeno osebo osebam iz točke (a) tega odstavka;
c) pravno osebo, ki obvladuje osebo iz točke (a) tega odstavka.

(2) Če je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka, ki je del skupine, in Banka Slovenije ni hkrati tudi konsolidacijski nadzornik, ter je prag iz drugega odstavka 258. člena tega zakona presežen le na posamični podlagi banke, Banka Slovenije o vloženi zahtevi banke za oceno ustreznosti pomembnega deleža uradno obvesti konsolidacijskega nadzornika v desetih delovnih dneh od prejema zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža s strani banke.

3) Če je nameravani pridobitelj pomembnega deleža finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev oziroma je v postopku odobritve v s skladu s 108. členom tega zakona in je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik, ki ocenjuje ustreznost pomembnega deleža, o vloženi zahtevi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za oceno ustreznosti pomembnega deleža uradno obvesti pristojni organ v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež v desetih delovnih dneh od prejema zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža.

(4) Banka Slovenije konsolidacijskemu nadzorniku oziroma pristojnemu organu v drugi državi članici na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki so bistvene in pomembne za oceno ustreznosti pomembnega deleža. V primeru iz drugega in tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije konsolidacijskemu nadzorniku oziroma pristojnemu organu v državi članici posreduje tudi svojo oceno.

(5) Banka Slovenije in konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice si prizadevajo uskladiti svoje ocene in zagotoviti doslednost svojih odločitev. Za ta namen Banka Slovenije, kadar je pristojna za oceno ustreznosti pomembnega deleža, v tej oceni navede vsa stališča ali pridržke, ki so jih izrazili drugi relevantni pristojni organi.

(6) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka in je prag iz prvega odstavka 258. člena tega zakona presežen tako na posamični podlagi kot na podlagi konsolidiranega položaja skupine, si Banka Slovenije in pristojni organ ali konsolidacijski nadzornik iz druge države članice, ki ocenjujeta nameravano pridobitev pomembnega deleža, prizadevata za uskladitev svojih ocen, zlasti kar zadeva njuno posvetovanje s pristojnimi organi druge države članice iz prvega odstavka tega člena.

(7) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik in ima nameravani pridobitelj pomembnega deleža sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije s pristojnim organom v državi članici sodeluje in se z njim posvetuje v zvezi z oceno nameravane pridobitve. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno ustreznosti nameravane pridobitve pomembnega deleža iz prvega odstavka 264. člena tega zakona in jo v obliki predloga skupne odločitve posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva predložitve navedene ocene pristojnemu organu države članice.

(8) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi iz prejšnjega odstavka, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti nameravanega pridobitelja.

(9) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede ocene ustreznosti nameravane pridobitve. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno ustreznosti nameravane pridobitve konsolidacijskega nadzornika.

(10) V primeru, da se skupna odločitev iz sedmega ali devetega odstavka tega člena ne sprejme v dveh mesecih po prejetju ocene konsolidacijskega nadzornika, konsolidacijskih nadzornik ali pristojni organ države članice, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, ne sprejme odločitve iz sedmega ali devetega odstavka tega člena in zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Evropski bančni organ sprejme odločitev v enem mesecu po tem, ko ji je bila zadeva

predložena. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.

262.člen
(presoja ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Banka Slovenije pri presoji ustreznosti pomembnega deleža oceni verjetnost, da bo upravljanje s strani nameravanega pridobitelja preudarno in skrbno, ter zlasti tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bil izpostavljen nameravani pridobitelj po nameravani pridobitvi na podlagi naslednjih meril:

1. ali bo nameravani pridobitelj lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU ter, kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov Unije;
2. ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali za poskus tega ali da bi lahko nameravana pridobitev povečala tveganje za takšno ravnanje.

(2) Banka Slovenije se pri presoji merila iz 2. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom za preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma oziroma organom, odgovornim za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z Direktivo 2015/849/EU v drugi državi članici, in ustrezno upošteva:

1. informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
2. negativno mnenje Urada za preprečevanja pranja denarja oziroma organa, odgovornega za nadzor nameravanega pridobitelja v skladu z Direktivo 2015/849/EU v drugi državi članici, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(3) Negativne informacije ali negativno mnenje iz tega odstavka lahko predstavlja utemeljen razlog za negativno mnenje Banke Slovenije o nameravani pridobitvi.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati ustreznosti pridobitve pomembnega deleža z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev pomembnega deleža v istem subjektu, mora vse nameravane pridobitelje obravnavati nediskriminatorno.

263.člen
(razlogi za nasprotovanje pridobitvi pomembnega deleža)

Banka Slovenije nasprotuje nameravani pridobitvi pomembnega deleža (odločitev o nasprotovanju), če:

1. nameravani pridobitelj ne izpolnjuje meril iz prejšnjega člena;
2. nameravani pridobitelj v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za oceno ustreznosti.

264.člen
(odločitev o oceni ustreznosti pridobitve pomembnega deleža)

(1) Odločitev o oceni ustreznosti pridobitve pomembnega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali odločitev o nasprotovanju.

(2) V primeru nasprotovanja, Banka Slovenije v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni ustreznosti in pred iztekom ocenjevalnega obdobja iz 260. člena tega zakona, nameravanemu pridobitelju izda in odpravi pisni odpravek odločitve o nasprotovanju, ki vključuje tudi utemeljitev razlogov za nasprotovanje.

(3) Če Banka Slovenije do poteka roka iz prvega odstavka 260. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja ali podaljšanja v skladu s tretjim, četrtim, petim, sedmim ali osmim odstavkom 260. člena tega zakona, ne izda pisnega odpravka odločitve o oceni ustreznosti, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(4) Kadar se nameravana pridobitev pomembnega deleža izvede med subjekti iste skupine, kot je navedeno v šestem odstavku 113. člena Uredbe 575/2013/EU ali med subjekti iste institucionalne sheme za zaščito vlog, kot je navedeno v sedmem odstavku 113. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije s sklepom odloči, da ne bo opravila ocene ustreznosti pomembnega deleža. Banka Slovenije o tem pred iztekom ocenjevalnega obdobja obvesti nameravanega pridobitelja.

265.člen
(rok za pridobitev pomembnega deleža)

(1) Banka Slovenije lahko v odločitvi o nenasprotovanju določi skrajni rok za izvedbo nameravane pridobitve, za katero je izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve nameravanega pridobitelja se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ dodatnih šest mesecev. Zahteva za podaljšanje roka mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če nameravani pridobitelj ne izvede nameravane pridobitve v postavljenem roku, odločitev o nenasprotovanju preneha veljati.

266.člen
(obvestila v zvezi z odsvojitvijo pomembnega deleža)

(1) Banka, ki je pridobila pomemben delež pisno obvesti Banko Slovenije o svoji nameri, da bo neposredno ali posredno odsvojila pomemben delež, kot je opredeljen v drugem odstavku 258. člena tega zakona.

(2) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, predhodno pisno obvesti konsolidacijskega nadzornika o svoji nameri, da bo neposredno ali posredno odsvojil pomemben delež, kot je opredeljen v drugem odstavku 258. člena tega zakona .

(3) Obvestilo vključuje tudi velikost nameravane odsvojitve pomembnega deleža in sicer znesek in njegov delež glede na sprejemljivi kapital nameravanega pridobitelja.

267.člen
(podzakonski predpisi o pomembnih deležih)

(1) Banka Slovenije predpiše:

1. seznam dokumentacije in informacij, ki jih nameravani pridobitelj priloži zahtevi za oceno ustreznosti v skladu s prvim odstavkom 259. člena tega zakona;
2. podrobnejšo vsebino meril za presojo ustreznosti pomembnega deleža;
3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz tega podpoglavja.

(2) Zahtevane informacije iz 1. točke prejšnjega odstavka so sorazmerne in primerne glede na naravo nameravane pridobitve in ne vključujejo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja v okviru prvega odstavka 262. člena tega zakona.

6.9. POMEMBNI PRENOSI SREDSTEV ALI OBVEZNOSTI

268.člen
(pomemben prenos sredstev ali obveznosti)

(1) Banka ter finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, morajo pred izvršitvijo pomembnega prenosa sredstev ali obveznosti, ki ga izvršijo s prodajo ali drugo vrsto transakcije (v nadaljnjem besedilu: nameravani posel) o tem pisno uradno obvestiti Banko Slovenije v skladu s 269. členom tega zakona.

(2) Dolžnost uradnega obveščanja iz prejšnjega odstavka velja posamično za vsak subjekt, ki je vključen v isti nameravani posel, vključno za nameravane posle med subjekti iste skupine.

(3) Za pomemben prenos sredstev ali obveznosti po tem zakonu se šteje posel, ki predstavlja vsaj 10% skupnih sredstev ali obveznosti subjekta, razen če se posel izvrši med subjekti iste skupine; v tem primeru se za pomemben posel šteje posel, ki predstavlja vsaj 15% skupnih sredstev ali obveznosti tega subjekta.

(4) Za nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, se odstotki iz prejšnjega odstavka uporabljajo na podlagi njegovega konsolidiranega položaja.

(5) Pri izračunu odstotkov iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo:

a) prenosi nedonosnih sredstev;
b) prenosi sredstev za namene vključitve v kritno premoženje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja hipotekarno in komunalno obveznico oziroma 3. točki 3. člena Direktive 2019/2162/EU;
c) prenosi sredstev za namene listinjenja;
d) prenosi sredstev ali obveznosti v okviru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje, kot so določeni v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank oziroma naslovu IV Direktive 2014/59/EU.

269.člen
(uradno obvestilo o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti)

(1) Uradno obvestilo iz prvega odstavka prejšnjega člena vključuje:

1. informacije in dokumentacijo v zvezi s pomembnim prenosom sredstev in obveznosti,
2. informacije in dokumentacijo o izpolnjevanju meril za združitev oziroma delitev, kot so predpisana s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije prejem uradnega obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena potrdi subjektu iz prvega odstavka prejšnjega člena v desetih delovnih dneh po prejemu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije v zvezi z nameravanim poslom o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti od subjekta iz prvega odstavka prejšnjega člena zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da bi nameravani posel lahko negativno vplival na izpolnjevanje bonitetnih zahtev iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU o tem obvesti subjekt nadzora, ki je posredoval uradno obvestilo. Negativni vpliv nameravanega posla je lahko razlog za nadzorniško ukrepanje Banke Slovenije v skladu z 10. poglavjem tega zakona.

(5) Če banka, finančni holding in mešani finančni holding, odobren v skladu s 108. členom tega zakona, ni predhodno pisno obvestil Banke Slovenije o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti v skladu s prvim odstavkom 268. členom tega zakona, lahko Banka Slovenije določi rok v katerem ji mora subjekt posredovati uradno pisno obvestilo iz prvega odstavka tega člena in mu naloži administrativno sankcijo.

6.10. POROČANJE O POMEMBNIH OKOLIŠČINAH

270.člen
(poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic, v pravnih osebah;
5. prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka;

6. o drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 184. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospele vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 178. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 179. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali če je banka začela razvoj nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo;
4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE:
KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1. SPLOŠNE DOLOČBE

271.člen
(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju tega zakona, pomenijo:

1. »varovalni kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 273. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 274. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 285. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 286. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 288. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten navaden lastniški temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
   - varovalnim kapitalskim blažilnikom,
   - posamezni banki lastnim proticiklič nim kapitalskim blažilnikom,
   - blažilnikom za GSPB,
   - blažilnikom za DSPB,
   - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticiklič nega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun banki lastnega proticiklič nega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu z 275. do 278. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu z 275. členom tega zakona;
9. »blažilnik količnika finančnega vzvoda« pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, ki so določene z odstavkom 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
11. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
12. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
13. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih

blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB.

272.člen
(pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi zahteve po vzdrževanju enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 274. člena tega zakona;
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 288. člena tega zakona;
3. blažilnika za GSPB iz 285. člena tega zakona;
4. blažilnika za DSPB iz 286. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
3. zahteve v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj in
4. zahteve v zvezi z blažilnikom za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. VRSTE KAPITALSKIH BLAŽILNIKOV

7.2.1. Varovalni kapitalski blažilnik

273.člen
(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po varovalnem kapitalskem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnitev katere koli kapitalske zahteve iz točk (a), (b) ali (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

7.2.2. Proticiklični kapitalski blažilnik

274.člen
(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s tretjim odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo za države, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

275.člen
(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtletno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtletno oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Sloveniji ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

276.člen
(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 odstotkov in 2,5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz prejšnjega člena.

277.člen
(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 odstotkov, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 280. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 280. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 odstotkov, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

278.člen
(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 odstotka)

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 odstotka.

279.člen
(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 281. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 281. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

280.člen
(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu z 275. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 275. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

5. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

281.člen
(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 279. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prejšnjega odstavka vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

282.člen
(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 odstotka)

Kadar Banka Slovenije v skladu z 278. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

283.člen
(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, ali
2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;

3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 285. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in ji določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 285. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin in ob upoštevanju podkategorij in presečnih vrednosti rezultatov iz 285. člena tega zakona:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;
3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena.

(6) Za kategorije iz 1. točke prejšnjega odstavka so kazalniki enaki kot ustrezni kazalniki, določeni na podlagi drugega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke prejšnjega odstavka. Pri izračunu uporabi dodatno določitveno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;
2. čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe 806/2014/EU.

(8) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preveri določitev GSPB in razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko Banka Slovenije ob ponovnem pregledu ugotovi, da se GSPB z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 285. členom tega zakona; ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

(9) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je posamezna GSPB razvrščena, objavi na svoji spletni strani.

(10) Banka Slovenije informacije iz sedmega in osmega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucij, na katere se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

284.člen
(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali
2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena izmed naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:
   - EU nadrejena banka;
   - EU nadrejeni finančni holding;
   - EU nadrejeni mešani finančni holding;
   - nadrejena banka;
   - nadrejeni finančni holding ali
   - nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo Unije ali Republike Slovenije,
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da z upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB in določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika, ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB in ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih to DSPB in Evropski odbor za sistemska tveganja ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

(7) Banka Slovenije informacije iz petega in šestega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucij, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

285.člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi 283. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

286.člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 284. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Unije, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ko DSPB postane zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma letnega pregleda iz šestega odstavka 284. člena tega zakona pregleda stopnjo blažilnika za DSPB in jo po potrebi prilagodi tako, da ostane njegova umerjenost ustrezna.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB, višji od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mesecih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz šestega odstavka tega člena sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo po vzdrževanju blažilnika za DSPB, višjega od 3 odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena globalno sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ali drugi sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki je institucija ali skupina, na vrhu katere je EU nadrejena institucija in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali
2. 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali stopnje, višje od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi izvedbenega akta Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(6) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, in sicer vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo, višjo od 3 odstotkov.

(7) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so na voljo Banki Slovenije;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

287.člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB in DSPB)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja od obeh zahtev.

7.2.4. Blažilnik sistemskih tveganj

288.člen
(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 289. člena tega zakona, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja, vključno z makrobonitetnimi ali sistemskimi tveganji, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, ki jih Uredba 575/2013/EU ter 274., 285. in 286. člen tega zakona ne zajemajo, zlasti tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 290. členom tega zakona, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot to velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami iz 274., 285. in 286. člena tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

289.člen
(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank, in sicer v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več od naslednjih podskupin izpostavljenosti:

1. vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji;
2. vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 291. člena tega zakona;
3. izpostavljenosti v tretjih državah;
4. sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:
   - vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
   - vse druge izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
   - vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;
   - vse druge izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
5. sektorske izpostavljenosti iz prejšnje točke v drugi državi članici zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 293. členom tega zakona;
6. podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz 4. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo:

- tveganj iz 274., 285. in 286. člena tega zakona;

– tveganj, ki jih v celoti zajema izračun iz tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Kadar blažilnik sistemskih tveganj velja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke in ko ta banka postane zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma dveletnega pregleda iz prejšnjega odstavka pregleda zahtevo banke glede blažilnika sistemskih tveganj in jo po potrebi prilagodi, da ostane umerjenost ustrezna.

(7) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem pododdelkom, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 293. členom tega zakona.

290.člen
(izračun blažilnika sistemskih tveganj)

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i,$$

pri čemer je:

B_{SR}	=	blažilnik sistemskih tveganj;
r_T	=	stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;
E_T	=	znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
i	=	indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz prejšnjega člena;
r_i	=	stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i; in
E_i	=	znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

291.člen
(postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 292. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. V primeru, da se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah, Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj nujna ter pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev Banke Slovenije, zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 286. člena tega zakona;

6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti, izpostavljenosti, za katere se bodo uporabljale te stopnje, in banke, za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem zgolj obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s tem členom.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 3 odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 292. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj, priznane v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od 3 odstotkov, vendar ne presega 5 odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenji Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj, priznane v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka Evropski odbor za sistemska tveganja v enem mesecu po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena predloži Komisiji mnenje o tem, ali se stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj štejejo za primerne. Komisija v dveh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila in ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora za sistemska tveganja poda svoje mnenje. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(7) Če se določitev ali sprememba ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz petega odstavka tega člena nanaša na eno ali več bank, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Evropski odbor za sistemska tveganja in Komisija v svojih mnenjih preučita tudi, ali se šteje, da je uporaba stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te banke primerna. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz petega odstavka tega člena za podrejeno banko ali sta mnenji Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

1. lahko prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(8) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 5 odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zaprosilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mesecih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj, priznane v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(9) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj v skladu z 293. členom tega zakona.

292.člen
(objava stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
4. utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitve o odpravi katere koli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

293.člen
(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in so določene v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu z devetim in trinajstim odstavkom 133. člena Direktive 2013/36/EU in jih javno objavila na spletni strani.

(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu z 288. členom tega zakona, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

7.3. KOMBINIRANA UPORABA BLAŽILNIKOV ZA GSPB IN DSPB TER BLAŽILNIKA SISTEMSKIH TVEGANJ

294.člen
(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, določen v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3. tega zakona.

(2) Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namen četrtega, petega ali sedmega odstavka 291. člena tega zakona, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz tretjega odstavka 286. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

(3) Kadar odločitev o določitvi blažilnika sistemskih tveganj, blažilnika za DSPB ali blažilnika za GSPB privede do znižanja predhodno določene stopnje ali se le-ta ne spremeni, se postopek iz prejšnjega odstavka ne uporablja.

7.4. UKREPI ZA OHRANITEV KAPITALA

7.4.1. Zahteva po skupnem blažilniku

295.člen
(zahteva po skupnem blažilniku)

(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 296. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu z 240. členom tega zakona za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda;
5. komponent, ki temeljijo na tveganjih in so določene v 92.a in 92.b členu Uredbe 575/2013/EU ter pri določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank.

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vsako od naslednjih zahtev:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

296.člen
(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 297. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 303. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;

2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 297. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 288. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

297.člen
(izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 296. člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja od ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja od ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja od ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b), in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 238. člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

298.člen
(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 296. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjen na:
   - navadni lastniški temeljni kapital,
   - dodatni temeljni kapital,
   - dodatni kapital;

2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
   - izplačila dividend,
   - (re-)odkupi delnic,
   - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
   - izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.2. Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda

299.člen
(zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
4. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

300.člen
(omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu s 301. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 303. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu z 301. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

301.člen
(izračun L-MDA)

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrtim odstavkom 429. člena Uredbe 575/2013/EU, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer če je višina tega deleža:

1. nižja od ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja od ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja od ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

302.člen
(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 300. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:
   - navadni lastniški temeljni kapital in
   - dodatni temeljni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
   - izplačila dividend,

- (re-)odkupi delnic,
- izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
- izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.3. Načrt za ohranitev kapitala

303.člen
(načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspelo izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt izkaza finančnega položaja;
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala nastanejo pomembnejša odstopanja, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. strožje omeji razdelitve, kot so opredeljene v 296. in 300. členu tega zakona.

7.5. POROČANJE V ZVEZI Z ZAHTEVAMI PO KAPITALSKIH BLAŽILNIKIH

304.člen
(poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

8. POGLAVJE:
MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

305.člen
(opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se za namen podtočke (h)

upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 445. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu.

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem izda odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne tudi v primeru, če banka vloži ugovor iz podtočke (h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

9. POGLAVJE:
BONITETNI NADZOR PODRUŽNIC IZ TRETJIH DRŽAV IN ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

9.1. SPLOŠNE DOLOČBE

306.člen
(pomen izrazov)

Za namene tega poglavja imajo izrazi v nadaljevanju naslednji pomen:

1. »podružnica iz tretje države« pomeni podružnico, ki jo v Republiki Sloveniji ustanovi:
   a) bodisi družba s sedežem v tretji državi, za namene izvajanja katere koli dejavnosti iz točk 1, 2 in 6 drugega odstavka 5. člena tega zakona oziroma točk 1, 2 in 6 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU;
   b) bodisi kreditna institucija s sedežem v tretji državi;
2. »matična družba« pomeni družbo, ki ima sedež v tretji državi in je ustanovila podružnico tretje države v Republiki Sloveniji, ter vmesne oziroma končne nadrejene osebe te družbe, kot je ustrezno.

307.člen
(prepoved diskriminacije)

Banka Slovenije pri izvajanju nadzora po tem zakonu ne uporablja določb, ki podružnice iz tretjih držav obravnavajo ugodneje od podružnic institucij s sedežem v drugi državi članici.

308.člen
(razvrstitev podružnic iz tretjih držav)

(1) Banka Slovenije podružnico iz tretje države razvrsti:

1. v razred 1, če je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:
   a) skupna vrednost kjiženih sredstev podružnice iz tretje države ali sredstev, ki iz te podružnice izvirajo, v Republiki Sloveniji, kot je poročana za neposredno predhodno letno poročevalsko obdobje v skladu z 323. in 324. členom tega zakona, je enaka ali višja od 5 milijard eurov;
   b) dejavnosti, za katere ima podružnica iz tretje države dovoljenje, vključujejo sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev neprofesionalnih strank, če je znesek takšnih vlog in drugih vračljivih sredstev enak ali večji od 5 % skupnih obveznosti podružnice iz tretje države ali znesek takšnih vlog in drugih vračljivih sredstev presega 50 milijonov eurov;
   c) podružnica iz tretje države ni kvalificirana podružnica iz tretje države iz 309. člena tega zakona.
2. v razred 2, če ni izpolnjen noben od kriterijev iz točke 1.

(2) Če podružnica iz tretje države razreda 1 preneha izpolnjevati pogoje iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije po uradni dolžnosti začne postopek za prerazvrstitev podružnice iz tretje države v razred 2.

(3) Če podružnica iz tretje države iz razreda 2 začne izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka, o tem nemudoma obvesti Banko Slovenije, ki po uradni dolžnosti začne postopek za

prerazvrstitev podružnice iz tretje države v razred 1. Banka Slovenije podružnico iz tretje države prerazvrsti najprej po preteku štirih mesecev od datuma, na katerega je začela izpolnjevati te pogoje.

(4) Banka Slovenije podružnico razvrsti v razred 1 ali 2 ob izdaji dovoljenja za podružnico tretje države oziroma naknadno prerazvrsti, v primerih iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

309.člen
(kvalificirane podružnice iz tretjih držav)

(1) Podružnica iz tretje države se za namene tega poglavja obravnava kot kvalificirana podružnica, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

a) matična družba ima sedež v državi, ki uporablja bonitetne standarde in izvaja nadzor v skladu z bančnim regulativnim okvirom tretje države, ki so vsaj enakovredni temu zakonu oziroma Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013;
b) za nadzorne organe matične družbe veljajo zahteve glede zaupnosti, ki so vsaj enakovredne zahtevam iz tega zakona oziroma zahtevam iz Direktive 2013/36/EU;
c) matična družba ima sedež v državi, ki ni uvrščena na seznam tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma oziroma Direktivo 2015/849/EU.

(2) Banka Slovenije pri presoji pogojev iz prejšnjega odstavka upošteva javni register tretjih držav in organov tretjih držav, ki ga na podlagi četrtega odstavka 48.b člena direktive 2013/36/EU objavi Evropski bančni organ.

(3) Če zadevna tretja država ni evidentirana v javnem registru iz prejšnjega odstavka in ni uvrščena na seznam iz točke (c) prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije od Komisije zahteva, da za namene iz prvega odstavka tega člena oceni bančni regulativni okvir in zahteve glede zaupnosti tretje države. Dokler Komisija ne sprejme odločitve, Banka Slovenije podružnico iz tretje države razvrsti v razred 1.

310.člen
(upravni in drugi dogovori)

(1) Banka Slovenije si prizadeva, da preden začne podružnica iz tretje države poslovati v Republiki Sloveniji, s pristojnimi organi zadevne tretje države sklene upravni ali drug dogovor, ki temelji na modelu za upravne dogovore, ki ga pripravi Evropski bančni organ v skladu s členom 33(5) Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije Evropskemu bančnemu organu brez odlašanja posreduje informacije o vseh upravnih in drugih dogovorih, sklenjenih s pristojnimi organi tretjih držav.

9.2. ZAHTEVE GLEDE DOVOLJENJA IN REGULATIVNE ZAHTEVE

9.2.1 Zahteve glede dovoljenja

311.člen
(dovoljenje za opravljanje storitev podružnic tretjih držav)

(1) Družba iz tretje države iz 168. člena tega zakona, ki želi na območju Republike Slovenije ustanoviti podružnico tretje države, mora pred ustanovitvijo pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za podružnico iz tretje države.

(2) Podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje za podružnico tretje države, lahko na območju Republike Slovenije prek podružnice opravlja tiste bančne in finančne storitve, ki so navedene v dovoljenju za podružnico iz tretje države.

(3) Če namerava podružnica iz tretje države na območju Republike Slovenije začeti opravljati tudi druge storitve, ki niso navedene v dovoljenju za podružnico iz tretje države, mora za te storitve predhodno

pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za podružnico iz tretje države, za opravljanje tudi teh storitev. Za dodatno dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tega podpoglavja.

312.člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično družbo,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične družbe,
3. podatke o članih oziroma članicah poslovodnih in nadzornih organov matične družbe,
4. revidirana letna poročila matične družbe za zadnja tri leta poslovanja,
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev,
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki,
7. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični družbi izdal pristojni organ države njenega sedeža,
8. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno,
9. poslovni načrt za prva tri leta, v katerem je opisano predvideno poslovanje,
10. opis storitev, ki jih bo podružnica opravljala na območju Republike Slovenije,
11. organizacijsko strukturo podružnice in matične družbe oziroma skupine, katere del je podružnica,
12. opis upravljanja tveganj podružnice na območju Republike Slovenije, v skladu z zahtevami iz 318. člena tega zakona,
13. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
14. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke,
15. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(3) Banka Slovenije lahko s podzakonski aktom podrobneje določi dokumentacijo in informacije, ki jih mora vložnik predložiti k zahtevi za izdajo dovoljenja za podružnico tretje države.

313.člen
(pogoji za izdajo dovoljenja za podružnico tretje države)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za podružnico tretje države, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

a) podružnica iz tretje države izpolnjuje minimalne regulativne zahteve iz podpoglavja 8A.2.2;
b) dejavnosti, za katere matična družba prosi za dovoljenje v Republiki Sloveniji, so zajete v dovoljenju, ki ga ima takšna matična družba v tretji državi, v kateri ima sedež in v kateri se nadzirajo;
c) nadzorni organ matične družbe v tretji državi je bil uradno obveščen o vlogi za ustanovitev podružnice v Republiki Slovenije in zahtevi iz 312. člena tega zakona, ta zahteva in dokumenti pa so mu bili tudi predloženi;
d) Banka Slovenije ima za namene opravljanja svojih nadzorniških funkcij možnost dostopati do vseh potrebnih informacij o matični družbi, ki jih imajo njeni nadzorni organi, in učinkovito usklajevati svoje nadzorniške dejavnosti z dejavnostmi nadzornih organov tretje države, zlasti v obdobjih kriz ali finančnih težav, ki vplivajo na matično družbo, njeno skupino ali finančni sistem tretje države;
e) ni utemeljenih razlogov za sum, da bi se podružnica iz tretje države uporabljala za pranje denarja ali financiranje terorizma ali njuno omogočanje v smislu zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma oziroma člena 1 Direktive 2015/849/EU.

(2) Banka Slovenije pri presoji merila iz točke (e) prejšnjega odstavka:

- upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
- in se posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter pred izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države pridobi njegovo pisno potrditev, da je pogoj izpolnjen.

(3) Banka Slovenije lahko v dovoljenju za podružnico tretje države z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev za katere podružnici iz tretje države izdaja dovoljenje.

(4) Banka Slovenije v dovoljenju za podružnico tretje države izrecno določi, da lahko podružnica iz tretje države dovoljene dejavnosti opravlja samo v Republiki Sloveniji in podružnici iz tretje države izrecno prepove ponujati ali opravljati storitve čezmejno v drugih državah članicah, razen v primeru finančnih transakcij znotraj skupine, opravljenih z drugimi podružnicami iz tretjih držav iste matične družbe in v primeru transakcij, ki se opravijo na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s 168. členom tega zakona.

314.člen
(zavrnitev zahteve za dovoljenje za podružnico tretje države)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za podružnico tretje države, če je podan kateri koli izmed navedenih razlogov:

a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja iz 313. člena tega zakona,
b) matična družba ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanjo na podlagi prava tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih bo prekršila v naslednjih 12 mesecih.

(2) Podružnica iz tretje države mora o nastanku okoliščin iz točke b) prejšnjega odstavka takoj uradno obvestiti Banko Slovenije.

315.člen
(prenehanje za dovoljenja za podružnico tretje države)

(1) Dovoljenje za podružnico iz tretje države preneha, če podružnica iz tretje države:

1. v obdobju 12 mesecev ne začne opravljati storitev, za katere je bilo dovoljenje izdano,
2. za več kot 6 mesecev preneha opravljati storitve na območju Republike Slovenije, ali
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev podružnice iz tretje države, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je podružnica iz tretje države prenehala sprejemati depozite.

(3) Če nastopijo razlogi iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za podružnico iz tretje države za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Podružnica iz tretje države ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih ali finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka, od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

9.2.2 Minimalne regulativne zahteve

316.člen
(zahteva glede jamstvenega kapitala)

(1) Podružnica iz tretje države ves čas ohranja minimalni jamstveni kapital, ki je enak vsaj:

a) za podružnice iz tretjih držav iz razreda 1 v višini 2,5 % povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja, oziroma za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje, v višini 2,5 % obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so poročane v skladu z 318. in 319. členom tega zakona, in v višini najmanj 10 milijonov eurov;
b) za podružnice tretjih držav iz razreda 2 v višini 0,5 % povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja, oziroma za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje v višini 0,5 % obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so poročane v skladu z 318. in 319. členom tega zakona, in v višini najmanj 5 milijonov eurov.

Minimalni jamstveni kapital iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitne druge veljavne kapitalske zahteve, ki jih za podružnice zahteva drug zakon.

(2) Podružnice iz tretjih držav zahtevo glede minimalnega jamstvenega kapitala iz prejšnjega odstavka izpolnijo s sredstvi v eni od naslednjih oblik:

a) denarjem ali denarju podobnimi instrumenti, kakor so opredeljeni v členu 4(1), točka 60, Uredbe 575/2013/EU;
b) dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav članic ali centralne banke držav članic, ali
c) katerim koli drugim instrumentom, ki je podružnici tretje države na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub takoj, ko ta tveganja ali izgube nastanejo.

(3) Podružnice iz tretjih držav instrumente jamstvenega kapitala iz prejšnjega odstavka položijo na posebni račun v Republiki Sloveniji, pri banki, ki ni del skupine matične družbe, ali Banki Slovenije. Instrumenti jamstvenega kapitala, položeni na posebni račun, so na voljo za namene reševanje podružnice iz tretje države v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank in za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu s tem ali drugim zakonom.

317.člen
(likvidnostne zahteve)

(1) Podružnice iz tretjih držav ne glede na druge likvidnostne zahteve v skladu s tem ali drugim zakonom ves čas ohranjajo neobremenjena in likvidna sredstva v višini, ki zadošča za kritje likvidnostnih odlivov v obdobju najmanj 30 dni.

(2) Šteje se, da podružnice iz tretjih držav razreda 1 izpolnjujejo zahtevo glede likvidnostnega kritja iz prejšnjega odstavka, če izpolnjujejo likvidnostno zahtevo iz dela 6, naslova I, Uredbe 575/2013/EU in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

(3) Podružnice iz tretjih držav likvidna sredstva, ki jih imajo za namene izpolnjevanja zahtev iz tega člena, položijo na račun v Republiki Sloveniji, pri kreditni instituciji, ki ni del skupine matične družbe, ali pri Banki Slovenije.

(4) Če na računu ostanejo likvidna sredstva, potem ko so bila uporabljena za kritje likvidnostnih odlivov v skladu s prvim odstavkom tega člena, so ta preostala likvidna sredstva na voljo za uporabo za namene reševanja podružnice iz tretje države v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank in za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu s tem ali drugim zakonom.

(5) Banka Slovenije lahko odloči, da za kvalificirano podružnico tretje države likvidnostna zahteva iz tega člena ne velja.

318.člen
(notranje upravljanje in upravljanje tveganj)

(1) Podružnica iz tretje države ima v Republiki Sloveniji vsaj dve osebi, ki dejansko vodita njeno poslovanje (v nadaljevanju: poslovodstvo podružnice).

(2) Član poslovodstva podružnice mora pred začetkom vodenja poslov podružnice pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za člana poslovodstva podružnice. Za izdajo dovoljenja za člana poslovodstva podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona za dovoljenje za člana uprave banke.

(3) Za podružnice iz tretjih držav razreda 1 se smiselno uporabljajo četrti odstavek 58. člena, 61. člen, 177. člen, 187. člen, 220. člen, 221. člen tega zakona ter določbe podzakonskega akta, izdanega na podlagi 184. člena tega zakona o ureditvi notranjega upravljanja glede politik in praks prejemkov.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice iz tretje države razreda 1 zahteva, da ustanovi lokalni upravljalni odbor, da se zagotovi ustrezno upravljanje podružnice.

(5) Za podružnice iz tretjih držav razreda 2 se smiselno uporabljajo četrti odstavek 58. člena, 61. člen, 177. člen, 220. člen, 221. člen tega zakona ter določbe podzakonskega akta, izdanega na podlagi 184. člena tega zakona o ureditvi notranjega upravljanja glede politik in praks prejemkov. Podružnice iz tretjih držav razreda 2 imajo vzpostavljene funkcije notranje kontrole, kot je določeno v 187. členu tega zakona, razen petega in šestega odstavka.

(6) Banka Slovenije lahko od podružnice iz tretje države razreda 2 glede na njeno velikost, notranjo organiziranost in naravo ter obseg in zapletenost njenih dejavnosti zahteva, da imenuje vodje funkcij notranje kontrole, kot je določeno v petem in šestem odstavku 187. člena tega zakona.

(7) Podružnice iz tretjih držav:

- vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu matične družbe, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe, ter da imajo ustrezne sisteme informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) in kontrole za zagotavljanje ustreznega upoštevanja politik in
- spremljajo in upravljajo svoje ureditve o zunanjem izvajanju.

(8) Podružnice iz tretjih držav, ki izvajajo vzajemne posle ali posle znotraj skupine, imajo ustrezne vire za prepoznavanje in ustrezno upravljanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, kadar se pomembna tveganja, povezana s sredstvi, ki jih knjiži podružnica iz tretje države, prenesejo na nasprotno stranko.

(9) Kadar kritične ali pomembne funkcije podružnice iz tretje države izvaja njena matična družba, se te funkcije izvajajo v skladu z notranjo ureditvijo ali sporazumi znotraj skupine.

(10) Banka Slovenije zahteva, da neodvisna tretja oseba redno in vsaj enkrat letno ocenjuje, ali podružnica iz tretje države izvaja in stalno izpolnjuje zahteve iz tega člena ter Banki Slovenije predloži poročilo z ugotovitvami in zaključki.

(11) Banka Slovenije in drugi pristojni organi imajo popoln dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorniške funkcije. Podružnica iz tretje države mora Banki Slovenije na zahtevo posredovati vse zahtevane informacije. Za posredovanje informacij Banki Slovenije se smiselno uporablja 366. člen tega zakona.

319.člen
(zahteve glede knjiženja)

(1) Podružnice iz tretjih držav vodijo register, ki jim omogoča spremljanje in vodenje celovite in natančne evidence vseh sredstev in obveznosti v Republiki Sloveniji, ki jih podružnica iz tretje države knjiži ali ki iz te podružnice izvirajo, ter samostojno upravljanje teh sredstev in obveznosti znotraj podružnice iz tretje države. Register vsebuje vse potrebne in zadostne informacije o tveganjih, ki jih ustvari podružnica iz tretje države, in o tem, kako se upravljajo.

(2) Podružnice iz tretjih držav oblikujejo ter redno pregledujejo in posodabljajo politiko o ureditvah knjiženja za upravljanje registra iz prejšnjega odstavka. Politika vsebuje jasno utemeljitev ureditev

knjiženja in določa, kako so te ureditve usklajene s poslovno strategijo podružnice iz tretje države. Politiko dokumentira in odobri organ upravljanja matične družbe.

(3) Podružnice iz tretjih držav redno in vsaj enkrat letno zagotovijo, da neodvisna tretja oseba pripravi neodvisno pisno in obrazloženo mnenje o izvajanju in stalnem izpolnjevanju zahtev iz tega člena ter se z ugotovitvami in zaključki naslovi na Banko Slovenije.

9.2.3 Zahteva za ustanovitev podrejene družbe in sistemsko pomembne podružnice

320.člen
(zahteva za ustanovitev podrejene družbe)

(1) Banka Slovenije od podružnice iz tretje države zahteva, da se preoblikuje v gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji in vloži vlogo za dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih ter dodatnih finančnih storitev, kadar:

a) je podružnica iz tretje države v preteklosti izvajala dejavnosti iz 168. člena tega zakona ali jih trenutno izvaja, brez poseganja v izjeme iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona, s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah;
b) podružnica iz tretje države izpolnjuje kazalnike sistemske pomembnosti iz drugega odstavka 284. člena tega zakona ali je ocenjena, kot da je sistemsko pomembna v skladu s 263.n členom in pomeni pomembno tveganje za finančno stabilnost Unije ali Republike Slovenije, ali
c) je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretjih držav, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v Uniji enak ali višji od 40 milijard eurov ali če je znesek sredstev, ki jih ima podružnica iz tretje države v svoji knjigi v Republiki Sloveniji, enak ali višji od 10 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko preoblikovanje v podrejeno družbo zahteva tudi iz drugih razlogov, na podlagi katerih oceni, da ukrepi iz 322. in 380. člena tega zakona ne bi zadostovali za odpravo pomembnih pomislekov z vidika nadzora.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za ustanovitev podrejene družbe predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

(4) Banka Slovenije pri točkah (b) in (c) prvega odstavka tega člena in pri izvedbi ocene iz 321. člena tega zakona upošteva kazalnike za oceno sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav, ki vključujejo zlasti:

a) velikost podružnice iz tretje države;
b) zapletenost strukture, organiziranosti in poslovnega modela podružnice iz tretje države;
c) stopnjo medsebojne povezanosti podružnice iz tretje države s finančnim sistemom Unije in Republike Slovenije;
d) zamenljivost dejavnosti, storitev ali poslov, ki se opravljajo, ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja podružnica iz tretje države;
e) tržni delež podružnice iz tretje države v Uniji in Republiki Sloveniji, z vidika skupnih bančnih sredstev ter v zvezi z dejavnostmi in storitvami, ki jih zagotavlja, ter posli, ki jih opravlja;
f) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve poslov ali poslovanja podružnice iz tretje države na likvidnost finančnega sistema Republike Slovenije, ali na plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Uniji in Republiki Sloveniji;
g) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države za dejavnosti, storitve in posle skupine iz tretje države v Uniji in Republiki Sloveniji;
h) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države v okviru reševanja ali prenehanja na podlagi informacij organa za reševanje;
i) obseg poslovanja skupine iz tretje države, ki se izvaja prek podružnic iz tretjih držav, glede na poslovanje te skupine, ki se izvaja prek podrejenih institucij z dovoljenjem v Uniji in v državah članicah, v kateri so ustanovljene podružnice iz tretjih držav.

321.člen
(ocenjevanje sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice iz tretje države, ki pripada skupini iz tretje države, pri kateri je skupni znesek sredstev v Uniji, ki ga imajo skupaj vse podružnice iz tretjih držav v Uniji, kot je poročan v skladu z 323. in 324. členom tega zakona, enak ali višji od 40 milijard eurov bodisi:

a) v povprečju za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja; ali
b) v absolutnem smislu za najmanj tri letna poročevalska obdobja v petih neposredno predhodnih letnih poročevalskih obdobjih,
c) Banka Slovenije oceni, ali je podružnica iz tretje države, ki jo nadzoruje, sistemsko pomembna in ali pomeni znatno tveganje za finančno stabilnost Unije ali Republike Slovenije.

(2) Prag sredstev iz prvega odstavka tega člena ne vključuje sredstev, ki jih imajo podružnice iz tretjih držav v zvezi s posli na trgu centralnih bank, sklenjenimi s centralnimi bankami ESCB.

(3) Banka Slovenije pri ocenjevanju iz prvega odstavka tega člena upošteva zlasti kazalnike sistemske pomembnosti iz četrtega odstavka 320. člena in drugega odstavka 284. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se pri ocenjevanju iz prvega odstavka tega člena posvetuje z Evropskim bančnim odborom in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, da bi ocenila tveganja za finančno stabilnost, ki jih zadevna podružnica iz tretje države pomeni za druge države članice.

(5) Banka Slovenije obrazloženo oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države za Unijo in Republiko Slovenijo, predloži Evropskemu bančnemu odboru in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

(6) Kadar se pristojni organi, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, ne strinjajo z oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države, o tem v 10 delovnih dneh od prejema ocene obvestijo Banko Slovenije. Banka Slovenije in pristojni organi si s pomočjo Evropskega bančnega organa po svojih najboljših močeh prizadevajo, da bi najpozneje v treh mesecih od dne, ko je pristojni organ ali, kadar je to ustrezno, imenovani organ izrazil nasprotovanje, dosegli soglasje glede ocene in, kadar je to ustrezno, glede ciljno usmerjenih zahtev iz 322. člena tega zakona. Po izteku tega obdobja Banka Slovenije, odloči o oceni sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države in ciljno usmerjenih zahtevah iz 322. člena tega zakona.

(7) Pristojni organ države članice podružnice iz tretje države, ki je del skupine iz tretje države, ki je ustanovila podružnico ali podrejeno institucijo tudi na območju Republike Slovenije, se pri ocenjevanju sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države posvetuje z Banko Slovenije in ji v ta namen posreduje obrazloženo oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države za Unijo in to državo članico. Če se Banka Slovenije ne strinja z oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države, o tem v 10 delovnih dne od prejema ocene obvesti pristojni organ države članice. Banka Slovenije in pristojni organi si s pomočjo Evropskega bančnega organa po svojih najboljših močeh prizadevajo, da bi najpozneje v treh mesecih od dne, ko je Banka Slovenije izrazila nasprotovanje, dosegli soglasje glede ocene in, kadar je to ustrezno, glede ciljno usmerjenih zahtev iz 322. člena tega zakona oziroma člena 48j(4) Direktive 2013/36/EU.

322.člen
(zahteve za podružnice iz tretjih držav, ki so sistemsko pomembne)

(1) Banka Slovenije lahko, kadar je to primerno za obravnavo ugotovljenih tveganj, za sistemsko pomembne podružnice iz tretje države uvede ciljno usmerjene zahteve, in sicer:

a) da zadevna podružnica iz tretje države svoja sredstva ali dejavnosti prestrukturira tako, da se preneha šteti, kot da je sistemsko pomembna v skladu s prejšnjim členom ali da ne pomeni več nepotrebnega tveganja za finančno stabilnost Unije ali Republike Slovenije, ali
b) dodatne bonitetne zahteve.

(2) Če Banka Slovenije odloči, da zoper sistemsko pomembno podružnice iz tretje države ne bo uveljavljala nobene od zahtev iz točke (a) prejšnjega odstavka ali iz 320. člena tega zakona, predloži Evropskemu bančnemu organu in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje

države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, utemeljeno uradno obvestilo o razlogih, zakaj teh zahtev ne bo uveljavljala.

9.2.3 Zahteve glede poročanja podružnic iz tretjih držav

323.člen
(regulativne in finančne informacije o podružnicah iz tretjih držav in matični družbi)

(1) Podružnice iz tretjih držav Banki Slovenije redno poročajo informacije o:

a) sredstvih in obveznostih, ki jih imajo v svojih knjigah v skladu z 319. členom tega zakona, ter sredstvih in obveznostih, ki izvirajo iz podružnic iz tretjih držav, z razčlenitvijo, ki prikazuje:
   - največja evidentirana sredstva in obveznosti, razvrščene po sektorjih in vrstah nasprotne stranke, vključno zlasti z izpostavljenostmi finančnemu sektorju;
   - znatno koncentracijo izpostavljenosti in virov financiranja v zvezi z določenimi vrstami nasprotnih strank;
   - pomembne notranje transakcije z matično družbo in člani skupine matične družbe;
b) skladnosti podružnic iz tretjih držav z zahtevami, ki veljajo zanje na podlagi tega zakona;
c) o ureditvah v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnicah iz tretjih držav v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge in vsaki spremembi v zvezi s tem;
d) dodatnih regulativnih zahtevah, ki veljajo za podružnice iz tretjih držav v skladu s tem zakonom.

(2) Za namene poročanja informacij o sredstvih in obveznostih v svojih knjigah v skladu s točko (a) prejšnjega odstavka, podružnice iz tretjih držav uporabljajo mednarodne računovodske standarde, kot veljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

(3) Podružnice iz tretjih držav Banki Slovenije redno poročajo naslednje informacije o svoji matični družbi:

a) zbirne informacije o sredstvih in obveznostih, ki jih imajo ali jih knjižijo podrejene družbe oziroma druge podružnice iz tretjih držav skupine te matične družbe v Uniji;
b) skladnost matične družbe z veljavnimi bonitetnimi zahtevami na posamični in konsolidirani podlagi;
c) informacije o pomembnih nadzorniških pregledih in ocenah, kadar se ti izvajajo v zvezi z matično družbo in nadzorniške odločitve;
d) načrte sanacije matične družbe in posebne ukrepe, ki bi lahko bili sprejeti za podružnice iz tretjih držav v skladu z navedenimi načrti, ter vse poznejše posodobitve in spremembe teh načrtov;
e) poslovno strategijo matične družbe v zvezi s podružnicami iz tretjih držav in vse naknadne spremembe te strategije;
f) storitve, ki jih matična družba opravlja za stranke, ki imajo sedež ali se nahajajo v Uniji, na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s točko (a) drugega odstavka 168. člena tega zakona.

(4) Ne glede na obveznost rednega poročanja v skladu s tem členom, lahko Banka Slovenije uvede dodatne zahteve glede poročanja za podružnice iz tretjih držav, če meni, da so dodatne informacije potrebne za celovit pregled poslovanja, dejavnosti ali finančne trdnosti podružnic iz tretjih držav ali njihove matične družbe, za preverjanje skladnosti podružnic iz tretjih držav in njihove matične družbe z veljavnim pravom ter za zagotavljanje skladnosti podružnic iz tretjih držav z navedenim pravom.

324.člen
(pogostost poročanja)

(1) Regulativne in finančne informacije iz prejšnjega člena podružnice iz tretjih držav razreda 1 poročajo Banki Slovenije vsaj dvakrat letno, podružnice iz tretjih držav razreda 2 pa vsaj enkrat letno.

(2) Banka Slovenije lahko opusti vse zahteve ali del zahtev za poročanje informacij o matični družbi iz tretjega odstavka prejšnjega člena tega za kvalificirane podružnice iz tretjih držav, če lahko Banka Slovenije pridobi ustrezne informacije neposredno od nadzornih organov zadevne tretje države.

(3) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejša pravila glede pogostosti, načina in oblike poročanja podružnic iz tretjih držav v skladu s tem členom. Pri tem upošteva, da so zahteve glede poročanja iz prejšnjega člena sorazmerne z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 ali 2.

9.3. NADZOR PODRUŽNIC IZ TRETJIH DRŽAV

325.člen
(nadzor podružnic iz tretjih držav in načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad podružnicami iz tretjih držav ravna v skladu s tem podpoglavjem in smiselno uporablja določbe drugih poglavji tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Banka Slovenije vključi podružnice iz tretjih držav v načrt nadzorniških pregledov iz 330. člena tega zakona.

326.člen
(proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

(1) Banka Slovenije pregleda ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav za izpolnjevanje določb, ki se zanje uporabljajo na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter neposredno veljavnimi predpisi Unije.

(2) Banka Slovenije na podlagi pregleda iz prejšnjega odstavka ovrednoti, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav, ter jamstveni kapital in likvidnost teh podružnic zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih pomembnih tveganj ter uspešno poslovanje podružnic iz tretjih držav.

(3) Banka Slovenije izvede pregled in ovrednotenje iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu z merili za uporabo načela sorazmernosti objavljenimi v skladu s 3. točko prvega odstavka 382. člena tega zakona. Banka Slovenije pri določanju pogostosti in intenzivnosti pregleda iz prvega odstavka tega člena upošteva sorazmernost z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 in razred 2 ter druga ustrezna merila, kot so narava, obseg in zapletenost dejavnosti podružnic iz tretjih držav.

(4) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti podružnice iz tretje države, ugotovi utemeljene razloge za sum, da gre ali je šlo v zvezi z zadevno podružnico tretje države za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali za poskus tega ali da obstaja povečano tveganje za to, o tem takoj uradno obvesti Evropski bančni organ. Banka Slovenije sprejme potrebne ukrepe v skladu s tem zakonom, ki lahko vključujejo odvzem dovoljenja podružnici tretje države na podlagi 381. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije in Urad za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujeta in si izmenjujeta informacije, pomembne za ta zakon, pod pogojem, da takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali kazenski ali upravni postopek, ki poteka. Evropski bančni organ lahko Banki Slovenije v primeru nestrinjanja v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti pomaga na podlagi tega člena na lastno pobudo. V takem primeru Evropski bančni organ ukrepa v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

327.člen
(sodelovanje med pristojnimi organi in kolegij nadzornikov)

(1) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s pristojnimi organi držav članic, ki nadzorujejo podružnice iz tretjih držav in podrejene institucije iste skupine iz tretje države. Banka Slovenije s temi pristojnimi organi v skladu s 418. členom tega zakona oziroma člena 115 Direktive 2013/36/EU sklene pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Kadar Banka Slovenije nadzira podružnico iz tretje države razreda 1 in za namene prvega odstavka tega člena podružnice iz tretjih držav razreda 1 v skladu s 415. členom tega zakona celovito nadzira kolegij nadzornikov, je Banka Slovenije članica kolegija nadzornikov, ob upoštevanju naslednjega:

a) kadar je bil v zvezi s podrejenimi institucijami skupine tretje države že ustanovljen kolegij nadzornikov, so podružnice iz tretjih držav razreda 1, ki so del iste skupine, vključene v obseg pristojnosti tega kolegija nadzornikov;
b) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici, vendar nima podrejenih institucij v Uniji, za katere velja 415. člen tega zakona oziroma 116. člen Direktive 2013/36/EU, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav razreda 1 ustanovi kolegij nadzornikov;
c) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici ali vsaj eno podružnico iz tretje države razreda 1 in eno ali več podrejenih institucij v Uniji, za katere ne velja 415. člen tega zakona oziroma 116. člen Direktive 2013/36/EU, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav in podrejenimi institucijami ustanovi kolegij nadzornikov.

(3) Banka Slovenije je glavni pristojni organ, če je nadzorni organ največje podružnice iz tretje države v Uniji glede na skupno vrednost kjiženih sredstev Glavni pristojni organ v primeru iz točke (b) ali (c), prejšnjega odstavka opravlja enako vlogo kot konsolidacijski nadzornik v skladu s 415. členom tega zakona.

(4) Poleg nalog iz 415. člena tega zakona kolegij nadzornikov:

a) pripravi poročilo o strukturi in dejavnostih skupine iz tretje države v Uniji ter ga vsako leto posodobi;
b) izmenjuje informacije o rezultatih postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz 326. člena tega zakona;
c) si prizadeva za uskladitev uporabe nadzorniških ukrepov in pooblastil iz 380. člena tega zakona.

(5) Kolegij nadzornikov po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav.

(6) Kadar Banka Slovenije ni glavni nadzorni organ, je pa članica kolegija nadzornikov, sodeluje pri opravljanju nalog kolegija nadzornikov, kot so navedene v tem členu.

328.člen
(uradno obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije uradno obvesti Evropski bančni organ o:

a) vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam iz tretjih držav, in vseh naknadnih spremembah teh dovoljenj;
b) skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih knjižijo podružnice iz tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje za podružnico tretje države, kot se redno poročajo;
c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje za podružnico tretje države.

10. POGLAVJE:
UKREPI NADZORA

10.1. SPLOŠNE DOLOČBE

329.člen
(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo 1024/2013/EU, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki;
2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:

1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij;
2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije, glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi 1024/2013/EU ali Uredbi 468/2014/EU izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prejšnjega stavka ni sodnega varstva.

330.člen
(načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu s 223. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU;
2. druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki ter pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

331.člen
(ukrepi Banke Slovenije in nadzorniško pismo)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse ustrezne okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in preprečijo nadaljnja ravnanja ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

(3) Kadar Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi pomembna dejstva in okoliščine, ki lahko pripomorejo k zagotavljanju skladnosti delovanja in poslovanja subjektov nadzora s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali drugimi predpisi, ali bi bila izdaja odredbe ali odločbe ob upoštevanju prejšnjega odstavka očitno nesorazmeren ukrep, lahko Banka Slovenije o ugotovitvah pri opravljanju nadzora subjekt nadzora pisno obvesti in subjektu nadzora priporoča ali izrazi pričakovanje sprejetja ustreznih sprememb in aktivnosti (v nadaljnjem besedilu: nadzorniško pismo).

332.člen
(pooblaščene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščeni revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, zaradi česar bi bili interesi države bistveno ogroženi, sklene Banka Slovenije, z upoštevanjem (a) točke prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

333.člen
(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke

Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

10.2. POROČANJE IN PREGLED POSLOVANJA BANKE

334.člen
(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da posredujejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka tega člena razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

335.člen
(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke;
3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;
4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;
5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;
6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;
7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Pooblaščena oseba Banke Slovenije lahko za namen izvajanja pristojnosti na podlagi tega zakona preko elektronskega sistema pridobiva naslednje informacije o posameznikih iz centralnega registra prebivalstva:

1. ime in priimek,
2. kraj rojstva,
3. EMŠO,
4. državljanstvo,
5. prebivališče, vrsta prebivališča in naslove za vročanje,
6. datume in podatke o dogodkih, spremembah in popravkih podatkov iz prejšnjih alinej.

(6) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

336.člen
(poročila banke)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembna za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

337.člen
(pregled poslovanja)

(1) Banka omogoči pooblaščeni osebi Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 338. člena tega zakona opravi pregled poslovanja banke na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 338. člena tega zakona.

338.člen
(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije posreduje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 339. do 342. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrti odstavek tega člena.

339.člen
(način opravljanja pregleda)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščena oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

(4) Inšpektor Banke Slovenije o preliminarnih ugotovitvah pregleda poslovanja lahko pripravi poročilo, ki se pošlje banki. Poročilo ne prejudicira končnih ugotovitev in morebitnih ukrepov nadzora, ki jih Banka Slovenije na podlagi ugotovitev pregleda lahko izreče v skladu s tem zakonom. Banka lahko v zvezi s preliminarni ugotovitvami v poročilu poda dodatna pojasnila. Poročilo je informativne narave in namenjeno razjasnitvi posameznih okoliščin, ugotovljenih v pregledu.

(5) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

340.člen
(obseg pregleda)

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

341.člen
(pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščene osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

342.člen
(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

343.člen
(poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za dosego namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov ali so za banke prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, vključno s tretjimi ponudniki storitev IKT iz poglavja V Uredbe 2022/2554/EU;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;
6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidiran nadzor banke;
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

10.3. UKREPI NADZORA ZOPER BANKO

10.3.1. Odredba za odpravo kršitev banke

344.člen
(odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prejšnjega odstavka odredi, da izvede določene ukrepe iz 345. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da so pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke podani, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

345.člen
(dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU ali preprečil nastanek kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in sicer pod pogoji iz 238. člena tega zakona;
2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter določi rok za njihovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta ukrepov v zvezi z obsegom in rokom;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. od banke zahteva, da zmanjša kratkoročna, srednjeročna in dolgoročna tveganja, ki izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z ustreznimi pravnimi in regulativnimi cilji Unije, Republike Slovenije in drugih držav članic ali tretjih držav in v ta namen prilagodi svoje poslovne strategije, upravljanje in upravljanje tveganj, vključno z okrepitvijo ciljev, ukrepov in dejavnosti, vključenih v njene načrte iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona;
6. od banke zahteva, da izvede stresno testiranje in analizo scenarijev, da oceni tveganja, ki izhajajo iz izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanja storitev v zvezi s kriptosredstvi;
7. od banke zahteva da, kadar Banka Slovenije oceni, da obstaja prekomerno tveganje koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke, zmanjša izpostavljenost do te centralne

nasprotne stranke ali ponovno uskladi izpostavljenosti na svojih klirinških računih v skladu s členom 7a Uredbe 648/2012/EU.

8. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
   - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,
   - prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
9. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
   - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,
   - s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;
10. omeji poslovanje, tudi v zvezi s sprejemanjem depozitov ali dejavnostmi ali zahteva odsvojitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za trdnost banke;
11. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke;
12. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;
13. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravilnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
14. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
15. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
16. zahteva dodatno ali pogostejše poročanje banke, vključno v zvezi s kapitalom, likvidnostjo in finančnim vzvodom;
17. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
18. zahteva dodatna razkritja banke;
19. zahteva od nadzornega sveta banke, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;
20. zahteva, da banka sprejme dodatne ukrepe potrebne za zagotavljanje primernosti članov uprave ali članov nadzornega sveta, vključno s kolektivno primernostjo upravljalnega organa kot celote;
21. zahteva, da banka sprejme dodatne ukrepe potrebne za zagotavljanje primernosti nosilcev ključnih funkcij, vključno z začasno prepovedjo opravljanja funkcije;
22. zahteva, da banka razreši pomembnega nosilca ključne funkcije;
23. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Dodatni ukrep iz 12. točke prejšnjega odstavka glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le v primeru, da:

- je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;
- zahtevani podatki niso isti ali bistveno isti, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama; in
- zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.

(4) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

346.člen
(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnosti (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

347.člen
(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 344. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

10.3.2. Ukrepi zgodnjega posredovanja

348.člen
(ukrepi zgodnjega posredovanja)

(1) Če so v banki podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve;
5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;
9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotne točke. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona.

(4) Če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, se zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(5) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže banka, ali njena nadrejena družba, ali kateri koli subjekt v skupini; ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(6) Če se v primeru uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenila:
   - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini,
   - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(7) Določbe četrtega do šestega odstavka tega člena ne vplivajo na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno uporaba ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ampak tudi druge okoliščine.

349.člen
(sklic skupščine banke)

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameravanim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

(4) Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

350.člen
(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalske rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz prejšnjega odstavka na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe Uredbe 2017/1129/EU glede obvezne objave prospekta.

351.člen
(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščeni revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz prejšnjega odstavka vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

352.člen
(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 348. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 349. do 351. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz prejšnjega odstavka, ki je bil sprejet z večino glasov iz 350. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

353.člen
(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo na podlagi 5. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe z upoštevanjem meril iz 54. oziroma 69. člena tega zakona niso primerne za opravljanje nalog v zvezi z odpravo kršitev v banki.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki tudi, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;
2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(3) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede razrešitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva, pred novim imenovanjem posameznega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v petih delovnih dneh po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi ali zamenjavi članov upravljalnega organa ali višjega vodstva in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa ali višjega vodstva oziroma upravljalni organ ali višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(4) V zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ne ugovarja imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče tudi druge ukrepe nadzora iz 344. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona.

354.člen
(imenovanje posebnega pooblaščenca)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščencev v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi prejšnjega člena ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali
2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije kot posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz prejšnjega odstavka. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 47. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana

uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencem ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali ponovno vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 344. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. in 353. člena tega zakona.

(9) Banka Slovenije informacije iz prvega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena fizične osebe ali institucije, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2859/2023/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

355.člen
(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu s 385. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

356.člen
(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 354. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišje strokovne ter etične standarde.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščencu zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščencu omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščencu na njegovo zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščencu nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata, predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

357.člen
(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 354. členom tega zakona, o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 354. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je podana najkasneje v treh dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeni družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je posredoval obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v petih dneh od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz prejšnjega odstavka predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU in pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevnem obdobju posvetovanja, ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona v zvezi s:
   - kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
   - ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,
   - ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,
   - pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije;
2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtim odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom tridnevnega roka za posvetovanje; ali
2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom petdnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi v treh dneh, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v treh dneh, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtim ali osmim odstavkom tega člena.

10.3.3. Ukrepi v primeru odločitve, da banka propada ali bo verjetno propadla

358.člen
(ukrepi v primeru odločitve, da banka propada ali bo verjetno propadla)

Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, propada ali bo verjetno propadla, lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe, vključno z dodatnimi ukrepi iz 345. člena tega zakona in ukrepi zgodnjega posredovanja, kot so določeni v pododdelku 10.3.2. tega zakona.

359.člen

(omejitve poslovanja)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, propada ali bo verjetno propadla, lahko z odredbo določi začasne omejitve poslovanja dejavnosti banke.

(2) Če se omejitev poslovanja iz prejšnjega odstavka nanaša na zapadle obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, mora Banka Slovenije v petih delovnih dneh po zadržanju:

1. odločiti o nerazpoložljivosti vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, ali
2. preklicati zadržanje izplačila za te obveznosti in zagotoviti pogoje za izpolnitev obveznosti banke do vlagatelja z izplačilom ali pobotom zapadlih obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki.

10.3.4. Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke in kreditne družbe

360.člen
(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe 575/2013/EU, razen zahtev iz 92a in 92b člena te uredbe, ali dodatne kapitalske zahteve iz 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 345. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;
6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;
7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.
8. so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
   a) banka v skladu s 1. točko prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (a), Direktive 2014/59/EU ali v skladu s členom 18(1), točka (a), Uredbe 806/2014/EU, propada ali bo verjetno propadla;
   b) v zvezi z banko je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (b), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (b), Uredbe 806/2014/EU;
   c) v zvezi z banko ni izpolnjen pogoj iz 3. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (c), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (c), Uredbe 806/2014/EU.

(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

- ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz 3., 4., 6. ali 7. dela Uredbe 575/2013/EU;
- ne ravna v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva, ali v skladu z odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona; ali

– ne ravna v skladu z odredbo na podlagi četrtega odstavka 345. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.

(4) Za namen iz 7. točke drugega odstavka tega člena se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(5) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(6) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

361.člen
(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;
4. če so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

362.člen
(odvzem dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame kreditni družbi dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, če:

1. je kreditna družba pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;

2. kreditna družba ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. če kreditna družba ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanka kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti kreditne družbe pri opravljanju teh storitev;
4. če so zaradi dejavnosti kreditne družbe pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za kreditno družbo, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev;
5. uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, njena povprečna bilančna vsota pa je pet zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena.

(2) Če kreditna družba ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, z odločbo kreditni družbi prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad kreditno družbo izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

363.člen
(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

10.4. UKREPI NADZORA ZOPER KVALIFICIRANE IMETNIKE

364.člen
(prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju zaradi spremenjenih okoliščin)

(1) Odločitev o nenasprotovanju preneha veljati, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi; ali
2. Banka Slovenije ugotovi druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona izda odločba o nasprotovanju kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 94. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

365.člen
(odredba o odsvojitvi deleža)

(1) Banka Slovenije imetniku kvalificiranega deleža, ki nima veljavne odločitve o nenasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža za ustrezen razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona z odredbo naloži, da delež, ki ga ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi deleža).

(2) V odredbi o odsvojitvi deleža mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitev deleža, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če imetnik kvalificiranega deleža, s katerim je dosegel ali presegel kvalificirani delež oziroma razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona za katerega je pridobil odločitev o nasprotovanju vloži zahtevo za oceno primernosti in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,
2. če Banka Slovenije ugotovi, da je odločitev o nenasprotovanju prenehala veljati zaradi spremenjenih okoliščin.

(4) Za odredbo o odsvojitvi deleža se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

366.člen
(poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Imetnik kvalificiranega deleža, ki mu je bila izdana odredba o odsvojitvi deleža, mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi deleža, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi deleža, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih deleža.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja deleža iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je delež pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delež.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 462. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik kvalificiranega deleža pridobil kvalificiran delež banke v nasprotju s tem zakonom in ni vložil predhodne zahteve za oceno primernosti, vendar je odsvojil delež banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi deleža iz prejšnjega člena ali pridobil ustrezno odločitev o nenasprotovanju, Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delež v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena imetnika kvalificiranega deleža pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

367.člen
(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neposredni imetnik kvalificiranega deleža delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi deleža, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima neposredni pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi deleža, v svojem imenu in za račun imetnika kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove imetniku kvalificiranega deleža in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko imetnik kvalificiranega deleža in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neposrednem imetniku kvalificiranega deleža, in če je ta delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;
2. število delnic, iz katerih lahko neposredni imetnik kvalificiranega deleža in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe imetniku kvalificiranega deleža in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh, potem ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

368.člen
(odločba o prisilni prodaji delnic)

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz prejšnjega člena ne odsvoji delnic, izda Banka Slovenije odločbo o prisilni prodaji delnic.

(2) Prisilna prodaja delnic se izvrši z rubežem, prodajo in prenosom delnic. .

(3) Banka Slovenije v odločbi o prisilni prodaji delnic določi:

- neposrednega neupravičenega imetnika delnic
- delnice, ki so predmet prisilne prodaje, in se zarubijo, prodajo in prenesejo
- skrbnika za prodajo delnic, ki je lahko investicijsko podjetje, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj, pooblaščeni udeleženec trga vrednostnih papirjev ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic,
- višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo delnic za svoje delo,
- morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Banka Slovenije vroči odločbo o prisilni prodaji delnic tudi klirinško depotni družbi. Klirinško depotna družba pri delnicah, na katere se odločba o prisilni prodaji delnic nanaša, vpiše:

- informacijo, da je bila izdana odločba o prisilni prodaji delnic,
- datum izdaje odločbe,
- skrbnika za prodajo delnic in
- prepoved razpolaganja.

Glede učinka vpisa prepovedi razpolaganja se smiselno uporabljajo določbe zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih o učinkih prepovedi razpolaganja.

(5) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:

1. zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;

2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
4. prepreči morebitno nasprotje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu s 91. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.

369.člen
(rubež, prodaja in prenos delnic)

(1) Rubež delnic je opravljen z dnem, ko je odločba o prisilni prodaji delnic vpisana v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(2) Prodajo delnic, ki so uvrščene na organiziran trg vrednostih papirjev na podlagi pravnomočne odločbe o prisilni prodaji delnic opravi skrbnik za prodajo, ki je pooblaščeni udeleženec trga vrednostih papirjev. Skrbnika za prodajo o prodaji obvesti klirinško depotna družba, ki v skladu z zakonom, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje izvrši prenos.

(3) Prodajo delnic, ki niso uvrščene na organiziran trg vrednostnih papirjev po pravnomočnosti odločbe o prisilni prodaji delnic opravi skrbnik za prodajo z neposredno pogodbo ali na javni dražbi. Za prodajo z neposredno pogodbo in prodajo na javni dražbi se smiselno uporabijo pravila zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(4) Banka Slovenije z odločbo o prenosu delnic potrdi prodajo z neposredno pogodbo ali prodajo na javni dražbi. Odločba o prenosu delnic je podlaga za prenos delnic v registru nematerializiranih vrednostih papirjev. Banka Slovenije z odločbo zavrne prodajo z neposredno pogodbo ali prodajo na javni dražbi, če pri sklepanju pogodbe niso bili izpolnjeni pogoji iz petega odstavka prejšnjega člena.

(5) S prenosom delnic na kupca se pri delnicah, ki so predmet prenosa, izbriše prepoved razpolaganja, ki je bila vpisana na podlagi odločbe o prisilni prodaji delnic.

(6) Če delnic v razumnem roku ni mogoče prodati, Banka Slovenije s sklepom ustavi postopek prisilne prodaje delnic. Sklep o ustavitvi postopka ni ovira za ponovno izdajo odločbe o prisilni prodaji delnic, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

370.člen
(povračilo stroškov v zvezi s prisilno prodajo delnic)

(1) Banka Slovenije od neposrednega neupravičenega imetnika delnic zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih v zvezi s prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. nadomestila za delo skrbnika za prodajo delnic;
2. morebitne cenitve delnic;
3. postopka prodaje delnic in prenosa delnic na račun kupca;
4. najema drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri prisilni prodaji delnic, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebno znanje in izkušnje.

(4) Skrbnik za prodajo mora priglasiti stroške nastale v zvezi s prisilno prodajo delnic v roku 1 meseca po izdaji odločbe o prenosu delnic. Banka Slovenije o višini stroškov odloči s sklepom. Zoper ta sklep, je dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(5) Skrbnik za prodajo delnic poplača neposrednega neupravičenega imetnika iz zneska pridobljenega s prodajo delnic zmanjšanega za stroške v zvezi s prisilno prodajo delnic.

371.člen
(ustavitev postopka prisilne prodaje na predlog neupravičenega imetnika)

(1) Neupravičeni imetnik, na delnice katerega se nanaša odločba o prisilni prodaji, lahko kadarkoli med postopkom prisilne prodaje delnic predlaga prodajo delnic z neposredno pogodbo izbranemu kupcu.

(2) Neupravičeni imetnik predlog iz prejšnjega odstavka pošlje Banki Slovenije in skrbniku za prodajo ter predloži predlog neposredne pogodbe. Če se prodaja kvalificirani delež, je lahko kupec kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu z 91. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko od kupca zahteva, da se izjasni ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini za čigav račun kupec pridobiva delnice.

(4) Banka Slovenije z odločbo o prenosu delnic potrdi prodajo z neposredno pogodbo na predlog neupravičenega imetnika, če iz okoliščin prodaje ne izhaja, da gre za zaobid določb tega zakona o kvalificiranih deležih.

(5) Glede povračila stroškov v zvezi s prisilno prodajo delnic se uporablja 370. člen tega zakona.

10.5. UKREPI NADZORA ZOPER ČLANA UPRAVLJALNEGA ORGANA

372.člen
(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali tretjega odstavka 54. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 69. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, da je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo takšne odločbe prenehala.

373.člen
(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;

2. član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju s 45. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 47. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave banke;
3. član huje krši dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana uprave posledično v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 344. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 496. člena tega zakona;
2. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega člena; ali
3. član uprave ponovno krši dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

374.člen
(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Če so v zvezi s kršitvami člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena podane posebne olajševalne okoliščine, lahko Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave odloči, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

375.člen
(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke odvzame dovoljenje, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 62. člena tega zakona;
3. imenovanje člana ni v skladu s 41. členom tega zakona; ali
4. član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 69. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 69. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 345. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 496. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 69. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti; ali
3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 372. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja članu nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

10.6. UKREPI ZOPER POMEMBNE NOSILCE KLJUČNIH FUNKCIJ

376.člen
(prepoved opravljanja funkcije pomembnega nosilca ključne funkcije)

(1) Banka Slovenije pomembnemu nosilcu ključne funkcije z odločbo prepove opravljanje funkcije, če ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz 72. člena tega zakona.

(2) Za odločbo o prepovedi opravljanja funkcije pomembnega nosilca ključne funkcije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu dovoljenja.

10.7. UKREPI ZOPER FINANČNI HOLDING IN MEŠANI FINANČNI HOLDING

377.člen
(odredba za vzpostavitev skladnosti)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 111. člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;
2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;
3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi;
4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
5. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;
6. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

10.8. UKREPI V ZVEZI S POMEMBNIMI DELEŽI

378.člen
(prepoved uresničevanja glasovalnih pravic iz pomembnega deleža)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, ne vloži zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža pred pridobitvijo pomembnega deleža v skladu z 258. členom tega zakona ali pridobi pomemben delež kljub odločitvi o nasprotovanju, Banka Slovenije pridobitelju začasno prepove uresničevanje glasovalnih pravic, ki izhajajo iz pomembnega deleža.

(2) Glasovalne pravice, ki jih pridobitelj uveljavlja kljub prepovedi iz prejšnjega odstavka, so nične.

379.člen
(odločba o uskladitvi z zahtevami za pomembni delež)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, ne vloži zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža pred pridobitvijo pomembnega

deleža, v skladu z 258. členom tega zakona ali pridobi pomemben delež kljub odločitvi o nasprotovanju, Banka Slovenije pridobitelju z odločbo določi rok, v katerem mora zmanjšati ali odsvojiti pomemben delež, izvesti ustrezno preoblikovanje pomembnega deleža ali vložiti zahtevo za oceno ustreznosti.

(2) Banka Slovenije lahko o prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz pomembnega deleža iz prejšnjega člena in uskladitvi z zahtevami za pomembni deleža iz prejšnjega odstavka odloči s skupno odločbo. Rok za uskladitev v skladu s prejšnjim odstavkom ne vpliva na prepoved uresničevanja glasovalnih pravic iz prejšnjega člena, razen če Banka Slovenije odloči drugače.

10.9. UKREPI V ZVEZI S PODRUŽNICAMI IZ TRETJIH DRŽAV

380.člen
(odredba za sprejem potrebnih ukrepov)

(1) Banka Slovenije od podružnice iz tretje države z odredbo zahteva, da že v zgodnji fazi sprejme potrebne ukrepe:

a) da izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanjo na podlagi tega zakona in direktive 2013/36/EU ali da ponovno vzpostavi skladnost s temi zahtevami, ter
b) da so pomembna tveganja, ki jim je izpostavljena, krita in upravljana na preudaren in zadosten način ter da ta podružnica vzdržuje uspešno poslovanje.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije od podružnice iz tretje države z odredbo zahteva zlasti, da:

a) ima znesek jamstvenega kapitala, ki presega minimalne zahteve iz 316. člena tega zakona, ali da mora izpolnjevati druge dodatne kapitalske zahteve; vsak dodatni znesek jamstvenega kapitala, ki ga mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, mora izpolnjevati zahteve iz 316. člena tega zakona;
b) izpolni druge posebne likvidnostne zahteve poleg zahtev iz 317. člena tega zakona; vsa dodatna likvidna sredstva, ki jih mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, morajo izpolnjevati zahteve iz 317. člena tega zakona;
c) okrepi svoje ureditve upravljanja, upravljanja tveganj ali knjiženja;
d) omeji poslovanje ali dejavnosti, ki jih opravljajo, ter nasprotne stranke v teh dejavnostih;
e) zmanjša tveganje, povezano z njenimi dejavnostmi, produkti in sistemi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, ter preneha izvajati takšne dejavnosti ali ponujati takšne produkte;
f) izpolni dodatne zahteve glede poročanja v skladu s četrtim odstavkom 323. člena tega zakona ali poveča pogostost rednega poročanja;
g) javno razkriva podatke.

(3) Za odredbo za sprejem potrebnih ukrepov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi za odpravo kršitev.

381.člen
(odvzem dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Banka Slovenije podružnici iz tretje države odvzame dovoljenje za podružnico iz tretje države, če:

a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja iz 313. člena tega zakona,
b) matična družba ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanjo na podlagi prava tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih bo prekršila v naslednjih 12 mesecih.

(2) Podružnica iz tretje države o nastanku okoliščin iz točke b) prejšnjega odstavka takoj uradno obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije lahko podružnici iz tretje države odvzame dovoljenje za podružnico iz tretje države tudi, če je izpolnjen katerikoli od naslednjih pogojev:

a) podružnica iz tretje države pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilen način;
b) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje več enega ali več dodatnih pogojev ali zahtev, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje;
c) od podružnice iz tretje države ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnjevala svoje obveznosti do upnikov, in zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;
d) podružnica iz tretje države stori eno od kršitev iz 389. člena tega zakona;
e) obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino za pranje denarja ali financiranje terorizma kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali za poskus tega, ali pa da obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskusa tega v zvezi s podružnico tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino

(4) Banka Slovenije se pri presoji merila iz točke e) prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma in upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

10.10. RAZKRITJA V ZVEZI Z NADZOROM

382.člen
(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;
2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU;
3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 223. člena tega zakona, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 223. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

383.člen
(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi 5. dela Uredbe 575/2013/EU na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe 575/2013/EU;
2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe 575/2013/EU, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
   - skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
   - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU,
   - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijsko možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
   - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
   - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU,
   - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

384.člen
(javna objava informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, dovoljenjih za kreditne družbe, odločbah o nasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na odločbo o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža, vključujejo:

- datum izdaje odločbe,
- naziv pravne osebe ali osebno ime fizične osebe, kateri pridobitve kvalificiranega deleža se ne nasprotuje,
- banko, v kateri je pridobila kvalificiran delež,
- delež oziroma razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, na katerega se nanaša odločba.

(3) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

385.člen
(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvračanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora, administrativnimi ukrepi in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:
1. o kršitelju:
   - o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
   - o osebnem imenu fizične osebe;
2. o kršitvi:
   - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU,
   - naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) V primeru objave informacij v zvezi z ukrepi nadzora, Banka Slovenije objavi tudi informacijo o tem, ali so bile kršitve odpravljene.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu nadzora, administrativnem ukrepu ali sankciji zaradi prekrška, ki poleg informacij iz drugega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, administrativnimi ukrepi ali sankcijami zaradi prekrška, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(5) Pri objavi informacij na podlagi drugega, tretjega ali četrtega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(6) Informacije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije informacije iz drugega odstavka tega člena in ob upoštevanju 386. člena tega zakona predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2859/2023/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena fizične osebe ali institucije, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kot je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

386.člen
(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na predlog kršitelja odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali

3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Kadar je kršitelju pred izdajo odločbe o ukrepu nadzora, administrativnem ukrepu ali sankciji zaradi prekrška zagotovljena pravica do izjave, Banka Slovenije v pozivu k izjavi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih nadzora, administrativnih ukrepih in sankcijah zaradi prekrška ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena, te razloge navesti v izjavi in predložiti ustrezne dokaze.

(3) Kadar je kršitelju ukrep nadzora izrečen z odredbo, Banka Slovenije v odredbi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih nadzora in administrativnih ukrepih ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena, te razloge navesti v ugovoru (ugovor zoper objavo), ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odredbo. Banka Slovenije o ugovoru zoper objavo odloči z odločbo.

(4) Ugovor zoper objavo zadrži objavo do izdaje odločbe o ugovoru. Če je narava in pomen v odredbi ugotovljenih kršitev, da je takojšna objava pomembna za varno in skrbno upravljanje banke, lahko Banka Slovenije v odredbi odloči, da ugovor zoper objavo ne zadrži objave.

(5) Ugovor zoper objavo ne vpliva na tek roka za odpravo kršitev iz odredbe.

(6) Pri odločanju o ugovoru zoper objavo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ugovoru zoper odredbo, če ni v tem členu določeno drugače.

(7) Če Banka Slovenije oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odredbi ali odločbi, s katero izreče ukrepe nadzora, administrativni ukrep ali sankcija zaradi prekrška oziroma v odločbi o ugovoru, odloči:

- da se identiteta kršitelja ne objavi,
- da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati,
- da se začasno zadrži objava vseh informacij iz drugega odstavka 385. člena tega zakona.

(8) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne predlog kršitelja, da se njegova identiteta ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ali zoper odločbo o ugovoru zoper objavo, lahko kršitelj začne postopek sodnega varstva pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(9) Ne glede na šesti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do osmega odstavka tega člena.

11. POGLAVJE:
ADMINISTRATIVNI UKREPI - PERIODIČNE DENARNE KAZNI IN ADMINISTRSTAVINE SANKCIJE

11.1. SPLOŠNE DOLOČBE

387.člen
(pooblastila Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami in drugimi subjekti nadzora, za kršitve tega zakona, Uredbe 575/2013/EU ali odločitev, ki jih Banka Slovenije ali Evropska centralna banka sprejeme na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, uporabi tudi naslednje administrativne ukrepe:

a) periodične denarne kazni;
b) administrativne sankcije;

(2) Periodične denarne kazni in administrativne sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(3) Uporaba periodičnih denarnih kazni ne preprečuje, da Banka Slovenije za isto kršitev naloži tudi administrativno sankcijo pravni osebi, izreče prekršek fizični osebi ali uporabi druge upravne ukrepe.

388.člen
(uporaba administrativnih ukrepov)

(1) Banka Slovenije lahko pri uporabi administrativnih ukrepov izvršuje vsa pooblastila, ki jih ima v skladu s tem zakonom in uporabi vse dokumente in informacije, ki jih zbere med opravljanjem svojih nadzorniških pristojnosti.

(2) Posamezne naloge in dejanja pri uporabi administrativnih ukrepov izvajajo osebe zaposlene pri Banki Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(3) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri uporabi administrativnih ukrepov pooblasti drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

389.člen
(kršitve, za katere se lahko uporabijo administrativni ukrepi)

Banka Slovenije uporabi periodične denarne kazni in administrativne sankcije, če pri pravni osebi ugotovi katerokoli izmed naslednjih kršitev

1. se dejavnosti kot banka opravljajo brez pridobitve predhodnega dovoljenja, kar pomeni kršenje 31. ali 140. člena tega zakona;
2. vsaj eno od dejavnosti iz člena 4(1), točka 1(b), Uredbe (EU) št. 575/2013, opravlja družba, ki dosega prag iz navedene točke, in nima dovoljenja kot kreditna družba, razen če je zaprosila za izvzetje v skladu s 153. členom tega zakona;
3. se posli sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti izvajajo brez dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kar pomeni kršenje 139. člena tega zakona;
4. se kvalificirani delež v banki neposredno ali posredno pridobi ali dodatno neposredno ali posredno poveča, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od pragov iz 91. člena tega zakona, brez predhodno pridobljene odločitve o nenasprotovanju, kar pomeni kršenje 67. ali 91. člena tega zakona;
5. se kvalificirani delež v banki neposredno ali posredno odsvoji ali zmanjša, tako da bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu nižji od pragov iz 91. člena tega zakona, brez pisnega uradnega obvestila Banki Slovenije, kar pomeni kršenje 95. člena tega zakona;
6. finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe 108. člena tega zakona, ne zaprosi Banke Slovenije za odobritev, ali krši katero koli drugo zahtevo iz podpoglavja 3. 6. tega zakona, kar pomeni kršenje 108. ali 114. člena tega zakona;
7. nameravani pridobitelj v smislu 258. člena tega zakona brez predhodno pridobljene odločitve Banke Slovenije o nenasprotovanju, pridobi posredni ali neposredni pomembni delež, kar pomeni kršenje 258. člena tega zakona;
8. nobeden od subjektov iz 266. člena tega zakona Banke Slovenije ne obvesti o neposredni ali posredni odsvojitvi pomembnega deleža, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala navedenega subjekta, kar pomeni kršenje 266. člena tega zakona;
9. kateri koli subjekt iz 268. člena tega zakona izvede pomemben prenos sredstev in obveznosti, ne da bi o tem uradno obvestil Banko Slovenije, kar pomeni kršenje 268. člena tega zakona;
10. finančni deležnik iz 97. člena tega zakona izvede združitev ali delitev v nasprotju z 98. členom tega zakona, kar pomeni kršenje 98. člena tega zakona;
11. banka ali drug subjekt nadzora je pridobil katerokoli dovoljenje po tem zakonu na podlagi neresničnih navedb ali na druge nepravilne načine;
12. banka ob prejemu informacij o kakršni koli pridobitvi ali odsvojitvi deležev v njenem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz 91. člena tega zakona ali padejo pod te prage, o navedenih pridobitvah ali odsvojitvah ne obvesti Banke Slovenije, kar pomeni kršenje 95. člena tega zakona;
13. banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, Banki Slovenije vsaj enkrat na leto ne posreduje imen imetnikov kvalificiranega deleža, ter velikosti teh deležev, kar pomeni kršenje 95. člena tega zakona;
14. banka nima ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona;

15. banka nima politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, v skladu s 221. členom tega zakona;
16. banka ne sporoča informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar predstavlja kršitev člena 99(1) navedene uredbe;
17. banka ne sporoča informacij v zvezi s podatki iz člena 101 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
18. banka ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti, kar predstavlja kršitev člena 394(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
19. banka ne sporoča informacij o likvidnosti, kar predstavlja kršitev člena 415(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
20. banka pristojnim organom ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda, kar predstavlja kršitev člena 430(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
21. banka ne ohranja količnika neto stabilnega financiranja, s čimer krši člen 413 li 428b Uredbe 575/2013/EU
22. banka večkrat ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar predstavlja kršenje člena 412 Uredbe (EU) št. 575/2013;
23. banka doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 395 Uredbe (EU) št. 575/2013;
24. banka je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi izpolnjevala pogoje iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013;
25. banka ne razkrije informacij, kar predstavlja kršitev člena 431(1), (2) in (3) ali člena 451(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
26. banka izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital institucije, kar predstavlja kršenje 296. člena tega zakona, ali so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi člena 28, 52 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013;
27. banka je spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60/ES;
28. banka je eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz tega zakona za opravljanje funkcije člana upravljalnega organa, omogočila, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji ali višjega vodstva banke;
29. nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali ne vzpostavi skladnosti v roku iz odredbe za vzpostavitev skladnosti v skladu s 377. členom tega zakona, in sicer na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi
30. banka ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
31. subjekt nadzora, ki je pravna ali fizična oseba, ne ravna v skladu z odločitvijo, ki jo Banka Slovenije ali Evropska centralna banka naloži v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013;
32. banka ne izpolnjuje zahtev glede prejemkov iz 220., 221. ali 222. člena tega zakona;
33. banka ukrepa brez predhodnega dovoljenja ali odobritve Banke Slovenije, kadar ta zakon, ali Uredba (EU) št. 575/2013 od banke zahtevajo, da pridobi tako predhodno dovoljenje ali odobritev, ali pa je banka pridobila tako dovoljenje ali odobritev na podlagi neresničnih izjav ali ne izpolnjuje pogojev, pod katerimi je bilo tako dovoljenje izdano;
34. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi s sestavo, pogoji, prilagoditvami in odbitki v zvezi s kapitalom, kot je določeno v delu 2 Uredbe (EU) št. 575/2013;
35. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do stranke ali skupine povezanih strank iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013;
36. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika finančnega vzvoda, vključno z uporabo odstopanj iz dela 7 Uredbe (EU) št. 575/2013;
37. banka ne poroča informacij v zvezi s podatki iz člena 430(1) do (3) ter člena 430a Uredbe (EU) št. 575/2013 ali poroča nepopolne ali nepravilne informacije;
38. banka ne izpolnjuje zahtev glede zbiranja podatkov in upravljanja iz dela 3, naslov III, poglavje 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;
39. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev ali nima vzpostavljenih ureditev upravljanja iz dela 3, naslovi II do VI, Uredbe (EU) št. 575/2013;
40. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika likvidnostnega kritja ali količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v delu 6, naslova I in IV, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter v Delegirani uredbi (EU) 2015/61;
41. banka kreditira oziroma daje jamstva v nasprotju z 38. členom tega zakona;
42. banka krši katero izmed zahtev glede imenovanja ali sestave upravljalnega organa iz 41. člena tega zakona;

43. banka krši katero izmed zahtev glede imenovanja ali delovanja komisij nadzornega sveta iz 58., 59., 60. ali 94. členom tega zakona;
44. banka vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 129. člena tega zakona;
45. banka ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskim izkazi v skladu s tretjim odstavkom 130. člena tega zakona;
46. banka glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu s 131. členom tega zakona;
47. banka ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu s 132. členom tega zakona;
48. banka krši 135. člen tega zakona glede objave letnega poročila, revizorjevih poročil v skladu s 132. členom tega zakona
49. banka ne zagotovi, da ostanejo letno poročilo in revizorjevi poročili iz 57. člena ZGD-1 dostopni na njenih uradnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi v skladu s četrtim odstavkom 135. člena tega zakona;
50. banka po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 150. člena tega zakona;
51. banka ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 158. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 160. členom tega zakona;
52. banka začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 162. člena tega zakona;
53. banka ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 163. členom tega zakona;
54. banka krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 175. členom tega zakona;
55. banka ne zagotavlja kapitalske ustreznosti v skladu s 178. členom tega zakona;
56. banka ne zagotavlja ustrezne likvidnosti v skladu s 179. členom tega zakona
57. banka ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona;
58. banka krši zahteve v zvezi s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v iz 424. člena tega zakona;
59. subjekt nadzora pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona;
60. banka posebnemu pooblaščencu iz 354. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 354. in 356. člena tega zakona;
61. pravna oseba sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
62. banka v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 121. člena tega zakona, o tem v skladu z drugim odstavkom 121. člena tega zakona, ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge;
63. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, v skladu s prvim odstavkom 421. člena tega zakona ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;
64. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki v skladu z drugim odstavkom 421. člena tega zakona ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;
65. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, v skladu s četrtim odstavkom 421. člena tega zakona ne omogoči, da opravi pregled poslovanja;
66. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, v skladu s prvim odstavkom 423. člena tega zakona ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank;
67. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, v skladu z drugim odstavkom 423. člena tega zakona ne omogoči, da opravi pregled poslovanja.

11.2. PERIODIČNE DENARNE KAZNI

390.člen
(periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije banki oziroma drugemu subjektu nadzora z odredbo naloži plačilo periodične denarne kazni za vsak dan katere koli trajajoče kršitve iz 389. člena tega zakona v višini dnevnega zneska do 5% povprečnega dnevnega neto prometa.

(2) Banka Slovenije fizični osebi, ki je član upravljalnega organa, višje vodstvo ali nosilec ključnih funkcij v banki, druga zaposlena oseba v banki, katere poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja banke, kot je navedeno v 220. členu tega zakona ali druga fizična oseba, in je odgovorna za katero koli trajajočo kršitev iz 389. člena tega zakona, z odredbo naloži plačilo periodične denarne kazni za vsak dan v višini dnevnega zneska do 50.000 eurov.

(4) Dnevni znesek mora banka, drug subjekt ali fizična oseba plačati za vsak dan kršitve od datuma določenega v odredbi o plačilu periodične denarne kazni, dokler kršitev ni odpravljena in ponovno dosežena skladnost z obveznostjo, vendar največ za obdobje šestih mesecev.

(5) Periodična denarna kazen se lahko naloži na določen datum in začne uporabljati pozneje. Banka Slovenije lahko o naložitvi periodične denarne kazni odloči skupaj z odredbo o odpravi kršitev v obliki sestavljene odločitve.

(6) Povprečni dnevni neto promet iz prvega odstavka tega člena je skupni letni neto promet iz 394. člena tega zakona, deljen s 365.

391.člen
(višina in odmera dnevnega zneska)

Banka Slovenije pri določanju o uporabi in višini dnevnega zneska periodične denarne kazni upošteva vse ustrezne okoliščine, zlasti:

a) resnost in trajanje kršitve;
b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, med drugim kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;
d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;
e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev z Banko Slovenije;
g) morebitne sistemske posledice kršitve.

392.člen
(skupni znesek periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije skupni znesek periodične denarne kazni in rok za plačilo določi po odpravi kršitev, zaradi katerih je bila periodična denarna kazen določena oziroma po poteku šestih mesecev (odločba o skupnem znesku periodične denarne kazni).

(2) Če banka oziroma drug subjekt nadzora odpravi kršitve oziroma ponovno vzpostavi skladnost z obveznostmi pred datumom, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen, Banka Slovenije o tem izda ugotovitveno odločbo.

11.2. ADMINISTRATIVNE SANKCIJE

393.člen
(administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije pravni osebi z odločbo naloži plačilo administrativne sankcije, če pri izvajanju nadzora ugotovi katero koli izmed kršitev iz 389. člena tega zakona (odločba o administrativni sankciji).

(2) Administrativna sankcija se izreče v obliki enkratnega denarnega zneska.

(3) Če je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena z dokončno odredbo za odpravo kršitev iz 344. ali 345. člena tega zakona, se v postopku administrativne sankcije Banka Slovenije lahko upre na v odredbi ugotovljeno dejansko stanje.

394.člen
(višina, odmera in plačilo administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije pravni osebi izreče administrativno sankcijo za kršitev iz 389. člena tega zakona v enkratnem denarnem znesku v višini:

- največ deset odstotkov skupnega letnega neto prometa, ali
- do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

(2) Skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka je vsota naslednjih postavk, določenih v skladu s prilogama III in IV k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L št. 97 z dne 19. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba Komisije 2021/451/EU), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/855 z dne 15. marca 2024 o spremembi izvedbenih tehničnih standardov iz Izvedbene uredbe (EU) 2021/451 glede pravil o nadzorniškem poročanju o obrestnem tveganju v netrgovalni knjigi (UL L št. 2024/855 z dne 24. 4. 2024, str. 1):

a) prihodkov iz obresti;
b) odhodkov za obresti;
c) odhodkov zaradi delniškega kapitala, vračljivega na zahtevo;
d) prihodkov iz dividend;
e) prihodkov iz naslova provizij in opravnin;
f) odhodkov iz naslova provizij in opravnin;
g) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti v posesti za trgovanje, neto;
h) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, določenih za merjenje po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, neto;
i) dobičkov ali izgub iz obračunavanja varovanja pred tveganjem, neto;
j) čistih dobičkov ali izgub iz tečajnih razlik;
k) drugih poslovnih prihodkov;
l) drugih poslovnih odhodkov.

(3) Podlaga za izračun skupnega letnega prometa za administrativne sankcije so najnovejše letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik večji od nič. Kadar za pravno osebo ne velja Izvedbena uredba (EU) 2021/451, je ustrezni skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka skupni letni neto promet ali ustrezna vrsta prihodka v skladu z veljavnim računovodskim okvirom. Kadar je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe za neposredno predhodno obračunsko obdobje.

(4) Banka Slovenije pri določanju ravni administrativne sankcije upošteva vse ustrezne okoliščine, zlasti:

a) resnost in trajanje kršitve;
b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, med drugim kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;
d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;
e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, z Banko Slovenije;
g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
h) morebitne sistemske posledice kršitve;
i) kazni, ki so bile za enako kršitev že prej naložene po kazenskem pravu fizični ali pravni osebi, odgovorni za to kršitev.

(5) Če je pravna oseba storila več kršitev iz 389. člena tega zakona, ki glede na kraj, način ter druge okoliščine pomenijo enotno dejavnost ali ravnanje, Banka Slovenije pravni osebi izreče eno administrativno sankcijo, število kršitev pa upošteva kot okoliščino pri odmeri administrativne sankcije.

(6) Banka Slovenije v odločbi o administrativni sankciji določi rok za plačilo administrativne sankcije, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od treh mesecev.

395.člen
(sorazmernost administrativne sankcije)

Upoštevaje vse okoliščine primera, zlasti:

- če je bila kršitev storjena v posebnih olajševalnih okoliščinah in pravna oseba kršitve kljub najvišji stopnji skrbnosti ni mogla preprečiti ali
- če glede na naravo in pomen kršitev, nima pomembnega vpliva na varno in skrbno upravljanje pravne osebe ali na stabilnost finančnega sistema in je pravna oseba kršitev že odpravila,

lahko Banka Slovenije odloči, da pravni osebi namesto plačila administrativne sankcije izreče opomin (odločba o opominu) ali da zoper pravno osebo ne bo začela postopka administrativne sankcije. Banka Slovenije o tem pisno obvesti pravno osebo.

396.člen
(znižanje administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo)

(1) Pravna oseba ali Banka Slovenije lahko v postopku administrativne sankcije zaradi kršitev iz 389. člena tega zakona do vročitve poziva iz 445. člena tega zakona predlaga pogajanja o pogojih priznanja kršitve (postopek za poravnavo).

(2) Če se Banka Slovenije in pravna oseba strinjata s predlogom iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije pravno osebo, ki sodeluje v postopku za poravnavo, pisno seznani z:

- očitki, zaradi katerih namerava začeti postopek izreka administrativne sankcije,
- dokazi, pridobljenimi za opredelitev predvidenih očitkov,
- razponom morebitne administrativne sankcije,
- rokom, v katerem pravna oseba lahko vloži vlogo za poravnavo.

(3) Po prejemu pisnega obvestila iz prejšnjega odstavka, lahko pravna oseba vloži vlogo za poravnavo, ki mora biti sestavljena v pisni obliki in vsebovati:

- jasno in nedvoumno priznanje pravne osebe o odgovornosti za kršitev
- opis kršitve, morebitno škodo, ki je nastala zaradi kršitve, trajanje kršitve, vpliv kršitve na stabilno ureditev upravljanja pravne osebe ter druge pomembne okoliščine
- navedbo najvišjega zneska administrativne sankcije, s katero pravna oseba soglaša, da jo Banka Slovenije izreče, ter dejstev, ki vplivajo na odmero administrativne sankcije
- izjavo pravne osebe, da je bila ustrezno obveščena o ugotovitvah Banke Slovenije o dejstvih in dokazih, ki so pomembni za odločitev o kršitvi, in da je imela zadostne možnosti, da se je lahko o njih izjavila
- izjavo pravne osebe, da soglaša, da Banka Slovenije izda odločbo.

(4) Če Banka Slovenije vlogo za poravnavo sprejme, lahko na podlagi vloge za poravnavo izda odločbo o administrativni sankciji.

(5) Pravni osebi se lahko na podlagi vloge za poravnavo, ki jo Banka Slovenije sprejeme, administrativna sankcija zniža za največ 20 odstotkov višine, ki bi jo Banka Slovenije izrekla pravni osebi, če ne bi vložila vloge za poravnavo.

(6) Pravna oseba lahko umakne vlogo za poravnavo v osmih dneh od dne, ko jo je vložila. Pravna oseba se lahko pisno odpove pravici do umika vloge za poravnavo.

(7) Če do vložitve vloge za poravnavo ne pride v roku iz obvestila iz drugega odstavka tega člena ali če Banka Slovenije ne sprejme vložene vloge za poravnavo ali če pravna oseba vlogo za poravnavo pravočasno umakne, se v postopku za poravnavo s strani pravne osebe predloženih dokazov in izjav ne sme uporabiti v postopku izreka administrativne sankcije.

(8) Če je odločba o administrativni sankciji, izdana na podlagi vloge za poravnavo, izdana v skladu s pogoji vloge za poravnavo, se ne sme izpodbijati iz razloga, ker dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali ker je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju.

(9) Postopek znižanja administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo iz tega člena podrobneje predpiše Banka Slovenije.

397.člen
(sodelovanje z drugimi organi)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastil za naložitev administrativnih sankcij tesno sodeluje z drugimi relevantnimi pristojnimi organi oziroma pristojnimi organi v drugi državi članici, z namenom zagotoviti, da se s temi ukrepi dosežejo rezultati, ki so cilj tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU.

(2) V čezmejnih primerih Banka Slovenije pri uporabi administrativnih sankcij usklajuje svoje ukrepe za preprečevanje kopičenja in prekrivanja s pristojnimi organi drugih držav članic.

(3) Banka Slovenije lahko izreče administrativno sankcijo v zvezi z isto pravno osebo, ki je odgovorna za isto dejanje ali opustitev dejanja, v primeru kopičenja upravnih in kaznovalnih postopkov, povezanih z isto kršitvijo. Vendar mora biti tako kopičenje postopkov in kazni nujno potrebno in sorazmerno za doseganje različnih in dopolnjujočih se ciljev v splošnem interesu.

(4) Kadar Banka Slovenije pri uporabi administrativnih sankcij meni, da bi kršitev lahko imela tudi znake kaznivega dejanja, o postopku in ugotovitvah obvesti pristojno državno tožilstvo. Pristojno državno tožilstvo po preučitvi primera obvesti Banko Slovenije, če bo uvedlo kazenski postopek.

(5) Državno tožilstvo, ki začne kazenski postopek zoper banko ali drug subjekt nadzora Banke Slovenije in je očitano jim kaznivo dejanje povezano z njihovim poslovanjem ali delovanjem v okviru zahtev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU o tem obvesti Banko Slovenije.

(6) Banka Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo lahko z namenom učinkovite izmenjave informacij skleneta sporazum o sodelovanju.

12. POGLAVJE:
POSEBNE VRSTE NADZORA

12.1. NADZOR NAD BANKO V ZVEZI S POSLOVANJEM NA OBMOČJU DRUGE DRŽAVE ČLANICE

398.člen
(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma posreduje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo

v skladu s 6. delom Uredbe 575/2013/EU in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, pristojnemu organu na njegovo zahtevo posreduje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

399.člen
(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prejšnjega odstavka se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev in se posreduje relevantnim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

400.člen
(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice posreduje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici;
2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banki izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu s 223. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu s 414. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu s 210. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 415. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz prejšnjega odstavka temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

401.člen
(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščene osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

402.člen
(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe 575/2013/EU, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

403.člen
(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

12.2. NADZOR NAD POSLOVANJEM BANKE DRŽAVE ČLANICE NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE

404.člen
(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

405.člen
(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko pri pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji ali pri konsolidacijskem nadzorniku, zahteva, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 413. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

406.člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 337. do 342. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 166. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, posreduje pristojnemu organu države članice.

407.člen
(poročanje banke države članice)

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi z opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

408.člen
(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 166. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice posredovala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred posredovanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 357. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem, ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

409.člen
(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

12.3. NADZOR NA KONSOLIDIRANI PODLAGI

410.člen
(področje uporabe za skupine investicijskih podjetij)

(1) To poglavje se uporablja za skupine investicijskih podjetij, kakor so opredeljene v 25. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 2019/2033/EU, kadar za vsaj eno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi drugega ali petega odstavka 1. člena Uredbe 2019/2033/EU velja Uredba 575/2013/EU.

(2) To poglavje se ne uporablja za skupine investicijskih podjetij, kadar za nobeno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi drugega ali petega odstavka 1. člena Uredbe 2019/2033/EU ne velja Uredba 575/2013/EU.

411.člen
(pristojnost nadzornih organov na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali
2. če je banka podrejena:
   - nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice,
   - nadrejenemu EU investicijskemu podjetju,
   - nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali
   - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejeni dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

- če je v skupini samo banka ali
- če je v skupini več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah vključno z banko in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, kadar se zahteva konsolidacija na podlagi tretjega ali šestega odstavka 18. člena Uredbe 575/2013/EU in je bilančna vsota banke največja.

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom, druge alineje tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primeru, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor ene ali več podrejenih bank v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 412. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe prvega do šestega in devetega odstavka tega člena je agencija, pristojna za finančne trge, pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, ali EU nadrejeni finančni holding, ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja s sedežem v Republiki Sloveniji, in
2. če v skupini ni podrejene banke.

(8) Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za investicijska podjetja s sedežem v Republiki Sloveniji in agencijo, pristojno za finančne trge.

(9) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 108. členom tega zakona in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.

412.člen
(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju relativne pomembnosti dejavnosti bank ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi v drugih državah članicah.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža posameznega drugega podrejenega investicijskega podjetja, če je to ustrezno ob upoštevanju relativne pomembnosti dejavnosti investicijskih podjetij s sedežem v Republiki Sloveniji ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi v drugih državah članicah.

(3) Pred sprejemom odločitve iz prvega odstavka mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(4) Pred sprejetjem odločitve iz drugega odstavka tega člena mora dati agencija, pristojna za finančne trge, nadrejenemu investicijskemu podjetju, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejenemu investicijskemu podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(5) Banka Slovenije oziroma agencija, pristojna za finančne trge, obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

413.člen
(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije v skladu s 411. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prejšnjega odstavka vključuje ukrepe iz 345. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitev finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino oziroma bančno skupino ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitev poročil.

414.člen
(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor podrejenih družb držav članic EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustrezne ravni kapitala na konsolidirani podlagi za skupino na podlagi 180. in 223. člena tega zakona, upoštevaje njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala na podlagi 238. člena in 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, za vsak subjekt v skupini in na konsolidirani podlagi;

2. ukrepih za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upoštevaje ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s četrtim odstavkom 345. člena tega zakona;
3. kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 238. členom tega zakona oziroma 104a členom Direktive 2013/36/EU;
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s pododdelkom 6.3.5 tega zakona ter četrtim odstavkom 345. člena tega zakona oziroma 86. in 105. členom Direktive 2013/36/EU;
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 239. členom tega zakona oziroma 104b členom Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganj skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganj podrejenih družb, ki jih v skladu s 180. in 223. členom tega zakona oziroma 73. in 97. členom Direktive 2013/36/EU izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije lahko na lastno pobudo ali v primeru nestrinjanja na zahtevo katerega koli drugega pristojnega organa, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, v zvezi s skupno odločitvijo iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zadeve iz prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejeme odločitev iz prejšnjega odstavka na konsolidirani podlagi glede uporabe pododdelka 6.3.5., 180., 223., 238., 239. ter četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma glede 73., 86., 97., točke (a) prvega odstavka 104., 104b in 105. člena Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik in kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije sama sprejme odločitev glede uporabe pododdelka 6. 3. 5. tega zakona, 180., 223., 238., 239. ter četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma glede 73., 86., 97., točke (a) prvega odstavka 104., 104b in 105. člena Direktive 2013/36/EU na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in pošlje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne

razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve glede uporabe 238., 239. ali četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma točke (a) prvega odstavka 104., 104b ali 105. člena Direktive 2013/36/EU Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

415.člen
(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 418. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 413., 414. in 416. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe 1093/2010/EU;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 330. člena in tretjega odstavka 419. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 413. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 413. člena, prvega odstavka 416. člena in prvega odstavka 418. člena tega zakona ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 20. člena tega zakona in po potrebi 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU.

(4) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 405. člena tega zakona, in po potrebi centralne banke ESCB ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1. tega zakona in, kadar je to ustrezno, 2. oddelku 1. poglavja IV. naslova Direktive 2019/2034/EU.

(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU.

(6) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(7) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 400. člena tega zakona.

(8) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU.

(9) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 418. člena tega zakona.

416.člen
(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe 1093/2010/EU, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 399. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 19. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženim pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prejšnjega odstavka takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

417.člen
(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega

pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

418.člen
(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženimi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom s:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;
2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena.

419.člen
(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 29. člena tega zakona tem organom posreduje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtim odstavkom 183. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;
2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;
3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini;
4. pomembnih ukrepih, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

420.člen
(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljavske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;
2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

421.člen
(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini;
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnje točke.

(7) Če je družba iz prejšnjega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 426. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke šestega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 428. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

422.člen
(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe tega zakona, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

423.člen
(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu s 428. členom tega zakona.

424.člen
(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz prejšnjega odstavka.

425.člen
(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katerakoli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

426.člen
(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 423. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalnice.

(4) Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz 14. člena tega zakona, in v skladu s predpisi, ki urejajo bonitetni nadzor investicijskih podjetij, oziroma 15. členom Direktive 2019/2034/EU.

427.člen
(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe 575/2013/EU ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

428.člen
(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 423. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 423. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 343. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prejšnjega stavka.

429.člen
(upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki ni pridobil odobritve v skladu s 108. členom tega zakona, mora zagotoviti, da njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 47. in 62. člena tega zakona. Za izpolnjevanje navedenih pogojev je primarno odgovoren nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Prejšnji odstavek se v primeru, da nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa v smislu 31. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.

430.člen
(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 411. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in 2. poglavju II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU.

(2) Pri preverjanju po prejšnjem odstavku mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz prejšnjega odstavka se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

431.člen
(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v tem oddelku, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

12.4. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

432.člen
(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 139. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 335. do 342. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka ali opravlja eno od dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in dosega prag iz navedenega člena brez pridobljenega dovoljenja kot kreditna družba in ne gre za primer iz drugega odstavka 33. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka oziroma kreditna družba).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite deponentov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

433.člen
(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

13. POGLAVJE: HRANILNICE

434.člen
(uporaba določb o bankah)

Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

435.člen
(dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

436.člen
(ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice, ki vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, je 1.000.000 eurov.

437.člen
(preoblikovanje v banko)

(1) Hranilnica, ki se želi preoblikovati v banko, mora pred tem pridobiti dovoljenje za preoblikovanje v banko.

(2) Zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko vloži hranilnica pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko mora hranilnica priložiti dokumentacijo iz 144. člena tega zakona v smiselnem obsegu za namen presoje izpolnjevanja pogojev iz 34. člena, 190.člena in 435. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. višine ustanovnega kapitala iz 34. člena tega zakona,
2. funkcije notranje revizije iz 190. člena tega zakona,
3. opravljanja poslov v tujih valutah iz 435. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije v primeru izdaje dovoljenja za preoblikovanje v banko zagotovi, da je postopek čim bolj racionalen in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj za opravljanje storitev, s katerimi Banka Slovenije že razpolaga.

14. POGLAVJE: KREDITNE DRUŽBE

438.člen
(uporaba določb o kreditnih družbah)

Za kreditne družbe se uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ta zakon ne določa drugače.

439.člen
(opravljanje storitev kreditne družbe)

(1) Kreditna družba lahko opravlja finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Kreditna družba lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Kreditna družba ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega odstavka tega člena.

15. POGLAVJE:
IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

440.člen
(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti izvensodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvami pred neodvisnim subjektom.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prejšnjim odstavkom, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščeni instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

16. POGLAVJE:
POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

16.1. SPLOŠNE DOLOČBE

441.člen
(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi 1024/2013/EU, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 16. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba 1024/2013/EU ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

442.člen
(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 1024/2013/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

443.člen
(elektronske vloge)

(1) Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se po elektronski poti pošlje informacijskemu sistemu Banke Slovenije.

(2) Vloge v postopkih, v katerih pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, v skladu z določbami Uredbe 468/20147EU in tega zakona pa se vložijo pri Banki Slovenije, se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi informacijskemu sistemu Evropske centralne banke.

(3) Vloge v skupnih postopkih Banke Slovenije in Evropske centralne banke, kot so opredeljeni v V. delu Uredbe 468/2014/EU, ki se v skladu z določbami tega zakona vložijo pri Banki Slovenije, se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi informacijskemu sistemu Evropske centralne banke.

(4) Pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti pri Banki Slovenije določi Banka Slovenije s podzakonskim predpisom.

444.člen
(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 447. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

445.člen
(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

446.člen
(vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščena za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Vročitve kandidatom za člana uprave in člane nadzornega sveta se opravljajo z vročanjem banki, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v odločbi, s katero se konča postopek odločanja Banke Slovenije in se vroči banki, podatki in informacije, ki jih banka ni upravičena pridobiti, prekrijejo. Odločba, s katero se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se vroči tudi kandidatu za člana uprave ali člana nadzornega sveta.

(5) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

447.člen
(obravnava)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustni razgovor po 50. členu tega zakona ali
4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

448.člen
(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj, zahtevah za oceno primernosti, ustreznosti, odobritvah, izvzetjih in opustitvah ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;
2. kratek opis dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena oziroma podlago za odločitev.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

449.člen
(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

450.člen
(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se določi denarna obveznost, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

451.člen
(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prejšnjega stavka.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz prejšnjega odstavka v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov in ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

16.2. POSTOPEK ODLOČANJA O IZDAJI DOVOLJENJ IN SOGLASIJ, ZAHTEVAH ZA OCENO PRIMERNOSTI TER ODOBRITVAH, IZVZETJIH IN OPUSTITVAH

452.člen
(uporaba določb)

(1) Določbe tega oddelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) Določbe tega poglavja o dovoljenjih se smiselno uporabljajo tudi za zahteve za oceno primernosti ali ustreznosti ter odobritve, izvzetja in opustitve, če ta zakon ne določa drugače.

(3) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 16.1. tega zakona, če ni v tem oddelku določeno drugače.

453.člen
(taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se izdajo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije

izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

(3) Za obravnavo uradnih obvestil in za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, vloženih pri Banki Slovenije oziroma za odvzem dovoljenj na podlagi Uredbe 648/2012/EU ter pravnih aktov, sprejetih na njeni podlagi, morajo vložniki uradnih obvestil in zahtev za izdajo dovoljenj oziroma osebe, katerim se dovoljenje odvzame, plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

454.člen
(udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 451. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(6) Vsaka stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

455.člen
(začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja, zahteve za oceno primernosti, zahteve za oceno ustreznosti, zahteve za odobritev, zahteve za izvzetje ali zahteve za opustitev pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba 575/2013/EU, Uredba 1024/2013/EU ali drug predpis Unije.

456.člen
(vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika;
2. določen zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja;
3. druge podatke, določene z zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali Uredbo 1024/2013/EU in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi ter drugimi pravni akti iz 9. člena tega zakona.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali uredbo Unije, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

457.člen
(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba;
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati;
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine;
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo. Sklep o zavrženju zahteve Banka Slovenije izda v roku 2 mesecev.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, dovoljenje za kreditno družbo ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve, razen če ta zakon določa drugače.

458.člen
(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 337. do 342. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali

2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

459.člen
(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 445. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Ne glede na tretji odstavek 446. člena tega zakona se poziv k izjavi pred zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja vroči kandidatu.

460.člen
(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije o naslednjih zahtevah odloči v šestih mesecih od prejema popolne zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev ter dovoljenja za kreditno družbo,
2. za oceno združitve oziroma delitve, če finančni deležniki niso iz iste skupine,
3. za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v štirih mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013/EU ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s prejšnjim členom vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

16.3. POSTOPEK NADZORA

16.3.1. Splošne določbe

461.člen
(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 16.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 16.1. tega zakona, če ni v oddelku 16.3. tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

462.člen
(udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz prejšnjega odstavka tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 451. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

463.člen
(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

16.3.2. Odredba

464.člen
(uporaba določb o odredbi)

Določbe tega pododdelka se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo, razen če je za določeno odredbo v tem zakonu določeno drugače.

465.člen
(vsebina odredbe)

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

466.člen
(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

467.člen
(razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
4. se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, ter upravičena oseba na podlagi drugega odstavka 466. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

468.člen
(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

469.člen
(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

470.člen

(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 467. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 467. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

16.3.3. Odvzem dovoljenja

471.člen
(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

472.člen
(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

473.člen
(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije odloči o odvzemu dovoljenja v 30 dneh od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja in izvedenih dokazih oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je v izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja predlagal ali priložil subjekt nadzora.

474.člen
(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

475.člen
(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

476.člen
(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe tega pododdelka se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in
2. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

16.4. POSTOPEK Z ADMINISTRATIVNIMI UKREPI

16.4.1 Postopek za periodične denarne kazni

477.člen
(odredba o periodični denarni kazni)

Izrek odredbe o periodični denarni kazni obsega:

1. navedbo odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, ki jo subjekt nadzora krši,
2. višino dnevnega zneska,
3. datum, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen.

478.člen
(ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni)

(1) Ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni je dopusten, če:

1. ni podana kršitev odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke;
2. odmera višine določenega dnevnega zneska ni v skladu s 390. členom tega zakona;
3. datum, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen ne upošteva roka iz odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, katere kršitev je razlog za periodično denarno kazen;
4. je bila z odredbo naložena periodična denarna kazen subjektu nadzora, nad katerim Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
5. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
6. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni ne zadrži datuma, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen.

479.člen
(sestavljena odredba)

(1) Če Banka Slovenije o periodični denarni kazni odloči skupaj z odredbo o odpravi kršitev, v izreku sestavljene odločitve navede vse elemente iz 465. in iz 2. in 3. točke 477. člena tega zakona.

(2) Ugovor zoper sestavljeno odredbo se lahko poda iz katerega koli razloga iz 467. ali 479. člena tega zakona.

(3) Če subjekt nadzora zoper sestavljeno odredbo ugovarja samo v delu glede periodične denarne kazni, se rok za odpravo kršitev ne podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

480.člen
(vsebina odločbe o skupnem znesku periodične denarne kazni)

(1) Izrek odločbe o skupnem znesku periodične denarne kazni obsega:

1. navedbo odredbe o periodični denarni kazni ali sestavljene odredbe, s katero je bila periodična denarna kazen naložena ter višino dnevnega zneska iz te odredbe;
2. informacijo o odpravi kršitev oziroma ponovni vzpostavitvi skladnosti z obveznostmi
3. obdobje za katerega se je periodična denarna kazen uporabljala in število dni;
4. skupni znesek periodične denarne kazni;
5. rok za plačilo skupnega zneska periodične denarne kazni, ki ne sme biti krajši kot 15 dni.

(2) Izrek ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 390. člena tega zakona obsega 1., 2. in 3. točko prejšnjega odstavka.

(3) V primeru sestavljene odredbe je ugotovitev iz prejšnjega odstavka sestavni del ugotovitvene odločbe iz 347. člena tega zakona.

16.4.2 Postopek za administrativne sankcije

481.člen
(začetek postopka administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije vodi postopek in izreka administrativne sankcije po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije o začetku postopka administrativne sankcije pisno obvesti pravno osebo. Pisno obvestilo o začetku postopka ne šteje kot možnost izjave po 445. členu tega zakona.

(3) V postopku administrativne sankcije Banka Slovenije v pozivu k izjavi iz 445. člena tega zakona navede tudi predvideno višino administrativne sankcije.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 393. člena tega zakona Banka Slovenije v pozivu k izjavi iz 445. člena tega zakona navede oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev ugotovljena ter predvideno višino administrative sankcije in okoliščine, ki jih je pri odmeri upoštevala.

482.člen
(vsebina odločbe o administrativni sankciji)

(1) Izreku odločbe o administrativni sankciji obsega:

- pravno osebo, ki je storila kršitev iz 389. člena tega zakona,
- kratek opis kršitve iz 389. člena tega zakona ali oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena,
- višino administrativne sankcije in
- rok za plačilo administrativne sankcije.

(2) Izrek odločbe o opominu obsega:

- pravno osebo, ki je storila kršitev iz 389. člena tega zakona,
- kratek opis kršitve iz 389. člena tega zakona ali oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena,
- navedbo, da se pravni osebi izreka opomin.

(3) V primeru iz tretjega odstavka 393. člena tega zakona Banka Slovenije izreku odločbe o administrativni sankciji navede tudi oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev ugotovljena in okoliščine, ki jih je pri odmeri upoštevala.

16.4.3 Zastaranje administrativnih ukrepov

483.člen
(zastaranje administrativnih ukrepov)

(1) Postopek za naložitev periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ni dopusten, če je od dneva storitve kršitve, preteklo več kot 5 let. V primeru nadaljevanih ali ponavljajočih se kršitev začne zastaralni rok teči na dan prenehanja zadnje kršitve.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje Banke Slovenije, ki ga izvede v okviru postopka naložitve periodične denarne kazni ali administrativne sankcije. Po vsakem pretrganju začne zastaranje teči znova.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek administrativne sankcije ni mogoče izreči, ko poteče dvakrat toliko časa, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Zastaranje ne teče, ko je odločitev o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji predmet rednega ali izrednega sodnega varstva in se nadaljuje po pravnomočnosti sodnega akta. Zastaranje ne teče med kazenskim postopkom, ki temelji na istem dejanskem stanju kot administrativna sankcija zoper isto pravno osebo in se nadaljuje po pravnomočnosti odločitve v kazenskem postopku.

(5) Če je pravnomočna odločba ali sodba o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji v postopku z izrednim pravnim sredstvom razveljavljena in se je zastaranje iz tretjega odstavka tega člena izteklo ali bi se izteklo v roku krajšem od dveh let, je v novem postopku odločanja o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji pred Banko Slovenije zastaralni rok dve leti.

484.člen
(izvršba administrativnih ukrepov in zavarovanje)

(1) Izvršbo periodične denarne kazni ali administrativne sankcije opravi pristojni davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti, na predlog Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko pred, ob ali po izdaji odločbe, vse do njene pravnomočnosti, izvede ukrepe za zavarovanje izvršbe in za zavarovanje izpolnitve obveznosti iz naslova periodične denarne kazni ali administrativne sankcije in s tem povezanih stroškov. V tem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o zavarovanju izpolnitve in plačila davčne obveznosti.

485.člen
(zastaranje izvršitve administrativnih ukrepov)

(1) Izrečene periodične denarne kazni ali administrativne sankcije se ne smejo začeti izvrševati, če pretečeta dve leti od dneva, ko je odločba, s katero je bil izrečen skupni znesek periodične denarne kazni ali administrativna sankcija, postala pravnomočna.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ne morejo izvrševati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje Banke Slovenije ali pristojnega davčnega organa, ki meri na izvršitev periodične denarne kazni ali administrativne sankcije. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa se periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ne smejo začeti izvrševati po preteku štirih let od dneva, ko je odločba, je bil izrečen skupni znesek periodične denarne kazni ali administrativna sankcija, postala pravnomočna.

(4) Periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo.

16.5. POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

486.člen
(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

487.člen
(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(2) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščencu, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

488.člen
(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja ni postopka sodnega varstva.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začet na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(5) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

489.člen
(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

490.člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prejšnjega odstavka od objave odločbe v skladu s 384. in 385. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

491.člen
(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.

492.člen
(meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila;
5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
6. se odločbe ne da preizkusiti.

493.člen
(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva v skladu s 491. členom tega zakona

494.člen
(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

17. POGLAVJE:
IZVAJANJE IZREDNIH UKREPOV BANKE SLOVENIJE

495.člen
(uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. oddelka Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV, 44/16 – ZRPPB)in tega zakona.

18. POGLAVJE:
KAZENSKE DOLOČBE

496.člen
(globa za kršitev odgovorne osebe banke)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje člana uprave, ki naklepno ali iz hude malomarnosti krši dolžnost člana uprave iz prvega ali tretjega odstavka 54. člena tega zakona ali člana nadzornega sveta banke, ki naklepno ali iz hude malomarnosti krši dolžnost člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 69. člena tega zakona in je zato pri banki podana katerakoli kršitev iz 389. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(3) Odgovorna oseba banke, ki ni član uprave ali nadzornega sveta in naklepno ali iz hude malomarnosti povzroči, da je pri banki podana katerakoli kršitev iz 389. člena tega zakona, se kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

497.člen
(globa za kršitev imetnika in odgovorne osebe imetnika kvalificiranega deleža)

(1) Odgovorna oseba pravne osebe, ki kot imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji deleža v skladu z odredbo o odsvojitvi deleža iz 365. člena tega zakona, se kaznuje z globo v višini od 800 do 10.000 eurov.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(3) Fizična oseba, ki kot imetnik kvalificiranega deleža, ne odsvoji deleža v skladu z odredbo o odsvojitvi deleža iz 365. člena tega zakona, se kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se fizična oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prejšnje točke.

498.člen
(globa za kršitev odgovorne osebe finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki naklepno ali iz hude malomarnosti krši dolžnost člana upravljalnega organa iz 54. ali 69. člena tega zakona v povezavi s 79. členom tega zakona in je zato pri finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu podana katerakoli kršitev iz 389. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član upravljalnega organa kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(3) Odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa, in naklepno ali iz hude malomarnosti povzroči, da je pri finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu podana katerakoli kršitev iz 389. člena tega zakona se kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa finančnega holdinga kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

499.člen
(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz hude malomarnosti:

1. sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona; ali
2. pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona

(2) Z globo od 400 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona.

(4) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz hude malomarnosti, ki

1. pridobi kvalificiran delež banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 91. člena tega zakona;
2. ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 81. člena tega zakona.

(5) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz hude malomarnosti sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pravna oseba pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 91. člena tega zakona.

(7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(8) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa

oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe z globo od 2.500 do 30.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 15.000 eurov.

500.člen
(globa za kršitve odgovornih oseb v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 121. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge (drugi odstavek 94. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(3) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

501.člen
(kršitve odgovornih oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz hude malomarnosti povzroči, da:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 421. člena tega zakona);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 421. člena tega zakona);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (četrti odstavek 421. člena tega zakona);
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 423. člena tega zakona);
5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (drugi odstavek 423. člena tega zakona).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

502.člen
(kršitve odgovornih oseb revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba revizijske družbe, ki naklepno ali iz hude malomarnosti:

1. ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 133. člena tega zakona;
2. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 134. člena tega zakona;
3. ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz sedmega odstavka 133. člena tega zakona;
4. ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 134. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba revizijske družbe kaznuje pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

503.člen
(nadaljevani prekršek)

Če je odgovorna oseba pravne osebe storila več prekrškov po tem zakonu, ki glede na kraj, način ter druge okoliščine pomenijo enotno dejavnost ali ravnanje, Banka Slovenije odgovorni osebi izreče eno sankcijo, število prekrškov pa upošteva kot okoliščino pri izbiri in odmeri sankcije.

504.člen
(opustitev pregona)

Banka Slovenije zoper odgovorno osebo ni dolžna začeti postopka o prekršku, če gre po naravi in pomenu za kršitev, ki ni pomembno vplivala na varno in skrbno upravljanje pravne osebe in zaradi kršitve niso nastale škodljive posledice ali je bila vsa škoda poravnana ali je odgovorna oseba naredila vse kar je v njeni moči, da je kršitev odpravila ter glede na konkretne okoliščine primera oceni, da sankcija ne bi bila upravičena.

505.člen
(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 500. člena tega zakona prekrškovni organ agencija, pristojna za finančne trge.

506.člen
(postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščena uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščeno uradno osebo Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 441. člen tega zakona se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

507.člen
(izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

508.člen
(uporaba določb o prekrških)

Višine in razponi glob, določeni v tem zakonu, veljajo in se uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

Postopek o prekršku po tem zakonu ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen. Določba prejšnjega stavka ne posega v pravila zastaranja za hujše kršitve po tem zakonu.

19. POGLAVJE:
PREHODNE DOLOČBE

509.člen
(prehodna določba za nosilce ključnih funkcij)

Banke za obstoječe nosilce ključnih funkcij ocenijo njihovo primernost v skladu s 73. členom tega zakona najkasneje v roku 3 mesecev po začetku veljavnosti tega zakona in o tem v skladu s 74. členom tega zakona obvestijo Banko Slovenije.

510.člen
(prehodna ureditev za dodatno revizorjevo poročilo)

133. člen tega zakona se prvič uporabi za revizijski pregled in revizorjevo poročilo za poslovno leto 2025, do takrat pa se uporablja 106. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21 in 123/21 - ZBNIP).

511.člen
(prehodna ureditev za kreditne družbe, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1)

Kadar Banka Slovenije po prejemu informacij s strani agencije, pristojne za finančne trge, v skladu s 95.a členom Direktive 2014/65/EU ugotovi, da se družbi iz prvega odstavka novega 153. člena tega zakona izda dovoljenje za opravljanje katere koli dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 kot kreditni družbi, uradno obvesti družbo iz prvega odstavka novega 153. člena tega zakona in agencijo, pristojno za finančne trge, ter od dneva tega uradnega obvestila prevzame postopek izdaje dovoljenja. Banka Slovenije v obvestilu družbi navede tudi informacijo o roku za izdajo dovoljenja.

512.člen
(prehodna določba za podružnice tretjih držav)

(1) Zahteve iz 168. člena tega zakona se ne uporabljajo za opravljanje finančnih storitev v zvezi s pogodbami, ki so jih na območju Republike Slovenije sklenile družbe iz tretje države pred 11. julijem 2026.

(2) Ne glede na 523. člen se določbe 9. poglavja uporabljajo od 11. januarja 2027 naprej.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da dovoljenje za ustanovitev podružnice tretje države, izdano do 10. januarja 2027 ostane veljavno, če podružnica banke tretje države izpolnjuje minimalne zahteve iz 9. poglavja.

513.člen
(prehodna določba za pridobivanje podatkov o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih)

Četrti in peti odstavek 202. člena tega zakona se začneta uporabljati, ko Banka Slovenije vzpostavi možnost izmenjave informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih poslovnih subjektov v sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov.

514.člen
(prehodna določba za dovoljenja za kvalificirane naložbe)

(1) Dovoljenja za kvalificirane naložbe, izdana na podlagi Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25; v nadaljnjem besedilu: ZBan-3) z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati.

(2) Določbe poglavja 6. 8. o pridobitvah ali odsvojitvah pomembnih deležev se uporabljajo za pridobitve in odsvojitve pomembnih deležev po začetku uporabe tega zakona.

515.člen
(prehodna določba glede notranje revizije hranilnic)

Hranilnice morajo ureditev notranje revizije v skladu z drugim odstavkom 347. člena ZBan-3 prilagoditi na način, da opravljanje nalog notranjega revidiranja ni s pogodbo preneseno na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog, najkasneje v roku 2 let od začetka veljavnosti tega zakona.

516.člen
(začetek vlaganja vlog v elektronski obliki in rok za izdajo podzakonskega predpisa)

(1) Vloge v elektronski obliki iz prvega in drugega odstavka 443. člena tega zakona se začnejo vlagati prvi dan drugega koledarskega meseca, ki sledi uveljavitvi podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka 443. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije izda predpis iz tretjega odstavka 443. člena tega zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

517.člen
(začetek uporabe posameznih določb)

Četrti odstavek 252. člena, deveti odstavek 283. člena, sedmi odstavek 284. člena, deveti odstavek 354. člena in šesti odstavek 385. člena tega zakona se začnejo uporabljati 10. januarja 2030.

518.člen
(uporaba določb za investicijska podjetja)

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal bonitetni nadzor investicijskih podjetij, se določbe tega zakona smiselno uporabljajo tudi za bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

20. POGLAVJE:
KONČNE DOLOČBE

519.člen
(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ZBan-2 do uveljavitve sprememb in dopolnitev Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1) uporabi, kadar se nanj sklicuje ZTFI-1.

520.člen
(nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Sklep o merilih za določitev pomembne banke (Uradni list RS, št. 17/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Sklep o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic iz prava Unije (Uradni list RS, št. 28/16, 81/18 in 126/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(3) Sklep o podatkih in informacijah za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(4) Sklep o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 68/17 in 78/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena, 3. točke prvega odstavka 136. člena in 1. točke 184. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov na področju mikrobonitetnega nadzora (Uradni list RS, št. 78/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 28. člena tega zakona.

(6) Sklep o merilih za stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 55/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 35. člena in drugega odstavka 349. člena v zvezi z 351. členom tega zakona.

(7) Sklep o ureditvi notranjega upravljanja, upravljalnem organu in procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 73/15, 49/16, 68/17, 33/18, 81/18 in 45/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 1. točke 78. člena in 1., 2. in 3. točke 184. člena tega zakona.

(8) Sklep o dokumentaciji za dokazovanje pogojev za imenovanje člana upravljalnega organa banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 33/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 2. in 3. točke 78. člena tega zakona.

(9) Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 96. člena tega zakona.

(10) Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 36/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi prvega odstavka 136. člena tega zakona.

(11) Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 44/18 in 140/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 136. člena tega zakona.

(12) Sklep o pogojih za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja za nepremičnino (Uradni list RS, št. 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi druge točke 151. člena tega zakona.

(13) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev (Uradni list RS, št. 55/23 in 58/23 – popr.) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 151. člena tega zakona.

(14) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 55/23) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 151. člena tega zakona.

(15) Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 97/20 in 189/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 165. člena tega zakona.

(16) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za vključitev kapitalskega instrumenta v izračun kapitala bank in hranilnic ter dokumentaciji o naknadnih izdajah instrumentov (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 178. člena tega zakona.

(17) Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 63/15, 104/15, 42/16, 68/17 in 33/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 3. točke 184. člena, četrtega odstavka 199. člena, petega odstavka 200. člena in 270. člena tega zakona.

(18) Sklep o izračunu stopnje posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 55/15, 42/16 in 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 274. člena in 453. člena tega zakona.

(19) Sklep o letnih nadomestilih za opravljanje nadzora in taksah v zvezi s postopki odločanja Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 47/15, 72/17 in 173/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 274. člena in 453. člena tega zakona.

(20) Sklep o poročanju bank in hranilnic v zvezi s skupino (Uradni list RS, št. 63/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 413. člena tega zakona.

521.člen
(sprememba Zakona o potrošnikih kreditih)

(1) V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16) se v 76. členu besedilo »351. do 394. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 in 44/16 – ZRPPB)« nadomesti z besedilom »441. do 494. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21; v nadaljnjem besedilu: Zakon o bančništvu)«.

(2) V prvem odstavku 84. člena se besedilo »272. do 277. člen« nadomesti z besedilom »337. do 342. člen.«

522.člen
(spremembe Zakona o Banki Slovenije)

V Zakonu o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – UPB1, 59/11 in 55/17; v nadaljnjem besedilu: ZBS-1) se v 30. členu za prvim odstavkom dodajo nov drugi, tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Za člana Sveta Banke Slovenije je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
1. je državljan Republike Slovenije;
2. ima najmanj univerzitetno izobrazbo oziroma izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza tej izobrazbi;
3. ima ustrezne delovne izkušnje na področju denarne politike, bančništva, finančnih trgov, prava ali drugega finančnega področja potrebne za opravljanje nalog člana Sveta Banke Slovenije;
4. ni bila obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zoper njo ni vložena pravnomočna obtožnica za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
5. ima ugled in lastnosti za opravljanje funkcije člana Sveta Banke Slovenije v skladu najvišjimi standardi integritete, etičnega ravnanja ter preprečevanja nasprotja interesov.

(3) Banka Slovenije po nastopu funkcije člana Sveta Banke Slovenije izvede vse potrebne aktivnosti za pridobitev dovoljenja za člana Sveta Banke Slovenije za dostop tajnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke. Pravnomočna odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, odvzem dovoljenja za dostop do tajnih podatkov ali nesodelovanje člana Sveta Banke Slovenije v postopku za izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov so razlogi za razrešitev člana Sveta Banke Slovenije.

(4) Svet Banke Slovenije mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje, da lahko poglobljeno razume pristojnosti in cilje delovanja Banke Slovenije, ter zagotavlja ustrezno raznolikost.

(5) Član Sveta Banke Slovenije lahko funkcijo člana Sveta Banke Slovenije opravlja skupno, ne glede na morebitne vmesne prekinitve, največ 14 let. Navedena omejitev se upošteva za imenovanja na funkcijo člana Sveta Banke Slovenije po 11. januarju 2026.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

523.člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE ČLENOV

K 1. členu (veljavni 1. člen ZBan-3)

V primerjavi z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25; v nadaljnjem besedilu: ZBan-3) ni vsebinskih sprememb. Predlog Zakona o bančništvu (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) v splošnem ureja pogoje za ustanovitev, poslovanje in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji ter kreditnih institucij s sedežem zunaj Republike Slovenije, ki poslujejo na območju Republike Slovenije, nadalje pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad njihovim poslovanjem ter ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

K 2. členu (veljavni 2. člen ZBan-3)

Naštete so direktive EU, ki se s tem zakonom prenašajo v pravni red Republike Slovenije. V primerjavi z ZBan-3 se v predlogu zakona v 1. točki dopolnjuje sklic na Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES.

K 3. členu (veljavni 3. člen ZBan-3)

Opredelijo se kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije, ki se uporabljajo v tem zakonu.

V primerjavi z ZBan-3 so dodatno opredeljene naslednje kratice predpisov Evropske unije:

- Uredba 2021/1119/EU je Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi Uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999;
- Uredba 2023/1114/EU je Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150, z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih uredb glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa;
- Uredba 648/2012/EU je Uredba (EU) 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strank in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201, z dne 27. 7. 2012, str.1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/2987 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024.

K 4. členu (veljavni 4. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 ni vsebinskih sprememb. S tem členom se opredelijo pojmi banka, hranilnica in kreditna družba, pri čemer se kot skupni izraz za vse navedene pojme uporablja izraz kreditna institucija. Opredeli se tudi, da Slovenska izvozna in razvojna banka, ki je ustanovljena s posebnim zakonom, ne sme opravljati dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in se za namene tega zakona šteje kot finančna institucija.

K 5. členu (veljavni 5. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (5. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se opredeljujejo bančne in finančne storitve. Navedene so bančne in finančne storitve, pri čemer zakon sledi opredelitvi iz priloge I Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/2994 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2013/36/EU in (EU) 2019/2034 glede obravnave tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, in tveganja nasprotne stranke pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti s centralnim kliringom (UL L št. 2024/2994 z dne 4. 12. 2024, str. 1; v nadaljnjem besedilu: CRD). Bančne storitve po zakonu obsegajo sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun, medtem ko finančne storitve vključujejo širši nabor

dejavnosti, kot so različne oblike kreditiranja (vključno s faktoringom in forfeitingom), finančni zakup, plačilne storitve, izdajanje garancij, trgovanje s finančnimi instrumenti, svetovanje podjetjem, upravljanje naložb, hrambo vrednostnih papirjev, kreditno bonitetne storitve, investicijske storitve ter storitve v zvezi z elektronskim denarjem in kriptosredstvi; vse te storitve se štejejo za vzajemno priznane po tem zakonu.

K 6. členu (veljavni 6. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 ni vsebinskih sprememb. V členu so naštete dodatne in druge finančne storitve. V zvezi z opredelitvijo pomožnih storitev, ki jih sme opravljati banka, je treba upoštevati opredelitev družbe za pomožne storitve, kot je določena v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013.

K 7. členu (veljavni 7. člen ZBan-3)

Opredelijo se drugi pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu in je njihova natančna definicija pomembna za pravilno izvajanje tega zakona. V primerjavi z ZBan-3 se v predlogu zakona v prvem odstavku med drugim 1. točka, ki se nanaša na definicijo »bančne skupine« črta, ker je urejena v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljnjem besedilu: CRR)[2], zato posebna ureditev tega izraza v predlaganem zakonu ni potrebna. Doda se definicija finančnega direktorja, kjer gre za prenos prvega odstavka 3. člena CRD. Pri definiciji »finančna družba« se natančneje opredeli podružnico iz tretje države s sklicem na zakon oziroma CRD. Zaradi prenosa prvega odstavka 3. člena CRD se doda izraz »funkcije notranje kontrole«, ki pomeni funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije, izraz »kriptosredstvo« z referenco na Uredbo 2023/1114/EU, črta se izraz »modelsko tveganje«, katerega izraz je opredeljen že v CRR, doda se izraz »nosilci ključnih funkcij«, ki pomenijo osebe, ki imajo pomemben vpliv na vodenje banke, vendar niso člani upravljalnega organa, vključno z vodji funkcij notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravljalnega organa. Zaradi prenosa prvega odstavka 3. člena CRD se uskladi izraz »notranji pristop« z referencami na CRR, podrobneje se opredelita izraza »organ nadzora« in »organ vodenja«, doda se izraz »periodična denarna kazen«, ki pomeni ponavljajočo denarno sankcijo z namenom ustavitve trajajoče kršitve predlaganega zakona, ali CRR, doda se izraz »podnebna nevtralnost« z referenco na Uredbo 2021/1119/EU in izraz »samostojna banka v Uniji«, ki pomeni banko, za katero v Evropski uniji ne velja bonitetna konsolidacija na podlagi CRR in ki nima EU nadrejene osebe, za katero velja takšna bonitetna konsolidacija. Zaradi navedenega prenosa se uskladi tudi izraz »višje vodstvo« ter doda izraz »vodje funkcij notranje kontrole«. Izraz »zunanje izvajanje« se bolj natančno opredeli.

K 8. členu (veljavni 8. člen ZBan-3)

V členu so navedeni pojmi, ki se v tem zakonu uporabljajo v enakem pomenu, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013. V primerjavi z ZBan-3 se v predlogu zakona v tretjem odstavku dopolnjuje tretja alineja kot sledi v nadaljevanju (podčrtano besedilo):

»podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpopolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, <u>podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki sta imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi</u>, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 86. členom tega zakona oziroma četrtim odstavkom 21a člena Direktive 2013/36/EU;«.

S tretjim odstavkom se sicer prenaša 3. člen CRD.

K 9. členu (veljavni 9. člen ZBan-3)

Člen določa pristojni organ za izvajanje nadzora nad bankami v Republiki Sloveniji, in sicer je za to pristojna Banka Slovenije, razen nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna ECB. Predlog člena pomeni prenos 4. člena Direktive

[2] V okviru obrazložitev se sklic na CRR nanaša na konsolidirano različico uredbe.

CRD, ki določa da države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo funkcije in naloge iz direktive CRD in Uredbe (EU) št. 575/2013.

V primerjavi z ZBan-3 se dodaja nov odstavek, ki določa, da kadar je za naloge bonitetnega nadzora v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna ECB, ta prevzame naloge, pristojnosti in pooblastila, ki jih zakon sicer dodeljuje Banki Slovenije, pri čemer se v besedilu zakona namesto izraza »Banka Slovenije« uporablja »Evropska centralna banka«, razen če zakon določa drugače. Neenotna ureditev izhaja še iz začetka enotnega mehanizma nadzora, ko ni bilo povsem jasno, kako točno bo razmejitev pristojnosti in navajanje pravne podlage potekalo v praksi. Glede na to, da je razmejitev pristojnosti jasno določena v Uredbi 1024/2013/EU v povezavi z Okvirno uredbo ECB 468/2014, je predlagamo, da se doda generalna klavzula, v posameznih delih, kjer se zakon sklicuje na pristojnost ECB pa se ti sklici brišejo.

Z novim odstavkom se določa, da Banka Slovenije vsaj enkrat letno sprejme in javno objavi cilje glede izvajanja nadzora iz prvega odstavka tega člena. Gre za prenos 4a člena CRD (drugi odstavek – tretji pododstavek).

K 10. členu (veljavni 10. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 ni vsebinskih sprememb. Člen določa pravno podlago Banki Slovenije za izdajanje usmeritev, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov ter oblikovanja dobre prakse. Usmeritve so naslovljene na subjekte nadzora. Ker gre za omejen krog naslovnikov, je za njihovo učinkovanje predvidena le objava na spletni strani Banke Slovenije.

Usmeritve, ki jih na podlagi člena izdaja Banka Slovenije, in ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov ter oblikovanja dobre prakse, so lahko zgolj pojasnilne narave. To pomeni, da ne vsebujejo splošnih in abstraktnih norm, ki navzven povzročajo pravne učinke.

K 11. členu (veljavni 11. člen ZBan-3)

S členom se določa, da je Banka Slovenije kot imenovani organ pristojna za izvajanje 124., 164. in 458. člena Uredbe 575/2013/EU, kar vključuje določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja ter kapitalskih blažilnikov za banke. Pri izvajanju 124. in 164. člena tesno sodeluje z ECB, kadar je ta pristojna za bonitetni nadzor, zlasti z izmenjavo informacij in usklajevanjem ukrepov, pri čemer uradna obvestila pošilja tudi ECB.

V primerjavi z ZBan-3 se v prvem odstavku dodaja, da je Banka Slovenije pristojna tudi za ocenjevanje sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav tega zakona. Gre za prenos 48i člena CRD.

K 12. členu (veljavni 12. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 ni vsebinskih sprememb. Člen ureja pristojnost in odgovornost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami, ki niso banke in ki sprejemajo depozite ali druga vračljiva sredstva od javnosti.

K 13. členu (veljavni 13. člen ZBan-3)

Predlog člena ureja sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora in v nacionalni pravni red prenaša določbo 6. člena Direktive CRD, ki določa, da pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za konvergenco nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi Direktive CRD in Uredbe (EU) št. 575/2013. Na podlagi navedenega člena Direktive CRD pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS; sodelujejo pri dejavnostih EBA in po potrebi v kolegijih nadzornikov; si prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odziv na opozorila in priporočila ter tesno sodelujejo z ESRB. Nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA, ali po potrebi ESRB, ali v skladu z Direktivo CRD in Uredbo (EU) št. 575/2013.

K 14. členu (veljavni 14. člen ZBan-3)

Zaupne informacije po tem zakonu zajemajo vse podatke o posamezni banki, ki jih Banka Slovenije pridobi ali izdela pri nadzoru, vključno z internimi ocenami in poročili. Teh informacij, razen v obliki neidentificirajočih povzetkov, ni dovoljeno razkrivati drugim osebam ali organom, razen v zakonsko določenih primerih, kot so kazenski postopki, stečaji bank, objava rezultatov stresnih testov, dovoljenja in drugi izrecno določeni primeri. Zaupnost morajo varovati tudi vsi, ki sodelujejo z Banko Slovenije, obveznost pa velja tudi za informacije, pridobljene v sodelovanju z evropskimi in domačimi nadzornimi organi. Ob tem Banka Slovenije obdeluje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

V primerjavi z ZBan-3 (14. člen) se v 1. točki četrtega odstavka dodatno določa, da prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo davčnega postopka. Gre za prenos 53. člena CRD (prvi odstavek – drugi pododstavek).

K 15. členu (veljavni 15. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja uporabo zaupnih informacij, in sicer sme Banka Slovenije zaupne informacije uporabiti predvsem v postopkih nadzora nad banko (preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj, izrekanje ukrepov nadzora in odločanje o drugih ukrepih v okviru svojih pristojnosti, ter v postopkih sodnega varstva). Predlog člena v nacionalni pravni red prenaša določbo 54. člena direktive CRD, ki določa, da smejo pristojni organi zaupne informacije uporabiti le pri opravljanju svojih nalog in le za namene, določene v prvem odstavku. Za druge namene lahko Banka Slovenije uporabi (razkrije) zaupne informacije le pod pogoji in v obsegu, kot to določa predlog zakona.

K 16. členu (veljavni 16. člen ZBan-3)

Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije nadzornim organom v Sloveniji, organom drugih držav članic in institucijam EU, kadar je to potrebno za izvajanje njihovih zakonskih nalog in pristojnosti, vključno z ECB. Razkritje je dovoljeno tudi številnim drugim subjektom, kot so sodišča, revizorji, organi za reševanje institucij, organi za nadzor finančnih trgov, sistemi jamstva za vloge, centralne banke, evropski nadzorni organi in drugi, če te informacije potrebujejo za izvajanje svojih nalog. Informacije se lahko razkrijejo le v obsegu, ki je nujen za izvajanje pristojnosti prejemnika, in le, če bi jih ta lahko pridobil tudi neposredno od banke. V določenih primerih se lahko informacije razkrijejo tudi osebam zunaj javnega sektorja, če so uradno imenovane za izvajanje nalog nadzora. Prejemniki informacij jih smejo uporabljati izključno za izvajanje svojih nalog in jih ne smejo nadalje razkrivati, razen če zakon določa drugače. Razkritje informacij, pridobljenih od tujih organov, je dovoljeno le s soglasjem teh organov. Gre za prenos 56., 57., 58., 60. in 61. člena Direktive CRD, ki določajo (i) izmenjavo informacij med organi, (ii) izmenjavo informacij z nadzornimi organi, (iii) posredovanje informacij o monetarnih vidikih, vidikih jamstva za vloge, sistemskih in plačilnih vidikih, (iv) razkritje informacij, pridobljenih s preverjanji na kraju samem in inšpekcijskimi pregled ter (v) razkritje informacij o klirinških in poravnalnih storitvah.

V primerjavi z ZBan-3 je v drugem odstavku dodana 21. točka, s katero se določa, da lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti davčnim organom v Republiki Sloveniji, v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek. Gre za prenos 56. člena CRD (tretji odstavek).

K 17. členu (veljavni 17. člen ZBan-3)

Člen ureja razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 59. člena Direktive CRD, ki se nanaša na posredovanje informacij drugim subjektom. V skladu z navedenim členom direktive namreč lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo glede nadzora institucij, finančnih institucij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov. Prav tako lahko ob upoštevanju določenih pogojev države članice odobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom v njihovi državi članici, računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici.

K 18. členu (veljavni 18. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (18. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja razkrivanje informacij mednarodnim organom, kot to določa 58.a člen Direktive CRD, in sicer lahko Banka Slovenije na podlagi pisne zahteve ob izpolnitvi določenih pogojev razkrije ali posreduje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost. Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge, ki jo organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili in obsega vse potrebne pogoje.

K 19. členu (veljavni 19. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (19. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveščanje v primeru kriznih razmer in v nacionalni pravni red prenaša določbo 114. člena Direktive CRD. V skladu z navedenim členom direktive namreč konsolidacijski nadzornik v primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozili likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so subjekti skupine pridobili dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice, čim prej obvesti EBA in centralne banke ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, in ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog, ter druge organe znotraj države članice.

K 20. členu (veljavni 20. člen ZBan-3)

Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije organom ali subjektom iz tretjih držav, ki opravljajo primerljive nadzorne naloge kot določeni organi v EU, če so izpolnjeni trije pogoji: sklenjen mora biti dogovor o sodelovanju z izmenjavo informacij, v tretji državi morajo veljati primerljiva pravila varovanja zaupnosti, in informacije se lahko uporabijo le za izvajanje njihovih pristojnosti. Če pa so informacije pridobljene od organa druge države članice EU, jih lahko Banka Slovenije razkrije naprej le s soglasjem tega organa. Gre za prenos 55. člena Direktive CRD, ki daje državam članicam in EBA možnost sklepanja sporazumov o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, z nadzornimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav.

V primerjavi z ZBan-3 se spreminja 1. točka prvega odstavka, kjer se po novem določa, da lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta, če je tretja država evidentirana v javnem registru tretjih držav in organov tretjih držav, ki ga na podlagi četrtega odstavka 48.b člena Direktive 2013/36/EU objavi Evropski bančni organ. V skladu z novim 48.b členom CRD bo Komisija v sodelovanju z EBA za namen nadzora nad podružnicami iz tretjih držav ocenjevala vzajemnost bančnega regulativnega okvira in zahtev glede zaupnosti ter o tem sprejela izvedbeni akt. EBA bo v ta namen vodila javni register. Glede na navedeno je predlagana prilagoditev tudi v delu glede možnosti razkritja zaupnih informacij pristojnim organom iz tretjih držav.

K 21. členu (veljavni 21. člen ZBan-3)

Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, morajo pri nadzoru ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka. Šteje se, da je Banka Slovenije ravnala ustrezno, če je glede na razpoložljive informacije lahko upravičeno menila, da so pogoji za ukrepanje izpolnjeni. Odgovorna je tudi za ravnanja pooblaščenih oseb po pravilih delodajalske odgovornosti, pri čemer lahko oškodovanec zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije. Posamezna oseba, ki je delovala v njenem imenu, ravna ustrezno, če je glede na okoliščine ravnala kot dober strokovnjak.

V primerjavi z ZBan-3 se dodaja nov peti odstavek, s katerim se določa, da so zaposleni v Banki Slovenije neodvisni in imajo strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila v skladu s tem ali drugim zakonom za opravljanje funkcij in nalog v zvezi z bonitetnim nadzorom, pregledi poslovanja, nalaganjem periodičnih denarnih kazni in administrativnih sankcij. Gre za prenos 4. člena CRD (četrti odstavek). Sprememba se sicer nanaša samo na dodatek pooblastila glede nalaganja periodičnih

denarnih kazni. Implementacijo je tako mogoče argumentirati tudi z navajanjem več drugih določb, vendar glede na formalističen pristop zahtev Evropske komisije v okviru preverjanja prenosa predlagana izrecna dopolnitev.

K 22. členu

Banka Slovenije, člani njenega Sveta in zaposleni morajo pri izvajanju nadzora delovati neodvisno, objektivno in brez vpliva nadzorovanih subjektov, državnih organov, vlade, institucij EU ali drugih javnih ali zasebnih akterjev. Pri svojem delu ne smejo prejemati navodil ali usmeritev od teh subjektov niti jih ne smejo zanje zaprositi. Zahteve glede neodvisnosti se izvajajo sorazmerno glede na vloge in odgovornosti posameznikov, pri čemer določbe tega poglavja ne posegajo v obstoječa pravila o nasprotju interesov, zasebnih finančnih poslih in mirovanju funkcije, ki izhajajo iz drugih predpisov in internih aktov. Gre za prenos 4a člena CRD (drugi odstavek – prvi pododstavek, deveti odstavek).

V zvezi z načelom sorazmernosti (v drugem odstavku) velja dodatno pojasniti, da CRD za zagotovitev sorazmerne uporabe člena predvideva sprejem EBA smernic. Za zagotovitev sorazmerne uporabe tega člena EBA do 10. julija 2026 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, namenjene pristojnim organom, o preprečevanju nasprotij interesov v pristojnih organih in o njihovi neodvisnosti, pri čemer upošteva najboljše prakse na mednarodni ravni.

V zvezi s tretjim odstavkom velja dodatno pojasniti, da določbe tega člena urejajo minimalni obseg zahtev glede preprečevanja nasprotja interesov, prepovedi o zasebnih finančnih poslih ter glede mirovanja, za zagotavljanje neodvisnosti delovanja Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom. Te določbe pa ne preprečujejo Banki Slovenije, da z notranjimi akti, skladno z zakonom, ki ureja Banko Slovenije oziroma drugimi predpisi, določa dodatne zahteve, kadar je to potrebno za zagotavljanje neodvisnega delovanja ter učinkovito obravnavo in preprečevanja nasprotja interesov pri izvajanju nadzora oziroma drugih nalog in pristojnosti, ki jih izvaja Banka Slovenije oziroma njeni zaposleni na podlagi drugih predpisov (vključno s pristojnostmi, ki jih Banka Slovenije izvaja v okviru institucij EU). Pri tem mora Banka Slovenije namreč upoštevati tudi politike, pravila in postopke pri izvajanju specifičnih pristojnosti ter glede na konkretne okoliščine opredeliti zahteve ter prepovedi glede obravnave nasprotja interesov. Takšne ureditve Banka Slovenije že ureja v Kodeksu Banke Slovenije, ki ga je sprejel Svet Banke Slovenije na podlagi 42. člena Zakona o Banki Slovenije (ZBS-1) in je objavljen v Uradnem listu RS.

Predlog zakona z upoštevanjem določb ZBS-1 tako izrecno določa, da Banka Slovenije zahteve glede obravnave nasprotja interesov, ki zavezujejo zaposlene, opredeli z notranji aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije ter se objavi v Uradnem listu RS.

K 23. členu

Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi zahteve, postopke in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov pri članih Sveta Banke Slovenije in ostalih zaposlenih v zvezi z opravljanjem njihovih poklicnih zadolžitev v Banki Slovenije, z upoštevanjem načela sorazmernosti glede na vlogo in odgovornosti pri izvajanju pristojnosti in nalog Banke Slovenije na podlagi zakona. Gre za notranji akt, ki ga Svet Banke Slovenije sprejeme na podlagi 42. člena ZBS-1 – notranji akt, s katerim so urejene pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev, ki so v delovnem razmerju z Banko Slovenije.

K 24. členu

Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni ne smejo trgovati s finančnimi instrumenti, ki jih izdajo ali na katere se nanašajo nadzorovane institucije in z njimi povezane osebe, razen če gre za instrumente, s katerimi upravljajo tretje osebe brez vpliva lastnika na upravljanje, ali za enote kolektivnih naložbenih podjemov, ki ne vlagajo pretežno v take instrumente. Podrobnejša pravila, postopke poročanja in ukrepe glede teh omejitev določa notranji akt, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije.

K 25. členu

Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, ki so neposredno vključeni v nadzorne naloge, se v času mirovanja ne smejo zaposliti ali sodelovati s subjekti, ki so jih nadzirali, njihovo mrežo povezanih družb,

ponudniki storitev tem subjektom (razen pod strogimi pogoji), ali lobisti, povezani z zadevami, za katere so bili odgovorni. Obdobje mirovanja traja za člane Sveta 12 mesecev (oziroma 3 mesece za lobistične subjekte), za druge zaposlene pa 6 mesecev (oziroma 3 mesece za lobistične subjekte). V tem času jim je onemogočen dostop do občutljivih informacij o zadevnih subjektih. Gre za delni prenos 4a. člena CRD (četrti odstavek, drugi pododstavek).

K 26. členu

Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, za katere velja obdobje mirovanja, so po prenehanju zaposlitve upravičeni do denarnega nadomestila za spoštovanje omejitev glede nove zaposlitve ali opravljanja storitev. Če v tem času kršijo omejitve, morajo sorazmerni del nadomestila vrniti. Višino nadomestila, postopke za njegovo izplačevanje, poročanje in vračilo ob kršitvah določa notranji akt, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije.

V zvezi z vrnitvijo sorazmernega dela nadomestila (drugi odstavek) velja pojasniti, da se slednji presoja glede na okoliščine in trajanje kršitve.

V zvezi z notranjim aktom, ki ga sprejme Banka Slovenije (tretji odstavek) velja pojasniti, da se višina nadomestila oziroma jasna izhodišča za njeno določitev (npr. % od plače ali drug določljivi način) vnaprej določi v notranjem aktu, ki ureja pravice, obveznosti in dolžnosti zaposlenih v Banki Slovenije, kot je opredeljen v 40. in 42. členu ZBS-1.

K 27. členu

Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni morajo pred imenovanjem oziroma zaposlitvijo ter nato enkrat letno predložiti izjavo o interesih, katere vsebino določa notranji akt Banke Slovenije. Izjava vključuje podatke o finančnih instrumentih, kot so delnice in različni skladi, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov. Če posameznik že ima take instrumente, lahko Banka Slovenije določi posebne ukrepe, vključno z obvezno prodajo ali pridobitvijo dovoljenja pred razpolaganjem z njimi.

K 28. členu (veljavni 22. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (22. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 5. člena Direktive CRD, ki zahteva usklajevanje znotraj držav članic. Navedeni člen določa, da v primeru, ko imajo države članice več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi. Predlog člena podobno kot v veljavni ureditvi določa, da podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov.

K 29. členu (veljavni 23. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (23. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav pri nadzoru nad kreditnimi institucijami, zlasti tistimi, ki poslujejo prek podružnic zunaj svoje matične države. Sodelovanje vključuje izmenjavo informacij, pomembnih za nadzor, kot so pogoji za izdajo dovoljenj, bonitetne zahteve in ocena vodstvenih kadrov. Informacije se posredujejo na zahtevo ali po lastni presoji, če so bistvene za oceno finančne stabilnosti banke. V primeru bank iz tretjih držav Banka Slovenije sodeluje z drugimi nadzorniki, da se zagotovi celovit nadzor nad skupino in prepreči izogibanje pravilom. Prav tako sklepa sporazume o sodelovanju s tretjimi državami in sodeluje z organi za preprečevanje pranja denarja ter z organi, pooblaščenimi za reševanje bank, kadar to zahtevajo zakonodaja EU ali nacionalni predpisi.

K 30. členu (veljavni 24. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (24. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja sodelovanje z Evropskim bančnim organom in še dodatno k 28. členu pomeni prenos določbe 50. člena Direktive CRD, ki zahteva sodelovanje pri nadzoru. Člen v zvezi s tem še posebej določa obveznost obveščanja Evropskega bančnega organa s strani Banke Slovenije v primeru nezadostnih informacij s strani pristojnega organa

druge države članice glede bank pri čezmejnem poslovanju za izvajanje nadzora nad poslovanjem teh bank v Republiki Sloveniji.

K 31. členu (veljavni 25. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (25. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa obveznost obveščanja organov EU in v nacionalni pravni red izrecno prenaša določbo 20. člena Direktive CRD, ki določa uradno obveščanje o dovoljenju in odvzemu dovoljenja.

K 32. členu (veljavni 26. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (26. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 13. člen CRD. Banka lahko izbere samo pravnoorganizacijsko obliko delniške družbe. Matični (splošni) zakon, ki ureja delniške družbe, je ZGD-1. Zato predlog zakona določa samo tista (posebna) pravila, ki veljajo za banke in ki izključujejo uporabo splošnih pravil ZGD-1 o delniški družbi.

K 33. členu (veljavni 27. člen ZBan-3)

V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje izraze »banka«, »kreditna institucija«, »hranilnica« ali »kreditna družba«, če pravna oseba nima ustreznega dovoljenja za opravljanje bančnih ali investicijskih storitev. Poleg tega lahko Banka Slovenije od banke iz druge države članice, ki deluje v Sloveniji, zahteva uporabo dodatnih označb v firmi, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

K 34. členu (veljavni 28. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (34. člen) ni vsebinskih sprememb. Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5 milijonov eurov in je določen v skladu z 12. členom CRD. Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz člena 26 (1) (a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustanovitveni kapital tako vključuje (a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz uredbe 575/2013, (b) vplačane presežke kapitala, ki je povezan z instrumenti iz predhodne točke, (c) zadržane dobičke, (d) akumulirane druge vseobsegajoče donose in (e) druge rezerve. Poleg zahtev glede višine ustanovnega kapitala, mora banka, ki je organizirana v obliki delniške družbe (25. člen predloga zakona), izpolnjevati tudi zahteve glede minimalnega zneska osnovnega kapitala, kot je določen v ZGD-1 za delniške družbe.

K 35. členu (veljavni 29. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (29. člen) ni vsebinskih sprememb. Za delnice tako velja, da (i) se lahko glasijo le na ime, (ii) morajo biti izdane v nematerializirani obliki, (iii) lahko se vplačajo samo v denarju, (iv) morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register. Namen zahteve po izdaji imenskih delnic, ki morajo biti izdane v nematerializirani obliki, je nadzor nad kvalificiranimi imetniki. Povečanje osnovnega kapitala banke na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta, ki ga je izdala banka in na podlagi katerega imetnik pridobi delnice banke, se šteje kot povečanje osnovnega kapitala z vplačilom denarnega vložka, če je bil kapitalski instrument vplačan v denarju.

Osmi in deveti odstavek določata opustitev splošnih omejitev v ZGD-1 glede višine povečanja osnovnega kapitala banke v primeru pogojnega povečanja osnovnega kapitala oziroma pooblastila upravi za povečanje na podlagi odobrenega kapitala. ZGD-1 namreč v 353. členu, ta implementira drugi odstavek 25. člena Druge direktive Sveta z dne 13. decembra 1976 77/91/EEC o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, določa omejitev pri določitvi pooblastila upravi za povečanje osnovnega kapitala na podlagi odobrenega kapitala na največ polovico kapitala, ki obstaja v času, ko je dano pooblastilo upravi, delnice pa se lahko izdajo le ob soglasju nadzornega sveta. V zvezi s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala pa ZGD-1 v 343. členu, ki sicer implementira četrti odstavek 25. člena zgoraj navedene direktive 77/91/EEC, določa omejitev na največ polovico kapitala, ki obstaja v času sklepanja o pogojnem povečanju.

Obe obliki povečanja osnovnega kapitala sta tesno povezani z izdajo zamenljivih instrumentov, ki so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih pomembni za zagotavljanje ustreznega kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti. Pri bankah se namreč instrumenti, ki jih izda banka in vsebujejo opcijo (banke oziroma banke in imetnika) za zamenjavo tega instrumenta za delnice banke, ob izpolnitvi določenih dodatnih pogojev lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke. Navedene omejitve ZGD-1 v zvezi z najvišjim dopustnim obsegom povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom oziroma s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih določene prenizko in ne omogočajo akumulacije zadostnega obsega primernega kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti.

K 36. členu (veljavni 30. člen ZBan-3)

S členom se določa ničnost skupščinskih sklepov, ki so v nasprotju z ukrepi, ki jih banki ali delničarjem izreče Banka Slovenije, ali se z njimi zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

Pristojnost uveljavljanja ničnosti je zaradi zaupnosti ukrepov dodeljena le Banki Slovenije. Rok za uveljavljanje ničnosti pa je v primerjavi s splošno ureditvijo za uveljavljanje ničnosti skupščinskih sklepov po ZGD-1 (tri leta po vpisu sklepa v register) krajši, in sicer eno leto.

V primerjavi z ZBan-3 (30. člen) je v členu dodan tretji odstavek, s katerim se določa, da se tudi nadrejene finančne holdinge Republike Slovenije in nadrejene mešane finančne holdinge Republike Slovenije in EU nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v Republiki ne uporablja 399. člen ZGD-1 (kot je sedaj že določeno za banke). Dopolnitev je dodana z namenom večje jasnosti in preglednosti zakona.

K 37. členu (veljavni 31. člen ZBan-3)

S členom se določa, da banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

V primerjavi z ZBan-3 se dodatno določa, da lahko banka za družbe, ki so del skupine, opravlja tudi storitve, ki jih opravlja družba za pomožne storitve, kot je opredeljena v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU. Nova definicija pomožnih storitev sledi definiciji družbe za pomožne storitve, ko jo opredeljuje CRR.

K 38. členu (veljavni 32. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (32. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen opredeljuje prepoved kreditiranja in sklepanja fiktivnih poslov. Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah. Prepoved velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

K 39. členu (veljavni 33. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (33. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ohranja zagotovilo, da banka, ki se vključi v procese finančnega prestrukturiranja dolžnikov, bodisi v okviru prisilne poravnave bodisi v okviru postopkov finančnega prestrukturiranja pred nastankom insolventnosti, kot so določeni v ZFPPIPP-1, zaradi sodelovanja pri prestrukturiranju v primeru začetka stečaja, ne bo v slabšem položaju, kot v primeru, če prestrukturiranja ne bi podprla (z delnim odpustom dolga) in bi bil zoper dolžnika takoj začet postopek stečaja.

V zvezi s finančnim prestrukturiranjem dolžnika je nadalje treba izključiti tudi uporabo določb ZGD-1 o kapitalskem posojilu glede posojil, ki jih banka zagotovi dolžnikom, v katerih je v okviru finančnega prestrukturiranja pridobila delež v kapitalu na podlagi prestrukturiranja v skladu z ZFPPIPP-1, če je zoper dolžnika kasneje začet stečajni postopek ali postopek prisilne poravnave.

K 40. členu (veljavni 34. člen ZBan-3)

Po splošni ureditvi v ZGD-1 lahko delniška družba izbira med enotirnim in dvotirnim sistemom upravljanja. V skladu z baselskimi standardi varnega in skrbnega poslovanja bank mora banka zagotoviti trden organizacijski ustroj z natančno opredeljenimi (in razmejenimi) ter dosledno izpeljanimi notranjimi razmerji glede odgovornosti. Dosledno razmejitev pristojnosti in odgovornosti med organi vodenja ter nadzora glede na splošno ureditev v ZGD-1 zagotavlja samo dvotirni sistem upravljanja, zato so že v ZBan-3 določena dodatna pravila, ki veljajo za upravni odbor, če banka izbere enotirni sistem upravljanja, in ki zagotavljajo enakovredno in jasno razmejitev pristojnosti ter odgovornosti kot pri dvotirnem sistemu.

V primerjavi z ZBan-3 je spremenjena 4. točka tretjega odstavka, ki v ZBan-3 trenutno določa, da za banke z enotirnim sistemom upravljanja predsednik oziroma predsednica upravnega odbora ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke. S predlogom zakona se v zvezi po novem določa, da predsednik oziroma predsednica upravljalnega organa v nadzorniški funkciji ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki. Gre za prenos 88. člena CRD (prvi odstavek – točka e). Nova ureditev namreč ne omogoča več možnosti izjeme v zvezi z navedeno vsebino.

K 41. členu (veljavni 35. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (35. člen) se prvi odstavek dopolni zaradi prenosa prvega odstavka 91. člena, in sicer se določa sestava upravljalnega organa, ki mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje ter spretnosti, ki so potrebne za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena, in v primerjavi z Zban-3 tudi dober ugled, ter ravnajo odkrito, pošteno in neodvisno. Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki med drugim zagotavlja ustrezno zastopanost obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politiko, da se za dosego teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu.

Vzrok za to, da upravljalni organi pomanjkljivo spremljajo odločitve v zvezi z upravljanjem, je delno povezan s pojavom kolektivnega razmišljanja. Ta pojav je med drugim posledica neraznolikosti sestave upravljalnih organov. Za spodbujanje neodvisnih mnenj in kritičnega razmišljanja morajo biti upravljalni organi institucij zato dovolj različni, kar zadeva starost, spol, geografski izvor in izobrazbo ter poklicne izkušnje, da bi zastopali različna mnenja in izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembno ravnovesje med spoloma. Zlasti morajo institucije, ki ne dosegajo praga glede zastopanosti spola, ki je premalo zastopan, prednostno sprejeti ustrezne ukrepe. Zastopanost zaposlenih v upravljalnih organih lahko štejemo tudi za pozitiven način krepitve raznolikosti, saj prinaša ključno perspektivo in dejansko poznavanje notranjega delovanja institucij. Bolj raznoliki upravljalni organi bi morali učinkoviteje spremljati upravljanje in zato prispevati k izboljšanemu nadzoru nad tveganjem in izboljšani vzdržljivosti institucij. Zato mora biti raznolikost eno od meril pri sestavi upravljalnih organov. Raznolikost bi morala biti tudi bolj splošno vključena v politiko zaposlovanja institucije. Taka politika bi morala na primer institucije spodbujati, da kandidate izbirajo z ožjih seznamov, na katerih sta zastopana oba spola.

Zaradi prenosa sedmega 91. člena CRD se v primerjav z ZBan-3 dopolni peti odstavek in dodata nova šesti in sedmi odstavek predlaganega 41. člena, in sicer mora banka v skladu s CRR zagotoviti ustrezno usposabljanje in vire za člane upravljalnega organa, zlasti glede ESG tveganj in tveganj v zvezi z IKT. Za izpolnjevanje zahtev glede ugleda, odkritosti in poštenosti ni dovolj, da član ni obsojen ali v kazenskem postopku, temveč mora izkazovati te vrednote. Pravila pa ne veljajo za posebne pooblaščence ali člane izredne uprave, ki jih imenujejo pristojni organi na podlagi predlaganega zakona oziroma zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank.

K 42. členu

Banka mora, ob upoštevanju kolektivne odgovornosti upravljalnega organa, pripraviti, vzdrževati in posodabljati individualne izjave o vlogah in nalogah članov uprave, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, razporeditev njihovih nalog ter seznam oseb, ki so del stabilne notranje upravljavske ureditve. Ti dokumenti morajo biti ves čas dostopni in na zahtevo posredovani Banki Slovenije. Gre za prenos 88. člena (tretji odstavek) CRD.

K 43. členu (veljavni 36. člen ZBan-3)

V ZBan-3 je glede predstavnikov delavcev (36. člen) določeno, da se določbe zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov bank, smiselno uporabljajo tudi za predstavnike delavcev v organih nadzora. Pri njihovem imenovanju mora organ, pristojen za izbor, v poslovniku določiti zahteve, postopke ocenjevanja primernosti, imenovanja in razrešitve ter v sodelovanju z banko zagotoviti neprekinjeno primernost nadzornega organa kot celote. Banka mora zagotoviti ustrezne pogoje za uvajanje in usposabljanje teh predstavnikov. Ti so dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti tudi po prenehanju funkcije, pri čemer svet delavcev skupaj z banko določi politiko izmenjave informacij med predstavniki delavcev in drugimi deležniki. V skladu z odločbo Ustavnega sodišča U-I-186/21-12 z dne 18. 12. 2024 se izraz »organ nadzora« nadomesti z »upravljalni organ«.

K 44. členu (veljavni 37. člen ZBan-3)

37. člen ZBan-3 podrobneje določa način ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa s strani banke. Banka pri tej oceni upošteva Smernice o ocenjevanju primernosti članov organov vodenja ali nadzora in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2012/06). Te smernice namreč med drugim vključujejo obveznost banke po vzpostavitvi politik glede primernosti ter opredelitvi posameznika/-ov oz. funkcije, ki nosi odgovornost za izvedbo ocene primernosti.

S predlogom zakona se 37. člen ZBan-3 prilagaja delnemu prenosu 91. člena CRD. Banka mora vzpostaviti in redno izvajati postopek ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa, najmanj enkrat letno ter ob novih pomembnih okoliščinah, in o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije. Pri ocenjevanju primernosti predstavnika delavcev mora sodelovati tudi svet delavcev, pri čemer je zagotovljena zaščita zaposlenih, ki sodelujejo v postopku. Če član ali kandidat ne izpolnjuje meril primernosti, banka prepreči njegov začetek funkcije, ga razreši ali sprejme ukrepe za zagotavljanje primernosti. Banka mora imeti vedno posodobljene podatke o primernosti članov, ki jih na zahtevo predloži Banki Slovenije, in mora o imenovanju ali razrešitvi članov uprave ali potrditvi kandidatov nadzornega sveta obvestiti Banko Slovenije v petih dneh ter priložiti oceno primernosti kandidatov.

K 45. členu (veljavni 38. člen ZBan-3)

ZBan-3 (38. člen) določa, da mora banka pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko član upravljalnega organa opravlja poleg funkcije v banki, upoštevati časovne in vsebinske okoliščine dela, pri čemer se razlikujejo izvršne funkcije (vodenje in zastopanje) in neizvršne (nadzor). Člani upravljalnega organa pomembnih bank lahko imajo največ eno izvršno in dve neizvršni funkciji ali do štiri neizvršne funkcije, pri čemer se združene funkcije v isti skupini ali povezanih družbah štejejo kot ena, funkcije v nepridobitnih organizacijah pa se ne upoštevajo. Na podlagi zahteve člana in soglasja banke lahko Banka Slovenije dovoli dodatno neizvršno funkcijo ter o tem obvesti Evropski bančni organ, medtem ko mora član upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja ali je začel opravljati v drugih družbah, tako pred imenovanjem kot med opravljanjem svoje funkcije. S členom se prenaša 91. člen CRD.

S predlogom zakona se v primerjavi z ZBan-3 (38. člen) v četrtem odstavku podrobneje določa, kaj se šteje kot ena sama direktorska funkcija. Gre za prenos 91. člena CRD (četrti odstavek, točka b, podtočka i).

Dodatno se dodaja nov šesti odstavek, s katerim se določa, da pomeni skupino podjetji, ki so medsebojno povezana, kakor je določeno v 56. členu ZGD-1 oziroma 22. členu Direktive 2013/34/EU ali skupino podjetij, ki so podrejene družbe istega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Gre za prenos 91. člena CRD (četrti odstavek, drugi pododstavek).

Dodatno se v primerjavi z ZBan-3 dodaja nov sedmi odstavek, s katerim se določa, da lahko Banka Slovenije, na zahtevo banke dovoli, da samostojno opravljanje pridobitne dejavnosti v okviru organiziranega podjetja (samostojni podjetnik posameznik) ne šteje kot direktorska funkcija. Banka Slovenije pri presoji upošteva zlasti obseg poslovanja podjetja, funkcijo člana upravljanega organa v podjetju ter čas, ki ga član upravljalnega organa nameni tej funkciji. V praksi je bilo namreč zaznanih več primerov, kjer imajo člani upravnega odbora registriran s.p., ki dejansko ne vpliva na časovno razpoložljivost člana, kar je namen, ki ga zasleduje določba – posledično je bilo namreč potrebno od

člana zahtevati, da s.p. prenese/zapre, sicer je bil ocenjen kot neprimeren. Predlagana sprememba tako omogoča fleksibilnost pri presoji s.p. v skladu z namenom določbe, to je zagotoviti, da ima član za opravljanje funkcije dovolj časa.

Spremembe dosedanjega šestega odstavka (novega osmega odstavka) sledijo že uvedenim spremembam, da zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana upravnega odbora vloži banka (in ne več kandidat sam, kot je bilo prej).

K 46. členu (veljavni 39. člen ZBan-3)

ZBan-3 v 39. členu določa sestavo uprave banke. Uprava banke mora biti sestavljena iz najmanj dveh članov, ki banko zastopata skupaj, pri čemer nihče – niti član uprave niti prokurist – ne sme samostojno zastopati banke v celoti. Člani uprave morajo biti zaposleni za polni delovni čas, najmanj eden izmed njih pa mora obvladati slovenski jezik na ravni, ki omogoča učinkovito opravljanje funkcije. Poleg tega mora uprava voditi posle banke znotraj Republike Slovenije.

Z novim drugim odstavkom se določa, da mora imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Uprava je sestavljena dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj. Gre za prenos 2b odstavka 91. člena CRD.

K 47. členu (veljavni 40. člen ZBan-3)

Za člana uprave banke je lahko imenovana oseba, ki ima ustrezno znanje, izkušnje in spretnosti za vodenje banke ali primerljive družbe, uživa ugled in ravna v skladu z najvišjimi etičnimi standardi ter ne vzbuja dvoma o svoji sposobnosti za varno in skrbno vodenje banke. Poleg tega ne sme kršiti določb 38. člena zakona, oziroma mora zagotoviti, da bo skladnost dosežena v določenem roku. Oseba, ki je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje in obsodba še ni bila izbrisana, se ne šteje za primerno glede ugleda in lastnosti za vodenje banke. S členom se prenaša 91. člen CRD.

V primerjavi z ZBan-3 se dodaja nova zahteva (tretja točka), s katero se določa, da je za člana uprave banke lahko imenovana oseba, ki ravna odkrito, pošteno in neodvisno in lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve uprave ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Gre za prenos 91. člena CRD (2a odstavek).

K 48 . členu (veljavni 41. člen ZBan-3)

ZBan-3 (41. člen) določa, da lahko funkcijo člana uprave banke opravlja le oseba, ki pridobi ustrezno dovoljenje. Nadzorni svet mora pred vložitvijo zahteve za dovoljenje odločiti o imenovanju kandidata in upoštevati oceno komisije za imenovanja. Imenovanje velja pod pogojem pridobitve dovoljenja, sicer preneha, če banka ne vloži zahteve za dovoljenje, jo umakne ali je zavrnjena. Člana uprave je mogoče vpisati v sodni register šele po pridobitvi dovoljenja, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave, ki lahko funkcijo opravlja do največ šest mesecev brez dovoljenja. Če uprava deluje z manj kot dvema članoma več kot dva meseca, mora nadzorni svet takoj imenovati novega ali nadomestnega člana. Za sodno imenovanega člana uprave veljajo podobna pravila glede dovoljenj in imenovanj.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) v drugem odstavku črta dikcija »preden ta oseba vloži zahtevo« in nadomesti z »pred vložitvijo zahteve«. Predlog sledi spremembi ZBan-3A, da je vlagatelj zahteve za izdajo dovoljenja za člana uprave banke, banka (in ne več kandidat). Enako pojasnilo velja za črtanje »te osebe« in nadomestitev z »banka« v drugi točki tretjega odstavka.

K 49. členu (veljavni 42. člen ZBan-3)

Zahtevo za dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke vloži banka v imenu kandidata pri Banki Slovenije. Zahtevi mora priložiti osebne podatke kandidata (vključno z npr. dokazili o izobrazbi, življenjepisom, priporočili, sklepom o imenovanju, izpisom iz SISBON ipd.), dokaze o izpolnjevanju zakonskih pogojev, kandidatovo strategijo vodenja ter druge podatke, ki jih določa podzakonski akt. Če je za nadzor pristojna ECB, se postopek nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU. Banka Slovenije lahko pridobi dodatne podatke o kandidatu tudi iz uradnih evidenc in lahko zahteva oceno njegove primernosti od banke.

V Sklepu o dokumentaciji za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za imenovanje člana upravljanega organa banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 82/22) in Vprašalniku FAP, ki je priloga navedenega sklepa, je določeno, katere osebne podatke in dokumentacijo kandidata mora posredovati banka v zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Glede na to, da kandidat v vlogi posreduje podatke prostovoljno (torej jih Banka Slovenije ne pridobiva po uradni dolžnosti), se podrobnosti v tej zvezi ureja v podzakonskem aktu. Pri tem velja dodatno pojasniti, da se s predlogo zakona spreminja zgolj, kdo vloži vlogo (banka v imenu kandidata, prej kandidat sam), po vsebini pa gre za obstoječo ureditev, ki se s predlogom zakona ne spreminja.

* * *

V primerjavi z ZBan-3 se pri predložitvi osebnih podatkov črta vprašalnik ECB. Slednji je namreč sestavni del vprašalnika Banke Slovenije, ki v skladu z ustaljeno prakso in nacionalnimi značilnostmi vključuje tudi nekatera dodatna vprašanja.

K 50. členu (veljavni 43. člen ZBan-3)

ZBan-3 (43. člen) določa, da lahko Banka Slovenije pri izdaji dovoljenja za člana uprave izvede ustni razgovor s kandidatom, ki se zvočno snema. Kandidat je o snemanju obveščen, posnetek vsebuje podatke o razgovoru in udeležencih. Na podlagi posnetka uradna oseba pripravi zapisnik, ki se vroči kandidatu, ki ima tri dni za vpogled in pisni ugovor. O ugovoru odloči Svet Banke Slovenije, zoper odločitev ni posebnega sodnega varstva. Posnetki se hranijo do pravnomočne odločitve, nato pa se uničijo.

Predlog zakona v drugem odstavku (glede na ZBan-3) »povzetek razgovora« nadomešča s »prepisom razgovora«. Predlog spremembe sledi izvedbi v praksi, kjer se dejansko pripravi prepis zvočnega posnetka (in ne povzetek).

Četrti odstavek se (glede na ZBan-3) spremeni na način, da uradna oseba pripravi zapisnik razgovora v osmih dneh po razgovoru in ga vroči kandidatu. Kandidat ima tri dni za vpogled v zapisnik in poslušanje zvočnega posnetka ter pravico, da pisno ugovarja morebitnim nepravilnostim v zapisu. Predlog spremembe sledi izvedbi v praksi, kjer lahko kandidat, v kolikor se s prepisom ne strinja, zahteva poslušanje zvočnega posnetka in/ali vloži ugovor.

Glede na to, da je usklajevanje zapisnika z zvočnim posnetkom, procesno dejanje, slednje ne zahteva odločanja Sveta Banke Slovenije, je spremenjen peti odstavek. Spremembi sledi dopolnitev z namenom zagotovitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Določba, da o ugovoru odloči SBS, je namreč bila dodana še v času, ko se razgovori niso snemali, ampak se je o poteku napisal zapisnik.

Prilagoditev med drugim sledi tudi načelu ekonomičnosti in hitrosti postopka, saj je odločitev uradne osebe, ki vodi postopek, sprejeta hitreje kot odločitev SBS, ki odloča na sejah. Prilagoditev med drugim sledi tudi načelu ekonomičnosti in hitrosti postopka, saj je odločitev uradna osebe, ki vodi postopek sprejeta hitreje kot odločitev SBS, ki odloča na sejah.

K 51. členu (veljavni 44. člen ZBan-3)

Banka Slovenije na podlagi predložene dokumentacije in predstavitve kandidata oceni, ali ta izpolnjuje pogoje glede znanja, izkušenj, ugleda in primernosti za varno in skrbno vodenje banke, vključno z ustreznostjo postopka izbora in kandidatovo strategijo vodenja. Potrebne podatke pridobi po uradni dolžnosti od pristojnih organov, vključno z informacijami Evropskega bančnega organa o morebitnih ukrepih ali sankcijah. Če gre za banko, vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi, se Banka Slovenije o izdaji dovoljenja posvetuje tudi s pristojnimi organi drugih držav članic, če bi odločitev lahko vplivala na njihove nadzorne naloge. S členom se delno prenaša 117. člen CRD.

Z dopolnitvijo (44. člena ZBan-3) se dodatno določa, da lahko Banka Slovenije pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke upošteva tudi podatke, pridobljene kot nadzorni organ na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg tega lahko pridobi informacije o kandidatu od pristojnega urada ali organa v skladu z Direktivo 2015/849/EU ter zaprosi za dostop do osrednje podatkovne baze iz Uredbe 2024/1620/EU, pri čemer o dostopu odloča evropski

organ za preprečevanje pranja denarja, ustanovljen z omenjeno uredbo. Gre za prenos 91. člena CRD (1i odstavek)

K 52. členu (veljavni 45. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (45. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 91. člen CRD. Določa se postopek glede zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave. Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave. Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prvega odstavka tega člena, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti s potrebnimi zahtevami.

K 53. členu (veljavni 46. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (46. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejen postopek glede prenehanja dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke.

K 54. členu (veljavni 47. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (47. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 91. člen CRD, člen pa vsebinsko dopolnjuje 47. člen veljavnega ZBan-4, ki določa pogoje za imenovanje člana uprave.

Člen določa, da mora član uprave banke ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje člana uprave ter (1) ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo, (2) ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke, kjer gre za dodatno prilagoditev pravnemu redu Evropske unije (osmi odstavek 91. člena CRD), (3) ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov, (4) opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja.

Člen tudi določa, da dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prvega odstavka. Izraz povezane družbe v tem odstavku ni vezan na pomen iz 527. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), ampak je lahko širši in ga organ presodi v vsakem primeru posebej.

Člen ureja tudi odgovornost za škodo, nastalo kot posledico kršitve dolžnosti člana uprave.

K 55. členu (veljavni 48. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (48. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da mora član uprave banke nadzorni svet in Banko Slovenije ali ECB, kadar je to v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013, nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan, ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član uprave banke mora obenem upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

K 56. členu (veljavni 49. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (49. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša prvi odstavek 91. člena CRD. Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz tega zakona (ponovna ocena primernosti). Ponovna ocena primernosti se izvede zlasti, če se domneva ali ugotovi sum ali poskus, da obstaja večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma v povezavi z banko. V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije

tudi odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

K 57. členu (veljavni 50. člen ZBan-3)

Poleg pristojnosti, določenih v ZGD-1, ima nadzorni svet banke dodatne naloge, kot so: dajanje soglasij upravi glede poslovne politike, finančnega načrta, notranjih kontrol in programa notranje revizije; nadzor nad delovanjem notranje revizije; odločanje o imenovanju in razrešitvi vodje notranje revizije; sprejemanje in nadzor politik prejemkov; obravnava ugotovitev nadzornih organov (vključno z Banko Slovenije in ECB); preverjanje finančnih poročil ter podajanje mnenj skupščini; ter odločanje o drugih zadevah, določenih z zakonom. S členom se delno prenaša 92. člen CRD.

V primerjavi z ZBan-3 (50. člen) se dodatno določa, da mora nadzorni svet imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Nadzorni svet je sestavljen dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj. Gre za prenos 91. člena CRD (2b odstavek).

K 58. členu (veljavni 51. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (51. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 88. in 95. člen CRD. S členom se opredeljujejo komisije nadzornega sveta. Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja. Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja. Komisija za tveganja mora imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategij upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja. Navedeni komisiji morata imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta banke.

Člen v petem odstavku določa tudi, da se veljavni zakon v zvezi s članstvom komisije nadzornega sveta uporabi ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU.

Člen ureja tudi možnost uporabe zunanjih svetovalcev.

K 59. členu (veljavni 52. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (52. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD. S členom se definirajo naloge komisije za imenovanja. Namen komisije je, da pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke. Uprava banke mora zagotoviti, da ima komisija za imenovanja zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev. V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

K 60. členu (veljavni 53. člen ZBan-3)

V ZBan-3 (53. člen) je določeno, da je komisija za tveganja posvetovalno telo nadzornega sveta banke, ki svetuje glede strategije upravljanja tveganj in nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj. Spremlja izvajanje te strategije s strani vodstva, preverja skladnost sistema prejemkov s tveganji, kapitalom in likvidnostjo ter ocenjuje, ali so cene produktov usklajene s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj. V primeru neskladij predlaga ukrepe upravi in nadzornemu svetu. S členom se prenaša 76. člen CRD.

Z dopolnitvijo zakona se dopolnjuje 3. točka na način, da upoštevana tveganja vključujejo tudi tiste, ki izhajajo iz učinkov ESG dejavnikov. Dodatno se dodaja nov drugi odstavek, s katerim se določa, da

nadzorni svet in komisija za tveganja določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganjih, ki jih prejmeta. Gre za prenos drugega pododstavka četrtega odstavka 76. člena CRD.

K 61. členu (veljavni 54. člen ZBan-3)

V ZBan-3 (54. člen) se definirajo naloge komisije za prejemke, ki je sicer posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave. Komisija mora pri pripravi svojih odločitev upoštevati dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani. V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet. S členom se prenaša 95. člen CRD.

S predlogom zakona se spreminja 3. točka prvega odstavka veljavnega 54. člena ZBan-3, s katero se določa, da komisija za prejemke nadzoruje prejemke vodij funkcij notranje kontrole. Gre za prenos (f) točke drugega odstavka 92. člena CRD.

K 62. členu (veljavni 55. člen ZBan-3)

S 55. členom veljavnega ZBan-3 se delno prenaša 91. člen CRD. V členu so določeni pogoji, ki jih mora član nadzornega sveta (poleg splošnih pogojev, določenih v ZGD-1) izpolnjevati ob upoštevanju pomena storitev, ki jih opravlja banka, in s tem povezanim nadzorom nad upravljanjem tveganj. Za člana nadzornega sveta lahko skupščina imenuje le osebo, ki je predhodno pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom. Ta zahteva se navezuje na zahteve zakona, ki določajo, da mora organ, pristojen za imenovanje članov upravljalnih organov (v primeru članov nadzornega sveta, skupščina) vzpostaviti in izvajati ustrezne politike in procese izbora primernih kandidatov glede na vnaprej opredeljene pogoje in zahteve glede funkcije, ki jo prevzemajo. Prav tako mora banka zagotavljati predhodno in naknadno preverjanje primernosti kandidatov za člane upravljalnih organov. Z upoštevanjem navedenih zahtev mora banka in delničarji v predlogu sklica skupščine opraviti izbor ustreznih kandidatov pred izvedbo skupščine. Predlogi za imenovanje, podani na sami skupščini, (brez predhodno izvedenih postopkov glede preverjanja primernosti kandidatov), niso dopustni. S tem predlog zakona odstopa od splošne ureditve v ZGD-1.

55. člena veljavnega ZBan-3 nadalje določa, da je lahko za člana nadzornega sveta določena le oseba, ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanjem nasprotja interesov (2. točka prvega odstavka).

S predlogom zakona se dodaja 3. točka (v veljavnem prvem odstavku 54. člena ZBan-3), s katero se določa, da je za člana oziroma članico nadzornega sveta banke lahko imenovana oseba, ki ravna odkrito, pošteno in neodvisno in lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve upravljalnega organa ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Gre za prenos 2a odstavka 91. člena CRD.

K 63. členu (veljavni 56. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (56. člen) ni vsebinskih sprememb. S predlogom člena se predlaga, da se tudi za člane nadzornega sveta določi predhodno ocenjevanje primernosti z izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije. Vsebinski argumenti so podani v uvodni obrazložitvi zakona.

K 64. členu (veljavni 57. člen ZBan-3)

Zahtevo za dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke vloži banka v imenu kandidata pri Banki Slovenije. Zahtevi mora priložiti osebne podatke kandidata (med drugim dokazili o izobrazbi, življenjepisom, priporočili, izpisom iz SISBON ipd.), dokaze o izpolnjevanju zakonskih pogojev ter druge podatke, ki jih določa podzakonski akt. Če je za nadzor pristojna ECB, se postopek nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU. Banka Slovenije lahko dodatne podatke pridobi tudi iz uradnih evidenc in od pristojnih organov, ter zahteva oceno primernosti kandidata od banke ali organa, pristojnega za imenovanje predstavnikov delavcev.

V primerjavi z ZBan-3 se pri predložitvi osebnih podatkov črta vprašalnik ECB. Slednji je namreč sestavni del vprašalnika Banke Slovenije, ki v skladu z ustaljeno prakso in nacionalnimi značilnostmi

vključuje tudi nekatera dodatna vprašanja. Dodatno se v peti alineji 1. točke prvega odstavka dikcija (v zvezi s predložitvijo posebnih podatkov) »kopijo morebitnih priporočil delodajalcev« nadomesti s sklepom skupščine o imenovanju člana nadzornega sveta«.

K 65. členu (veljavni 58. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (58. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja postopek, v katerem Banka Slovenije lahko odloči, da v okviru izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta izvede ustni razgovor. Namen tega razgovora je, da kandidat podrobneje predstavi okoliščine, ki jih Banka Slovenije ocenjuje kot pomembne pri svoji odločitvi o izdaji dovoljenja.

K 66. členu (veljavni 59. člen ZBan-3)

V ZBan-3 (59. člen) je določeno, da Banka Slovenije pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke na podlagi predložene dokumentacije in predstavitve kandidata preveri, ali ta izpolnjuje pogoje glede znanja, izkušenj, ugleda in primernosti, kot jih določa zakon. Potrebne podatke pridobi po uradni dolžnosti od pristojnih državnih organov in javnih evidenc, vključno z informacijami Evropskega bančnega organa o morebitnih ukrepih ali sankcijah. Če gre za banko, vključeno v nadzor na konsolidirani podlagi, se Banka Slovenije posvetuje tudi s pristojnimi organi drugih držav članic, če bi odločitev lahko vplivala na njihove nadzorne naloge.

S predlogom zakona se določbi dodaja četrti odstavek, s katerim se določa, da lahko Banka Slovenije pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke upošteva tudi informacije, pridobljene kot nadzorni organ na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg tega lahko pridobi podatke o kandidatu od pristojnega urada ali organa v skladu z Direktivo 2015/849/EU ter zaprosi za dostop do osrednje podatkovne baze iz Uredbe 2024/1620/EU, pri čemer o dostopu odloča pristojni evropski organ za preprečevanje pranja denarja. Gre za prenos 91. člena CRD (1i odstavek).

K 67. členu (veljavni 60. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (60. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja situacijo, v kateri Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje predpisanih pogojev za imenovanje. V primeru, da kandidat sicer izpolnjuje pogoje, vendar obstajajo ovire za opravljanje te funkcije – na primer, če opravlja direktorske funkcije v drugih podjetjih ali organizacijah – Banka Slovenije lahko izda dovoljenje, vendar pod pogojem, da se kandidat uskladi z zahtevami zakona v določenem roku. Ta rok ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev. Ko se kandidat uskladi z ustreznimi zahtevami, lahko začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, vendar mora o tem obvestiti Banko Slovenije.

K 68. členu (veljavni 61. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (61. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. Dovoljenje preneha veljati, če osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta ali če se član ne uskladi z zahtevami v določenem roku. Banka mora ob prenehanju funkcije v 5 dneh obvestiti Banko Slovenije ali ECB, če ta izvaja nadzor. Banka Slovenije nato izda ugotovitveno odločbo o prenehanju dovoljenja.

K 69. členu (veljavni 62. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (62. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 91. člen CRD. Določene so dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke.

K 70. členu (veljavni 63. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (63. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa postopek obveščanja s strani člana nadzornega sveta banke. Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali ECB, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 izvaja pristojnosti nadzora, za katere je pristojna in odgovorna v skladu z uredbo, nemudoma obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član nadzornega sveta mora

nadzorni svet nemudoma obvestiti o vsaki pomembni spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

K 71. členu (veljavni 64. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (64. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da lahko Banka Slovenije kadarkoli med mandatom člana nadzornega sveta izvede ponovno oceno njegove primernosti, če zazna okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje zakonskih pogojev ali dolžnosti člana. To vključuje zlasti primere suma ali tveganja pranja denarja in financiranja terorizma. V postopku lahko zahteva dodatna pojasnila, dokazila ali izvede ustni razgovor. Namen ocene je zagotoviti, da člani nadzornega sveta ves čas izpolnjujejo visoke standarde strokovnosti, integritete in odgovornosti. Gre za prenos prvega odstavka 91. člena CRD.

K 72. členu

Nosilci ključnih funkcij so po definiciji: osebe, ki imajo pomemben vpliv na vodenje institucije, vendar niso člani upravnega odbora, vključno z vodji funkcij notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravnega odbora. Glede na definicijo so to minimalno: direktor za finance (CFO), direktor za upravljanje tveganj (CRO), direktor za skladnost poslovanja (CCO) in glavni notranji revizor (CIA); lahko pa so tudi drugi, ki ustrezajo definiciji pomembnega vpliva. Katere pozicije in funkcije v banki ustrezajo definiciji nosilcev ključnih funkcij (KFH) mora opredeliti banka v okviru stabilne ureditve notranjega upravljanja in nove zahteve po opredelitvi vlog in odgovornosti.

S predlogom člena se določa, da je banka odgovorna, da vsi nosilci ključnih funkcij (npr. vodje področij, notranji revizorji ipd.) ves čas izpolnjujejo visoke standarde glede ugleda, poštenosti in strokovne usposobljenosti. To pomeni, da zgolj neobstoj kazenske evidence ni dovolj – banka mora aktivno spremljati njihovo primernost. Če ugotovi, da posameznik teh pogojev ne izpolnjuje več, mora nemudoma ukrepati, tudi z zamenjavo te osebe, če je to potrebno za varno in stabilno poslovanje. Gre za delni prenos 91a člena CRD.

K 73. členu

S predlogom člena se določa, da mora banka redno ocenjevati primernost nosilcev ključnih funkcij, in sicer pred imenovanjem, ob pomembnih spremembah okoliščin ter najmanj vsake dve leti. Če ocena pokaže, da kandidat ali obstoječi nosilec ne izpolnjuje zakonskih meril, ga banka ne imenuje, razreši ali sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev njegove primernosti. Banka mora te ocene in podatke o primernosti redno posodabljati in jih na zahtevo predložiti Banki Slovenije. Gre za delni prenos 91a člena CRD.

K 74. členu

Direktiva CRD zahteva izvedbo ocene primernosti samo za vodje KFH in CFO za velike institucije – v ta namen so dodatne zahteve opredeljene v posebnem (aktualnem) členu. Definicija velike institucije je namreč v CRR:

»velika institucija" pomeni institucijo, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
(a) je GSPI;
(b) v skladu s členom 131(1) in (3) Direktive 2013/36/EU je bila opredeljena kot druga sistemsko pomembna institucija (DSPI);
(c) je v državi članici, v kateri ima sedež, ena od treh največjih institucij glede na skupno vrednost sredstev;
(d) skupna vrednost njenih sredstev na posamični podlagi ali, kjer je ustrezno, na podlagi njenega konsolidiranega položaja v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU je enaka ali večja od 30 milijard EUR;«

Vse banke morajo torej nadzornika obvestiti in priložiti zahtevano dokumentacijo. Sestavni del te dokumentacije je za vse notranja ocena primernosti. Dokumentacija bo dodatno opredeljena v podzakonskem aktu, lahko različno za manj pomembne institucije in pomembne institucije.

S predlogom člena se tako določa, da mora banka v petih dneh po imenovanju nosilca ključne funkcije o tem obvestiti Banko Slovenije in priložiti notranjo oceno njegove primernosti. Vsebino obvestila in dokumentacijo določa podzakonski akt Banke Slovenije. Po prejemu popolnega obvestila in dokumentacije Banka Slovenije potrdi njihov prejem. Gre za prenos petega odstavka 91a člena CRD.

Več glede ocene Banke Slovenije in pristojnosti je urejeno v naslednjih členih in poglavju o ukrepih nadzora.

K 75. členu

Nosilec ključne funkcije mora banko nemudoma pisno obvestiti, če nastopijo okoliščine, ki bi lahko vplivale na njegovo primernost v skladu z zakonskimi pogoji. To omogoča banki, da pravočasno ukrepa in zagotovi skladnost z zahtevami za opravljanje ključnih funkcij.

K 76. členu

Banka Slovenije lahko preverja primernost nosilca ključne funkcije tako, da od banke zahteva dodatne informacije ali dokumentacijo, ali pa opravi ustni razgovor z nosilcem, kjer ta pojasni okoliščine, pomembne za presojo njegove primernosti. Pri tem se smiselno uporablja postopek, določen v zakonu.

K 77. členu

S členom se določa, da veljajo posebna pravila za pomembne nosilce ključnih funkcij, kot so vodje notranje kontrole in finančni direktorji v velikih bančnih institucijah. Banka mora zanje izvesti ponovno notranjo oceno primernosti, kadar se pojavijo nove okoliščine, in o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije. Ta nato v treh mesecih opravi svojo oceno primernosti, pri čemer lahko upošteva tudi podatke s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Če obstajajo dvomi o primernosti, lahko Banka Slovenije izvede ustni razgovor in po potrebi podaljša rok za odločitev. Namen teh določb je zagotoviti, da ključne funkcije v pomembnih institucijah opravljajo ustrezno usposobljene in zanesljive osebe. Gre za delni prenos 91a člena CRD (peti do šesti odstavek).

Ocena primernosti in ponovna ocena primernosti sta večinoma predvideni kot interna postopka, zato posebnih postopkovnih določb glede popolnosti vloge in obvestila ter podobno ni.

K 78. členu (veljavni 65. člen ZBan-3)

Veljavni ZBan-3 (65. člen) določa, da Banka Slovenije podrobnejša pravila za delovanje upravljalnega organa banke in njegovih komisij, vključno z ravnanjem članov v skladu z najvišjimi etičnimi in strokovnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov. Prav tako predpiše merila in dokumentacijo, ki jih morajo predložiti kandidati za člane uprave in nadzornega sveta banke pri pridobivanju dovoljenja za opravljanje funkcije.

Z novim četrtim odstavkom (glede na ZBan-3) se določa, da Banka Slovenije predpiše tudi podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje nosilcev ključnih funkcij banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti obvestilu o imenovanju nosilca ključne funkcije v zvezi z izpolnjevanjem pogojev. Gre za prenos četrtega odstavka 91a člena CRD. V skladu z osmim odstavkom 91a člena CRD bodo glede meril izdane tudi smernice EBA.

K 79. členu

S predlogom člena se določa, da se določbe o upravljanju bank smiselno uporabljajo tudi za upravljalne organe finančnih in mešanih finančnih holdingov, ki so pridobili dovoljenje po zakonu, razen če zakon določa drugače. Če ima tak holding sedež v drugi državi članici EU, je za oceno primernosti nosilcev ključnih funkcij pristojen nadzorni organ te države. Gre za prenos prvega odstavka 91. člena CRD.

Zahteve glede upravljalnega organa se tako uporabljajo tudi za odobrene (M)FHC. Do sedaj je za njih veljala ocena primernosti znotraj odobritve, po novem se zahteva ločeno dovoljenje.

K 80. členu (veljavni 66. člen ZBan-3)

Večji delež kot ima posamezni imetnik v banki, večja je njegova možnost vpliva na upravljanje banke. Vsebina delničarskega sporazuma pa je prav dogovor o skupnem upravljanju družbe (banke) in ima na podlagi skupne vsote deležev delničarjev banke, ki dosega ali presega kvalificirani delež v banki, prav tako večjo možnost vpliva na upravljanje banke, kot če bi posamezen imetnik pridobil kvalificirani delež ali enega od nadaljnjih pragov v banki, ki je enak vsoti deležev delničarjev, ki so sklenili delničarski sporazum. Zato je treba delničarski sporazum, na podlagi katerega delničarji banke skupno dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki (kvalificirani delničarski sporazum), obravnavati enako kot kvalificirano imetništvo posamezne osebe in morajo delničarji pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

V primerjavi z ZBan-3 se dodaja nov drugi odstavek, s katerim se določa, da se kot delničarski sporazum šteje tudi, kadar neposredni ali posredni imetniki deleža sklepajo sporazume v zvezi z upravljanjem banke ali glede upravljanja banke delujejo usklajeno. Navedena dopolnitev je pomembna za uskladitev, da lahko usklajeno delujejo tudi posredni kvalificirani imetniki.

K 81. členu (veljavni 67. člen ZBan-3)

ZBan-3 (67. člen) ureja pridobitev kvalificiranega deleža. Oseba, ki želi pridobiti delnice banke za dosego ali preseganje kvalificiranega deleža (bodoči kvalificirani imetnik), mora pred tem pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Enako velja za skupine oseb, ki bodo skupaj dosegle tak delež in za delničarje, ki že imajo kvalificirani delež in želijo skleniti delničarski sporazum – tudi oni morajo pridobiti dovoljenje pred sklenitvijo sporazuma. Udeleženci takih sporazumov morajo pred vsakim povečanjem skupnega deleža, ki presega dovoljen razpon, prav tako pridobiti novo dovoljenje. Pravila veljajo tudi, če k sporazumu pristopi nov član.

Če ni dokazano drugače, se kot bodoči skupni kvalificirani imetniki štejejo: člani upravnih ali nadzornih organov v pravnih osebah, kjer opravljajo funkcijo, ožji družinski člani, osebe, ki so na skupščini predlagale in dosegle pomembne sklepe o imenovanju ali odpoklicu članov uprave ali drugih odločitev, sprejetih z visoko večino. Določbe o dovoljenju in pravicah ter obveznostih kvalificiranih imetnikov se uporabljajo tudi na bodoče skupne kvalificirane imetnike in delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum. S členom se prenaša 22. člen CRD (pridobitev kvalificiranega deleža).

S predlogom zakona se določba spreminja na način, da je za pridobitev kvalificiranega deleža potrebno pridobiti odločitev o nenasprotovanju s strani Banke Slovenije (namesto dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža).

S predlogom se obenem nadomešča termin »delnica« s »kvalificiranim deležem«. Kvalificiran delež je v skladu s 36. točko prvega odstavka 4. člena CRR neposredni ali posredni delež v družbi, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali ki omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje zadevne družbe. Sprememba sledi definiciji, v skladu s katero za pridobitev posrednega kvalificiranega deleža ni potrebna pridobitev delnic banke. Namen je zagotoviti večjo jasnost in nedvoumnost določb.

K 82. členu (veljavni 68. člen ZBan-3)

V ZBan-3 (68. člen) je določeno, da oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima. S členom se prenaša 14. člen CRD.

S predlogom zakona se dikcija »dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža« nadomešča z dikcijo »odločitev o nenasprotovanju«.

K 83. do 84. členu (veljavna 69. in 70. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (69. do 70. člen) ni vsebinskih sprememb. S členoma se prenašajo 14., 22. in 27. člen CRD. V skladu z direktivo je treba pri ureditvi ugotavljanja kvalificiranih deležev (smiselno) upoštevati določbe členov Direktive 2004/109/ES. Pri tem je treba upoštevati, da se navedene določbe neposredno uporabljajo za presojo pragov pomembnih deležev po Direktivi 2004/109/ES. Za to presojo je pomemben samo delež glasovalnih pravic v izdajatelju, in ne tudi delež v kapitalu izdajatelja. Za

ugotavljanje kvalificiranih deležev po CRD pa je pomemben tudi delež v kapitalu banke. Tako se upošteva, da je za kvalificirani delež pomemben tudi delež v kapitalu banke, in ne samo delež v glasovalnih pravicah.

K 85. členu (veljavni 71. člen ZBan-3)

Zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža v banki se vloži pri Banki Slovenije in mora vključevati podatke o višini deleža ter dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje zakonskih meril. Banka Slovenije po prejemu zahteve izda potrdilo o njeni popolnosti ali nepopolnosti, pri čemer v primeru nepopolnosti zahteva dopolnitev. Po dopolnitvi ponovno izda ustrezno potrdilo. V postopku lahko zahteva dodatne informacije, ki jih mora vložnik predložiti najpozneje do 50. delovnega dne po prejemu potrdila o popolni zahtevi. Po prejemu teh informacij izda potrdilo o njihovem prejemu. Celotno dokumentacijo nato posreduje ECB, ki nadaljuje postopek v skladu z Uredbo 1024/2013/EU. Desetdnevni roki, ki so povezani z obveznostmi Banke Slovenije (drugi, četrti in šesti odstavek) so povezani s prenosom 22. člena CRD (drugi odstavek).

K 86. členu (veljavni 72. člen ZBan-3)

S členom se prenaša 21.a in 24. člen CRD, ki določa posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi v primeru presojanja primernosti kvalificiranega imetnika. V primerjavi z ZBan-3 (72. člen) se dikcija »presoja primernosti kvalificiranega imetnika« nadomešča z »ocena primernosti kvalificiranega imetnika«.

K 87. členu (veljavni 73. člen ZBan-3)

ZBan-3 (73. člen) določa, da Banka Slovenije pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika deleža v banki oceni njegov ugled, znanje, izkušnje ter finančno trdnost, ob upoštevanju vpliva na upravljanje banke in njeno sposobnost obvladovanja tveganj ter izpolnjevanja zakonskih zahtev. Prav tako preveri organizacijsko strukturo skupine, ki ji bo banka pripadala, in morebitna tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma. Pri tem ne upošteva gospodarskih potreb trga in mora vse kandidature obravnavati enakovredno ter nediskriminatorno. S členom se prenaša 23. člen CRD.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dodaja 5. točka prvega odstavka, kjer se kot merilo dodaja tudi obstoj utemeljenih razlogov za sum, (i) da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet ocene primernosti za pranje denarja ali financiranje terorizma; (ii) da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Gre za prenos 23. člena CRD (prvi odstavek, točka e).

Dodatno se (glede na ZBan-3) spreminja četrti odstavek na način, da se Banka Slovenije pri oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika glede tveganj pranja denarja in financiranja terorizma posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja, upošteva informacije, pridobljene po zakonodaji s tega področja, ter upošteva morebitno negativno mnenje Urada, ki ga mora prejeti v 30 dneh od začetka ocenjevanja. Gre za prenos 23. člena CRD (prvi odstavek, točka e, drugi poodstavek in drugi odstavek).

K 88. členu (veljavni 74. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 74. člen ZBan-3 na način prilagoditve oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža (namesto zahtevi za izdajo dovoljenja). S členom se sicer delno prenaša 22. člen CRD. Odločitev o primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža mora Banka Slovenije izdati v 60 delovnih dneh, pri čemer se rok začne od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve. Če potrdilo ni izdano pravočasno, rok začne teči po poteku roka za izdajo potrdila. Rok se začasno ustavi, če Banka Slovenije vložnika pozove k izjasnitvi o razlogih za nasprotovanje ali zahteva dodatne informacije oziroma dokumente, vendar največ do 20 delovnih dni, razen prve zahteve, ko lahko ustavitev traja do največ 30 delovnih dni, če je bodoči imetnik iz tretje države ali nima statusa kreditne institucije, investicijskega podjetja, upravljavske družbe, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

V primerjavi z ZBan-3 se v členu dodaja nov šesti odstavek, ki določa, da če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno primernosti, se takšna

dopolnitev šteje kot nova zahteva, ocenjevalno obdobje pa začne teči znova. O tem Banka Slovenije odloči s sklepom. Dopolnitev sledi praksi ECB, ki je tudi izključno pristojna za sprejem končne odločitve v postopku glede ocenjevanja primernosti kvalificiranega deleža. V tem primeru za novo vlogo veljajo vse zahteve glede vloge, vključno s potrdilom o (ne)popolni vlogi. Opis vključuje tudi primere, kadar je na novo predložena nasprotujoča si dokumentacija. Pri tem velja dodatno pojasniti, da je vlogo z nasprotujočo si dokumentacijo mogoče tudi zavrniti, zato je takšna določba prej v korist vlagateljem.

K 89. členu (veljavni 75. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 75. člen ZBan-3 na način prilagoditve razlogom za nenasprotovanje pridobitvi kvalificiranega deleža (namesto zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža). Pridobitvi kvalificiranega deleža se nasprotuje, če bodoči imetnik ne ustreza zakonskim merilom, če bi zaradi njegove pridobitve banka ogrozila sposobnost upravljanja tveganj, izvajanje učinkovitega nadzora ali izmenjavo informacij med nadzornimi organi. Prav tako, če obstaja utemeljen sum pranja denarja, financiranja terorizma ali povečanega tveganja za to, predvsem pri imetnikih iz tretjih držav z visokim tveganjem ali omejitvami Unije, ali če bodoči imetnik ne predloži zahtevanih dokumentov v določenem roku. Negativne informacije ali mnenja o imetniku lahko prav tako vodijo do nasprotovanja pridobitvi deleža. S členom se obenem delno prenaša 23. člen CRD.

K 90. členu (veljavni 76. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 76. člen ZBan-3 na način prilagoditve odločitvi o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža (namesto odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež). Odločitev o primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali nasprotovanju in mora vsebovati utemeljitev morebitnih pomislekov pristojnih organov. Pisni odpravek te odločitve se izda najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi in do poteka zakonsko določenega roka. Če pisni odpravek ni izdan pravočasno, se šteje, da je odločitev o nenasprotovanju izdana avtomatično z iztekom roka. Na zahtevo vložnika se na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve o nasprotovanju ECB, ki ne vsebuje zaupnih informacij. S členom se obenem s četrtim odstavkom prenaša 22. člen CRD (peti odstavek).

K 91. členu (veljavni 77. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 77. člen ZBan-3 na način prilagoditve odločitvi o nenasprotovanju (namesto dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža). S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Odločitev o nenasprotovanju določa natančen razpon deleža glasovalnih pravic ali kapitala banke, ki ga lahko pridobi kvalificirani imetnik, razdeljen v pet kategorij glede na velikost deleža. Pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, ki bi presegla že odobren razpon, mora imetnik pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju za višji razpon. Enako velja za skupne kvalificirane imetnike, ki morajo pred povečanjem skupnega deleža nad prej odobren razpon prav tako pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju.

K 92. členu (veljavni 78. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 78. člen ZBan-3 na način prilagoditve prenehanju veljavnosti odločitve o nenasprotovanju (namesto prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža). S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Z odločbo o nenasprotovanju lahko Banka Slovenije naloži kvalificiranemu imetniku, da mora v določenem roku pridobiti delež banke, ki ustreza odobrenemu razponu. Na podlagi utemeljene zahteve imetnika se lahko ta rok podaljša za največ šest mesecev, pri čemer mora biti prošnja za podaljšanje vložena vsaj dva meseca pred iztekom prvotnega roka. Dodatno velja pojasniti, da se rok (v prvem odstavku), ki ga določi Banka Slovenije, prilagaja praksi ECB, ki kot najdaljši rok za pridobitev določi 6 mesecev.

K 93. členu (veljavni 79. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 79. člen ZBan-3 na način prilagoditve prenehanja veljavnosti odločitve o nenasprotovanju (namesto prenehanja veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža). S členom se prenaša 25. člen CRD. Če bodoči kvalificirani imetnik ne pridobi zahtevanega deleža banke v določenem roku, odločitev o nenasprotovanju v celoti preneha veljati. Če imetnik doseže kvalificirani delež, vendar ne celoten odobren razpon, odločitev preneha veljati za presežek. Če po pridobitvi deleža imetnik zmanjša svoj delež pod odobreni razpon, odločitev preneha veljati za presežni del. Isto velja

tudi ob zmanjšanju deleža zaradi povečanja kapitala ali drugih korporacijskih dejanj. Banka Slovenije o prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti odločitve javno obvesti na spletni strani.

K 94. členu (veljavni 80. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 80. člen ZBan-3 na način prilagoditve predhodnim spremembam členov. S členom se prenašata 26. in 66. člen CRD. Neupravičeni imetnik delnic banke, ki nima veljavne odločitve o nenasprotovanju, nima pravice do glasovanja iz teh delnic. Če presega kvalificirani delež brez dovoljenja, se število glasovalnih pravic zmanjša tako, da je za eno delnico manj od kvalificiranega deleža, oziroma omejeno na zgornjo mejo razpona, če presega dovoljen razpon. Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ne sme uporabljati, se prerazporedijo med druge delničarje sorazmerno z njihovo udeležbo. Banka mora neupravičenemu imetniku preprečiti uresničevanje teh glasovalnih pravic. Ta pravila veljajo tudi, če se delež poveča zaradi korporacijskih dejanj, pri čemer začne teči rok za oceno primernosti od trenutka, ko imetnik izve za povečanje deleža.

Dodatno velja izpostaviti, da je bil (glede na ZBan-3) črtan četrti odstavek. Določba se je v praksi izkazala za nesorazmerno, zlasti v razmerju do posrednih kvalificiranih imetnikov, tudi ob upoštevanju prakse ECB in sodbe Berlusconi, da je potrebno spremembe obravnavati v okviru vpliva na upravljanje banke.

K 95. členu (veljavni 81. člen ZBan-3)

S členom se prilagaja veljavni 81. člen ZBan-3 na način prilagoditve predhodnim spremembam členov. S členom se prenašata 25. in 26. člen CRD. Banka mora takoj obvestiti Banko Slovenije o spremembah, ki vplivajo na kvalificirane deleže delničarjev, kot so preseganje ali padec pod mejo kvalificiranega deleža ali določenega razpona, in o dogovorih ali okoliščinah, ki bi lahko ogrozile sposobnost banke za upravljanje tveganj ter izpolnjevanje zakonskih zahtev. Banke, katerih delnice se javno trgujejo, morajo vsaj enkrat letno sporočiti podatke o kvalificiranih imetnikih in njihovih deležih. Kvalificirani imetniki z veljavno odločbo morajo predhodno obvestiti Banko Slovenije, če nameravajo zmanjšati svoj delež pod določene meje, prav tako pa morajo sporočiti združitve, delitve ali druge spremembe, ki lahko vplivajo na njihovo primernost. Nadrejeni finančni holdingi morajo Banko Slovenije obvestiti tudi o spremembah v upravljalnem organu.

K 96. členu (veljavni 82. člen ZBan-3)

S členom se določa, da Banka Slovenije predpiše podrobnejše predpise o kvalificiranih imetnikih. V primerjavi z ZBan-3 (82. člen) se dikcija »izdaja dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža« nadomesti z »ocena primernosti«.

K 97. členu

S členom se prenaša 27h člen CRD. V členu so opredeljeni ključni pojmi, povezani z združitvami in delitvami družb, v katerih sodelujejo banke ali drugi finančni deležniki. **Združitev** pomeni prenos vseh ali dela sredstev in obveznosti ene ali več družb na drugo obstoječo ali novo družbo, pri čemer se družbenikom izdajajo deleži ali vrednostni papirji, lahko tudi z manjšim denarnim plačilom. **Delitev** pa pomeni prenos vseh ali dela sredstev in obveznosti ene družbe na več družb, pri čemer se deleži izdajo delničarjem razdeljene družbe ali razdeljeni družbi sami. Posebej je opredeljen tudi pojem **finančnega deležnika**, ki vključuje banke ter finančne in mešane finančne holdinge, ter **nameravani posel**, ki pomeni vsako združitev ali delitev, v katero je vključen finančni deležnik.

Določbe tega poglavja ne posegajo v uporabo drugih predpisov, kot so Uredba Sveta (ES) št. 139/2024, zakon o gospodarskih družbah in Direktiva 2013/1132/EU. Prav tako se ne uporabljajo za združitve in delitve, ki izhajajo iz zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank oziroma Direktive 2014/59/EU.

K 98. členu

Finančni deležnik, ki namerava izvesti združitev ali delitev, pri kateri bo po izvedbi nadzor nad subjektom izvajala Banka Slovenije oziroma je že pristojna za nadzor, mora po sprejetju osnutka pogojev posla in pred njegovo izvedbo pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za oceno združitve ali delitve ter pridobiti njeno

pozitivno mnenje. Nameravani posel se ne sme izvesti, dokler Banka Slovenije tega mnenja ne izda. S členom se prenaša 27i člen CRD.

K 99. členu

Predlog člena določa postopek in roke za oceno združitve ali delitve finančnih deležnikov s strani Banke Slovenije. Vloga za oceno mora vsebovati informacije o udeleženih subjektih ter dokazila o izpolnjevanju zakonskih meril. Banka Slovenije mora v desetih delovnih dneh izdati potrdilo o popolnosti ali nepopolnosti vloge. V primeru slednje izda sklep o odpravi pomanjkljivosti. Po dopolnitvi vloge ponovno presodi njeno popolnost in ustrezno izda novo potrdilo. Prav tako lahko Banka Slovenije v postopku dodatno zahteva informacije, pri čemer za povezane subjekte iz iste skupine velja najkasnejši rok 50 delovnih dni v ocenjevalnem obdobju. Po prejemu dodatnih informacij izda potrdilo o njihovem prejemu v desetih delovnih dneh. Gre za prenos 27i člena CRD.

K 100. členu

Če nameravani posel vključuje le finančne deležnike iz iste skupine, mora Banka Slovenije odločitev o oceni združitve ali delitve izdati v 60 delovnih dneh od prejema popolne zahteve. Ta rok začne teči z izdajo potrdila o popolni vlogi, razen če potrdilo ni pravočasno izdano – v tem primeru začne teči po preteku zakonskega roka za izdajo potrdila. Če Banka zahteva dodatne informacije, se rok začasno ustavi za največ 20 delovnih dni od prve zahteve, nadaljnje zahteve pa roka ne zadržujejo. V določenih primerih, na primer pri sodelovanju s subjekti iz tretjih držav ali pri nujni izmenjavi informacij zaradi preprečevanja pranja denarja, lahko prekinitev roka traja največ 30 delovnih dni. Gre za prenos 27i člena CRD.

K 101. členu

Kadar nameravani posel vključuje tudi subjekte iz drugih finančnih sektorjev ali držav članic (npr. banke, zavarovalnice, investicijske družbe ter njihove nadrejene ali obvladujoče pravne osebe), se Banka Slovenije posvetuje z ustreznimi nadzornimi organi. Tem organom brez odlašanja posreduje ključne informacije in jih lahko tudi sama zaprosi za podatke, pomembne za oceno posla. Cilj posvetovanja je uskladitev ocen in zagotavljanje doslednosti odločitev med pristojnimi organi. V končni oceni Banka Slovenije navede vsa prejeta stališča in morebitne pridržke teh organov. Gre za prenos 27k člena CRD.

K 102. členu

Banka Slovenije pri presoji zahteve za združitev ali delitev ocenjuje bonitetno trdnost finančnih deležnikov po izvedbi posla ter tveganja, ki bi lahko iz njega izhajala. Upošteva zlasti ugled in finančno stabilnost udeleženih strank, sposobnost novega subjekta za izpolnjevanje regulativnih zahtev, realističnost izvedbenega načrta in tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Pri slednjem se posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja, katerega negativno mnenje lahko vodi v zavrnitev posla. Banka spremlja izvedbo načrta do zaključka posla, vendar pri presoji ne sme upoštevati gospodarskih potreb trga. Gre za prenos 27j člena CRD.

K 103. členu

Banka Slovenije izda negativno mnenje o združitvi ali delitvi, če niso izpolnjena predpisana merila za oceno posla (npr. bonitetna trdnost, ugled, skladnost z zakonodajo) ali če finančni deležnik v določenem roku ne predloži popolne in zahtevane dokumentacije ter informacij. Gre za prenos 27j člena (tretji odstavek).

K 104. členu

Banka Slovenije izda odločbo o oceni združitve ali delitve kot pozitivno ali negativno mnenje v dveh delovnih dneh po opravljeni presoji, pri čemer morajo finančni deležniki pozitivno odločbo predložiti sodnemu registru. Če gre za posel znotraj iste skupine in Banka Slovenije do izteka predpisanega roka ne izda negativnega mnenja, se šteje, da je bilo izdano pozitivno mnenje. V določenih primerih, ko gre za združitev znotraj skupine pod enotnim nadzorom, lahko Banka oceno tudi opusti in o tem predčasno obvesti deležnike. Ocene ne izvede, kadar je za posel potrebno posebno dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ali odobritev holdinga. Gre za prenos 27i člena CRD.

K 105. členu

Pozitivno mnenje Banke Slovenije je nujni pogoj za vpis združitve ali delitve finančnega deležnika v sodni register in se šteje kot dovoljenje oziroma soglasje pristojnega organa v skladu z zakonodajo o gospodarskih družbah. Gre za prenos 27l člena CRD.

K 106. členu

Banka Slovenije lahko v pozitivnem mnenju določi rok za izvedbo združitve ali delitve, ki se na zahtevo finančnega deležnika lahko enkrat podaljša za največ šest mesecev, če je zahteva vložena pravočasno. Če posel v določenem roku ni izveden, pozitivno mnenje preneha veljati, finančni deležnik pa mora pred izvedbo ponovno pridobiti novo mnenje. V zvezi s pozitivnim mnenje Banke Slovenije velja dodatno pojasniti, da na skrajni rok za izvedbo vplivajo tudi določbe ZGD-1 glede združitve, v skladu s katerim mora subjekt predlog za vpis združitve/delitve pri pristojnemu registrskemu sodišču vložiti v devetih mesecih po obračunskem datumu združitve/delitve, ki se upošteva tudi pri zahtevanih informacijah v zahtevi za mnenje glede združitve/delitve.

K 107. členu

Banka Slovenije predpiše seznam dokumentacije in informacij, ki jih je treba predložiti ob zahtevi za oceno združitve ali delitve, ter določi podrobnejšo vsebino meril za presojo takšnega posla; pri tem morajo biti zahtevane informacije sorazmerne in ustrezne glede na naravo posla ter omejene na tiste, ki so pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja. Gre za prenos 27j člena CRD (peti odstavek).

K 108. členu (veljavni 83. člen ZBan-3)

ZBan-3 (83. člen) določa, da morajo finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki imajo sedež v Sloveniji in za katere je Banka Slovenije pristojna za konsolidirani nadzor, pridobiti njeno odobritev po zakonu. Prav tako morajo odobritev pridobiti drugi finančni ali mešani holdingi s sedežem v Sloveniji, kadar zanje veljajo zahteve na subkonsolidirani podlagi po zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. V teh primerih se določbe o pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika ustrezno uporabljajo tudi za nadzor na subkonsolidirani ravni.

S predlogom zakona se dopolnjuje drugi odstavek 83. člena ZBan-3 na način, da morajo drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, pridobiti odobritev Banke Slovenije kadar so imenovani kot odgovorni za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi. Gre za prenos 21a člena CRD (prvi odstavek).

Dodatno se (glede na ZBan-3) dodajajo četrti do šesti odstavek. Banka Slovenije najmanj enkrat letno preverja, ali so imenovani subjekti (banke ali druge določene družbe s sedežem v Sloveniji) pravilno določili vse nadrejene osebe, ki izpolnjujejo pogoje za status finančnega ali mešanega finančnega holdinga. Če se te nadrejene osebe nahajajo v drugi državi članici EU, Banka Slovenije pri pregledu sodeluje s tamkajšnjimi pristojnimi organi. Na svoji spletni strani objavlja in letno posodablja seznam finančnih in mešanih finančnih holdingov v Sloveniji, ki so pridobili odobritev ali bili izvzeti iz obveznosti pridobitve odobritve, pri čemer v primeru izvzetja navede tudi imenovani subjekt. Gre za prenos 21a člena CRD (prvi odstavek – drugi, tretji in četrti pododstavek).

K 109. členu (veljavni 84. člen ZBan-3)

ZBan-3 (84. člen) določa, da se zahteva za odobritev finančnega ali mešanega finančnega holdinga vloži pri Banki Slovenije in mora vključevati podrobnosti o organizacijski strukturi skupine, vodstvu holdinga, informacijah o delničarjih banke v skupini, notranji organiziranosti ter drugih podatkih, potrebnih za presojo odobritve ali izvzetja. Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije, medtem ko mora holding s sedežem v drugi državi članici zahtevo posredovati tudi pristojnemu organu te države.

S predlogom zakona se spreminja drugi odstavek (glede na ZBan-3). V drugi točki se spreminja sklic.

Gre za prenos 21a člena CRD (drugi odstavek, točka b). Predhodni CRD (torej CRD5) je določal sklic na 121. člen ZBan-3, ki se je skliceval na 91. člen CRD. V ZBan-3 je bil 121. člen implementiran v 342. člen, ki se skliceval na 40. in. 55. člen ZBan-3. Vsebinsko v tem delu ni sprememb, samo prilagoditev sklicevanja, zahteva pa CRD izrecno dovoljenje za opravljanje funkcije tudi za člane UO (M)FHC, kar je določeno z novim 65.a členom.

V četrti točki je brisana dikcija (glede na ZBan-3) »ali za presojo v zvezi z izvzetjem iz odobritve v skladu s 86. členom tega zakona«. Vsebina je smiselno prestavljena v drug del predloga zakona.

K 110109. členu

Če Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, se v postopkih odobritve ali izvzetja finančnega ali mešanega finančnega holdinga, ki potekajo sočasno z izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, presojo primernosti kvalificiranega imetnika ali oceno pomembnega deleža, po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom države članice sedeža holdinga. V teh primerih se ocenjevalno obdobje za presojo lastništva začasno prekine do zaključka postopka odobritve ali izvzetja holdinga. Gre za prenos 21a (drugi odstavek – drugi pododstavek) in 27a (dvanajsti odstavek) člena CRD.

K 111. členu (veljavni 85. člen ZBan-3)

ZBan-3 (85. člen) določa, da Banka Slovenije odobri finančni ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni pogoji glede ustrezne notranje ureditve skupine, ki omogoča učinkovito usklajevanje, upravljanje konfliktov in izvajanje skupinskih politik, ter če organizacijska struktura ne ovira nadzora. Prav tako morajo kvalificirani delničarji izpolnjevati predpisana merila, razmerja tesne povezanosti ne smejo onemogočati nadzora, predpisi tretjih držav ne smejo preprečevati nadzora, vodstveni kadri pa morajo izpolnjevati zakonske zahteve. Če ti pogoji niso izpolnjeni, Banka Slovenije odobritev zavrne in lahko odredi ustrezne ukrepe za zagotavljanje učinkovitega konsolidiranega nadzora. Za postopek odločanja se uporabljajo določbe posebnega oddelka zakona.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dopolnjuje 3. točka prvega odstavka na način, da Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila oziroma če teh ni, je banka Banko Slovenije obvestila o 20 največjih delničarjih ali družbenikih. Gre za prenos 21a člena CRD (tretji odstavek, točka c). Dodatno se smiselno dopolnjuje 6. točka na način ustreznega sklicevanja. Gre za prenos 91. člena CRD (prvi odstavek).

K 112. členu

Finančni ali mešani finančni holding lahko zaprosi za izvzetje iz odobritve, če izpolnjuje določene pogoje, pri čemer mora zahtevati vse potrebne informacije in dokumentacijo o holdingu, skupini ter izpolnjevanju meril za izvzetje, kot je določeno z zakonom in podzakonskimi akti. Zahteva se vloži pri Banki Slovenije, EU nadrejeni holdingi pa svojo zahtevo posredujejo tudi pristojnemu organu v državi članici sedeža. Postopki odločanja o izvzetju in izključitvi iz konsolidacije se urejajo po določbah ustreznega oddelka zakona. Sprememba izrecno določa, da mora finančni holding oziroma mešani finančni holding izvzetje zahtevati, kar je bilo do sedaj v praksi samo tolmačenje. Gre za prenos 21a člena CRD (četrti odstavek).

K 113. členu (veljavni 86. člen ZBan-3)

Vsebino izvzetja iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga že ureja obstoječi 86. člena ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 21a člena CRD (četrti odstavek, točka c in 4a odstavek). Banka Slovenije lahko na zahtevo finančnega ali mešanega finančnega holdinga dovoli izvzetje iz obveznosti pridobitve odobritve, če so izpolnjeni pogoji, kot so: osnovna dejavnost holdinga je pridobivanje deležev, holding ne sodeluje pri upravljavskih odločitvah v skupini, ni vključen v reševalne postopke, in nadzor skupine na konsolidirani podlagi ni oviran. Če pogoji niso izpolnjeni, mora holding zaprositi za odobritev. Tudi izvzeti holdingi ostajajo vključeni v konsolidacijo, razen če Banka Slovenije za posamezen primer odobri njihovo izključitev, pri čemer mora biti zagotovljena učinkovitost nadzora, omejena izpostavljenost in nepomemben finančni vzvod. Za presojo lahko Banka Slovenije zahteva dodatne informacije.

K 114. členu (veljavni 87. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (87. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznost finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga, da takoj obvestita Banko Slovenije o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine ter o spremembah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev glede opravljanja storitev.

K 115. členu (veljavni 88. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (88. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznosti Banke Slovenije pri stalnem spremljanju izpolnjevanja pogojev s posebnim poudarkom na finančnih holdingih in mešanih finančnih holdingih. Banka Slovenije lahko kadarkoli zahteva potrebne informacije in dokumentacijo od teh holdingov.

Če holding ne izpolnjuje pogojev, lahko naloži ukrepe za zagotavljanje skladnosti z zakonom in ustrezno konsolidiranega nadzora, vključno z izrekom nadzorniških ukrepov. Če pogoji za izvzetje niso več izpolnjeni, izda odločbo o prenehanju izvzetja in določi rok za zaprositev za odobritev. Če holding v tem roku ne zaprosi, Banka Slovenije izda odredbo za vzpostavitev skladnosti.

K 116. členu (veljavni 89. člen ZBan-3)

Vsebino sodelovanja z drugimi pristojnimi organi že ureja veljavni 89. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 21a člena CRD (osmi odstavek). Zlasti se dodaja (v primerjavi z ZBan-3) nov četrti odstavek.

Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic pri odločanju o odobritvi, izvzetju iz odobritve, izključitvi iz konsolidacije ter nadzornih ukrepih v zvezi s finančnimi in mešanimi finančnimi holdingi. V teh postopkih pripravi oceno v obliki predloga skupne odločitve, ki jo posreduje pristojnemu organu države sedeža holdinga, pri čemer si oba organa prizadevata odločitev sprejeti v dveh mesecih. Če Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, sodeluje pri skupni odločitvi in po potrebi sama izvede odločitev v Sloveniji. V primeru nesoglasja se zadeva lahko predloži Evropskemu bančnemu organu (EBA), ki sprejme zavezujočo odločitev. Če gre za mešani finančni holding s sedežem v Sloveniji, mora Banka Slovenije pridobiti soglasje koordinatorja v skladu z ZFK ali Direktivo 2002/87/ES; če tega ni, zadevo posreduje EBA ali EIOPA, pri čemer končna odločitev ne posega v druge obveznosti holdinga po relevantni zakonodaji.

V zvezi s četrtim odstavkom velja dodatno pojasniti, da se skupna odločitev sprejme glede vsebine (angl. joint decision on substance«), potem pa se prenese finančni holding oziroma mešani finančni holding nacionalnim pravom. Navedeno je mogoče razumeti tudi na način, da kadar nacionalno pravo ne dopušča, da se skupna odločitev neposredno uporabi v državi članici sedeža, mora pristojni organ sprejeti »implementacijsko odločitev«.

K 117. členu (veljavni 90. člen ZBan-3)

ZBan-3 (90. člen) določa, da Banka Slovenije v primeru zavrnitve odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge, odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve pa v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

S predlogom zakona se dodatno določa, da kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zavrne izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge. Gre za prenos 21a člena CRD (deseti odstavek).

K 118. členu (veljavni 91. člen ZBan-3)

V ZBan-3 (91. člen) člen je podana možnost, da Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila glede dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov ali zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

S predlogom zakona se dodatno določa, da lahko Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz njune izključitve iz obsega konsolidacije.

K 119. členu (veljavni 92. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (92. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe. Določeno je, da poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi (i) dodatnega ukrepa Banke Slovenije ali ukrepa zgodnjega posredovanja, ter na podlagi (ii) konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke. Imetnik lahko uveljavlja navedene izjeme, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke.

K 120. členu (veljavni 93. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (93. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke. Določeno je, da agencija, pristojna za finančne trge , v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z navedeno zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca. Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa. Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji, če še dosega prevzemni prag.

K 121. členu (veljavni 94. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (94. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe. Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke. O navedeni pridobitvi vrednostnih papirjev in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

K 122. členu (veljavni 95. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (95. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da lahko skupščina banke sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije. Dodatno se določa, da je sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s predhodno navedenim, ničen.

K 123. členu (veljavni 96. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-2 (96. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da je lahko za likvidacijskega upravitelja banke imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki. Likvidacijski upravitelji morajo tako smiselno izpolnjevati pogoje kot člani uprave banke.

K 124. členu (veljavni 97. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (97. člen) ni vsebinskih sprememb. Določa se, da mora uprava banke najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke,

obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov. Banka Slovenije na podlagi tega obvestila oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke in po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu, z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

K 125. členu (veljavni 98. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (98. člen) ni vsebinskih sprememb. Redna likvidacija banke, ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke, lahko pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije (i) omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev in (ii) določi, v kolikšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

K 126. členu (veljavni 99. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (99. člen) ni vsebinskih sprememb. Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni drugače določeno.

K 127. členu (veljavni 100. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (100. člen) ni vsebinskih sprememb. Redna likvidacija banke (ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke) lahko pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje bančnih in drugih storitev (ter s tem določi obseg opravljanja teh storitev v likvidaciji) in določi, v kolikšnem obsegu se za banko (še) uporabljajo pravila o upravljanju tveganj. Če skupščina banke odloči, da banka deluje dalje, mora banka ponovno zagotoviti izpolnjevanje vseh pogojev za upravljanje tveganj. Zato mora pridobiti novo dovoljenje za opravljanje bančnih in drugih storitev.

K 128. členu (veljavni 101. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (101. člen) ni vsebinskih sprememb. Enake učinke za poslovanje in upravljanje tveganj banke ima tudi odločitev skupščine, da banka preneha opravljati bančne storitve, zato se tudi za ta primer smiselno uporabljajo določbe o redni likvidaciji banke.

K 129. členu (veljavni 102. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (102. člen) ni vsebinskih sprememb. Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za njihovo revidiranje se uporabljajo splošna pravila iz ZGD-1 in zakona o revidiranju, razen če ZBan-3 določa posebna pravila. Banke morajo voditi knjige, vrednotiti postavke in sestavljati poročila v skladu s temi predpisi ter podzakonskimi akti, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 109. člena ZBan-3. Pri tem se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1, ki se nanaša na določene izjeme pri sestavi letnega poročila.

K 130. členu (veljavni 103. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (103. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da mora banka voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira. Prav tako določa, da mora banka sporočati Banki Slovenije finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

Pomemben je drugi odstavek, ki določa, da mora biti za sestavo računovodskih in konsolidiranih izkazov poslovno leto enako koledarskemu letu, in pomeni izjemo od splošnega pravila, določenega z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, po katerem je poslovno leto lahko različno od koledarskega.

K 131. členu (veljavni 104. člen ZBan-3)

Vsebino glede razkritij že ureja veljavni 104. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 106. člena CRD. V primerjavi z ZBan-3 je spremenjen prvi

odstavek. Banke morajo na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti razkritja, določena v 8. delu Uredbe 575/2013/EU. Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom zahteva pogostejša razkritja, določi roke za predložitev informacij EBA ter predpiše druge načine objave informacij. Poleg tega morajo banke javno pojasniti, kako izpolnjujejo zahteve glede notranjega upravljanja, politike izbora članov upravljalnega organa in politike prejemkov. Nadrejena banka mora letno objaviti opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine ter notranjega upravljanja ali pa se sklicevati na enakovredne objavljene informacije

K 132. členu (veljavni 105. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (105. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora Banki Slovenije predložiti letno poročilo, revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih in po potrebi tudi revizorjevo poročilo o trajnostnosti v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar najpozneje štiri mesece po koncu koledarskega leta. Če banka pripravlja konsolidirano letno poročilo, veljajo podobni roki in postopki za njegovo predložitev, revizijski pregled in objavo.

V zvezi z revizorjevim poročilom o dajanju zagotovil o trajnostnosti iz tretjega odstavka 57. člena ZGD-1 velja pojasniti, da gre za preteklo dopolnitev, ki je bila predvidena z ZGD-1M. Z »Direktivo (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti« spremenjena določba prvega odstavka 34. člena »Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS« določa, da mora revizor podati mnenje glede skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami direktive. Prvi odstavek 57. člena ZGD-1 se tako spreminja zaradi nove obveznosti revizorja v zvezi z dajanjem zagotovil glede poročila o trajnostnosti, kadar ga je družba dolžna pripraviti.

K 133. členu (veljavni 106. člen ZBan-3)

Revizijski pregled letnega poročila banke in pripadajočih revizorjevih poročil poteka v skladu z določbami 57. člena ZGD-1, pri čemer banka imenuje revizijsko družbo za obdobje najmanj treh let, z možnostjo neprekinjenega dela največ deset let, nato pa vsaj štiri leta premora; to pravilo ne velja za subjekte javnega interesa po uredbi EU 537/2014. Pogodbo o reviziji je mogoče odpovedati le iz utemeljenih razlogov s sodno odločitvijo, ob čemer razhajanja v strokovnih mnenjih niso razlog, uprava pa lahko odpoved izvede le ob soglasju nadzornega sveta in po posvetu z revizijsko komisijo. Banka mora predhodno pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali odstopu revizijske družbe in navesti razloge, Banka Slovenije pa lahko zahteva dodatna pojasnila ali dopolnitve, če revizijski pregled ni ustrezno opravljen.

K 134. členu (veljavni 107. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (107. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določajo obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije. Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskemu pregledu in ki lahko pomeni enega od predvidenih teh položajev. Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

K 135. členu (veljavni 108. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (108. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja objavo revidiranega letnega poročila banke.

Banka mora letno poročilo z revizorjevima poročiloma objaviti na svojih spletnih straneh v štirih mesecih po koncu leta; če pristojni organ poročila še ni sprejel, mora objaviti sestavljeno letno poročilo z opozorilom, ki ga nato v 15 dneh po sprejetju pravočasno posodobi ali potrdi. Letno poročilo in revizorjeva poročila morajo biti dostopni vsaj deset let, poleg tega jih je treba v šestih mesecih po letu predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

Podružnicam bank držav članic ali bank tretjih držav se nalaga obveza, da poleg računovodskih izkazov z mnenjem revizorja, kot velja po obstoječi ureditvi, na svoji spletni strani objavijo tudi povezavo do spletne strani, na kateri banka objavi revidirano letno poročilo in revidirano konsolidirano letno poročilo. Če letno poročilo oziroma konsolidirano letno poročilo tuje banke ni sestavljeno v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008 oziroma Direktivo 2013/34/EU (tj. v skladu z Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja – MSRP), pa bo morala podružnica te banke po novem v slovenskem jeziku razkriti tudi računovodsko poročilo (tj. računovodske izkaze s pojasnili) za dejavnosti podružnice. Podlaga za tako zahtevo izhaja iz Direktive 89/117/EGS. Podobno velja tudi za podružnice drugih tujih gospodarskih družb na podlagi 680. člena Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1), le da se za te zahteva razkritje celotnega letnega poročila za podružnico.

K 136. členu (veljavni 109. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (109. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije določa vsebino glavne knjige in vrste računovodskih ter konsolidiranih izkazov, podrobnosti glede vsebine, oblike in načina posredovanja letnih ter konsolidiranih poročil, pravila za vrednotenje knjigovodskih postavk ter podrobnosti o vsebini, oblikah, pogostosti in rokih za posredovanje finančnih informacij.

K 137. členu (veljavni 110. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (110. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen za namene tega zakona opredeli dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti. Za te namene je najprej opredeljen pojem depozita, nadalje pa je kot pravilo določeno, da sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti pomeni sprejemanje depozitov od nepoučenih oseb. Predlog za namene tega zakona kot depozit opredeljuje vse posle, ki vključujejo elemente depozitne pogodbe in pri katerem vplačnik pridobi pravico zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih. Za opredelitev depozita je ključno, da pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev (razen roka), ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila. Za namene opredelitve dejavnosti prejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se kot pojavna oblika storitve šteje tudi vplačilo drugih sredstev, (razen denarja), ki jih vplačnik vplača prejemniku, s pravico, zahtevati vračilo teh sredstev v določenih rokih.

Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti, je sprejemanje vplačil od nepoučenih oseb. Predlog člena za te namene definira pojem nepoučenih oseb, in sicer so to tiste osebe, ki niso profesionalne stranke ali osebe, ki se lahko štejejo za dobro poučenega vlagatelja v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. Omenjeni zakon opredeljuje dobro poučenega vlagatelja s sklicem na Uredbo 2017/1129/EU.

Iz opredelitve dejavnosti sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se izrecno izključuje sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija. Pri tem uveljavljanje izjeme ni mogoče, če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja tudi storitev kreditiranja. V tem primeru se sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja šteje kot sprejemanje depozitov od javnosti in je kot takšno za izvajalca predmet prepovedi.

Kot dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se nadalje tudi ne šteje sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Predlog zakona nadalje določa, da v primeru dvoma Banka Slovenije ugotovi relevantne okoliščine posameznega primera in odloči, ali se sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe ali na podlagi določenega posla šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

K 138. členu (veljavni 111. člen ZBan-3)

ZBan-3 (111. člen) določa, da lahko na območju Republike Slovenije bančne storitve opravljajo banke, ki imajo dovoljenje po slovenskem zakonu, banke iz držav članic EU, ki ustanovijo podružnico ali so po

zakonu upravičene neposredno opravljati storitve, ter banke tretjih držav, ki pridobijo dovoljenje za ustanovitev podružnice v Sloveniji.

S predlogom zakona se v primerjavi z ZBan-3 spreminja slednja opcija (torej opravljanje bančnih storitev bank tretjih držav). Po sedanji ureditvi lahko na območju Republike Slovenije opravljajo bančne storitve tudi banke tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji. S predlogom zakona se po novem določa, da lahko tovrstne bančne storitve upravljajo družbe tretje države, ki v matični državi lahko opravljajo bančne storitve, ter v skladu s tem zakonom ustanovijo podružnico iz tretje države in pridobijo dovoljenje za podružnico iz tretje države v Republiki Sloveniji. Gre za prenos 21c in 47. člena (tretji odstavek) CRD. Iz navedenih členov izhaja, da lahko bančne in finančne storitve opravljajo tudi družbe, ki v matični državi niso banke/kreditne institucije, pa so pridobile dovoljenje za podružnico v skladu s CRD.

K 139. členu (veljavni 112. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (112. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in v nacionalni pravni red prenaša določbo 9. člena Direktive CRD, ki od držav članic zahteva, da osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. Ta prepoved se v skladu z omenjenim členom direktive ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih sredstev, vračljivih s strani države članice, njenih regionalnih ali lokalnih organov, javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalno pravo ali pravo Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in kontrolami, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev.

K 140. členu (veljavni 113. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (113. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 8. člena Direktive CRD, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti. Za opravljanje bančnih storitev na območju Republike Slovenije mora družba s sedežem v Republiki Sloveniji z upoštevanjem Uredbe 1024/2013 pridobiti dovoljenje ECB. Banka pa lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije, z izjemo kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih in pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

S četrtim odstavkom se določa, da lahko začne družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU s sedežem v Republiki Sloveniji opravljati investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje ECB za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU. Gre za vsebino, ki se nanaša na jasno uporabo določb Uredbe 2019/2033/EU.

K 141. členu (veljavni 113.a člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (113.a člen) ni vsebinskih sprememb. Pred začetkom opravljanja določenih dodatnih finančnih in pomožnih storitev mora banka predhodno obvestiti Banko Slovenije in priložiti poslovni načrt za prva tri leta, ki vključuje podroben opis storitev in notranje upravljanje. Banka lahko začne s storitvami, ko prejme potrditev Banke Slovenije, da so zahteve izpolnjene, ali po enem mesecu od prejema obvestila, če ni prejela drugačnega odziva ali zahteve za dodatne informacije.

K 142. členu (veljavni 114. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (114. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja območje opravljanja bančnih in finančnih storitev, pri čemer sme banka te storitve opravljati ob izpolnjenih pogojih, ki jih določa ta predlog zakona, tudi na območju druge države članice in na območju tretje države prek podružnice. Dodatne finančne storitve sme banka na ozemlju drugih držav opravljati le ob izpolnjevanju pogojev, ki jih za to določa država gostiteljica

K 143. členu (veljavni 115. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (115. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register in še dodatno k predlogu zakona pomeni prenos določbe 8. člena Direktive CRD, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti, v nacionalni pravni red.

K 144. členu (veljavni 116. člen ZBan-3)

Predlog člena ureja začetek postopka za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Postopek se začne z zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, predlog člena pa opredeljuje obvezne sestavine te zahteve, s čimer se v nacionalni pravni red prenaša določba 10. člena Direktive CRD, v skladu s katero države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije. Smiselno se s predlogom člena deloma prenaša tudi 14. člen Direktive CRD, ki določa, kdaj pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, zato se razkritje določenih podatkov, ki vplivajo na tako odločitev, zahteva že ob sami vlogi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Banka Slovenije v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev preverja popolnost zahteve, ter ugotavlja okoliščine, ki so pomembne za odločanje o izdaji dovoljenja. Če banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso izpolnjeni, zavrne zahtevo, v nasprotnem primeru pa zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev po izvedenem ugotovitvenem postopku posreduje ECB. Slednja zahtevo obravnava in odloči po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014, pri tem pa upošteva pravila določena v predlogu zakona glede pogojev za izdajo in zavrnitev dovoljenja.

V primerjavi z ZBan-3 (116. člen) se dodaja tretja alineja 2. točke drugega odstavka, s katero se določa, da je potrebno zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev priložiti (v okviru poslovnega načrta banke) tudi finančni načrt, vključno s projekcijo izpolnjevanja kapitalskih zahtev. Gre za obstoječo prakso, ki je že določena v Sklepu o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja.

Dodatno se v drugem odstavku (glede na ZBan-3) dodaja 6. točka, za katero se določa, da je potrebno zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev priložiti zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave in funkcij članov nadzornega sveta. Pri slednjem gre sicer za vsebino iz sedanjega četrtega odstavka 116. člena ZBan-3 glede na to, da je vložnik po novem predlogu banka.

K 145. členu (veljavni 117. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (117. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja posvetovanje Banke Slovenije s pristojnimi organi držav članic pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji in v nacionalni pravni red prenaša določbo 16. člena Direktive CRD, ki določa primere, v katerih se pristojni organ pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge države članice, in vsebino tega predhodnega posvetovanja.

K 146132. členu

S predlogom člena se določa, da Banka Slovenije ob odločanju o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev hkrati odloča tudi o: (1) oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža, (2) dovoljenju za člane uprave, (3) dovoljenju za člane nadzornega sveta, ter (4) zahtevi za opravljanje finančnih storitev. S tem se omogoča celovita presoja vseh ključnih pogojev za začetek delovanja banke. Gre za dopolnitev ZBan-3, ki se že uporablja v praksi.

K 147. členu (veljavni 118. člen ZBan-3)

ZBan-3 (118. člen) določa, da Banka Slovenije zavrne zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, če banka ne izpolnjuje zahtev glede statusnega ustroja, notranjega upravljanja, pogojev za učinkovit nadzor ali če so ovire za nadzor zaradi predpisov v tretjih državah. Če teh razlogov ni, Banka Slovenije zahtevo posreduje ECB, ki nadaljuje postopek odločanja. Dovoljenje lahko vsebuje pogoje ali omejitve za preprečevanje kršitev zakonodaje, odločanje o dovoljenjih za finančne in dodatne finančne storitve pa sledi po odločitvi ECB o dovoljenju za bančne storitve. Gre za prenos 14. člena CRD in delni prenos 10. člena CRD.

S predlogom zakona se (v primerjavi z ZBan-3) v prvem odstavku prilagajajo dikcije glede na ostale spremembe v zakonu (»izdaja dovoljenja za pridobitev kvalificiranih deležev« se nadomešča z »nenasprotovanjem odobritvi kvalificiranih deležev«, »uprava banke« se nadomešča z »upravljanim organom«. Dodatno se določa, da Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede zagotavljanja ustreznega kapitala. De facto gre za to, da je kapital za zagotavljanje kapitalske ustreznosti zagotovljen že ob ustanovitvi.

V primerjavi z ZBan-3 je črtan peti odstavek, ki določa, da če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi ECB v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. V zvezi z umikom dikcije velja pojasniti, da o vseh storitvah odloča ECB. Navedena Določba je bila smiselno popravljena in prenesena v drug del zakona.

K 148. členu (veljavni 119. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (119. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev, določa pa tudi izjemo in sicer za opravljanje storitev kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih ter za opravljanje pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

K 149. členu (veljavni 120. člen ZBan-3)

ZBan-3 (120. člen) ureja zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev. Slednja se vloži pri Banki Slovenije, ki ji mora banka priložiti poslovni načrt za prve tri leta, opis notranjega upravljanja, dokazila o varnem upravljanju ter izpolnjevanju pogojev iz drugih predpisov. Banka Slovenije lahko zahtevo zavrne, če notranje upravljanje ni ustrezno ali če banka ne izpolnjuje predpisanih pogojev. V primerih, ko nadzor opravlja ECB, se Banka Slovenije glede notranjega upravljanja z njo posvetuje. Dovoljenje se izda, če ni razlogov za zavrnitev, pri čemer lahko Banka Slovenije določi pogoje ali omejitve za izvajanje storitev, ter o izdaji ali odvzemu dovoljenja obvesti agencijo za finančne trge.

S predlogom zakona se določa, da je potrebno zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev priložiti tudi finančni načrt, vključno s projekcijo Izpolnjevanja kapitalskih zahtev. Gre za obstoječo prakso, ki je že določena v Sklepu o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja.

Dodatno se s predlogom določa, da Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če slednja ne zagotavlja ustreznega kapitala, kot je opredeljen v poslovnem načrtu. De facto gre za to, da je kapital za zagotavljanje kapitalske ustreznosti zagotovljen še pred začetkom opravljanja novih storitev.

K 150. členu (veljavni 122. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (122. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 18. člena direktive CRD, ki določa primere, v katerih pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji.

K 151. členu (veljavni 123. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (123. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena daje Banki Slovenije pravno podlago za izdajo podzakonskega predpisa v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev in smiselno pomeni tudi prenos določbe 8. člena Direktive CRD, ki glede vsebine in informacij, ki naj bi se predložili pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, predvideva še posebne regulativne tehnične standarde.

K 152. členu (veljavni 123.a člen ZBan-3)

Kreditna družba, ki želi opravljati investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke 11. člena ZTFI-1, mora za vsako od teh storitev predhodno pridobiti dovoljenje ECB. Dovoljenje mora pridobiti pred začetkom izvajanja teh storitev.

K 153. členu (veljavni 123.b člen)

ZBan-3 (123.b člen) določa, da mora družba, ki je že pridobila dovoljenje za določene dejavnosti, vložiti vlogo za izdajo dovoljenja po 113. členu ZBan-3 najkasneje, ko povprečna mesečna bilančna vsota v 12 mesecih doseže ali preseže 30 milijard evrov, ali če je del skupine, katere skupna konsolidirana bilančna vsota presega 30 milijard evrov. Do pridobitve novega dovoljenja lahko družba še naprej opravlja dejavnosti iz omenjenih točk. Banka Slovenije pri ponovni izdaji dovoljenja zagotovi racionalen postopek, upoštevajoč obstoječe informacije. Ob izdaji dovoljenja kot kreditna družba prej pridobljena dovoljenja za investicijske storitve preidejo v status mirovanja do izdaje odločbe o prenehanju ali odvzemu teh dovoljenj.

S predlogom zakona se v (b) točki prvega odstavka (ZBan-3) v zvezi z družbami v skupini dodatno določa, da imajo s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njihovimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v tretjih državah. Gre za prenos 8a člena CRD (prvi odstavek, točka b).

K 154. členu

Družba, ki že ima dovoljenje za izvajanje določenih investicijskih storitev po ZTFI-1, lahko ob vložitvi vloge za dovoljenje zaprosi za opustitev pridobitve tega dovoljenja. Banka Slovenije o zahtevi obvesti EBA, ki v enem mesecu poda mnenje. Pri odločanju o opustitvi Banka Slovenije upošteva mnenje EBA, organizacijsko strukturo skupine, naravo in pomen dejavnosti ter morebitna sistemska tveganja. Zahtevo zavrne, če ugotovi, da bi opustitev škodovala nadzoru ali stabilnosti družbe oziroma finančnega sistema. Če se odloči drugače kot EBA, mora svojo odločitev utemeljiti. O končni odločitvi obvesti tako družbo kot EBA, pozitivno odločitev pa nato vsaka tri leta ponovno pregleda. Gre za prenos 8a člena CRD (3a odstavek).

K 155. členu (veljavni 123.c člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (123.c člen) ni vsebinskih sprememb. Kreditna družba, ki opravlja investicijske storitve kot kreditna družba, mora Banko Slovenije obvestiti, če pet let zapored ne izpolnjuje pogojev glede povprečne bilančne vsote iz Uredbe 575/2013/EU. V takem primeru lahko Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja in o tem obvesti pristojno agencijo za finančne trge. Če je kreditna družba pridobila dovoljenje za te storitve le po tem zakonu, mora za nadaljnje opravljanje vložiti vlogo v skladu z zakonom o trgu finančnih instrumentov in lahko do odločitve agencije nemoteno nadaljuje z opravljanjem dejavnosti. Agencija mora postopek ponovne izdaje dovoljenja voditi racionalno in upoštevati obstoječe informacije. Po odvzemu dovoljenja za investicijske storitve nadzor nad temi dejavnostmi preide z Banke Slovenije na pristojno agencijo, o čemer se pripravi zapisnik.

K 156. členu (veljavni 124. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (124. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje neposredno opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 46. člena Direktive CRD, ki se nanaša na oglaševanje, in kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah omogoča oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimikoli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu splošnih koristi.

K 157. do 161. členu (veljavni 125. do 129. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (125. do 129. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek v zvezi z ustanovitvijo podružnice banke v državi članici je urejen v skladu s 35. in 36. členom Direktive CRD, ki urejata zahtevo glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov ter začetek delovanja podružnice. V skladu z ureditvijo iz omenjene direktive mora kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvestiti pristojne organe matične države članice, pri čemer je določena tudi vsebina informacij, ki jih je treba ob tem posredovati.

Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti notranje organizacijske strukture ali finančnega položaja kreditne institucije, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti v treh mesecih od prejema informacij te sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo kreditno institucijo. Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo kapitala ter vsoto kapitalskih zahtev kreditne institucije.

Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu predpisanih informacij pripravijo na nadzor kreditne institucije in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu splošnih koristi opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku dvomesečnega obdobja, če v tem času ne prejme nobenega obvestila države članice gostiteljice.

Smiselno enaka pravila po predlogu zakona veljajo za morebitne spremembe poslov ali vodij podružnice.

K 162. členu (veljavni 130. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (130. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja neposredno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici.

K 163. členu (veljavni 131. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (131. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi in v nacionalni pravni red prenaša določbo 47. člena Direktive CRD, ki v okviru odnosov s tretjimi državami ureja uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoje dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice.

K 164. členu (veljavni 132. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (132. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje posebno finančno institucijo v skladu s 34. členom Direktive CRD.

K 165. členu (veljavni 133. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (133. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic.

K 166. členu (veljavni 134. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (134. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena za banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije, določa uporaba predpisov Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

K 167. členu (veljavni 135. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (135. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena v skladu s 34. členom CRD določa posebna pravila za posebno finančno institucijo države članice. Posebne finančne institucije iz drugih držav članic EU lahko opravljajo finančne storitve v Sloveniji, če v matični državi izpolnjujejo pogoje iz zakona in imajo ustrezno potrdilo pristojnega organa. Zanje veljajo enaka pravila kot za banke iz držav članic. Obvestilo matičnega organa mora vključevati potrdilo o izpolnjevanju pogojev ter podatke o kapitalu in tveganjih. Če institucija pogojev ne izpolnjuje več, izgubi pravico do opravljanja storitev v Sloveniji. Enaka pravila veljajo tudi za njihove podrejene družbe.

K 168. členu (veljavni 136. člen ZBan-3)

ZBan-3 ureja samo podružnice bank tretje države, ki so v 4. členu ZBan-3 definirane, kot:

»5) Izraz »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.«

CRD zahteva podružnico samo za bančne storitve in storitve iz 2. in 6. točke Priloge 1 (kreditiranje in izdajanje garancij). Določba tako ločuje med družbami, ki morajo ustanoviti podružnico in naborom storitev, ki ga takšna družba pridobi v okviru dovoljenja

S členom se tako določa, da lahko družbe iz tretjih držav opravljajo bančne ali finančne storitve v Sloveniji le prek podružnice, ki ima dovoljenje Banke Slovenije, razen v določenih primerih, ko storitev opravljajo izključno na pobudo stranke (npr. profesionalne stranke, kreditne institucije ali povezane družbe). Če družba iz tretje države aktivno išče stranke v EU, se to ne šteje za storitev na pobudo. Banka Slovenije lahko zahteva informacije o takih storitvah. Tudi kadar gre za pobudo stranke, družba ne sme tržiti drugih produktov brez podružnice, razen če so ti tesno povezani s prvotno storitvijo. Izjema velja tudi za storitve v zvezi s finančnimi instrumenti, ki jih ureja ZTFI-1. S členom se med drugim prenaša tretji pododstavek drugega odstavka 21c člena CRD.

K 169. do 170. členu (veljavna 140. in 141. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (140. do 141. člen) ni vsebinskih sprememb. Predloga členov urejata predstavništvo banke tretje države. Glede na to, da predstavništvo ne more opravljati nobenih poslov razen predstavljanja in posredovanja informacij o svojih storitvah, se za ustanovitev določijo manj strogi pogoji v primerjavi s podružnico.

K 171. členu (veljavni 142. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (142. člen) ni vsebinskih sprememb. Če dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine s končno nadrejeno osebo iz tretje države, vključujejo vsaj eno banko in skupna vrednost sredstev te skupine v EU presega 40 milijard evrov, morajo imeti skupno vmesno nadrejeno osebo s sedežem v EU. Izjemoma lahko Banka Slovenije skupaj z drugimi pristojnimi organi dovoli vzpostavitev dveh vmesnih nadrejenih oseb, če bi bila ustanovitev ene nadrejene osebe v nasprotju z zahtevami regulatorjev tretje države ali bi bilo reševanje v takšni obliki manj učinkovito. Vloga za tako izjemo se vloži pri Banki Slovenije in mora vsebovati ustrezna dokazila. Vmesna EU nadrejena oseba je lahko banka, finančni holding ali mešani finančni holding z ustreznim dovoljenjem. Vsaka banka, ki je del take skupine, mora imeti vmesno EU nadrejeno osebo, biti sama taka oseba, biti edina institucija iz skupine v EU ali pa mora skupina imeti manj kot 40 milijard evrov sredstev. Kadar skupina ne vključuje bank ali pa je zaradi investicijskih dejavnosti treba vzpostaviti dodatno vmesno nadrejeno osebo, jo lahko opravlja tudi investicijsko podjetje z dovoljenjem pristojne agencije za finančne trge, pri kateri se v tem primeru tudi vloži vloga za dovoljenje. Gre za prenos 21.b člena CRD.

K 172. členu (veljavni 143. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (143. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa način izračuna skupne vrednosti sredstev skupine iz tretje države, ki deluje v Evropski uniji. Skupna vrednost sredstev se izračuna kot vsota sredstev, ki jih imajo posamezne institucije znotraj Evropske unije, in sredstev podružnic skupine iz tretje države, ki imajo dovoljenje pristojnega organa v Evropski uniji. Izraz "institucija" v tem členu vključuje tudi investicijska podjetja.

K 173. členu (veljavni 144. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (144. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznost Banke Slovenije, da v zvezi s skupinami iz tretjih držav, ki poslujejo v Sloveniji, obvešča Evropski bančni organ. Obveščanje mora vsebovati podatke o imenu in skupni vrednosti sredstev institucij, ki spadajo v skupino, ter sredstvih in vrstah dejavnosti podružnic bank tretje države v skupini, za katere so pridobljena dovoljenja. Prav tako mora banka sporočiti ime in tip vmesne EU nadrejene osebe, ki je v Sloveniji, ter ime skupine iz tretje države, v katero ta oseba spada.

K 174. členu (veljavni 145. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (145. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa splošno opredelitev zaupnih podatkov (bančne tajnosti), in sicer so to vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila. Člen ohranja sicer že uveljavljen koncept bančne tajnosti, ki je po svoji naravi poslovna tajnost in je kot taka temeljna predpostavka zaupanja v bančni sistem. Bančna tajnost pomeni pravno dolžnost bank, da varujejo podatke o strankah in da zavrnejo vsakršne zahteve tretjih oseb po posredovanju teh informacij, razen v zakonsko opredeljenih izjemah. Te izjeme je v vsakem primeru treba razlagati ozko, ter v primeru dvoma, v korist varovanja zaupnosti. Bančna tajnost je namreč temeljni element zaupanja med stranko in banko, ki je na področju bančnega poslovanja bistvena karakteristika vsakega odnosa med banko in stranko. Z izrecnim urejanjem zahteve glede varovanja zaupnih podatkov (bančne tajnosti) se z upoštevanjem značilnosti bančnega poslovanja, tudi primerjalno, vzpostavlja splošni pravni okvir, ki varuje zaupanje (pričakovanje) strank v bančni sistem kot celoto. S tem je bančna tajnost in njena ustrezna pravna zaščita tudi pomemben dejavnik za stabilnost finančnega sistema kot celote.

K 175. členu (veljavni 146. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (146. člen) ni vsebinskih sprememb.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tako za banko kot tudi za vse fizične osebe, ki so povezane z banko in so jim ti podatki na kakršenkoli način dostopni. Poleg članov organov banke, delničarjev banke, delavcev banke so to tudi druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki.

V tretjem odstavku člena predloga zakona so določene izjeme od obveznosti varovanja zaupnih podatkov, in sicer so v 1., 2., 4. in 5. točki določene izjeme, ki so povezane z izvajanjem drugih določb predloga zakona, medtem ko so v 3. in 6. točki izjeme določene s sklicevanjem na druge zakone, kjer je to izrecno določeno. Banka mora tudi zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov.

Predlog zakona jasneje določa primere, ko banka ali druga oseba iz drugega odstavka lahko razkrije tudi podatke, kadar vloži ovadbo ali naznani sum kaznivega dejanja pristojnim organom pregona. V primerih, kadar banka ne poda kazenske ovadbe, ampak ovadbo poda nekdo tretji, lahko banka zahtevane podatke posreduje policiji ali tožilstvu zgolj v skladu s predpisi, ki urejajo njihovo delovanje.

Člen nadalje določa tudi, da mora banka za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov. Za vse zaupne podatke pri banki (za pravne in fizične osebe ter druge subjekte) določba vzpostavlja zahtevo glede tako imenovane »hrambe zunanje sledi« v zvezi s posredovanjem zaupnih podatkov, kot je v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (22. člen) določena obveznost upravljavca osebnih podatkov hrambe zunanje sledi v zvezi s posredovanjem osebnih podatkov. Banka mora zagotavljati hrambo zunanje sledi 10 let po posredovanju podatkov. Tak rok je določen glede na določbe Kazenskega zakona, ki določajo čas za zastaranje pregona zaradi kaznivih dejanj in sicer v povezavi s kaznivimi dejanji zlorabe osebnih podatkov ter izdaje poslovne skrivnosti. Kljub dejstvu, da lahko nedopustno razkritje zaupnih podatkov izpolnjuje tudi znake kaznivega dejanja zlorabe zaupanja pri opravljanju gospodarske dejavnosti, za katero kazenski pregon zastara po 20 letih od storitve kaznivega dejanja, pa bi bilo takšno obdobje hrambe zunanje sledi nesorazmerno.

K 176. členu (veljavni 147. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (147. člen) ni vsebinskih sprememb. Uporaba zaupnih podatkov, ki se smejo posredovati drugim osebam po drugem do četrtem odstavku, je omejena izključno za namen, zaradi katerega so bili ti podatki tem osebam posredovani.

K 177. členu (veljavni 148. člen ZBan-3)

ZBan-3 (148. člen) določa, da mora imeti banka stabilno notranjo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z opredeljenimi odgovornostmi, učinkovite procese upravljanja tveganj (vključno z načrti sanacije in poročanjem), zanesljive mehanizme notranjih kontrol ter ustrezne omrežne

in informacijske sisteme skladne z najnovejšimi EU uredbami o digitalni operativni odpornosti. Poleg tega mora imeti banka politike prejemkov, ki spodbujajo učinkovito upravljanje tveganj in so spolno nevtralne. Ta ureditev mora biti celovita in sorazmerna s kompleksnostjo ter tveganji poslovanja banke.

Gre za prenos 74. člen CRD, ki določa, da mora banka imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega: (i) jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti; (ii) učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila; (iii) primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke; (iv) ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo ter so nevtralne glede na spol.

S predlogom zakona se dopolnjuje 2. točka prvega odstavka na način, da mora imeti banka stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega tudi ugotavljanje, upravljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, in spremljanje tveganj, vključno z ESG tveganji v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju in tveganjem koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank. Gre za prenos 2. člena Direktive 2024/2994/EU (sprememba 74. člena CRD, prvi odstavek, točka b).

K 178. členu (veljavni 149. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (149. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da mora banka zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala. Člen ureja tudi zahtevo glede izpolnjevanja dodatnih kapitalskih zahtev v skladu s 104.a členom CRD.

K 179. členu (veljavni 150. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (150. člen) ni vsebinskih sprememb. Likvidnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati banke, so predpisane v 6. delu Uredbe 575/2013. Osnovna zahteva je, da banke razpolagajo z likvidnimi sredstvi, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje 30 dni.

V skladu s členom tega zakona, ki prenaša 105. člen CRD, lahko Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke, pri čemer upošteva poslovni model banke, ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja, ugotovitve pregledovanj in sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

K 180. členu (veljavni 151. člen ZBan-3)

ZBan-3 (151. člen) določa, da mora imeti banka vzpostavljene ustrezne, učinkovite in celovite strategije ter procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega zneska, vrste in razporeditve notranjega kapitala, ki ga potrebuje glede na tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju. Poleg tega mora banka zagotoviti, da ta kapital zadošča tudi za pokritje izgub v primeru stresnih scenarijev, vključno z rezultati nadzorniških stresnih testov. Redno mora preverjati, ali so ti postopki sorazmerni z naravo, obsegom in kompleksnostjo njenih dejavnosti ter ali zagotavljajo zadosten notranji kapital za kritje tveganj. Banka Slovenije lahko za banke, povezane s centralnim organom, določi, da se te zahteve v celoti ali deloma ne uporabljajo. Gre za prenos prvega odstavka 104. člena CRD.

S predlogom zakona se dodaja nov drugi odstavek (glede na 151. člen ZBan-3), s katerim se določa, da banke pri strategijah in procesih za kritje ESG tveganj izrecno upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje. Gre za prenos 73. člena CRD.

K 181. členu (veljavni 152. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (152. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 83. člen CRD. Banka mora pri vzpostavljanju in zagotavljanju notranjega kapitala upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v skladu z Uredbo 575/2013.

Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani. Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

K 182. členu (veljavni 153. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (153. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka, ki v Sloveniji ni vključena v skupino kot podrejena ali nadrejena banka in ni del bonitetne konsolidacije po 19. členu Uredbe 575/2013/EU, mora obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala izpolnjevati na posamični podlagi. Nadrejena banka v EU ali v Sloveniji pa mora te obveznosti izpolnjevati na konsolidirani ravni, skladno z določili Uredbe 575/2013/EU. Če pa je podrejena banka vključena v skupino s sedežem v tretji državi, mora obveznosti glede notranjega kapitala izpolnjevati na subkonsolidirani ravni.

K 183. členu (veljavni 154. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (154. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja in je predmet implementacije 109. člena CRD. Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na posamični podlagi razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah.

K 184. členu (veljavni 155. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (155. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu se pooblasti Banko Slovenije, da podrobneje predpiše pravila glede ureditve notranjega upravljanja, ocenjevanja notranjega kapitala in poročanja na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013.

K 185. členu (veljavni 156. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (156. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD. Uprava banke je tako v celoti odgovorna za poslovanje banke in upravljanje tveganj. V sklop odgovornosti uprave sodi odobritev strateških ciljev banke, strategije prevzemanja in upravljanja tveganj, ureditve notranjega upravljanja banke; zagotavljanje celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja; nadzor postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani in zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

V četrtem odstavku je določeno, da mora uprava pisno obvestiti nadzorni svet, če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev, oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka; če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti; o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko in o drugih zadevah, kadar je to potrebno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta.

K 186. členu (veljavni 157. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (157. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD v delu, ki določa delovanje nadzornega sveta banke, deveti odstavek 91. člena CRD v delu, ki določa ustrezne

vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta ter tretji in četrti odstavek 75. člena v delu zagotavljanja znanja članov komisije za tveganja ter dostopa te komisije do zunanjih strokovnjakov. Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke. Nadzorni svet mora zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, strategij upravljanja tveganj in prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

V skladu z devetim odstavkom 91. člena CRD je določeno, da mora uprava banke zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

K 187. členu (veljavni 158. člen ZBan-3)

S predlogom člena se nadgrajuje ureditev notranjih tveganj banke (158. člen ZBan-3). Gre za prenos 76. člena CRD (peti odstavek). V skladu z novimi definicijami so funkcije notranje kontrole: funkcija upravljanja tveganj, funkcija zagotavljanja skladnosti in funkcija notranje revizije.

Uprava banke mora organizirati notranje kontrole, ki so funkcionalno in organizacijsko neodvisne od operativnih enot ter neposredno podrejene upravi, z ustreznimi pooblastili, ugledom in viri za učinkovito delo. Te funkcije skrbijo za celovito ugotavljanje, ocenjevanje in poročanje o tveganjih ter imajo neposreden, neodvisen dostop do nadzornega sveta, kateremu lahko poročajo in izražajo pomisleke. Vodje notranjih kontrol so neodvisni višji vodstveni delavci z jasno odgovornostjo, pri manjših bankah pa lahko eno oseba zadostuje za več funkcij, če ni konflikta interesov. Razrešitev teh vodij mora odobriti nadzorni svet. Dodatno velja pojasniti, da določba ne prepričuje, da je vodja funkcije notranje kontrole član uprave.

K 188. členu

Funkcija upravljanja tveganj aktivno sodeluje pri oblikovanju in izvajanju strategije upravljanja tveganj banke ter nadzira njeno učinkovito izvajanje. Vodja te funkcije mora redno poročati upravi o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki lahko vplivajo na tveganja banke, ter jih nemudoma obvestiti o ključnih spremembah tveganj. Če uprava ne ukrepa ustrezno, mora vodja obvestiti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja. Gre za prenos 76. člena CRD (peti odstavek, točka c).

K 189. členu (veljavni 159. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (159. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša četrti odstavek 76. člena CRD. Za oblikovanje in izvajanje strategij in politik glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke sta v celoti odgovorna uprava banke in nadzorni svet. S tem namenom lahko nadzorni svet in komisija za tveganja zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za identifikacijo profila tveganosti banke ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke. Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje službe upravljanja tveganj.

K 190. členu

Funkcija notranje revizije v banki opravlja neodvisen nadzor nad učinkovitim izvajanjem strategije tveganja in mora biti organizacijsko ločena od drugih poslovnih ali kontrolnih funkcij. Njeno vlogo, pomen in naloge določa interni akt, ki ga sprejme uprava banke ob soglasju nadzornega sveta. Gre za prenos 76. člena CRD (peti odstavek – točka d).

K 191. členu (veljavni 162. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (162. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja naloge notranje revizije. Naloge notranje revizije so določene v skladu z ustreznimi standardi in pravili stroke notranjega revidiranja.

K 192. členu (veljavni 163. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (163. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja zahteve glede delavcev službe notranje revizije. Zaradi pomena in standardov ter pravil stroke notranje revizije mora biti v banki za opravljanje nalog notranjega revidiranja zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali revizorka oziroma preizkušeni notranji revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog. Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

K 193. členu (veljavni 164. člen ZBan-3)

ZBan-3 (164. člen) določa, da mora letni načrt dela službe notranje revizije temeljiti na letni oceni tveganj in ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom. Načrt mora vsebovati pregled poslovnih področij, ki jih bo revizija obravnavala, ter opis vsebine teh pregledov. Revizijska služba mora najmanj dvakrat letno pripraviti poročilo, ki vključuje pregled opravljenega dela, oceno upravljanja tveganj, učinkovitosti notranjih kontrol, zaznane nepravilnosti ter ukrepe za njihovo odpravo. Poleg tega mora pripraviti letno poročilo o izvajanju načrta, skladnosti prejemkov s politiko in ključnih ugotovitvah. Polletna in letna poročila se predložijo upravi, nadzornemu svetu in revizijski komisiji, letno poročilo pa tudi skupščini banke skupaj z mnenjem nadzornega sveta.

S spremembo člena se besedna zveza »služba« nadomesti s »funkcija«. CRD namreč določa funkcijo notranje revizije.

K 194. členu (veljavni 165. člen ZBan-3)

ZBan-3 (165. člen) ureja obveščanje uprave banke in nadzornega sveta s strani službe notranje revizije. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo glede ugotovitve kršitev pravil o upravljanju tveganj, če je zaradi kršitev ogrožena likvidnost, kapitalska ustreznost ali varnost poslovanja banke in lahko nastopi aktiviranje jamstva za zajamčene vloge. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet o ugotovitvah, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj.

S spremembo člena se besedna zveza »služba« nadomesti s »funkcija«. CRD namreč določa funkcijo notranje revizije.

K 195. členu (veljavni 166. člen ZBan-3)

ZBan-3 (166. člen) opredeljuje službo za skladnost poslovanja, ki jo mora organizirati pomembna banka, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo skladnosti poslovanja. Funkcija skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju. O svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

S predlogom zakona se vsebinsko spreminja prvi odstavek na način, da funkcija zagotavljanja skladnosti ocenjuje in zmanjšuje tveganje neskladnosti ter zagotavlja, da strategija tveganja banke upošteva tveganje neskladnosti in da se tveganje neskladnosti ustrezno upošteva pri vseh bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj. Gre za prenos 76. člena CRD (peti odstavek, točka e).

K 196. členu (veljavni 160. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (160. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora vzpostaviti sistem za interno obveščanje o kršitvah, ki zaposlenim omogoča, da prek neodvisnih in samostojnih kanalov poročajo o kršitvah predpisov in internih pravil. Sistem mora biti enostaven za uporabo, omogočati jasne postopke za sprejem, obravnavo prijav ter poročanje o ukrepih. Pri obdelavi prijav mora banka spoštovati varstvo osebnih podatkov, zagotoviti zaupnost prijaviteljev in razkritje njihove identitete le, če je to nujno za pravne postopke. Prav tako mora banka zaščititi prijavitelje pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo ali drugo neprimerno obravnavo ter odpraviti morebitne posledice takšne obravnave.

K 197. členu (veljavni 167. člen ZBan-3)

Vsebino strategije in politike upravljanja banke že ureja veljavni 167. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila na način prenosa 76. člena CRD (prvi in drugi odstavek).

Uprava in nadzorni svet banke sta odgovorna za oblikovanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategij ter politik upravljanja tveganj, vključno z ESG tveganji in tveganji, ki izhajajo iz makroekonomskega okolja. Zagotoviti morata ustrezne vire, učinkovit sistem poročanja ter se aktivno vključevati v ključne odločitve glede pomembnih tveganj. Posebno pozornost morata nameniti tudi pripravi načrtov z merljivimi cilji za obravnavo finančnih tveganj, povezanih z ESG dejavniki, usklajenih z nacionalnimi in evropskimi cilji, kot je podnebna nevtralnost. Banke, ki poročajo o trajnostnosti, morajo te načrte uskladiti z načrti v poročilu. Banka Slovenije lahko za majhne in nekompleksne banke določi poenostavitve. Prav tako morata uprava in nadzorni svet pripraviti konkretne načrte za upravljanje tveganj koncentracije do pomembnih centralnih nasprotnih strank.

V zvezi s petim odstavkom velja dodatno pojasniti, da je zahteva po načrtih iz 19a in 29a Direktive 2013/34/EU je prenesena v 70.c in 70.č ZGD-1 in gre za sestavni del (konsolidiranega) poročila o trajnostnosti.

V zvezi s petim odstavkom velja dodatno pojasniti, da navedeni odstavek določa diskrecijo države članice glede poenostavitev za majhne in nekompleksne institucije. V ta namen so predvidene tudi Smernice EBA.

K 198. členu (veljavni 168. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (168. člen) ni vsebinskih sprememb. Uprava banke mora s soglasjem nadzornega sveta sprejeti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj, ki je skladen s strategijami in politiko upravljanja tveganj. V načrtu aktivnosti za upravljanje tveganj se določi postopke in aktivnosti za upravljanje vseh vrst tveganj za vse dejavnosti banke.

K 199. členu (veljavni 169. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (169. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora imeti politiko in postopke za prepoznavanje, določanje pogojev, omejitev, spremljanje in upravljanje poslov z osebami v posebnem razmerju z banko. Osebe v posebnem razmerju vključujejo člane uprave, nadzornega sveta, prokuriste, višje vodstvo banke, njihove ožje družinske člane, pravne osebe, kjer imajo ti osebi kvalificirane deleže, imetnike kvalificiranih deležev v banki ter druge osebe, pri katerih obstaja tveganje nasprotja interesov. Člani uprave, nadzornega sveta in prokuristi morajo ob nastopu funkcije sporočiti banki imena takšnih oseb in jo obvestiti o spremembah. Banka mora voditi seznam teh oseb, dokumentirati izpostavljenosti in podatke na zahtevo posredovati nadzornim organom. Gre za prenos prvega odstavka 88. člena CRD.

K 200. členu (veljavni 170. člen ZBan-3)

ZBan-3 (170. člen) določa, da lahko banka sklepa pravne posle z osebami v posebnem razmerju le pod enakimi pogoji kot z drugimi osebami, razen če obstajajo objektivno utemeljeni razlogi za ugodnejše pogoje (npr. v primeru prestrukturiranja dolžnika). Za posle, pri katerih skupna izpostavljenost do takšne osebe doseže ali preseže 100.000 evrov (ali se poveča za vsakih dodatnih 100.000 evrov), je potrebno predhodno soglasje nadzornega sveta. Pri tem se upošteva celotna izpostavljenost brez zmanjšanja za oslabitve in rezervacije. O ugodnejših poslih mora banka obvestiti Banko Slovenije ali ECB, če ta izvaja nadzor.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dodaja nov četrti odstavek, ki določa, da če je oseba v posebnem razmerju z banko pravna oseba, lahko predhodno soglasje nadzornega sveta banke nadzorni svet poda tudi kot soglasje za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti.

Dodatno se dopolnjuje veljavni četrti odstavek (170. člena ZBan-3) na način, da banka pri določanju izpostavljenosti upošteva bruto vrednost, torej vrednost, ki ni zmanjšana za popravke in rezervacije za kreditne izgube ali prilagoditve zaradi kasnejšega vrednotenja finančnih instrumentov. Posredna kreditna izpostavljenost vključuje tudi izpostavljenost, ki nastane zaradi kreditnih zavarovanj, kjer je

osnovni dolžnik druga stranka, a bi banka lahko postala neposredno izpostavljena tej stranki ob neplačilu osnovnega dolžnika. Dopolnitev je predlagana zaradi nejasnosti, ki je bila zaznana pri uporabi določbe v praksi in prinaša večjo pravno gotovost za banke.

K 201. členu (veljavni 171. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (171. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora imeti vzpostavljeno politiko in postopke za učinkovito upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke. Poleg tega mora uporabljati jasne procese za odobritev, spremembo, obnovo in ponovno financiranje kreditov ter imeti določena merila za prepoznavanje in upravljanje problematičnih kreditov ter politiko za oblikovanje oslabitev in rezervacij. Gre za prenos 79. člena CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj.

K 202. členu (veljavni 172. člen ZBan-3)

ZBan-3 (172. člen) določa, da mora imeti banka jasno opredeljena merila za odobritev kredita. Pri odobritvi mora oceniti sposobnost dolžnika za izpolnjevanje obveznosti ter kakovost in obseg zavarovanja terjatev. Pri tem mora pridobiti tudi bonitetne podatke dolžnika iz ustreznega sistema izmenjave bonitetnih informacij. Gre za prenos 79. člena CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj.

S predlogom zakona se dodatno (glede na ZBan-3) določa, da banka pri upravljanju kreditnega tveganja pridobi izpis o okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) tveganjih dolžnika, če je ta poslovni subjekt, iz sistema izmenjave bonitetnih podatkov. Te podatke lahko banka uporablja tudi za upravljanje drugih tveganj, poročanje ter razkritja ESG tveganj. Dopolnitev je skladna s predvidenimi spremembami zakona, ki ureja centralni kreditni register, na podlagi katerih bo Banka Slovenije nadgradila in upravljala centralni kreditni register tudi s podatki o tveganjih ESG.

K 203. členu (veljavni 173. člen ZBan-3)

ZBan-3 (173. člen) določa, da mora banka uporabljati primerne postopke in metode za ocenjevanje kreditnega tveganja tako na ravni posameznih dolžnikov in njihovih instrumentov kot tudi na ravni celotnega portfelja. Kreditni portfelji morajo biti ustrezno razpršeni glede na ciljne trge in strategijo banke. Poleg tega mora banka ves čas trajanja poslovnega razmerja spremljati poslovanje dolžnika in kakovost zavarovanja svojih terjatev. Gre za prenos 79. člena CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj.

S predlogom zakona se dodatno (glede na ZBan-3) določa, da banka izvede predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tveganja nasprotne stranke ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije. Gre za prenos 79. člena CRD (točka e).

K 204. členu (veljavni 174. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (174. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka pri ocenjevanju kreditnega tveganja ne sme izključno ali avtomatsko uporabljati zunanjih bonitetnih ocen, ampak mora upoštevati tudi druge ustrezne informacije, še posebej če je kapitalska zahteva vezana na te ocene ali če izpostavljenost ni ocenjena. Poleg tega mora imeti banka sistem za stalno spremljanje in poročanje o učinkovitosti uporabljenih metod ocenjevanja kreditnega tveganja. Gre za prenos 79. člena CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj.

K 205. členu (veljavni 175. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (175. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora imeti pisno politiko in postopke, ki zagotavljajo ustrezno obravnavo in nadzor tveganj, če uporabljene tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja niso tako učinkovite, kot je bilo pričakovano. Gre za prenos 79. člena CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj.

K 206. členu (veljavni 176. člen ZBan-3)

ZBan-3 (176. člen) ureja politiko in postopke upravljanja tržnih tveganj. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj. Gre za prenos 83. člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa, da izvede banka predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tržnega tveganja ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije. Gre za prenos 83. člena CRD (četrti odstavek).

K 207. členu (veljavni 177. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (168. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da mora banka vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke. Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo, majhne in nekompleksne banke pa lahko uporabljajo poenostavljeno standardizirano metodologijo. Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige. Gre za prenos 84. člena CRD.

K 208. do 210. členu (veljavni 178. do 180. člen ZBan-3)

Členi, ki prenašajo 86. člen CRD, obravnavajo upravljanje likvidnostnega tveganja. Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja. Strategije, politika in postopki za upravljanje likvidnostnega tveganja morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov in osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti. Strategije, politika in postopki morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov banke.

Upravljanje likvidnostnega tveganja vključuje načrtovanje likvidnostnih odlivov ter likvidnostnih prilivov; redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne; razlikovanje med zastavljenimi in bremen prostimi oziroma razpoložljivimi sredstvi in opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

Med postopke in orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja sodijo sistemi limitov in likvidnostni blažilniki, ki povečujejo odpornost banke v kriznih razmerah. Likvidnostno tveganje se z raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja zmanjša.

Enkrat letno mora banka z uporabo različnih scenarijev preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk v zvezi z upravljanjem likvidnosti ter postopke in orodje za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ukrepe za izboljšanje upravljanja likvidnostnega tveganja.

Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke ter ga enkrat letno preveriti ter v skladu z rezultati scenarijev upravljanja z likvidnostjo posodobiti. Banka mora zagotoviti vse operativne pogoje, da lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začne predvidene ukrepe takoj uresničevati. Operativni pogoji načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

K 211. členu (veljavni 181. člen ZBan-3)

Predlog člena nadgrajuje obstoječi 181. člen ZBan-3, ki določa, da mora banka vzpostaviti politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem in tveganji pri zunanjem

izvajanju, ter opredeliti dejavnike operativnega tveganja, tudi redke, a pomembne dogodke, ki lahko vplivajo na banko.

S predlogom člena se določa, da mora banka vzpostaviti politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, ki vključujejo tveganja iz zunanjega izvajanja, izpostavljenost kriptosredstvom in ponudnikom povezanih storitev ter kritje redkih dogodkov z velikim vplivom, pri čemer mora opredeliti dejavnike teh tveganj. Gre za prenos 85. člena CRD.

K 212. členu (veljavni 182. člen ZBan-3)

Glede na ZBan-3 (182. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora imeti ustrezne krizne načrte ter politike in načrte neprekinjenega poslovanja, vključno z IKT področjem, ter načrte odzivanja in okrevanja za tehnologijo sporočanja informacij. Ti načrti morajo biti vzpostavljeni, upravljani in testirani skladno z Uredbo 2022/2554/EU, da banka lahko nemoteno posluje tudi ob resnih motnjah in zmanjša nastale izgube.

Gre sicer za prenos tretjega odstavka 4. člena Direktive (EU) 2022/2556, ki se nanaša na 85. člen Direktive 2013/36/EU.

»2. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije ustrezne krizne načrte ter politike in načrte neprekinjenega poslovanja, vključno s politikami in načrti neprekinjenega poslovanja na področju IKT ter načrti odzivanja in okrevanja IKT, za tehnologijo, ki jo uporabljajo za sporočanje informacij, ter da se ti načrti vzpostavijo, upravljajo in testirajo v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2022/2554, da se institucijam omogoči, da lahko še naprej poslujejo v primeru resnih motenj poslovanja in omejijo izgube, ki nastanejo zaradi takih motenj.«;

Direktiva 2013/36/EU na področju bančnih storitev trenutno določa le splošna pravila notranjega upravljanja in določbe o operativnem tveganju, ki vsebujejo zahteve za krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja, ki se implicitno uporabljajo kot podlaga za obravnavo tveganj na področju IKT. Vendar bi bilo treba za zagotovitev izrecne in jasne obravnave tveganja na področju IKT spremeniti zahteve za krizne načrte in načrte neprekinjenega poslovanja, da bodo vključevale tudi načrte neprekinjenega poslovanja ter načrte odzivanja in okrevanja v zvezi s tveganjem na področju IKT v skladu z zahtevami iz Uredbe (EU) 2022/2554. Poleg tega je tveganje na področju IKT samo posredno kot del operativnega tveganja vključeno v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki ga izvajajo pristojni organi, merila za njegovo oceno pa so trenutno opredeljena v Smernicah o oceni tveganja, povezanega z IKT, v skladu s procesom nadzorniškega pregledovanja in vrednotenja (SREP), ki jih je izdal evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta(13). Za zagotovitev pravne jasnosti in da bančni nadzorniki učinkovito prepoznavajo tveganja na področju IKT in spremljajo njihovo upravljanje s strani finančnih subjektov v skladu z novim okvirom za digitalno operativno odpornost, bi bilo treba spremeniti tudi obseg SREP, da bi se izrecno vključile zahteve iz Uredbe (EU) 2022/2554 in zajela zlasti tveganja, ki so jih razkrila poročila o večjih incidentih, povezanih z IKT, in rezultati testiranja digitalne operativne odpornosti, ki jih finančni subjekti izvajajo v skladu z navedeno uredbo.

K 213. členu

Banka mora imeti zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ESG tveganj v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju, ki so sorazmerni z naravo in obsegom njenega poslovanja. Odpornost banke na dolgoročne negativne učinke ESG dejavnikov se preizkuša z različnimi scenariji, zlasti podnebnih sprememb, pri čemer se uporabljajo verodostojni mednarodni scenariji. Banka Slovenije spremlja in ocenjuje prakse bank glede ESG strategij in upravljanja tveganj, vključno z oceno zanesljivosti njihovih načrtov ter ponudbo trajnostnih produktov in politik. Pri oceni lahko Banka Slovenije sodeluje z organi, pristojnimi za podnebne spremembe in okoljski nadzor. Gre za prenos 87a člena CRD.

Dodatno velja pojasniti, da se v strategijah, politikah in procesih ne upošteva samo velikost, ampak tudi relevantnost ESG tveganj.

K 214. členu (veljavni 183. člen ZBan-3)

ZBan-3 (183. člen) določa, da mora imeti banka jasno politiko in postopke za upravljanje tveganja koncentracije izpostavljenosti, ki nastane zaradi povezanih nasprotnih strank, izpostavljenosti v istem sektorju, regiji ali dejavnosti ter zaradi uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, še posebej pri velikih posrednih izpostavljenostih. Gre za prenos 81. člen CRD.

S predlogom zakona se določa, da se za kriptosredstva brez prepoznavnega izdajatelja tveganje koncentracije upošteva v smislu izpostavljenosti kriptosredstvom s podobnimi značilnostmi. Gre za prenos 81. člena CRD.

Dodatno se določa, da Banka Slovenije oceni in spremlja razvoj na področju praks bank v zvezi z upravljanjem tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, vključno z načrti, pripravljenimi ter napredek pri prilagajanju njenih poslovnih modelov. Gre za dopolnitev iz 2. člena Direktive 2024/2994/EU.

K 215. členu (veljavni 184. člen ZBan-3)

ZBan-3 (184. člen) določa, da mora banka pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta za pravni posel, če celotna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali presega 10 % temeljnega kapitala banke. Soglasje je potrebno tudi za vsak pravni posel, ki poveča izpostavljenost za nadaljnjih 5 % temeljnega kapitala. Pri določitvi povezanih strank se ne upoštevajo povezave s centralno državno ravnjo. Izpostavljenost se upošteva v bruto vrednosti, brez zmanjšanja za oslabitve in rezervacije.

S predlogom zakona (se glede na 184. člen ZBan-3) spreminja tretji odstavek na način, da banka pri določanju izpostavljenosti upošteva bruto vrednost izpostavljenosti, torej brez zmanjšanja za popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube ali prilagoditev zaradi vrednotenja finančnih instrumentov. Posredna kreditna izpostavljenost pomeni izpostavljenost banke do stranke, ki izhaja iz kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost do druge stranke (osnovnega dolžnika) in bi lahko postala neposredna izpostavljenost, če osnovni dolžnik ne bi izpolnil obveznosti. Dopolnitev je dodana zaradi nejasnosti, ki je bila zaznana pri uporabi določbe v praksi in prinaša večjo pravno varnost za banke.

Dodatno se (glede na ZBan-3) dodaja nov peti odstavek, ki določa, da lahko banka od nadzornega sveta prejme predhodno soglasje za sklepanje vnaprej določenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih kreditnih limitov. Ta soglasja veljajo za časovno omejeno obdobje, največ do 12 mesecev.

Dodatno velja pojasniti, da se limitne izpostavljenosti že sedaj uporabljajo v praksi. Dopolnitev je predlagana zaradi večje jasnosti oziroma ureditve izrecne podlage za te vrste poslov v zakonu.

K 216. členu (veljavni 185. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (185. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen, ki prenaša 82. člen CRD, obravnava upravljanje tveganj iz poslov listinjenja. Banka mora na podlagi ustreznih politik in postopkov ocenjevati in obravnavati tveganja iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda. Zlasti mora banka zagotoviti, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj. V primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora banka originator vzpostaviti načrte zagotavljanja likvidnosti za primere predčasnega odplačila.

K 217. členu (veljavni 186. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (186. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen, ki prenaša 87. člen CRD, obravnava upravljanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda. Banka mora vzpostaviti in uresničevati politike in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. V ta namen mora opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi. Banka mora biti sposobna prestati različne stresne scenarije zmanjšanja kapitala.

Količnik finančnega vzvoda se v skladu z 429. členom Uredbi (EU) št. 575/2013 izračuna kot mera kapitala družbe, deljena z mero skupne izpostavljenosti te družbe in se izrazi kot odstotek.

K 218. in 219. členu (veljavna 187. in 188. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (187. do 188. člen) ni vsebinskih sprememb. Opredeljeni so mehanizmi notranjih kontrol, ki so del ureditve notranjega upravljanja banke. Mehanizmi notranjih kontrol morajo vključevati postopke za preverjanje ustreznosti ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala, skladnosti prevzemanja tveganj s politikami banke glede upravljanja tveganj ter izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke. Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi.

K 220. členu (veljavni 189. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (189. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki vključujejo celotne prejemke in upoštevajo velikost, organiziranost ter naravo in obseg dejavnosti banke. Politike zajemajo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za zaposlene, ki pomembno vplivajo na tveganost banke, zlasti člane uprave, višje vodstvo, vodstvo notranjih kontrol ter druge pomembne zaposlene z visokimi prejemki. Prejemki vključujejo vse oblike finančnih in nefinančnih plačil, ki jih zaposleni prejmejo na podlagi pogodb. Nadzorni svet mora redno pregledovati ustreznost politik, uprava pa vsaj enkrat letno zagotovi neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s politiko. Banka Slovenije zbira in primerja podatke o prejemkih, vključno z razlikami med spoloma, ter posreduje informacije Evropskemu bančnemu organu. Prav tako zbira podatke o zaposlenih z letnimi prejemki nad milijon evrov in jih posreduje za objavo zbirnih podatkov o plačah v bankah v Sloveniji. S členom se prenašata 75. in 92. člen CRD, določba pa se nanaša na politiko prejemkov.

K 221. členu (veljavni 190. člen ZBan-3)

ZBan-3 (190. člen) določa, da banka pri določanju politike prejemkov zagotavlja, da spodbuja preudaren nadzor tveganj, je spolno nevtralna ter usklajena s poslovno strategijo in vrednotami, pri čemer ločuje fiksni del prejemkov od variabilnega, ki temelji na uspešnosti posameznika, enote in banke ter ne sme presegati 100 % fiksnega dela. Vsaj polovica variabilnega prejemka je v delnicah z zadržanim prenosom, najmanj 40 % pa je odložena za 4–5 let, izplačila pa so odvisna od finančne vzdržnosti in uspešnosti ter lahko vključujejo zmanjšanja ali vračila ob neprimernem ravnanju. Politika vključuje tudi omejitve pri zavarovanju prejemkov, prilagoditve ob prekinitvi zaposlitve, upošteva velikost banke ter zakonske omejitve za državne banke, pri čemer nekatere določbe ne veljajo za manjše banke ali zaposlene z nizkimi variabilnimi prejemki. Gre za prenos 92. in 94. člen CRD, določba pa se nanaša na temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov.

S predlogom zakona se (glede na 190. člen ZBan-3) vsebina določbe prilaga prenosu 94. člena CRD: (i) dikcija »kontrolne funkcije« se nadomešča s »funkcije notranje kontrole«, (ii) banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prvega odstavka 221. člena upošteva tudi variabilni del prejemka, ki mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila.

K 222. členu (veljavni 191. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (191. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 93. člen CRD in določa prejemke v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč. Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

K 223. členu (veljavni 192. člen ZBan-3)

Vsebino namena in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj že ureja veljavni 192. člen ZBan-3. Gre za prenos tretjega odstavka 97. člena CRD.

S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila na način prenosa CRD. Banka Slovenije kot pristojni nadzorni organ v skladu z Uredbo 1024/2013/EU nadzira banke z ocenami njihove notranje

ureditve, kapitala, likvidnosti in izpostavljenosti tveganjem, vključno s stresnimi testi in digitalno odpornostjo, ter prilagaja nadzorne postopke glede na velikost, pomen in kompleksnost banke. Pregledovanja izvaja vsaj enkrat letno, uporablja prilagojene metodologije glede na profil tveganj bank ter o svojih ugotovitvah in metodah obvešča Evropski bančni organ. Ob sumih ali ugotovitvah pranja denarja ali financiranja terorizma Banka Slovenije takoj obvesti pristojne organe v Sloveniji in EU ter sprejme ustrezne ukrepe za zagotavljanje skladnosti in preprečevanje teh tveganj.

K 224. členu (veljavni 193. člen ZBan-3)

ZBan-3 (193. člen) določa, da Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju tveganj poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi rezultate stresnih testov bank z notranjimi bonitetnimi ocenami, izpostavljenost tveganju koncentracije ter upravljanje tega tveganja, stabilnost in ustreznost politik za upravljanje preostalega kreditnega tveganja skupaj s tehnikami za njegovo zmanjšanje, ter ustreznost kapitala glede na listinjena sredstva in ekonomsko vsebino poslov. Poleg tega ocenjuje izpostavljenost likvidnostnemu tveganju, njegovo merjenje in obvladovanje vključno z načrti neprekinjenega poslovanja, vpliv učinkov razpršitve tveganj na sistem merjenja tveganja, rezultate stresnih testov za tržno tveganje po notranjem modelu, geografsko lokacijo izpostavljenosti banke ter njen poslovni model. Gre za prenos 98. člen CRD.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dodaja nova 10. točka, s katero se določa, da Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju upošteva tudi v kolikšni meri je banka vzpostavila ustrezne politike in operativne ukrepe, povezane z merljivimi cilji in mejniki. Gre za prenos 98. člena CRD5 (prvi odstavek – točka k).

K 225. členu (veljavni 194. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (194. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem. Gre za prenos 98. člen CRD.

K 226. členu (veljavni 195. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (195. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj, povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju. Gre za prenos 98. člen CRD.

K 227. členu (veljavni 196. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (196. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije redno preverja, ali prilagoditve vrednotenja pozicij v trgovalni knjigi banki omogočajo hitro prodajo ali varovanje brez večjih izgub v običajnih tržnih pogojih. Prav tako ocenjuje izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere iz netrgovalne knjige in lahko naloži ukrepe za upravljanje tega tveganja, če se ekonomska vrednost kapitala zmanjša za več kot 15 % temeljnega kapitala zaradi nepričakovanih obrestnih sprememb ali če neto prihodki od obresti znatno upadejo. Ustrezni ukrepi lahko vključujejo dodatne ukrepe ali prilagoditve modelskih predpostavk, vendar Banka Slovenije ukrepov ne zahteva, če oceni, da banka tveganje ustrezno obvladuje in ni prekomerno izpostavljena. Gre za prenos 98. člen CRD.

K 228. členu (veljavni 197. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (197. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije pri ocenjevanju tveganja prevelikega finančnega vzvoda banke preverja izpostavljenosti glede na kazalnike in količnik finančnega vzvoda po določilih Uredbe 575/2013/EU. Pri tem upošteva tudi poslovni model banke, da oceni ustreznost količnika ter učinkovitost strategij, procesov in mehanizmov za upravljanje tega tveganja. Gre za prenos 98. člen CRD.

K 229. členu (veljavni 198. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (198. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije pregleduje in ocenjuje ustreznost notranjega upravljanja banke, njeno korporativno kulturo, vrednote ter usposobljenost članov

upravljalnega organa za njihove naloge. Pri tem lahko kadarkoli zahteva dokumentacijo, kot so dnevni redi, zapisniki sestankov upravljalnega organa ali njegovih komisij ter rezultate notranjih ali zunanjih ocen njihove uspešnosti. Gre za prenos 98. člen CRD.

K 230. členu

Banka Slovenije banki izda nadzorniško pismo o ugotovitvah nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj, ki niso vključene v odločbi o dodatni kapitalski zahtevi ali o dodatno potrebnem kapitalu.

Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj (SREP) poleg kapitalskih zahtev (kvantitativne zahteve) za drugi steber, ki jih Banka Slovenije izda v okviru Odločbe o dodatni kapitalski zahtevi, vključuje tudi kvalitativne zahteve/priporočila, ki jih Banka Slovenije poda v okviru nadzorniškega pisma. Gre za ustaljeno nadzorniško prakso, ki se ji dodaja ustrezna pravna podlaga. Smiselno enako izhaja tudi iz opisa iz SREP metodologije na spletni strani ECB (Supervisory methodology (europa.eu)) in EBA Smernic o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ter nadzorniškem stresnem testiranju (ECB/GL/2022/03).

K 231. členu

Banka Slovenije pregledno ovrednoti procese upravljanja banke in tveganj v zvezi z ESG tveganji ter izpostavljenost banke tem tveganjem, pri čemer upošteva poslovni model banke in njene načrte. Pri tem ocenjuje tudi napredek bank pri obravnavanju ESG tveganj, prilagajanju podnebni nevtralnosti in izpolnjevanju regulativnih ciljev Unije, usklajuje pa postopke upravljanja s cilji iz teh načrtov. Gre za prenos 98. člena CRD (deveti odstavek).

K 232. členu

Banka Slovenije pregleda in oceni, kako banka upravlja tveganja, povezana z izpostavljenostjo kriptosredstvom in izvajanjem storitev s kriptosredstvi, vključno s preverjanjem politik, postopkov in ustreznosti ocen tveganj. Gre za prenos 98. člena CRD (deseti odstavek).

K 233. členu

Banka Slovenije, kadar je odgovorna po Uredbi 1024/2013/EU, vsaj enkrat letno izvaja stresne teste kot del ocenjevanja tveganj bank. Banke in svetovalci pri teh testih morajo preprečiti dejavnosti, ki bi lahko zmanjšale zanesljivost testov, kot so usklajevanje ali izmenjava informacij. Banka Slovenije ima pooblastila za zbiranje informacij in preiskave, da odkriva takšne neprimerne dejavnosti. Gre za prenos 100. člena CRD (deseti odstavek).

V zvezi z določbo, da lahko Banka Slovenije za odkrivanje dejavnosti do banke ali tretje osebe uporabi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih ima v skladu s tem zakonom, velja dodatno pojasniti, da gre zlasti za zahteve za poročila, ali izvede pregled poslovanja.

K 234. členu (veljavni 199. člen ZBan-3)

Vsebino poročanja o pristopih za izračunavanje kapitalskih zahtev že ureja veljavni 199. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 78. člena CRD (prvi odstavek). Banke morajo vsaj enkrat letno predložiti Banki Slovenije rezultate izračunov tveganih izpostavljenosti in kapitalskih zahtev za določene referenčne portfelje, vključno z razlago uporabljenih metodologij ter dodatnimi kvalitativnimi informacijami, ki jih zahteva EBA. To velja za banke z dovoljenjem za notranje pristope, za tiste, ki uporabljajo alternativni standardizirani pristop ob določenem obsegu tržnega tveganja, in za banke, ki izračunavajo pričakovane kreditne izgube. Banka Slovenije ali ECB lahko določi tudi dodatne referenčne portfelje za poročanje, o čemer se predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom, pri čemer morajo biti poročila za te dodatne portfelje ločena od osnovnih.

V zvezi s (c) točko prvega odstavka velja dodatno pojasniti, da je v 102. členu ZBan-3 (oziroma smiselni prilagoditvi v okviru ZBan-4) določena uporaba MSRP za vse banke, s čimer vse banke izpolnjujejo tudi pogoje iz 78. člena CRD (prvi odstavek, točka c, podtočka i).

K 235. členu (veljavni 200. člen ZBan-3)

Vsebino presoje notranjih pristopov že ureja veljavni 200. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 78. člena CRD (tretji in peti odstavek). Banka Slovenije na podlagi poročil spremlja in analizira tveganju prilagojene zneske izpostavljenosti oziroma kapitalske zahteve bank v referenčnih portfeljih ter redno izvaja nadzorniško primerjavo, da oceni kakovost pristopov bank, posebej pri velikih razlikah ali sistematični podcenjenosti kapitalskih zahtev. Če so razlike med bankami prevelike ali nepojasnjene, Banka Slovenije zahteva popravke metodologij, pri čemer pri ocenjevanju ne spodbuja standardizacije ali nekritičnega posnemanja notranjih pristopov, da bi ohranila raznolikost in ustreznost uporabljenih metod.

K 236. členu (veljavni 201. člen ZBan-3)

Vsebino uporabe notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev že ureja veljavni 201. člen ZBan-3. S predlogom zakona se je vsebina člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 77. člena CRD (tretji odstavek). Banka Slovenije spodbuja banke, naj pri ocenjevanju kreditne sposobnosti ne uporabljajo zunanjih bonitetnih ocen kot edinega ali avtomatičnega merila, ampak naj razvijajo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega in tržnega tveganja, zlasti kadar imajo pomembne izpostavljenosti in veliko število nasprotnih strank ali pozicij, ter upošteva velikost, organiziranost in kompleksnost njihove dejavnosti.

K 237. členu (veljavni 202. člen ZBan-3)

Vsebino rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov že ureja veljavni 202. člen ZBan-3. S členom se je predhodno prenašal 101. člen CRD. S predlogom zakona se je vsebina četrtega člena vsebinsko nadgradila zaradi prenosa 101. člena CRD (tretji odstavek).

Banka Slovenije vsaj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki uporabljajo notranje pristope za izračun kapitalskih zahtev, izpolnjujejo zakonske pogoje in uporabljajo sodobne tehnike, ter zahteva odpravo pomanjkljivosti, vključno z uvedbo višjih kapitalskih pribitkov ali drugih ukrepov. Če notranji modeli za tržno tveganje niso natančni, zahteva takojšnje izboljšave. Če banka ne izpolnjuje zahtev, mora dokazati, da neskladnost ni pomembna, ali predložiti načrt za odpravo neskladnosti. Banka Slovenije lahko odvzame ali omeji dovoljenje za uporabo notranjih pristopov, če banka ne zagotovi skladnosti v ustreznem roku.

K 238. členu (veljavni 203. člen ZBan-3)

ZBan-3 (203. člen) določa, da lahko Banka Slovenije naloži banki dodatno kapitalsko zahtevo za tveganja, ki niso zadostno pokrita s standardnimi kapitalskimi zahtevami, če ugotovi pomanjkljivosti v upravljanju tveganj, notranjem upravljanju, vrednotenju tveganj ali skladnosti banke. Pri tem oceni specifična tveganja banke, vključno s podcenjenimi tveganji in tveganjem spremembe obrestne mere iz netrgovalne knjige. Dodatni kapital mora banka zagotavljati predvsem iz temeljnega kapitala, z določenimi minimalnimi deleži navadnega lastniškega kapitala. Banka ne sme uporabljati tega kapitala za pokrivanje drugih kapitalskih zahtev ali blažilnikov. Banka Slovenije lahko zahteva tudi strožje pogoje glede sestave kapitala glede na posebne okoliščine banke. Gre za prenos 104.a člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa, da če postane banka zavezana spoštovati izstopni prag iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, Banka Slovenije:

- ne poveča dodatno potrebnega kapitala za tveganja (razen tveganja prevelikega finančnega vzvoda) zaradi te zaveze;
- do naslednjega nadzornega pregleda odstrani morebitne dvojne kapitalske zahteve, ki bi zajemale že v celoti krita tveganja zaradi izstopnega praga.

Po zaključku tega pregleda preneha omejitev o nenaraščanju kapitala. Medtem ko banka spoštuje izstopni prag, Banka Slovenije ne uvede dodatnih kapitalskih zahtev, ki bi dvojno pokrile ta že krita tveganja. Banka je zavezana spoštovati izstopni prag, če njena skupna izpostavljenost tveganjem

presega določene meje iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU. Gre za prenos 104.a člena CRD (šesti in osmi odstavek).

K 239. členu (veljavni 204. člen ZBan-3)

ZBan-3 (204. člen) določa, da mora banka določiti notranji kapital na ravni, ki zadostuje za pokritje vseh tveganj, tudi stresnih scenarijev, Banka Slovenije pa redno preverja in določa primerno skupno kapitalsko zahtevo za banko. Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja razliko med primerno kapitalsko ravnijo in obstoječimi zahtevami, prilagojen tveganjem, ki še niso pokrita. Kapitala, namenjenega za ta napotek, banka ne sme uporabljati za druge kapitalske zahteve, razen v primerih tveganja prevelikega finančnega vzvoda. Če banka izpolnjuje obvezne kapitalske zahteve, neizpolnjevanje napotka ne povzroči omejitev pri razdelitvah ali drugih sankcijah. Navedena vsebina je predmet prvega do šestega odstavka 104.b člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa (šesti odstavek), da kadar postane banka zavezana spoštovati izstopni prag, lahko Banka Slovenije pregleda svoj napotek o dodatno potrebnem kapitalu, sporočen banki, da zagotovi, da ostane njegova umerjenost ustrezna. Gre za prenos 104.b člena CRD (4a odstavek).

K 240. členu (veljavni 205. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (205. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa postopek, kako Banka Slovenije z odločbo naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU. Odločba mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov glede objave stopnje proticikličnega blažilnika, vključno z razlogi, zakaj uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne zadostuje več. Poleg tega lahko Banka Slovenije izda odločbo, v kateri sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu. Odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu pa ni predmet sodnega varstva.

K 241. členu (veljavni 206. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (206. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen zakona določa obveznost Banke Slovenije, da obvesti organ za reševanje o dodatni kapitalski zahtevi, ki jo naloži banki v skladu z 238. členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena zakona. Prav tako mora Banka Slovenije obvestiti organ za reševanje o napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je sporočila banki.

K 242. in 243. členu (veljavni 207. in 208 člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (207. do 208. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena prenašata 5. člen Direktive 2014/59/EU. Na ravni Evropske unije je treba vzpostaviti instrumente za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih bank. Takšni instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij.

Zgodnje ukrepanje na podlagi načrtov sanacije lahko prepreči stopnjevanje težav in zmanjša nevarnost propada banke. Banka mora pripraviti načrt sanacije, v katerem določi sheme in ukrepe zgodnjega ukrepanja za obnovo njihovega dolgoročnega uspešnega poslovanja.

V načrtu sanacije mora banka upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja in finančne trdnosti (ukrepi sanacije) glede na različne stresne scenarije. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

Načrt sanacije vključuje med drugim povzetek ključnih vsebin, strateško analizo banke, opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, analizo učinkov vsake od možnosti, analizo izvedljivosti posameznih možnosti, opis zagotavljanja virov financiranja v izrednih pogojih, opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, opis stresnih scenarijev, opis ukrepov zgodnjega posredovanja, načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, seznam pripravljalnih ukrepov za olajšanje izvajanja načrta sanacije.

K 244. členu (veljavni 209. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (209. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 9. člen Direktive 2014/59/EU, ki ureja kazalnike poslabšanja finančnega položaja banke. Kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke se opredelijo v načrtu sanacije z namenom sprožitve ukrepov sanacije ali pripravljalnih aktivnosti. Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke. Vzpostaviti mora notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov.

Čeprav bi bilo treba v skladu s kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke uporabiti posamezne ukrepe sanacije, lahko banka ukrepov ne uporabi, če upravljalni organ meni, da uporaba ukrepov ni primerna. Če pa upravljalni organ meni, lahko banka uporabi ukrepe sanacije, čeprav kazalniki ne kažejo okoliščin za uporabo ukrepov sanacije. O tem mora banka nemudoma obvestiti pristojni organ.

K 245. členu (veljavni 210. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-2 (210. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 5. člen Direktive 2014/59/EU. Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta mora potrditi upravljalni organ banke in ga predložiti pristojnemu organu. Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije, ter načrt sanacije najmanj enkrat letno posodobiti. Načrt sanacije mora posodobiti tudi ob vsakokratni spremembi svoje pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi svojega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije. Pristojni organ lahko določi krajša obdobja za posodabljanje načrta sanacije.

Banka mora pristojnemu organu predložiti dokazila, da (i) bo z izvajanjem ukrepov z ustrezno verjetnostjo ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in trden finančni položaj ter (ii) se bo načrt sanacije z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajal tudi v primeru stresnih okoliščin.

K 246. členu (veljavni 211. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (211. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 4. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko odloči, da se za banko ali nadrejeno družbo, katere prenehanje ali stečaj verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, pogoje financiranja ali širše gospodarstvo, glede načrta sanacije uporabljajo poenostavljene obveznosti. Pri odločitvi upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost, statusno obliko, povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog ter opravljanje investicijskih storitev in poslov banke. Banka Slovenije določi vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

Banka Slovenije lahko za posamezno banko v celoti ali delno opusti uporabo zahtev glede načrta sanacije, če je za banko v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve glede načrta sanacije uporabljajo na konsolidirani podlagi ali je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog in shema za svoje članice izpolnjuje zahteve glede načrta sanacije.

K 247. členu (veljavni 212. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (212. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 7. člen Direktive 2014/59/EU. EU nadrejena družba mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini. Načrt sanacije skupine mora določati opis različnih možnosti ukrepanja za različne stresne scenarije, kvalitativne in kvantitativne kazalnike ter opis postopkov in pogojev za pravočasno ter učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije. Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov. Načrt sanacije skupine mora opredeliti tudi:

- dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni nadrejene in podrejenih družb ter pomembnih podružnic;

- ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine;
- ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore.

Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe in ga predloži konsolidacijskemu nadzorniku.

K 248. členu (veljavni 213. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (213. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 19. člen Direktive 2014/59/EU. Institucije, ki delujejo znotraj skupine, bodo lahko sklenile sporazume za zagotovitev finančne podpore (v obliki posojila, zagotovitve jamstev ali zagotovitve sredstev za uporabo kot zavarovanja pri poslih) za druge subjekte znotraj skupine, ki se soočajo s finančnimi težavami. Takšna zgodnja finančna pomoč lahko pomaga pri nastajajočih finančnih težavah, s katerimi se soočajo posamezni člani skupine.

Sporazumi so prostovoljni, saj je skupina lahko bolj ali manj povezana ter bolj ali manj dosledno sledi skupni strategiji. Za zaščito ima pristojni nadzorni organ prenosnika pooblastilo za prepoved ali omejitev finančne podpore, kadar prenos ogroža likvidnost ali solventnost prenosnika ali finančno stabilnost.

Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena družba ter njene podrejene družbe, ki so vključene v konsolidirani nadzor. Na podlagi sporazuma zagotovijo podpisniki finančno podporo drugim strankam sporazuma, če so pri njih podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja.

K 249. členu (veljavni 214. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (214. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 23. člen Direktive 2014/59/EU. Člen določa načela za sklepanje sporazuma o finančni podpori v skupini. Vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno in mora delovati v svojo korist. Stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije prejemniku, da se odloči o podpori in določi nadomestilo za podporo.

Finančna podpora se zagotovi, če je pričakovati, da bo bistveno ublažila finančne težave prejemnika, in je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini. Finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, če je pričakovati, da bo prejemnik plačal nadomestilo. Prav tako je pogoj, da finančna podpora ne ogrozi likvidnosti ali solventnosti subjekta, ki zagotovi podporo, in ne ogrozi finančne stabilnosti.

K 250. členu (veljavni 215. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-2 (215. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 20. člen Direktive 2014/59/EU. Nadrejena družba mora konsolidacijskemu nadzorniku pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini predložiti zahtevo za odobritev sporazuma.

Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sama sprejme odločitev glede predlaganega sporazuma, če skupna odločitev ni sprejeta.

Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zahtevo nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma. Banka Slovenije odobri predlog sporazuma, če so načela in pogoji sporazuma skladni z zakonom in vsi pristojni organi ocenijo, da nobena od strank ne izpolnjuje pogojev za zgodnje posredovanje.

K 251. členu (veljavni 216. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-2 (251. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 21. člen Direktive 2014/59/EU. Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma. Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na

skupščini odločili, da subjekt pristopi k sporazumu in je upravljalni organ pooblaščen za sprejem odločitve glede zagotovitve ali prejema finančne podpore. Sporazum o finančni podpori v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev prekliče pooblastilo upravljalnemu organu.

K 252. členu (veljavni 217. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (217. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 26. člen Direktive 2014/59/EU. Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, mora javno objaviti, ali je sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini in ali je pristopil kot stranka sporazuma. V primeru, da je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

S četrtim odstavkom se prenaša 11. člen Direktive 2023/2864/EU, ki se nanaša na novi 128.a člen Direktive 2014/59/EU v zvezi z zagotavljanjem določenih informacij glede sporazuma o finančni podpori v skupini na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2859/2023/EU. Določba določa tudi način in vrsto metapodatkov, ki se predložijo.

K 253. členu (veljavni 218. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (218. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 24. člen Direktive 2014/59/EU. Odločitev o zagotovitvi finančne podpore sprejme upravljalni organ subjekta, ki zagotovi finančno podporo. Odločitev o sprejemu finančne podpore sprejme upravljalni organ prejemnika. Upravljalni organ vsake stranke sporazuma o finančni podpori v skupini mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

K 254. členu (veljavni 219. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (219. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 25. člen Direktive 2014/59/EU. Upravljalni organ subjekta, ki namerava zagotoviti finančno podporo, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti pristojna organa za nadzor nad njim in prejemnikom, konsolidacijskega nadzornika in Evropski bančni organ. Obvestilo vključuje obrazloženo odločitev ter podrobnosti predlagane finančne podpore. Če namerava finančno podporo zagotoviti banka, lahko pristojni organ banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

Banka Slovenije o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore nemudoma obvesti konsolidacijskega nadzornika, pristojni organ prejemnika in Evropski bančni organ. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa subjekta, ki bo zagotovil finančno podporo. Če ima ugovore v zvezi z odločitvijo, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu.

K 255. in 256. členu (veljavna 220. in 221. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (220. do 221. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena prenašata 6. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja načrta sanacije preverja, ali načrt sanacije vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Pri oceni preveri zlasti strukturo kapitala ter virov financiranja banke, verjetnost ohranitve ali vzpostavitve uspešnega poslovanja in stabilnega finančnega položaja, hitrost in učinkovitost izvajanja načrta in vpliv ukrepov na rešljivost banke.

Banka Slovenije lahko v zvezi z načrtom sanacije od banke zahteva dodatna pojasnila, dokaze, uskladitev načrta in vzpostavitev evidence podatkov o finančnih pogodbah.

Če Banka Slovenije oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, pozove banko ali nadrejeno družbo, da predloži poročilo o okoliščinah in razlogih za drugačno oceno ustreznosti ali popravljen načrt sanacije. Če se banka ne odzove ustrezno, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva spremembe v načrtu sanacije. V primeru, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, Banka Slovenije od banke zahteva sprejem sprememb v poslovanju, s katerimi banka odpravi ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire.

K 257. členu (veljavni 222. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (222. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 8. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine ter oceni ali vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Za oceno se smiselno uporabljajo določbe glede ocene načrta sanacije na posamični ravni. Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve.

K 258. členu

Banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki želi pridobiti pomemben delež (15 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic) v drugi instituciji, mora predhodno vložiti zahtevo za oceno ustreznosti in pridobiti odločitev Banke Slovenije o nenasprotovanju. Če gre za banko, se v primeru preseganja praga tudi na konsolidirani ravni zahteva dodatna presoja s strani konsolidacijskega nadzornika. Za holdinge se prag vedno presoja na konsolidirani ravni, vloga pa se vloži pri konsolidacijskem nadzorniku. Gre za prenos 27a člena CRD (prvi do treti odstavek).

V zvezi z izrazom banka velja izpostaviti, da vključuje tudi uporabo določb zakona za kreditno družbo. Dodatno velja pojasniti, da se v skladu z recitalom (9) CRD ocena ustreznosti zahteva za pomembne deleže v subjektih tako finančnega kot nefinančnega sektorja

K 259. členu

Zahteva za oceno ustreznosti pomembnega deleža mora vsebovati podatke o velikosti deleža in dokumentacijo, ki dokazuje skladnost z zakonskimi merili. Banka Slovenije mora v 10 delovnih dneh po prejemu vloge izdati potrdilo o popolnosti ali nepopolnosti vloge. Če je vloga nepopolna, izda sklep o odpravi pomanjkljivosti. Po dopolnitvi vloge ponovno izda ustrezno potrdilo. Dodatne informacije lahko zahteva najpozneje do 50. delovnega dne ocenjevalnega obdobja. Po prejemu dodatnih informacij izda potrdilo o prejemu v 10 dneh. Oceno ustreznosti izvede v skladu z zakonom. Gre za prenos 27a člena CRD (tretji, peti, osmi in deveti odstavek).

K 260. členu

Banka Slovenije mora odločiti o oceni ustreznosti pomembnega deleža v 60 delovnih dneh od prejema popolne vloge. Ta rok se lahko začasno prekine, če banka zahteva dodatne informacije (največ za 20 dni) ali če gre za posebne primere, kot so subjekti iz tretjih držav ali sodelovanje z organi za preprečevanje pranja denarja (možno podaljšanje do 30 dni). Če vlagatelj predloži dodatno pomembno dokumentacijo, se postopek začne znova. Rok se prav tako prekine, če je vlagatelj pozvan k izjavi o razlogih za morebitno nasprotovanje. Če pridobitev pomembnega deleža vključuje tudi kvalificirani delež ali odobritev holdinga, se postopek zaključi šele, ko se končajo vsi povezani postopki. Gre za prenos 27a člena CRD (dvanajsti odstavek – drugi del glede prekinitve ocenjevalnega obdobja).

K 261. členu

Banka Slovenije sodeluje z drugimi pristojnimi organi v Sloveniji in EU, kadar nameravana pridobitev pomembnega deleža vključuje čezmejne ali sektorsko različne subjekte (npr. zavarovalnice, investicijske družbe). Če ni konsolidacijski nadzornik, mora o vlogi obvestiti pristojne organe v 10 dneh. V primeru, da je konsolidacijski nadzornik, mora pripraviti oceno in jo posredovati organu države članice, kjer ima pridobitelj sedež, z namenom doseči skupno odločitev v dveh mesecih. Če dogovora ni, se zadeva predloži Evropskemu bančnemu organu, ki sprejme odločitev v enem mesecu. Organi si prizadevajo za usklajene in dosledne odločitve, pri čemer si izmenjujejo vse bistvene informacije.

Gre za prenos drugega odstavka 27c člena CRD (drugi podstavek), ki se glasi:

»Kadar je nameravani pridobitelj finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe člena 21a (1), konsolidacijski nadzornik, ki ocenjuje nameravano pridobitev, o njej v desetih delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila nameravanega pridobitelja uradno obvesti pristojni organ

*v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, **<u>če ta pristojni organ ni konsolidacijski nadzornik</u>**. Konsolidacijski nadzornik navedenemu pristojnemu organu posreduje tudi svojo oceno.«*

Odebeljen/podčrtan del ni izrecno prenesen, ker je nesmiselno – odstavek določa obveznosti konsolidacijskega nadzornika, da obvesti drug pristojni organ; če bi bil pristojni organ hkrati tudi konsolidacijski nadzornik bi konsolidacijski nadzornik obveščal samega sebe, kar je nelogično in tudi ne zahteva posebne implementacije.

K 262. členu

Banka Slovenije pri presoji ustreznosti pomembnega deleža ocenjuje, ali bo upravljanje s strani pridobitelja potekalo preudarno in skladno z zakonodajo, ter preverja morebitna tveganja, zlasti glede bonitetnih zahtev in tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma. Pri tem se posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja in upošteva njihovo mnenje, ki lahko vpliva na odločitev. Banka ne sme presojati pridobitve z vidika gospodarskih potreb trga in mora vse pridobitelje obravnavati enakopravno, če obravnava več vlog hkrati. Gre za delni prenos 27b člena CRD.

K 263. členu

S členom se določa, da Banka Slovenije nasprotuje nameravani pridobitvi pomembnega deleža (odločitev o nasprotovanju), če nameravani pridobitelj ne izpolnjuje ustreznih meril oziroma nameravani pridobitelj v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za oceno ustreznosti.

K 264. členu

Odločitev o ustreznosti pomembnega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali nasprotovanju. V primeru nasprotovanja mora Banka Slovenije pred iztekom roka izdati pisno odločitev z utemeljitvijo. Če odločitev ni izdana pravočasno, se šteje, da je bila izdana odločitev o nenasprotovanju. Če gre za pridobitev znotraj iste skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog, lahko Banka Slovenije odloči, da ocene ne bo izvedla, in o tem obvesti pridobitelja. S členom se (s tretjim odstavkom) prenaša 27a člen CRD (štirinajsti odstavek).

K 265. členu

Banka Slovenije lahko v odločbi o nenasprotovanju določi rok, do katerega mora biti pridobitev pomembnega deleža izvedena. Ta rok se lahko na zahtevo pridobitelja podaljša za največ šest mesecev, če je zahteva vložena vsaj dva meseca pred iztekom roka. Če pridobitev ni izvedena v določenem roku, odločitev o nenasprotovanju preneha veljati. Gre za prenos 27a člena CRD (petnajsti odstavek).

K 266. členu

Banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki namerava odsvojiti pomemben delež, mora o tem predhodno pisno obvestiti Banko Slovenije oziroma konsolidacijskega nadzornika. Obvestilo mora vsebovati tudi velikost odsvojitve, izraženo v znesku in deležu glede na sprejemljivi kapital pridobitelja. Gre za prenos 27d člena CRD. Rok, kolikor prej mora banka posredovati obvestilo, lahko Banka Slovenije določi v podzakonskem aktu iz naslednjega člena.

K 267. členu

Banka Slovenije določi podrobnosti glede postopka ocene ustreznosti pomembnega deleža, vključno s seznamom potrebne dokumentacije, merili za presojo ter načinom pošiljanja obvestil. Zahtevane informacije morajo biti sorazmerne in relevantne glede na naravo pridobitve ter usmerjene v presojo varnega in skrbnega poslovanja. Gre za prenos 27b člena CRD (peti odstavek).

K 268. členu

Banka, finančni holding ali mešani finančni holding mora pred izvedbo pomembnega prenosa sredstev ali obveznosti (npr. prodaje), ki presega določen prag (10 % oziroma 15 % pri poslih znotraj

skupine), uradno obvestiti Banko Slovenije. Obveznost obveščanja velja za vsak subjekt posebej, tudi če gre za posel znotraj iste skupine. Za nadrejene holdinge se prag presoja na konsolidirani ravni. Nekateri prenosi (npr. nedonosna sredstva, listinjenje, prenosi za kritno premoženje ali v okviru reševanja bank) so iz tega obveznega obveščanja izvzeti. Gre za prenos 27f člena CRD.

Dodatno velja pojasniti, da CRD za pomembne prenose ne predvideva posebne ocene nadzornika, niti v ta namen ne določa kriterijev, ampak zgolj dolžnost uradnega obvestila.

K 269. členu

Uradno obvestilo o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti mora vsebovati ustrezno dokumentacijo o samem prenosu in izpolnjevanju zakonskih meril (npr. za združitve ali delitve). Banka Slovenije potrdi prejem obvestila v 10 delovnih dneh in lahko zahteva dodatne informacije. Če oceni, da bi posel lahko negativno vplival na bonitetne zahteve, o tem obvesti subjekt in lahko ukrepa nadzorniško. Če subjekt predhodno ne obvesti Banke Slovenije, ji lahko ta določi rok za naknadno obvestilo in izreče administrativno sankcijo.

Gre za prenos 27f in 27g člena CRD. V skladu z 27b (sedmi odstavek) CRD je predvidena izdaja RTS. Ker so praviloma določene informacije povezane z nacionalnimi specifikacijami je v nadaljevanju določena tudi možnost podzakonskega akta, v katerem lahko Banka Slovenije določi dodatne zahteve (podobno kot za dokumentacijo za dovoljenja za storitve)

V zvezi s četrtim odstavkom velja dodatno pojasniti, da CRD glede presoje in posledic uradnega obvestila ne določa ničesar. Člen 27g vključuje zgolj splošno določbo, če se ne obvesti Banke Slovenije:

»Kadar subjekti ne zagotovijo predhodnega uradnega obvestila o nameravanem poslu v skladu s členom 27f(1), države članice od pristojnih organov zahtevajo, da sprejmejo ustrezne ukrepe.«.

Glede na navedeno je tudi pri implementaciji splošen pristop, katerega namen je dati neko informacijo, čemu so ta obvestila sploh namenjena.

K 270. členu (veljavni 228. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (228. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah.

Banka mora poročati pristojnemu organu o spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register; sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini; imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev; pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah; prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka, in o drugih dejstvih in okoliščinah iz podzakonskih predpisov.

Uprava banke mora pristojni organ nemudoma obvestiti o nesposobnosti banke za izplačilo dospele vloge, nezagotavljanju ali verjetnem nezagotavljanju kapitalske ustreznosti, obširnejši prenovi informacijskih sistemov, razvoju nove ponudbe storitev in drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

K 271. členu (veljavni 229. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (229. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 128. člen CRD. Opredeljeni so pojmi, ki so povezani s kapitalskimi blažilniki. Z novo 9. točko (v primerjavi z ZBan-2) se opredeljuje blažilnik količnika finančnega vzvoda, ta pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, določenih s členom 92(1a) CRR.

K 272. členu (veljavni 230. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (230. člen) ni vsebinskih sprememb. Določene so pristojnosti Banke Slovenije v povezavi s kapitalskimi blažilniki. Banka Slovenije določi banki zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja. Z upoštevanjem Uredbe 1024/2013 in Uredbe 468/2014 Banka Slovenije, kadar poleg kapitalskih zahtev

na podlagi predloga zakona ali Uredbe 575/2013 uveljavlja zahteve za kapitalske blažilnike ali uporabi druge ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, o svoji nameri v skladu s členom 5 Uredbe 1024/2013 deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve ustrezno uradno obvesti ECB in pred odločitvijo preuči morebitne razloge, ki jih navede ECB.

Na podlagi drugega odstavka člena 5 Uredbe 1024/2013 lahko ECB bodisi poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije ali v primeru, če Banka Slovenije ne uporabi makrobonitetnih orodij, samostojno določi zahteve za kapitalske blažilnike, ki jih morajo vzdrževati banke, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ki presegajo tovrstne zahteve Banke Slovenije, in lahko uporablja strožje ukrepe, določene v predlogu zakona ali v Uredbi (EU) št. 575/2013, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni bank. V tem primeru ECB deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri uradno obvesti Banko Slovenije, ki v roku petih delovnih dni navede morebitne razloge, ki so pomembni za odločitev ECB.

ECB uporablja makrobonitetna orodja neposredno na podlagi Uredbe 1024/2013 ter Uredbe 468/2014, kadar pa so makrobonitetna orodja določena z direktivo, pa ob upoštevanju določb predloga zakona, s katerimi se prenašajo določbe direktive. ECB lahko torej namesto ali poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije, določi (a) zahteve za kapitalske blažilnike, kot so opredeljene v predlogu zakona, (b) ukrepe po členu 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 in (c) vse druge ukrepe, ki jih lahko sprejme Banka Slovenije za odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in predlogu zakona, ki prenaša CRD. Makrobonitetni postopki, ki jih uporabi ECB, ne pomenijo nadzorniških postopkov ECB, kadar pa ECB določi zahteve, ki so naslovljene na posamezno banko, pa se uporabljajo določbe člena 22 Uredbe 1024/2013 o postopku pri sprejemanju nadzorniških odločitev ECB.

K 273. členu (veljavni 231. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (231. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, da mora banka vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 % skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunane na posamični in konsolidirani podlagi, skladno z Uredbo (EU) št. 575/2013. Ta blažilnik mora biti v celoti krit z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Poleg tega se določa, da tega kapitala banka ne sme uporabiti za izpolnjevanje osnovnih kapitalskih zahtev iz prvega odstavka 92. člena navedene uredbe, s čimer se zagotavlja dodatna kapitalska odpornost banke.

K 274. členu (veljavni 232. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (232. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa obveznost banke, da vzdržuje lastni proticiklični kapitalski blažilnik, ki se izračuna kot produkt skupne izpostavljenosti tveganjem in tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, veljavnih v državah, kjer ima banka kreditne izpostavljenosti. Ta blažilnik mora biti v celoti krit z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Podrobnejša pravila za izračun teh stopenj bo predpisala Banka Slovenije.

K 275. členu (veljavni 233. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (233. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, da Banka Slovenije četrtletno izračunava vodilo za proticiklični kapitalski blažilnik, ki temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda, ob upoštevanju rasti kreditov in smernic Evropskega odbora za sistemska tveganja. Na podlagi ocene cikličnega sistemskega tveganja nato določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika za Slovenijo. Pri tem upošteva izračunano vodilo, evropske smernice in druge pomembne dejavnike, ki vplivajo na oceno tveganj. S členom se delno prenaša 136. člen CRD.

K 276. členu (veljavni 234. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (234. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 136. člen CRD. Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 % in 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

K 277. členu (veljavni 235. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (235. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 136. člen CRD. Določen je začetek uporabe proticikličnega blažilnika.

K 278. členu (veljavni 236. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (236. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 137. in 140. člen CRD. Določena so pravila glede priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %, ko imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem. Banka Slovenije lahko: (i) prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika; (ii) če Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 %.

K 279. členu (veljavni 237. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (237. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 138. in 139. člen CRD. Določena so pravila glede odločitve o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah.

K 280. členu (veljavni 238. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (280. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, da Banka Slovenije četrtletno objavi stopnjo proticikličnega kapitalskega blažilnika za Republiko Slovenijo na svoji spletni strani, pri čemer si prizadeva za usklajenost z objavami drugih pristojnih organov. Objava vključuje ključne informacije, kot so veljavna stopnja blažilnika, razmerje med krediti in BDP, izračunano vodilo za blažilnik, utemeljitev stopnje ter podatki o začetku uporabe višje stopnje ali razlogih za zgodnejšo uporabo. V primeru znižanja stopnje se navede tudi pričakovano obdobje stabilnosti. O vsaki spremembi Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. S členom se prenaša 136. člen CRD.

K 281. členu (veljavni 239. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (239. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 139. člen CRD. Določena so pravila glede objave. Banka Slovenije objavi na svojih spletnih straneh stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi s strani Banke Slovenije.

K 282. členu (veljavni 240. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (240. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 137. člen CRD. S členom se podrobneje določa, katere podatke mora Banka Slovenije objaviti na svoji spletni strani v primeru, ko v skladu z zakonom prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem (na primer navesti mora državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja).

K 283. členu (veljavni 241. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (241. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 131. člen CRD.

Banka Slovenije lahko kot globalno sistemsko pomembno banko (GSPB) določi posamezno banko ali skupino bank s sedežem v Sloveniji, če bi njihov propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Določitev temelji na metodologiji, ki vključuje pet enakovredno uteženih kazalnikov: velikost, medsebojno povezanost, nadomestljivost storitev, zapletenost in čezmejno dejavnost. Na podlagi skupnega rezultata teh kazalnikov banka ali skupina dobi razvrstitev v eno od petih podkategorij GSPB, kar vpliva na višino kapitalskega blažilnika, ki ga mora vzdrževati. V posebnih okoliščinah lahko Banka Slovenije odstopi od rezultatov metodologije in banko prerazvrsti ali določi kot GSPB tudi, če ne dosega praga.

Banka Slovenije letno preverja razvrstitev GSPB in lahko na podlagi nove ocene spremeni podkategorijo ali ugotovi, da banka ne izpolnjuje več meril za GSPB. V takih primerih določi novo podkategorijo ali odpravi status GSPB ter določi rok za prilagoditev kapitalskih zahtev. O vseh spremembah obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in objavi razvrstitev na svoji spletni strani. Poleg tega mora podatke o razvrstitvi in metodologiji predložiti na evropsko enotno točko dostopa v strukturirani obliki z ustreznimi metapodatki, kar zagotavlja preglednost in dostopnost informacij na ravni EU.

K 284. členu (veljavni 242. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (242. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 131. člen CRD.

Banka Slovenije lahko kot drugo sistemsko pomembno banko (DSPB) določi posamezno banko ali skupino bank s sedežem v Sloveniji, če bi njihov propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje za slovenski finančni sistem. Pri tem upošteva merila, kot so velikost, pomen za gospodarstvo, pomen čezmejnih dejavnosti in medsebojna povezanost s finančnim sistemom. Ob določitvi DSPB določi tudi ustrezno stopnjo kapitalskega blažilnika in rok za njegovo izpolnitev. Status DSPB in višina blažilnika se letno preverjata, spremembe pa se sporočijo Evropskemu odboru za sistemska tveganja in objavijo na spletni strani Banke Slovenije. Podatki se posredujejo tudi na evropsko enotno točko dostopa v strukturirani obliki z ustreznimi metapodatki.

K 285. členu (veljavni 243. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (243. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 131. člen CRD.

Globalno sistemsko pomembna banka (GSPB) mora na konsolidirani podlagi vzdrževati kapitalski blažilnik, katerega višina je odvisna od podkategorije, v katero je razvrščena. Višina blažilnika se giblje od 1 % skupne izpostavljenosti tveganjem za najnižjo podkategorijo do 3,5 % za najvišjo. Ta zahteva se izpolnjuje izključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, kar zagotavlja dodatno kapitalsko odpornost bank z največjim sistemskim pomenom.

Skupaj je pet kategorij, višina blažilnika za posamezno kategorijo pa je prikazana v spodnji tabeli:

Kategorija	GSPI blažilnik
5	3,5 %
4	2,5 %
3	2 %
2	1,5 %
1	1 %

K 286. členu (veljavni 244. člen ZBan-3)

ZBan-3 (244. člen) določa, da mora druga sistemsko pomembna banka (DSPB) vzdrževati kapitalski blažilnik v višini, ki ga določi Banka Slovenije, pri čemer se ta lahko določi do 3 % skupne izpostavljenosti tveganjem, izjemoma tudi višje, če to odobri Evropska komisija. Blažilnik se vzdržuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom in se lahko določi na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. V primeru, da je DSPB podrejena drugi sistemsko pomembni instituciji, se uporabi nižja izmed določenih vrednosti blažilnika. Banka Slovenije mora pred določitvijo ali spremembo blažilnika obvestiti Evropski odbor za sistemska tveganja in predložiti utemeljitev, oceno učinkov na notranji trg ter predlagano stopnjo blažilnika. S členom se prenaša 131. člen CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa, da ko postane DSPB zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma letnega pregleda stopnjo blažilnika za DSPB in jo po potrebi prilagodi tako, da ostane njegova umerjenost ustrezna. Gre za prenos (c) točke šestega odstavka 131. člena.

K 287. členu (veljavni 245. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (245. člen) ni vsebinskih sprememb. Z določbo se določa, da kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja zahteva od obeh.

K 288. členu (veljavni 246. člen ZBan-3)

ZBan-3 (246. člen) določa, da lahko Banka Slovenije določi blažilnik sistemskih tveganj za vse ali določene podskupine izpostavljenosti bank, kadar želi preprečiti ali zmanjšati sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki niso zajeta z drugimi kapitalskimi zahtevami. Ta blažilnik se lahko zahteva za vse banke ali le za določene skupine bank in se izračuna na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, pri čemer se uporablja navadni lastniški temeljni kapital. Pri določanju teh zahtev Banka Slovenije posebej upošteva tveganja, ki bi lahko povzročila resne motnje v finančnem sistemu ali negativno vplivala na realno gospodarstvo v Sloveniji. Gre za prenos prvega odstavka 133. člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določi, da lahko Banka Slovenije določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti vključno z makrobonitetnimi ali sistemskimi tveganji, ki izhajajo iz podnebnih sprememb zlasti tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji. Gre za prenos prvega odstavka 133. člena CRD.

K 289. členu (veljavni 247. člen ZBan-3)

ZBan-3 (247. člen) določa, da lahko Banka Slovenije določi blažilnik sistemskih tveganj za vse ali določene skupine bank glede različnih vrst izpostavljenosti, kot so izpostavljenosti v Sloveniji, drugih državah članicah, tretjih državah in po sektorjih (npr. do fizičnih oseb z zavarovanji ali pravnih oseb). Stopnje blažilnika so določene v korakih po 0,5 odstotne točke in se lahko razlikujejo med bankami ter vrstami izpostavljenosti. Blažilnik se ne uporablja za nekatera specifična tveganja, pri čemer Banka Slovenije zagotavlja, da njegova uvedba ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na finančni sistem ali notranji trg EU. Ustreznost blažilnika se preverja vsaj vsaki dve leti, njegova uvedba pa zahteva tudi priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja. Gre za prenos petega in osmega odstavka 133. člena CRD ter petega odstavka 134. člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa, da se blažilnik sistemskih tveganj uporablja za obravnavo tveganj, ki jih v celoti zajema izračun iz tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU. Gre za prenos 133. člena CRD (osmi odstavek, točka c).

Dodatno se s predlogom določa, da kadar za blažilnih sistemskih tveganj velja znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke in ko ta banka postane zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma dveletnega pregleda iz prejšnjega odstavka pregleda zahtevo banke glede blažilnika sistemskih tveganj in jo po potrebi prilagodi, da ostane umerjenost ustrezna. Gre za prenos 133. člena CRD (osmi odstavek, točka d).

K 290. členu (veljavni 248. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (248. člen) ni vsebinskih sprememb. Gre za določbo v okviru katere gre za prenos drugega odstavka 133. člena CRD, ki določa izračun blažilnika sistemskih tveganj.

K 291. členu (veljavni 249. člen ZBan-3)

ZBan-3 (249. člen) določa, da mora Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopenj blažilnika sistemskih tveganj obvestiti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe, kadar so vključene banke z nadrejenimi osebami v tujini ali izpostavljenosti v tretjih državah. Obvestilo mora vsebovati podrobno utemeljitev sistemskih tveganj, načrtovanih stopenj blažilnika in njihovega učinka na finančni sistem in notranji trg. Če sprememba ne pomeni zvišanja že določenih stopenj ali ne presega 3 %, zadošča zgolj obvestilo. Če stopnja preseže 3 % in ne presega 5 %, mora Banka Slovenije pridobiti mnenje Komisije in ga upoštevati ali utemeljiti odstopanje. V primeru vključitve podrejenih bank iz drugih držav članic se lahko postopek prekine in vključi Evropski bančni organ, če pride do nestrinjanja. Če predlagana stopnja preseže 5 %, mora Banka Slovenije zaprositi Komisijo za dovoljenje, ki odloča s posebnim izvedbenim aktom. Za izpostavljenosti v drugih državah članicah EU mora biti blažilnik enoten, razen če je priznana drugačna stopnja po zakonu. Gre za prenos devetega do dvanajstega odstavka ter petnajstega odstavka 133. člena.

S predlogom zakona se dopolnjuje peti odstavek na način, da Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja zaprosi za mnenje tudi Evropski odbor za sistemska tveganja. Gre za prenos 133. člena CRD (enajsti odstavek).

S predlogom zakona se dodaja nov šesti odstavek (glede na ZBan-3), ki določa, da v primeru določitve ali spremembe blažilnika sistemskih tveganj Evropski odbor za sistemska tveganja v enem mesecu po prejemu obvestila poda Komisiji mnenje o primernosti predlaganih stopenj. Komisija nato v dveh mesecih izda svoje mnenje, pri čemer upošteva stališče odbora. Banka Slovenije mora odločitev o stopnji blažilnika sprejeti v skladu z mnenjem Komisije ali pojasniti razloge za morebitno odstopanje. Gre za prenos 133. člena CRD (enajsti odstavek).

V skladu z direktivo se spreminja tudi obstoječi šesti odstavek (nov sedmi odstavek), s katerim se določa, da če se predlagana stopnja blažilnika sistemskih tveganj nanaša na banke, katerih nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, morata Evropski odbor za sistemska tveganja in Komisija v svojih mnenjih oceniti primernost uporabe teh stopenj za te banke. Banka Slovenije v takem primeru zaprosi za priporočilo obeh organov. Če se nadrejeni organ banke ne strinja s predlaganimi stopnjami ali če sta mnenji Komisije in odbora negativni, lahko Banka Slovenije bodisi prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ ali pa postopek določitve predlaganih stopenj ustavi.

V obstoječem sedmem odstavku (novem osmem glede na ZBan-3) se dodaja določba, da se za namene tega odstavka v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica. Gre za prenos 133. člena CRD (dvanajsti odstavek).

K 292. členu (veljavni 250. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (250. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 133. člen CRD. Banka Slovenije mora na svoji spletni strani objaviti odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj. S členom se določa, kaj mora taka objava vključevati, med drugim tudi utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj. Če bi utemeljitev ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije te informacije ne vključi v objavo. Naknadno mora Banka Slovenije objaviti tudi odločitev o odpravi katerekoli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

K 293. členu (veljavni 251. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (250. člen) ni bistvenih vsebinskih sprememb. V tretjem členu se dodajajo le bolj ustrezni sklici na direktivo, ker gre za stopnje, ki jih določajo druge države članice na podlagi direktive in ne na podlagi predmetnega zakona.

S členom se sicer (že v okviru ZBan-3) prenaša 134. člen CRD. Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo organi drugih držav članic, ter jih uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah. O priznanju obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in objavi odločitev na svoji spletni strani. Pri tem upošteva informacije, ki jih je zadevna država članica javno objavila. Če priznani blažilnik naslavlja druga tveganja kot domači, se lahko oba seštevata; če pa naslavljata ista tveganja, se uporabi le višji od obeh.

K 294. členu (veljavni 252. člen ZBan-3)

ZBan-3 (252. člen) določa, da če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za globalno ali drugo sistemsko pomembno banko (GSPB oziroma DSPB). Kadar skupna stopnja teh blažilnikov preseže 5 % skupne izpostavljenosti tveganjem, mora Banka Slovenije predhodno pridobiti pooblastilo Evropske komisije. V takem primeru mora tri mesece pred objavo odločitve o uvedbi višjega blažilnika obvestiti Evropski odbor za sistemska tveganja.

Navedeni vsebini se dodaja določba, da kadar odločitev o določitvi blažilnika sistemskih tveganj, blažilnika za DSPB ali blažilnika za GSPB privede do znižanja predhodno določene stopnje ali se le-ta ne spremeni, se postopek iz prejšnjega odstavka ne uporablja. Gre za prenos 131. člena CRD (petnajsti odstavek – drugi pododstavek).

K 295. členu (veljavni 253. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (253. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, pri čemer kapital, namenjen za en element blažilnika, ne sme biti uporabljen za druge elemente ali za izpolnjevanje osnovnih kapitalskih zahtev, dodatnih kapitalskih zahtev, notranjih kapitalskih ocen ali drugih regulatornih obveznosti. Če banka ne razpolaga z dovolj kakovostnim kapitalom za hkratno izpolnjevanje vseh teh zahtev, se šteje, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kar sproži omejitve glede razdelitev dobička. Namen teh določb je zagotoviti, da banke ohranjajo ustrezno kapitalsko odpornost brez prekrivanja med različnimi regulatornimi zahtevami. Med drugim gre za prenos 128. in 141.a člena CRD.

K 296. členu (veljavni 254. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (253. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določajo omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku. Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne sme izvajati izplačil, ki bi zmanjšala njen navadni lastniški temeljni kapital pod zahtevano raven. Če te zahteve ne izpolnjuje, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (MDA), o tem obvestiti Banko Slovenije in predložiti načrt za ohranitev kapitala. Do izračuna MDA banka ne sme izvajati določenih izplačil, kot so dividende, variabilni prejemki ali odkupi lastnih delnic. Izplačila so nato dovoljena le do višine izračunanega MDA, če ne povzročajo zmanjšanja kapitala ali dobička in ne sprožijo insolvenčnih postopkov. Če omejitve izplačil ne zadostujejo za izboljšanje kapitalske pozicije glede na sistemska tveganja, lahko Banka Slovenije izreče dodatne nadzorne ukrepe. S členom se prenaša 141. člen CRD in sedmi odstavek 133. člena CRD.

K 297. členu (veljavni 255. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (255. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka izračuna maksimalni znesek za razdelitev (MDA) tako, da zmnoži ustrezno prilagojeno vsoto dobičkov z določenim faktorjem, ki je odvisen od stopnje izpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku. Faktor se giblje med 0 in 0,6, glede na to, kolikšen delež blažilnika banka pokriva z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Pri tem se upošteva le kapital, ki ni že uporabljen za izpolnjevanje osnovnih in dodatnih kapitalskih zahtev ter notranjih ocen kapitala. Izračunani MDA se nato zmanjša za že izvedena izplačila, davke in druge razdelitve, povezane z dobičkom, ki niso vključene v kapital. S členom se prenaša 141. člen CRD.

K 298. členu (veljavni 256. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (256. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 141. člen CRD. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj pred izračunom MDA o tem obvestiti Banko Slovenije in navesti ustrezne podatke.

K 299. do 302. členu (veljavni 257. do 260. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (257. do 260. člen) ni vsebinskih sprememb. Gre za prenos 141.b člena CRD.

Določa se, kdaj banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

Nadalje se določajo omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA). Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila (iz tretjega odstavka) največ v višini L-MDA. Omejitve izplačil se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

Nadalje se določa izračun maksimalnega zneska za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA).

Nadalje se določa, da banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo zahtevanih dejanj o tem obvesti Banko Slovenije ter predloži podatke, ki jih člen podrobneje opredeljuje. Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

K 303. členu (veljavni 261. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (261. člen) ni bistvenih sprememb. Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora v petih delovnih dneh pripraviti in Banki Slovenije predložiti načrt za ohranitev kapitala, ki vključuje oceno prihodkov in odhodkov, ukrepe za povečanje kapitala ter časovni okvir za izpolnitev zahtev. Banka Slovenije lahko rok podaljša do deset dni in zahteva dodatne informacije. Načrt odobri, če oceni, da bo z njim mogoče zagotoviti zadosten kapital v razumnem roku, sicer zahteva spremembe načrta ali naloži dodatne ukrepe, kot so povečanje kapitala ali strožje omejitve izplačil. S členom se prenaša 142. člen CRD.

K 304. členu (veljavni 262. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (262. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da lahko Banka Slovenije podrobneje predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih.

K 305. členu (veljavni 263. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (263. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije lahko banko opredeli kot majhno in nekompleksno, če ta izpolnjuje vse pogoje iz Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se za enega od pogojev upošteva izjava banke. Izpolnjevanje pogojev se preverja najmanj enkrat letno, in če banka pogojev ne izpolnjuje več, ji Banka Slovenije z odločbo določi rok za uskladitev z vsemi zahtevami, ki veljajo za banke. Prav tako se status prekine, če banka sama vloži ugovor glede opredelitve kot majhna in nekompleksna.

K 306. členu

Za potrebe tega poglavja izraz »podružnica iz tretje države« pomeni podružnico, ki jo v Sloveniji ustanovi bodisi družba bodisi kreditna institucija s sedežem v tretji državi za izvajanje določenih bančnih dejavnosti. Izraz »matična družba« pa označuje družbo s sedežem v tretji državi, ki ustanovi tako podružnico, vključno z njenimi vmesnimi ali končnimi nadrejenimi osebami, če je to ustrezno. Gre za prenos 47. člena CRD (tretji odstavek).

K 307. členu

Določa se, da Banka Slovenije pri izvajanju nadzora po tem zakonu ne uporablja določb, ki podružnice iz tretjih držav obravnavajo ugodneje od podružnic institucij s sedežem v drugi državi članici. Gre za prenos 48 člena CRD.

K 308. členu

Banka Slovenije razvrsti podružnice iz tretjih držav v razred 1 ali razred 2 glede na merila, kot so obseg sredstev, obseg vlog neprofesionalnih strank in status kvalificirane podružnice. Podružnice, ki izpolnjujejo vsaj enega od določenih pogojev, se uvrstijo v razred 1, ostale pa v razred 2. Če se pogoji spremenijo, Banka Slovenije po uradni dolžnosti izvede postopek prerazvrstitve, pri čemer mora prerazvrstitev v razred 1 počakati najmanj štiri mesece od začetka izpolnjevanja pogojev. Razvrstitev se opravi ob izdaji dovoljenja ali naknadno, če pride do sprememb. Gre za prenos 48a člena CRD.

Dodatno velja pojasniti, da o razvrstitvi odloči Banka Slovenije z odločbo. Če gre za novo podružnico se odločitev združi z odločbo o izdaji dovoljenja

Člen 48a(3) CRD določa, da se podružnica nemudoma prerazvrsti, vendar glede na to, da prerazvrstitev zahteva presojo pogojev, tega pravno gledano ni mogoče narediti brez odločbe in pravice do izjave, zato je v drugem odstavku določba prilagojena na dikcijo »začne postopek«.

K 309. členu

Splošno pojasnilo:

CRD člen 48a(4) določa: *»4. Države članice lahko za podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje na njihovem ozemlju, ali za določene kategorije teh podružnic namesto zahtev iz tega naslova uporabljajo enake zahteve kot za kreditne institucije, ki imajo dovoljenje na podlagi te direktive. Kadar se obravnava iz tega odstavka uporablja samo za nekatere kategorije podružnic iz tretjih držav, države članice za namene te obravnave določijo ustrezna merila za razvrstitev. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se ne uporabljajo za te podružnice iz tretjih držav, razen za namene člena 48p.«.*

Gre za diskrecijo držav članic, da zahteve za podružnice tretjih držav uredijo drugače, pri čemer se pričakuje, da države članice v tem primeru oblikuje celoten nabor zahtev, ki veljajo za kreditne institucije, prilagojeno na naravo poslovanja podružnice.

Pojasnilo k členu:

Podružnica iz tretje države se šteje za kvalificirano, če njena matična družba izpolnjuje pogoje glede enakovrednosti bonitetnih standardov in nadzora, zaupnosti nadzornih organov ter če ima sedež v državi, ki ni na seznamu tretjih držav z visokim tveganjem glede pranja denarja in financiranja terorizma. Banka Slovenije pri presoji upošteva javni register tretjih držav, ki ga vodi Evropski bančni organ. Če država ni v registru in ni na seznamu tveganih držav, mora Banka Slovenije zaprositi Evropsko komisijo za oceno regulativnega okvira; do odločitve Komisije pa se podružnica začasno razvrsti v razred 1. Gre za prenos 48b člena CRD.

K 310. členu

Banka Slovenije si prizadeva, da pred začetkom poslovanja podružnice iz tretje države v Sloveniji sklene upravni ali drug dogovor s pristojnimi organi te države, pri čemer se opira na model, ki ga pripravi Evropski bančni organ. Poleg tega mora Banka Slovenije brez odlašanja posredovati Evropskemu bančnemu organu vse informacije o sklenjenih dogovorih s tretjimi državami. Gre za prenos 48c člena CRD.

K 311. členu

S členom se opredeljuje dovoljenje za opravljanje storitev podružnic tretjih držav. Gre za prenos 48c člena CRD. Družba iz tretje države, ki želi ustanoviti podružnico v Sloveniji, mora pred tem pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, ki ji omogoča opravljanje določenih bančnih in finančnih storitev. Če podružnica želi opravljati dodatne storitve, ki niso zajete v prvotnem dovoljenju, mora za te storitve pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije.

To poglavje (torej zahteve glede dovoljenja) se uporablja za podružnice razreda 1 in razreda 2. Dodatno velja pojasniti, da so vsebine drugega in tretjega odstavka smiselno povzete po sedanji ureditvi (137. člen ZBan-3). Glede določbe v tretjem odstavku glede smiselne uporabe določb tega podpoglavja je mišljeno, da gre za določbe glede izdaje dovoljenja za opravljanje storitev podružnic tretjih držav.

K 312. členu

Družba iz tretje države, ki želi ustanoviti podružnico v Sloveniji, mora pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za dovoljenje, ki ji priloži obsežno dokumentacijo, vključno z registrskimi izpiski, statutom, podatki o vodstvu in lastništvu, revidiranimi poročili, dovoljenji matične države, poslovnim načrtom, opisom storitev, organizacijsko strukturo, sistemom upravljanja tveganj in drugimi dokazili o sposobnosti za opravljanje storitev. Banka Slovenije lahko z izvedbenim predpisom dodatno določi vsebino dokumentacije, ki jo mora vložnik predložiti. Gre za prenos 48c člena CRD (tretji odstavek – točka 11. in 12). Dodatno velja pojasniti, da je v CRD glede nabora dokumentacije predvidena tudi izdaja smernic EBA.

K 313. členu

Banka Slovenije izda dovoljenje za podružnico tretje države, če so izpolnjeni pogoji glede skladnosti z regulativnimi zahtevami, dovoljenj v matični državi, obveščenosti nadzornega organa matične družbe, možnosti nadzornega sodelovanja ter odsotnosti tveganj za pranje denarja ali financiranje terorizma. Pri tem se posvetuje z Uradom za preprečevanje pranja denarja. V dovoljenju lahko določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev in izrecno omeji delovanje podružnice na ozemlje Republike Slovenije, razen v določenih primerih znotraj skupine ali na pobudo stranke. Gre za prenos 48c člena CRD (četrti odstavek).

Dodatno velja pojasniti, da se (kot bo to podrobneje opredeljeno tudi v podzakonskem aktu o dokumentaciji) pričakuje, da to potrdilo o obveščanju matičnega organa predloži vložnik.

K 314. členu

Banka Slovenije zavrne izdajo dovoljenja za podružnico tretje države, če podružnica ne izpolnjuje pogojev iz zakona ali če matična družba oziroma njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev po pravu tretje države oziroma obstaja utemeljen sum, da jih ne bo izpolnjevala v prihodnjih 12 mesecih. V primeru nastanka takšnih okoliščin mora podružnica nemudoma uradno obvestiti Banko Slovenije. Gre za prenos 48d člena CRD (prvi odstavek).

K 315. členu

Dovoljenje za podružnico iz tretje države preneha veljati, če ta v 12 mesecih ne začne opravljati storitev, jih prekine za več kot 6 mesecev ali sama izjavi, da preneha z opravljanjem storitev. V takih primerih Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju dovoljenja, pri čemer se kot datum prenehanja šteje iztek roka ali dan prenehanja sprejemanja depozitov. Po prenehanju dovoljenja podružnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z zadevnimi storitvami. Gre za prenos 48d člena CRD5.

K 316. členu

Podružnice iz tretjih držav morajo ves čas zagotavljati minimalni jamstveni kapital, ki je odvisen od razreda podružnice: za razred 1 znaša najmanj 2,5 % povprečnih obveznosti v zadnjih treh letih oziroma ob pridobitvi dovoljenja, vendar ne manj kot 10 milijonov evrov; za razred 2 pa najmanj 0,5 % povprečnih obveznosti oziroma ob pridobitvi dovoljenja, vendar ne manj kot 5 milijonov evrov. Ta kapital ne nadomešča drugih zakonskih kapitalskih zahtev. Podružnice lahko kapital zagotovijo v obliki denarja, določenih dolžniških vrednostnih papirjev ali drugih instrumentov, ki so takoj razpoložljivi za pokrivanje izgub. Vsa sredstva morajo biti položena na posebni račun v Sloveniji pri neodvisni banki ali Banki Slovenije in so namenjena reševanju ali prenehanju podružnice v skladu z zakonodajo. Gre za prenos 48.e člena CRD.

V zvezi z minimalnimi jamstvi (v prvem odstavku predloga člena) velja pojasniti, da so tukaj mišljene morebitne zahteve po ustanovnem kapitalu podružnice npr. iz ZGD-1.

K 317. členu

Podružnice iz tretjih držav morajo ne glede na druge zakonske zahteve ves čas zagotavljati neobremenjena in likvidna sredstva, ki zadoščajo za pokritje likvidnostnih odlivov za najmanj 30 dni. Podružnice razreda 1 se štejejo za skladne, če izpolnjujejo likvidnostne zahteve iz evropske bančne zakonodaje (Uredba 575/2013/EU in Delegirana uredba 2015/61). Ta sredstva morajo biti položena na račun v Sloveniji pri neodvisni kreditni instituciji ali Banki Slovenije. Če po uporabi za pokritje odlivov ostanejo sredstva, so ta namenjena tudi za reševanje ali prenehanje podružnice. Banka Slovenije pa lahko posamezni kvalificirani podružnici prizna izjemo od te zahteve. Gre za prenos 48.f člena CRD.

V zvezi s členom velja dodatno pojasniti, da bi naj bila računa za jamstveni kapital in likvidnostne zahteve ločena.

K 318. členu

Podružnica iz tretje države mora v Sloveniji imeti vsaj dve osebi, ki dejansko vodita njeno poslovanje, pri čemer mora vsak član poslovodstva pred začetkom dela pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, skladno z določbami za člane uprave banke. Za podružnice razreda 1 veljajo strožje zahteve glede

notranjega upravljanja, vključno z možnostjo zahteve po lokalnem upravljalnem odboru, medtem ko morajo podružnice razreda 2 vzpostaviti funkcije notranje kontrole, razen določenih izjem. Banka Slovenije lahko glede na značilnosti podružnice razreda 2 zahteva imenovanje vodij teh funkcij. Vse podružnice morajo vzpostaviti sistem poročanja matični družbi o tveganjih in upravljanju ter imeti ustrezne IKT sisteme in nadzor nad zunanjim izvajanjem. Pri vzajemnih ali skupinskih poslih morajo imeti vire za upravljanje kreditnega tveganja nasprotne stranke. Kritične funkcije, ki jih izvaja matična družba, morajo biti urejene z notranjimi dogovori. Neodvisna tretja oseba mora vsaj letno oceniti skladnost podružnice z zahtevami, Banka Slovenije pa ima pravico do popolnega dostopa do vseh potrebnih informacij. Gre za prenos 48.g člena CRD.

K 319. členu

Podružnice iz tretjih držav morajo voditi register, ki omogoča natančno spremljanje vseh sredstev in obveznosti v Sloveniji ter samostojno upravljanje teh postavk, vključno z informacijami o tveganjih in njihovem upravljanju. Ob tem morajo oblikovati politiko knjiženja, ki jo redno posodabljajo in usklajujejo s poslovno strategijo, pri čemer jo mora potrditi organ upravljanja matične družbe. Poleg tega morajo najmanj enkrat letno zagotoviti neodvisno oceno izvajanja teh zahtev, ki jo pripravi tretja oseba in posreduje Banki Slovenije. Gre za prenos 48.h člena CRD.

K 320. členu

Banka Slovenije lahko zahteva, da se podružnica iz tretje države preoblikuje v gospodarsko družbo s sedežem v Sloveniji in zaprosi za dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih storitev, če podružnica posluje z drugimi državami članicami v nasprotju z zakonom, če izpolnjuje kazalnike sistemske pomembnosti ali če skupni znesek sredstev presega določene pragove (40 milijard evrov v EU ali 10 milijard evrov v Sloveniji). Poleg tega lahko Banka Slovenije zahtevo izda tudi iz drugih nadzornih razlogov. Pred odločitvijo se posvetuje z Evropskim bančnim organom in pristojnimi organi drugih držav članic. Pri oceni sistemske pomembnosti upošteva več kazalnikov, kot so velikost, kompleksnost, povezanost s finančnim sistemom, tržni delež, vpliv na likvidnost in infrastrukturo ter vloga podružnice v skupini in pri reševanju. Gre za prenos 48.i člena CRD.

Dodatno velja pojasniti, da se pri uporabi ukrepa preoblikovanja v podrejeno družbo upošteva načelo sorazmernosti v skladu s katerim se ukrep uporabi, če milejši ukrepi ne bi zadostovali.

K 321. členu

Če skupina iz tretje države prek svojih podružnic v EU doseže skupni znesek sredstev v višini najmanj 40 milijard evrov (v povprečju ali absolutno v določenem obdobju), mora Banka Slovenije kot nadzorni organ oceniti, ali je podružnica, ki jo nadzoruje, sistemsko pomembna in ali predstavlja tveganje za finančno stabilnost Slovenije ali EU. Pri tem se iz ocene izključijo sredstva, povezana s posli s centralnimi bankami. Ocenjevanje temelji na kazalnikih sistemske pomembnosti, kot so velikost, kompleksnost, povezanost s finančnim sistemom in vpliv na trge. Banka Slovenije se mora posvetovati z Evropskim bančnim odborom in drugimi pristojnimi organi držav članic, kjer ima skupina prisotnost, ter jim predložiti obrazloženo oceno. Če pride do nestrinjanja, imajo organi 10 dni za odziv, nato pa si skupaj z Evropskim bančnim organom prizadevajo doseči soglasje v treh mesecih. Če soglasja ni, Banka Slovenije sprejme končno odločitev. Enak postopek velja tudi obratno, kadar je drug organ nosilec ocene, Banka Slovenije pa sodeluje kot zadevni organ. Gre za prenos 48.j člena CRD.

K 322. členu

Banka Slovenije lahko za sistemsko pomembne podružnice iz tretjih držav uvede ciljno usmerjene ukrepe za zmanjšanje tveganj, in sicer bodisi zahteva prestrukturiranje sredstev ali dejavnosti, da podružnica ne bi več veljala za sistemsko pomembno oziroma ne bi več predstavljala tveganja za finančno stabilnost, bodisi naloži dodatne bonitetne zahteve. Če se Banka Slovenije odloči, da teh ukrepov ne bo uvedla, mora Evropskemu bančnemu organu in pristojnim organom drugih držav članic predložiti obrazloženo uradno obvestilo z razlogi za takšno odločitev. Gre za prenos 48.j člena CRD (četrti odstavek).

K 323. členu

Podružnice iz tretjih držav morajo Banki Slovenije redno poročati podrobne informacije o svojih sredstvih in obveznostih v Sloveniji, vključno z razčlenitvami po vrstah nasprotnih strank, koncentracijah izpostavljenosti, notranjih transakcijah z matično družbo ter skladnosti z zakonodajnimi zahtevami in ureditvami glede jamstev za vloge. Te informacije morajo biti pripravljene v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja. Poleg tega morajo poročati tudi o matični družbi, vključno z njenimi sredstvi in obveznostmi v EU, skladnostjo z bonitetnimi zahtevami, nadzornimi pregledi, sanacijskimi načrti, poslovno strategijo in storitvami za stranke v EU. Banka Slovenije lahko zahteva dodatna poročila, če meni, da so potrebna za celovit nadzor nad poslovanjem podružnice ali njene matične družbe. Gre za prenos 48.k člena CRD.

Dodatno velja pojasniti, da se kot matična družba za namene poročanja štejejo vse matične družbe v verigi: (i) neposredno nadrejena, (ii) vmesna /vmesne, (iii) končna (angl. parent undertaking)

K 324. členu

Podružnice iz tretjih držav morajo Banki Slovenije poročati regulativne in finančne informacije glede na svoj razred: podružnice razreda 1 najmanj dvakrat letno, podružnice razreda 2 pa najmanj enkrat letno. Banka Slovenije lahko za kvalificirane podružnice opusti poročanje o matični družbi, če te informacije lahko pridobi neposredno od nadzornega organa tretje države. Prav tako lahko predpiše podrobnejša pravila o pogostosti, načinu in obliki poročanja, pri čemer mora upoštevati načelo sorazmernosti glede na razvrstitev podružnice. Gre za prenos 48.l člena CRD.

K 325. členu

Banka Slovenije pri nadzoru nad podružnicami iz tretjih držav ravna po določbah tega podpoglavja, hkrati pa smiselno uporablja tudi druge določbe zakona, ki se nanašajo na banke, razen če je v tem poglavju določeno drugače. Poleg tega vključuje podružnice iz tretjih držav v načrt rednih nadzorniških pregledov. Gre za prenos 48.m člena CRD.

K 326. členu

Banka Slovenije v okviru nadzora nad podružnicami iz tretjih držav pregleduje njihove ureditve, strategije, procese in mehanizme za zagotavljanje skladnosti z zakonodajo EU in nacionalnimi predpisi. Na podlagi teh pregledov ocenjuje, ali podružnice ustrezno upravljajo tveganja, imajo zadosten jamstveni kapital in likvidnost ter poslujejo preudarno. Pri tem uporablja načelo sorazmernosti glede na razvrstitev podružnic in druge dejavnike, kot so obseg in kompleksnost dejavnosti. Če obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, mora Banka Slovenije o tem nemudoma obvestiti Evropski bančni organ in lahko sprejme ukrepe, vključno z odvzemom dovoljenja. Poleg tega tesno sodeluje z Uradom za preprečevanje pranja denarja in si izmenjuje informacije, razen če bi to posegalo v postopke preiskovanja ali pregona. V primeru nesoglasij glede nadzora lahko posreduje Evropski bančni organ. Gre za prenos 48.n člena CRD.

K 327. členu

Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s pristojnimi organi drugih držav članic, ki nadzorujejo podružnice ali podrejene institucije iste skupine iz tretje države, ter z njimi sklepa pisne dogovore o sodelovanju. Če nadzoruje podružnico razreda 1, sodeluje v kolegiju nadzornikov, ki se ustanovi glede na prisotnost skupine v EU. V določenih primerih, ko je Banka Slovenije nadzornik največje podružnice v EU, postane glavni pristojni organ in ima vlogo podobno konsolidacijskemu nadzorniku. V tem primeru kolegij nadzornikov pripravlja letna poročila o skupini, izmenjuje nadzorne informacije in usklajuje ukrepe. Kolegij po potrebi sodeluje tudi z nadzorniki iz tretjih držav. Če Banka Slovenije ni glavni nadzornik, vseeno sodeluje pri nalogah kolegija. Gre za prenos 48.p člena CRD.

K 328. členu

Banka Slovenije mora Evropski bančni organ uradno obveščati o vseh izdanih dovoljenjih za podružnice iz tretjih držav in vseh njihovih spremembah, o skupnih sredstvih in obveznostih teh podružnic, kot se redno poročajo, ter o imenu skupine iz tretje države, ki ji posamezna podružnica pripada. Gre za prenos 48.q člena CRD.

K 329. členu (veljavni 264. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (264. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je določeno, da nadzor v skladu s tem zakonom opravlja Banka Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakona, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna ECB Nadalje so določeni cilji nadzora (drugi odstavek) in načini opravljanja nadzora (tretji odstavek). Člen ureja tudi delitev pristojnosti v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko med Banko Slovenije in ECB (peti odstavek). Nadalje ta člen določa tudi ravnanje Banke Slovenije v primeru prejema vloge od subjekta nadzora, za reševanje katere je pristojna ECB.

K 330. členu (veljavni 265. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (264. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se ureja načrt nadzorniških pregledov, ki ga mora Banka Slovenije sprejeti vsaj enkrat letno. Nadalje je določeno, po katerih merilih mora Banka Slovenije v načrtu nadzorniških pregledov opredeliti banke ter aktivnosti in ukrepe, ki jih bo izvajala v posamezni banki, kot tudi pogoje za njihovo izvedbo. Poleg tega člen ureja tudi obveznosti Banke Slovenije v primeru okrepljenega nadzora v banki. Banka Slovenije lahko izvaja nadzor tudi nad podružnicami bank tujih držav članic, ne glede na nadzor matičnih organov.

K 331. členu (veljavni 266. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (266. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije lahko subjektom nadzora izreče ukrepe nadzora z odločbo ali odredbo, pri čemer upošteva okoliščine kršitve (npr. resnost, trajanje, finančni učinki, sodelovanje, predhodne kršitve). Če bi bil formalni ukrep nesorazmeren, lahko Banka Slovenije subjekt le pisno obvesti in izda nadzorniško pismo s priporočili ali pričakovanji glede ustreznih ukrepov za zagotovitev skladnosti poslovanja.

* * *

Kaj stori nadzorni organ, ko v pismu izrazi pričakovanja, subjekt nadzora pa zahtevanega ne izvrši? Po svoji vsebini in namenu je nadzorniško pismo del nadzorniškega dialoga s subjektom nadzora in opozarja na prakso, ki bi lahko vodila v kršitev, ali na neskladnosti pri delovanju in poslovanju, ki glede na okoliščine, resnost in trajanje niso primerne za odredbo o odpravi kršitev. Pismo izraža pričakovanja nadzornika vendar pa ni ukrep nadzora in za subjekt nadzora nima neposrednih negativnih posledic, zato zoper pismo tudi ni predvideno pravno varstvo. Zaradi tega ni treba posebej opredeliti pravnih posledic ki nastopijo za subjekt nadzora, če ne izvrši vsebine nadzorniškega pisma.

Upoštevaje celotno ureditev in pristojnosti se ocenjuje, da lahko nadzornik, če subjekt nadzora vsebine nadzorniškega pisma ne upošteva, naknadno uporabi nabor novih oziroma strožjih ukrepov, ki jih ima na voljo: izda novo nadzorniško pismo ali glede na okoliščine primera ukrepanje stopnjuje tako, da izda odredbo o odpravi kršitev. Posredno je nespoštovanje nadzorniških pisem lahko tudi eden od elementov pri naknadni presoji primernosti članov uprave in nadzornega sveta ter izvajalcev ključnih funkcij, ter lahko vpliva tudi na naknadno presojo odgovornosti pri sankcioniranju.

K 332. členu (veljavni 267. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (267. člen) ni vsebinskih sprememb. Posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije lahko opravlja:

- oseba, zaposlena pri Banki Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije;
- pooblaščeni revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

Ob izvajanju nadzora lahko nastopijo okoliščine, ko bi izvedba postopkov javnega naročanja za storitve, ki so potrebne za izvedbo ukrepov oziroma nadzora Banke Slovenije, onemogočila učinkovito izvajanje teh pristojnosti Banke Slovenije. V primeru večjih težav v bankah je potrebno ukrepati izjemno hitro, kar pomeni, da je potrebno hitro izpeljati tudi postopke naročanja. Poleg tega bi objava naročila storitev v zvezi z izvedbo ukrepov Banke Slovenije (npr. najem neodvisnih cenilcev) po običajnih postopkih javnega naročanja, lahko vnaprej razkrila možne ukrepe Banke Slovenije. S tem bi se bistveno zmanjšala učinkovitost ukrepov, saj bi se položaj bank zaradi predčasnega razkritja njihovih težav

poslabšal. Zaradi predhodnega razkritja ukrepov bi lahko nastal tudi nepotreben dvom o varnosti sredstev varčevalcev v bankah, kar lahko privede do množičnega dviga vlog v bankah in s tem do zloma bančnega sistema. Zato določbe tretjega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo izvedbo postopka pogajanj brez predhodne objave za revizorje in svetovalce saj tak postopek omogoča hitrejšo izvedbo naročila in omejeno razkrivanje podatkov. Izvedba tega postopka se bo izvedla v skladu zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, s čimer se upošteva tudi obstoječa pravila na področju javnega naročanja. V izjemnih primerih, ko ne bi bilo mogoče izpeljati niti postopka s pogajanji brez predhodne objave, pa določbe četrtega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo neposredno oddajo naročila izvajalcu. Tudi v tem primeru se upošteva obstoječa pravila naročanja za oddajo tovrstnih naročil.

K 333. členu (veljavni 268. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (268. člen) ni vsebinskih sprememb Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013. Banka Slovenije določi nadomestila v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona. Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, do 31. marca za preteklo leto.

K 334. členu (veljavni 269. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (269. člen) ni vsebinskih sprememb. Uvedba sistema obveščanja o kršitvah zahtev ali omejitev pomeni novost, ki jo določa CRD. Sistem obveščanja vzpostavi Banka Slovenije, omogočati pa mora enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev, zlasti od zaposlenih v bankah. Banka Slovenije mora tudi zagotoviti ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni, z izjemami, določenimi v četrtem odstavku tega člena.

K 335. členu (veljavni 270. člen ZBan-3)

ZBan-3 (270. člen) določa, da ima Banka Slovenije pristojnost zbirati in obdelovati vse informacije, vključno z osebnimi podatki, ki so povezane z njenimi nadzorstvenimi nalogami. Državni organi in nosilci javnih pooblastil so ji dolžni na zahtevo posredovati potrebne informacije. Ti podatki vključujejo informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih storitev, članih uprave in nadzornikov bank, čezmejnem poslovanju bank, finančnem položaju nadzorovanih subjektov ter o sumih nezakonitega sprejemanja depozitov. Banka Slovenije je oproščena plačila taks za podatke iz uradnih registrov in lahko pri presoji ugleda posameznikov uporablja tudi informacije iz evropskih baz podatkov in kazenske evidence.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dodaja nov peti odstavek, ki določa, da lahko pooblaščena oseba Banke Slovenije pri izvajanju svojih pristojnosti prek elektronskega sistema dostopa do podatkov iz centralnega registra prebivalstva o posameznikih, in sicer do: imena in priimka, kraja rojstva, EMŠO, državljanstva, prebivališča (vključno z vrsto prebivališča in naslovom za vročanje) ter datumov in podatkov o spremembah, dogodkih in popravkih teh podatkov.

Banka Slovenije lahko že po obstoječi ureditvi brezplačno pridobiva podatke iz centralnega registra prebivalstva, vendar z ročnimi oziroma pisnimi zahtevami. Za večjo učinkovitost, kot tudi administrativno razbremenitev se z dopolnitvijo predlaga, da se Banki Slovenije omogoči elektronski dostop podobno, kot ga imajo drugi javni organi in nosilci javnih pooblastil, ter tudi odvetniki, notarji itn.

K 336. členu (veljavni 271. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (271. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejena pristojnost Banke Slovenije zahtevati poročila in informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzora nad poslovanjem banke.

K 337. členu (veljavni 272. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (272. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene obveznosti banke v postopku pregleda poslovanja banke, ki vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke.

K 338. členu (veljavni 273. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (273. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek pregleda poslovanja banke se začne z zahtevo za pregled poslovanja, ki jo banki izda Banka Slovenije. V tem členu so zato določeni rok za izdajo navedene zahteve ter njena vsebina. V primeru, da se bodo okoliščine, ki so bile znane ob izdaji navedene zahteve, pozneje spremenile, bo Banka Slovenije lahko zahtevo za pregled poslovanja dopolnila.

K 339. členu (veljavni 274. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (274. člen) ni vsebinskih sprememb. Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec ali druga pooblaščena oseba Banke Slovenije (inšpektor), ki jo za to pooblasti guverner. Pregled se izvaja ob delavnikih med 8. in 18. uro, izjemoma tudi izven tega časa, če to zahteva obseg ali narava pregleda. Izvaja se tako, da čim manj ovira redno poslovanje banke. Inšpektor lahko pripravi preliminarno poročilo, ki je informativne narave in ne prejudicira končnih ukrepov; banka lahko nanj poda dodatna pojasnila. Pri pregledu se ne uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku o zapisniku.

K 340. členu (veljavni 275. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (275. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so podrobneje določene obveznosti banke in njenih članov uprave in drugih zaposlenih v postopku pregleda poslovanja banke.

K 341. do 342. členu (veljavna 276. in 277. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (276. do 277. člen) ni vsebinskih sprememb. V členih so določeni pogoji, ki jih mora banka zagotoviti v zvezi z opravljanjem pregleda poslovanja.

K 343. členu (veljavni 278. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (278. člen) ni vsebinskih sprememb. Če je to potrebno za učinkovito izvajanje nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva poslovno dokumentacijo, poročila in informacije tudi od določenih povezanih oseb, kot so osebe v tesni povezanosti z banko, zunanji izvajalci (vključno z IKT ponudniki), imetniki kvalificiranih deležev, družbe z naložbo banke, nadrejeni holdingi ter druge osebe v okviru konsolidiranega nadzora. Enake zahteve lahko naslovi tudi na njihove člane organov vodenja in zaposlene. Po potrebi lahko Banka Slovenije pri teh osebah opravi pregled poslovanja, pri čemer veljajo enaka pravila kot za pregled banke. Če je za nadzor nad temi osebami pristojen drug organ, se pregled izvede v sodelovanju z njim. Z vsebino se delno prenaša tretji odstavek 65. člena CRD.

S predlogom zakona se v prvem odstavku (glede na ZBan-3) dodatno določa, da lahko, če je to potrebno za dosego namena nadzora nad banko, Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od oseb, ki so za banke prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, vključno s tretjimi ponudniki storitev IKT iz poglavja V Uredbe 2022/2554/EU. Gre za prenos 65. člena CRD (četrti odstavek).

K 344. členu (veljavni 279. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (279. člen) ni vsebinskih sprememb. Odredba za odpravo kršitev banke je ukrep nadzora, s katerim Banka Slovenije banki naloži, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila. Z odredbo za odpravo kršitev banke se lahko tudi odredi, da banka izvede dodatne ukrepe, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev. V tretjem odstavku so nadalje navedene okoliščine, za katere se šteje, da imajo pomembni učinek na varno in skrbno upravljanje banke.

K 345. členu (veljavni 280. člen ZBan-3)

ZBan-3 (280. člen) določa dodatne ukrepe Banke Slovenije. Slednja lahko banki ali njenemu upravljalnemu organu z odredbo naloži izvedbo dodatnih ukrepov za odpravo kršitev zakonodaje ali uredbe EU, če se s tem pričakuje učinkovitejše delovanje banke in preprečevanje prihodnjih kršitev. Ti ukrepi lahko vključujejo zahteve po dodatnem kapitalu, izboljšanje notranjega upravljanja in ocenjevanja kapitala, omejitve poslovanja, prepoved določenih poslov, zahteve po spremembi vodstva, poročanju, razkritjih in politiki izplačil. Ukrepi morajo biti primerni, sorazmerni in ne smejo podvajati že obstoječih poročil. Posebno pozornost Banka Slovenije posveča tudi zagotavljanju ustrezne likvidnosti banke, glede na njen poslovni model, upravljanje tveganj ter rezultate nadzornih pregledov. Gre sicer za ukrepe, ki jih v 104. členu določa CRD.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) v drugem odstavku dodajajo naslednji dodatni ukrepi, ki sledijo prenosu ukrepov iz 91.a in 104. člena CRD:

Banka Slovenije lahko banki naloži naslednje dodatne ukrepe:

- Zahteva zmanjšanje kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih tveganj, povezanih z ESG dejavniki (okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi), zlasti tistih, ki izhajajo iz prehoda k trajnostnemu poslovanju, ter prilagoditev poslovne strategije, upravljanja in sistema upravljanja tveganj.
- Zahteva izvedbo stresnih testov in analiz scenarijev za oceno tveganj, povezanih z izpostavljenostjo do kriptosredstev in storitvami v zvezi z njimi.
- Če obstaja prekomerno tveganje koncentracije do centralne nasprotne stranke, zahteva zmanjšanje izpostavljenosti ali ponovno uskladitev izpostavljenosti na klirinških računih v skladu z evropsko uredbo.
- Lahko omeji poslovanje banke, vključno s sprejemanjem depozitov ali drugimi dejavnostmi, oziroma zahteva odsvojitev dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost banke.
- Zahteva, da banka sprejme ukrepe za zagotovitev primernosti članov uprave ali nadzornega sveta, vključno z oceno kolektivne primernosti celotnega organa.
- Zahteva ukrepe za zagotovitev primernosti nosilcev ključnih funkcij, vključno z možnostjo začasne prepovedi opravljanja teh funkcij.
- Zahteva razrešitev pomembnega nosilca ključne funkcije, če to zahteva nadzorni interes.

K 346. členu (veljavni 281. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (281. člen) ni vsebinskih sprememb. Po členu mora banka o odpravi kršitev Banki Slovenije predložiti poročilo o odpravi kršitev, ki ga sestavi sama. Če Banka Slovenije ugotovi pomembnejše kršitve, lahko banki z odredbo o odpravi kršitev naloži, da o odpravi kršitev predloži tudi mnenje pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

K 347. členu (veljavni 282. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (282. člen) ni vsebinskih sprememb. Na podlagi poročila o odpravi kršitev mora Banka Slovenije presoditi, ali so kršitve odpravljene, in lahko za ta namen zahteva dopolnitev poročila ali opravi ponovni pregled poslovanja. Če so kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije ugotovitveno odločbo o odpravi kršitev. Skrajni rok za izdajo ugotovitvene odločbe je tri mesece po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev.

K 348. členu (veljavni 283. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (283. člen) ni vsebinskih sprememb. Če so v banki podane kršitve, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe. Banka Slovenije ob oceni slabšanja finančnega položaja banke določi prage kazalnikov, ki utemeljujejo ukrepe, in lahko upošteva povečano minimalno kapitalsko zahtevo.

S četrtim do sedmim odstavkom se prenaša prvi odstavek 68. člena Direktive (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive

98/26/ES. Ureja primer uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja, ko se bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe. Zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za (i) dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja; (ii) postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

K 349. členu (veljavni 284. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (284. člen) ni vsebinskih sprememb. V tem členu se urejajo posebna pravila glede sklica in odločanja na skupščini v zvezi s sprejetjem določenih ukrepov z namenom sanacije, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve.

K 350. členu (veljavni 285. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (285. člen) ni vsebinskih sprememb. Pri odločanju skupščine o sprejetju ukrepov se uveljavljajo določene omejitve glede pravic delničarjev v zvezi z uvrstitvijo delničarjevih predlogov na dnevni red skupščine, glede ločenega zasedanja, glede večine, ki se zahteva za potrditev sklepa in drugo. Tako predlog v zvezi s potrditvijo sklepa o povečanju osnovnega kapitala na podlagi odredbe Banke Slovenije in o spremembah statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, določa kot obvezno zahtevo potrditev sklepa z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopanega najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico. Če pri glasovanju ni zastopana vsaj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, je sklep veljavno potrjen z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Predlagani člen nadalje ureja tudi okoliščine v zvezi s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala in izdajo instrumenta z namenom povečanja kapitala banke.

K 351. členu (veljavni 286. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (286. člen) ni vsebinskih sprememb. S predlagano ureditvijo se določajo možnosti povečanja osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki, kadar je povečanje osnovnega kapitala potrebno zaradi zagotavljanja kapitalske ustreznosti banke. Povečanje osnovnega kapitala banke se izvede s stvarnimi vložki, katerih predmet so lahko tudi terjatve posameznih upnikov banke, ki morajo podati izjavo, da bodo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesli na banko.

K 352. členu (veljavni 287. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBa3-2 (287. člen) ni vsebinskih sprememb. Zaradi pravne gotovosti je v tem členu izrecno urejeno razmerje tega zakona kot lex specialis v razmerju do ureditve v ZGD-1 tudi v zvezi z ureditvijo izpodbojnih razlogov pri preizkusu skupščinskih sklepov.

K 353. členu (veljavni 288. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (288. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen ureja ravnanje Banke Slovenije v primeru, ko se odloči za uporabo ukrepa zgodnjega posredovanja, to je razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe niso primerne za opravljanje svojih nalog. Uporaba tega ukrepa pa ne izključuje uporabe drugih ukrepov iz tega zakona.

K 354. členu (veljavni 289. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (289. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje posebnega pooblaščenca v banki, kadar razrešitev vodstva ni dovolj za odpravo kršitev ali izboljšanje finančnega položaja. Pooblaščenec lahko opravlja funkcijo člana uprave ali posamezne naloge brez pooblastila za zastopanje. Imenovana oseba mora biti strokovno usposobljena; če opravlja funkcijo

člana uprave, mora izpolnjevati zakonske pogoje. Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in morebitne omejitve pooblaščenca, ki lahko vključujejo sodelovanje z upravo ali Banko Slovenije, nadzor nad poslovanjem banke, ali ukrepanje za ponovno vzpostavitev stabilnosti. Banka lahko istočasno izreče tudi druge nadzorne ukrepe. Informacije o imenovanju se objavijo na evropski enotni dostopni točki z ustreznimi metapodatki.

K 355. členu (veljavni 290. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (290. člen) ni vsebinskih sprememb. Ukrep z imenovanjem posebnega pooblaščenca je časovno omejen na obdobje največ enega leta z možnostjo izjemnega podaljšanja iz utemeljenih razlogov. Hkrati ima Banka Slovenije pravico, da lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka tega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev.

K 356. členu (veljavni 291. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (291. člen) ni vsebinskih sprememb. V tem členu se določa pravni okvir delovanja posebnega pooblaščenca v skladu z veljavnimi predpisi, strokovnimi standardi, internimi akti banke in navodili Banke Slovenije. Ti standardi so tudi merilo odgovornosti posebnega pooblaščenca pri izvajanju njegovih funkcij v banki in v razmerju do Banke Slovenije. Določajo se tudi pogoji, ki jih mora banka zagotoviti posebnemu pooblaščencu za nemoteno opravljanje dela kot tudi obveznosti posebnega pooblaščenca.

K 357. členu (veljavni 292. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (292. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen podrobneje ureja okoliščine glede imenovanja posebnega pooblaščenca v primeru, ko Banka Slovenije nastopa v funkciji konsolidacijskega nadzornika.

K 358. in 359. členu (veljavni 292.a in 292.b člen)

V primerjavi z ZBan-3 (292.a in 292.b člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da lahko Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, propada ali bo verjetno propadla (angl. fail or likely to fail), z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe in ukrepe zgodnjega posredovanja. Z nadaljnjim členom se nadalje v tej zvezi določa, da lahko Banka Slovenije z odredbo določi začasne omejitve poslovanja dejavnosti banke.

Razlogi za verjetni propad banke so določeni v 69. členu Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1), za sprejetje odločitve pa je pristojna Banka Slovenije oziroma ECB upoštevaje razmejitev pristojnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 (torej Banka Slovenije za lokalne sistemske institucije in ECB za sistemske institucije). Sama odločitev nima neposrednih posledic za banko, omogoča pa izvajanje nadaljnjih ukrepov oziroma pristojnosti v skladu z ZRPPB-1 in ZBan-3. Navedeno je pomembno zlasti v primeru, kadar niso izpolnjeni pogoji za reševanje in predmetni odločitvi sledi postopek prisilne likvidacije, ki se v skladu z drugim odstavkom 173. člena ZRPPB-1 začne šele, ko ECB odvzame banki dovoljenje za opravljanje storitev oziroma slednje preneha. Odločitev o odvzemu dovoljenja zahteva namreč kar nekaj časa, zato je pomembno, da ima pristojni nadzorni organ v vmesnem času na voljo dodatne ukrepe, s katerimi omeji morebitne škodljive posledice, ki bi lahko nastale pri poslovanju banke. Dodatni ukrepi tako določajo možnosti ukrepanja Banke Slovenije v času od sprejetja odločitve za propad ali verjetni propad banke do odločitve o reševanju ali likvidaciji oziroma do začetka postopka likvidacije. Podobno ureditev ima na primer tudi Avstrija.

K 360. členu (veljavni 293. člen ZBan-3)

ZBan-3 (293. člen) določa, da lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, če ta huje krši zakonodajo, zahtevane pogoje ali nadzorne ukrepe, in ni verjetno, da bo kršitve v primernem roku odpravila. Dovoljenje se lahko odvzame tudi zaradi neresničnih podatkov ob pridobitvi dovoljenja, neskladnosti z bonitetnimi zahtevami, neizpolnjevanja ukrepov Banke Slovenije, nezmožnosti izpolnjevanja obveznosti do upnikov, oviranja nadzora ali če nadrejena oseba banke ne

ravna skladno z bonitetnimi ali likvidnostnimi zahtevami. Če banka ne izpolnjuje pogojev za posamezne vrste poslov, se ji lahko ti prepovejo namesto odvzema dovoljenja. Banka Slovenije mora o resnih razlogih obvestiti pristojni organ za reševanje, ki lahko prepreči odvzem dovoljenja z izvedbo reševalnih ukrepov. Gre za prenos vsebine CRD (18. člen, 67. člen itn.).

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dodatno določa, da se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev lahko odvzame, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji (9. točka drugega odstavka):

- banka v skladu s 1. točko prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (a), Direktive 2014/59/EU ali v skladu s členom 18(1), točka (a), Uredbe 806/2014/EU, propada ali bo verjetno propadla;
- v zvezi z banko je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (b), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (b), Uredbe 806/2014/EU;
- v zvezi z banko ni izpolnjen pogoj iz 3. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma člena 32(1), točka (c), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (c), Uredbe 806/2014/EU.

Gre za prenos 18. člena CRD (prvi odstavek, točka g).

K 361. členu (veljavni 294. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (294. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določijo razlogi, zaradi katerih se banki odvzame dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev. Podobno kot v primeru opravljanja bančnih storitev je tudi v primeru opravljanja finančnih in dodatnih finančnih storitev pod določenimi pogoji mogoč le izrek prepovedi opravljati posamezne posle iz naslova finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

K 362. členu (veljavni 294.a člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (294.a člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se ureja odvzem dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Člen je vsebinsko podoben členu glede odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev, le da je smiselno prilagojen izključno za kreditne družbe. S členom se določa, kdaj lahko Banka Slovenije odvzame kreditni družbi dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Gre za prenos sedmega odstavka 62. člena Direktive 2019/2034/EU (sprememba 18. člena Direktive 2013/36/EU).

K 363. členu (veljavni 295. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (295. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejena možnost izreka milejšega ukrepa, in sicer pogojni odvzem dovoljenja, kot tudi njegov preklic, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka tega člena.

K 364. členu (veljavni 296. člen ZBan-3)

Spremembe (veljavnega 296. člena ZBan-3) sledijo konceptu prilagoditve določb o kvalificiranih imetnikih. S členom se določa, da odločba o nenasprotovanju preneha veljati, če kvalificirani imetnik, kot nadrejena družba ali finančni holding, ne odpravi kršitev zakonskih obveznosti kljub ukazom pristojnih organov, ali če Banka Slovenije ugotovi druge razloge za nasprotovanje kvalificiranemu deležu. Pravne posledice odvzema dovoljenja za kvalificirani delež začnejo veljati z dokončnostjo te odločbe.

K 365. členu (veljavni 297. člen ZBan-3)

Spremembe (veljavnega 297. člena ZBan-3) sledijo konceptu prilagoditve določb o kvalificiranih imetnikih. Banka Slovenije lahko z odredbo naloži imetniku kvalificiranega deleža, ki nima veljavne odločitve o nenasprotovanju za ta delež, da ta delež odsvoji v roku med 3 in 6 meseci. Enaka pravila veljajo tudi, če je bila zahteva za oceno primernosti zavrnjena, umaknjena ali če je odločitev o

nenasprotovanju prenehala veljati zaradi spremenjenih okoliščin. Določbe o odredbi se uporabljajo tudi za odredbo o odsvojitvi deleža.

K 366. členu (veljavni 298. člen ZBan-3)

Spremembe (veljavnega 298. člena ZBan-3) sledijo konceptu prilagoditve določb o kvalificiranih imetnikih. Imetnik kvalificiranega deleža, ki mu je bila naložena odsvojitev deleža, mora do roka v odredbi predložiti Banki Slovenije poročilo z dokazi o odsvojitvi in podatki o pridobitelju deleža. Banka lahko pridobitelja pozove, da pojasni, ali je delež pridobil zase ali za drugega, in zahteva dodatne dokaze. Če Banka Slovenije ugotovi, da je delež pridobljen nezakonito, a je bil odsvojen pred odredbo ali je pridobitelj imel dovoljenje, lahko izda ugotovitveno odločbo, da je kršitev odpravljena. Pred izdajo te odločbe Banka Slovenije pisno obvesti imetnika o ugotovitvah in mu omogoči, da se izjasni.

K 367. členu (veljavni 300. člen ZBan-3)
Spremembe (veljavnega 300. člena ZBan-3) sledijo konceptu prilagoditve določb o kvalificiranih imetnikih. Če neposredni imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji deleža v določenem roku ali če ima neupravičenega pridobitelja, Banka Slovenije izda odločbo, s katero prepove imetniku in neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz teh delnic. Po izdaji te odločbe lahko skupaj uresničujejo pravice le iz omejenega števila delnic. Odločba vsebuje podatke o imetniku, morebitnih neupravičenih pridobiteljih in število delnic za uresničevanje pravic. Banka mora spoštovati odločbo in ne dovoliti uresničevanja pravic iz teh delnic. Če je banka medtem izplačala dividendo za te delnice, jo mora vrniti novemu imetniku v roku osmih dni po obvestilu o pridobitvi delnic.

K 368. členu (veljavni 301. člen ZBan-3)

Spremembe (veljavnega 301. člena ZBan-3) sledijo konceptu prilagoditve določb o kvalificiranih imetnikih. Če neupravičeni imetnik delnic v šestih mesecih po pravnomočni odločbi o prepovedi uresničevanja pravic ne odsvoji delnic, Banka Slovenije izda odločbo o prisilni prodaji teh delnic. Prodaja poteka z rubežem, prodajo in prenosom delnic. V odločbi Banka Slovenije določi neupravičenega imetnika, delnice za prodajo, skrbnika prodaje (npr. investicijsko podjetje ali odvetnika), višino nadomestila za skrbnika ter morebitne pogoje prodaje. Odločba se vroči tudi klirinško depotni družbi, ki vpiše prepoved razpolaganja in druge podatke o prodaji. Prodaja mora potekati pregledno, pošteno, brez favoriziranja, pod tržnimi pogoji in s ciljem doseči najvišjo možno ceno. Kupec kvalificiranega deleža mora imeti dovoljenje Banke Slovenije. Skrbnik za prodajo redno poroča Banki Slovenije.

K 369. členu

Rubež delnic se izvede z vpisom odločbe o prisilni prodaji v centralni register. Če so delnice uvrščene na organiziran trg, jih proda pooblaščeni skrbnik prek trga, v sodelovanju s klirinško depotno družbo. Če delnice niso uvrščene na trg, se prodajo z neposredno pogodbo ali na javni dražbi, ob upoštevanju pravil izvršbe. Banka Slovenije potrdi prodajo z odločbo, ki omogoča prenos v register. S prenosom se izbriše prepoved razpolaganja. Če prodaja ni uspešna v razumnem roku, se postopek ustavi, a to ne preprečuje nove prisilne prodaje, če so pogoji ponovno izpolnjeni.

K 370. členu

Banka Slovenije zahteva od neposrednega neupravičenega imetnika delnic povračilo vseh stroškov, povezanih s prisilno prodajo delnic. Upoštevajo se dejanski stroški, kot so: nadomestilo za delo skrbnika, cenitev, postopek prodaje in prenosa delnic ter najem strokovnjakov. Skrbnik mora stroške priglasiti v enem mesecu po odločbi o prenosu delnic. Banka Slovenije nato s sklepom odloči o višini stroškov, zoper katerega je možen poseben sodni postopek. Neupravičenemu imetniku se izkupiček prodaje izplača zmanjšan za te stroške.

K 371. členu

Neupravičeni imetnik delnic lahko med postopkom prisilne prodaje predlaga prodajo delnic izbranemu kupcu z neposredno pogodbo. Predlog skupaj s pogodbo pošlje Banki Slovenije in skrbniku za prodajo. Če gre za kvalificirani delež, mora kupec imeti ustrezno dovoljenje. Banka Slovenije lahko preveri, ali kupec delnice pridobiva zase ali za drugega. Če ni poskusa izogibanja pravilom o kvalificiranih deležih, Banka Slovenije prodajo potrdi z odločbo. Stroški prodaje se povrnejo.

K 372. členu (veljavni 302. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (302. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeni so ukrepi nadzora zoper člane upravljalnega organa banke. Prvi in najmilejši ukrep je izdaja odredbe, s katero Banka Slovenije članu upravljalnega organa banke naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve. Banka Slovenije o tem obvesti nadzorni svet in upravo banke.

K 373. členu (veljavni 303. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (303. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditev razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave je usklajena z ureditvijo obveznosti in odgovornosti uprave banke. Dovoljenje se tako odvzame, če je bilo pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja, če član ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje ali če huje krši dolžnosti člana uprave. Člen tudi opredeljuje, katere so hujše kršitve dolžnosti člana uprave, ter posvetovalno obveznost za Banko Slovenije v primeru, ko gre za izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic.

K 374. členu (veljavni 304. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (304. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke nekoliko omili, saj ima Banka Slovenije možnost, da v odločbi o odvzemu hkrati izreče, da se odvzem pod določenimi pogoji ne bo izvršil.

K 375. členu (veljavni 305. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (305. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. Na podlagi tega zakona Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke z odločbo prepove opravljanje funkcije, če (i) je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja (i) član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje, (ii) imenovanje člana ni v skladu s tem zakonom; ali (iii) član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

K 376. členu

Banka Slovenije lahko pomembnemu nosilcu ključne funkcije z odločbo prepove opravljanje funkcije, če ne izpolnjuje več pogojev, pri čemer se za takšno odločbo smiselno uporabljajo določbe o odvzemu dovoljenja. Gre za prenos 91a člena CRD (šesti odstavek, točka b).

K 377. členu (veljavni 306. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (306. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša šesti odstavek 21.a člena CRD in določa odredba za vzpostavitev skladnosti. Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev za odobritev, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje ustreznih zahtev. V okviru člena se podrobneje določa, kakšne ukrepe v zvezi z navedenim lahko odredi Banka Slovenije. Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

K 378. členu

Če pridobitelj pomembnega deleža – torej banka, finančni holding ali mešani finančni holding z ustrezno odobritvijo – ne vloži zahteve za oceno ustreznosti pred pridobitvijo deleža ali ga pridobi kljub nasprotovanju Banke Slovenije, mu ta začasno prepove uresničevanje glasovalnih pravic iz tega deleža, pri čemer so vse glasovalne pravice, ki jih kljub prepovedi uveljavlja, pravno nične. Gre za prenos 27e člena CRD.

K 379. členu

Če pridobitelj pomembnega deleža – banka, finančni holding ali mešani finančni holding z odobritvijo – ne vloži pravočasne zahteve za oceno ustreznosti ali pridobi delež kljub nasprotovanju Banke Slovenije, mu ta z odločbo določi rok za zmanjšanje, odsvojitev, preoblikovanje deleža ali vložitev zahteve; hkrati lahko Banka Slovenije z eno odločbo odloči tudi o prepovedi glasovalnih pravic in ukrepih za uskladitev, pri čemer prepoved glasovalnih pravic velja ne glede na rok za uskladitev, razen če ni odločeno drugače. Gre za prenos 48d člena CRD (prvi, drugi in tretji odstavek) ter 48o člena CRD.

K 380. členu

Banka Slovenije lahko podružnici banke iz tretje države z odredbo naloži zgodnje ukrepe za zagotovitev skladnosti z zakonodajo in direktivo 2013/36/EU ter za preudarno upravljanje pomembnih tveganj in uspešno poslovanje; med temi ukrepi so lahko povečanje kapitala in likvidnosti nad minimalne zakonske zahteve, okrepitev upravljanja in nadzora tveganj, omejitve poslovanja, zmanjšanje tveganj povezanih z dejavnostmi in produkti, dodatne zahteve glede poročanja in javnega razkrivanja podatkov, pri čemer se za te ukrepe uporabljajo pravila o odpravi kršitev. Gre za prenos 48d člena CRD (prvi, drugi in tretji odstavek) ter 48o člena CRD.

K 381. členu

Banka Slovenije odvzame dovoljenje podružnici iz tretje države, če ta ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali če njena matična družba oz. skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev ali obstaja utemeljen sum, da jih ne bo izpolnjevala v prihodnosti; dovoljenje se lahko odvzame tudi zaradi neresničnih navedb ob pridobitvi dovoljenja, neizpolnjevanja pogojev, nezmožnosti izpolnjevanja obveznosti do upnikov, hujših kršitev zakona ali suma pranja denarja oziroma financiranja terorizma, pri čemer se Banka Slovenije o tem posvetuje z ustreznim uradom. Gre za prenos 48d člena CRD (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek) ter 48o člena CRD.

K 382. členu (veljavni 307. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (307. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznost Banke Slovenije, da na svoji spletni strani javno objavi pomembne informacije o nadzoru bank. To vključuje besedila zakonov, predpisov, smernic in navodil, način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter metodologije, ki jih banka uporablja pri nadzoru. Poleg tega mora objaviti agregatne statistične podatke o varnem upravljanju tveganj in zbirne informacije o ukrepih nadzora ter sankcijah zaradi kršitev. Razkritja morajo omogočiti primerjavo pristopov nadzornih organov v različnih državah članicah, redno pa se morajo dopolnjevati in posodabljati.

K 383. členu (veljavni 308. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (308. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa razkritje posebnih informacij o nadzoru. Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na svoji spletni strani med drugim javno objavi tudi naslednje informacije: (i) sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe (EU) št. 575/2013; (ii) povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

K 384. členu (veljavni 309. člen ZBan-3)

ZBan-3 (309. člen) določa, da Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavlja informacije o izdanih dovoljenjih za bančne storitve, kreditne družbe, pridobitev kvalificiranega deleža ter za člane uprave in nadzornega sveta bank. Objavljeni podatki o kvalificiranem deležu vključujejo datum dovoljenja, ime pridobitelja, banko ter delež lastništva. Če vložnik to zahteva, se lahko objavi tudi izrek in povzetek razlogov za zavrnitev dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

S predlogom zakona se člen dopolnjuje na način prilagoditve spremembam glede pridobitve kvalificiranega deleža.

K 385. členu (veljavni 310. člen ZBan-3)

ZBan-3 (385. člen) določa, da Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o izdanih dovoljenjih za banke, kreditne družbe, odločitvah o nasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za člane uprave in nadzornega sveta bank. Pri odločbah o nenasprotovanju kvalificiranega deleža so objavljeni datum izdaje, ime pravne ali fizične osebe, banka in delež, na katerega se odločba nanaša. Poleg tega, če to zahteva vlagatelj, Banka Slovenije objavi tudi odločbo o zavrnitvi dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov, ne glede na splošno zaupnost informacij. S členom se sicer med drugim prenaša 68. člen CRD.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) spreminjata prvi in drugi odstavek na način uskladitve navajanja »dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki se nadomešča z »odločbo o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža«

K 386. členu (veljavni 311. člen ZBan-3)

Vsebino razkritja identitete kršitelja že ureja veljavni 311. člen ZBan-3. Obstoječi člen ne upošteva ustrezno razlik med odločanjem z odredbo, odločbo o ukrepu nazora ali odločbo o izrečeni sankciji. Sprememba naslavlja te razlike z rešitvami prilagojenimi posebnostim različnih možnih odločitev. Banka Slovenije tako lahko odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če objava ni sorazmerna, bi ogrozila finančne trge ali kazensko preiskavo, ali bi povzročila nesorazmerno škodo. Pred izdajo ukrepov Banka Slovenije kršitelja opozori na javno objavo in mu omogoči, da vloži ugovor z dokazi za zadržanje objave. Ugovor začasno zadrži objavo, razen če je takojšnja objava nujna za varno upravljanje banke. Odločanje o ugovoru poteka po podobnih pravilih kot za druge odločitve. Banka lahko tudi začasno zadrži ali v celoti prepreči objavo identitete kršitelja. Proti zavrnitvi ugovora lahko kršitelj vloži sodno varstvo. Fizična oseba lahko zahteva umik svoje identitete z objave pred potekom petih let, ob upoštevanju enakih pravil za ugovor.

K 387. členu

65. člen CRD (drugi odstavek) zahteva, da se upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi lahko izrečejo:

- institucijam in (mešanim) finančnim holdingom,
- članom upravljalnega organa,
- višjemu vodstvu,
- nosilcem ključnih funkcij,
- drugim zaposlenim, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije,
- drugim FO, če so na podlagi nacionalnega prava odgovorne za kršitev.

Glede na slovenski pravni red, je sankcije zoper FO mogoče izreči samo v postopku o prekršku, zato so v nadaljevanju administrativne sankcije možne samo zoper pravne osebe, za fizične osebe pa so na koncu ostali prekrški

Pri tem navedeno ne velja za periodične denarne kazni, ki jih direktiva uvaja na novo in so mišljeni kot izvršilni ukrep (t. i. enforcement measure), ki se lahko naloži tudi FO v upravnem postopku.

K 388. členu

Banka Slovenije pri izvajanju administrativnih ukrepov uporablja vsa pooblastila in podatke, zbrane v okviru nadzorniških pristojnosti, pri čemer ukrepe izvajajo njeni zaposleni skladno z internimi akti, guverner pa lahko za posamezne naloge pooblasti tudi zunanjega strokovnjaka, če ta izpolnjuje pogoje glede varovanja zaupnih informacij.

V zvezi z vsemi pooblastili velja dodatno pojasniti, da gre zlasti za pooblastilo glede zahteve za predložitev dodatnih podatkov in informacij in vključitev stroškov v nadomestilo za nadzor.

K 389. členu

Banka Slovenije lahko izreče periodične denarne kazni in administrativne sankcije, če ugotovi kršitve predpisov s strani pravnih oseb, zlasti bank in povezanih subjektov. Te kršitve obsegajo:

- Opravljanje bančnih dejavnosti brez dovoljenja ali brez ustreznih pogojev (npr. sprejemanje depozitov, ustanavljanje podružnic, neposredne storitve v tujini).
- Kršitve v zvezi s kvalificiranimi deleži v banki (npr. pridobitve/odsvojitve brez soglasja).
- Nepravilnosti glede notranjega upravljanja, revizije, razkritij in poročanja (npr. kapitalske, likvidnostne in računovodske zahteve, prejemki, letna poročila).
- Neizpolnjevanje obveznosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno s: kapitalskimi zahtevami, likvidnostjo, velikimi izpostavljenostmi, finančnim vzvodom, razkritji in poročanjem.
- Neizpolnjevanje zahtev glede upravljalnih organov, komisij in poslovnih knjig.
- Kršitve v zvezi s skupinami (bančne skupine, holdingi) glede nadzora, posredovanja informacij in dovoljenj.
- Oviranje nadzora s strani Banke Slovenije ali posebnih pooblaščencev.
- Lažne ali zavajajoče izjave, na podlagi katerih je bila pridobljena odločitev ali dovoljenje.

Skupno je naštetih 67 konkretnih kršitev, ki lahko vodijo do ukrepanja Banke Slovenije.

K 390. členu

Banka Slovenije lahko banki ali drugemu nadziranemu subjektu z odredbo naloži plačilo periodične denarne kazni za vsak dan trajajoče kršitve, in sicer do višine 5 % povprečnega dnevnega neto prometa. Fizični osebi, kot so člani upravljalnega organa, višje vodstvo, nosilci ključnih funkcij ali druge odgovorne osebe v banki, pa lahko naloži dnevno denarno kazen do 50.000 evrov. Kazen se plačuje za vsak dan trajanja kršitve, od datuma določenega v odredbi, dokler kršitev ni odpravljena in ponovno ni dosežena skladnost z obveznostjo, vendar največ za obdobje šestih mesecev. Naložitev kazni lahko začne učinkovati pozneje, Banka Slovenije pa lahko o njej odloči skupaj z odredbo o odpravi kršitve. Povprečni dnevni neto promet se določi kot letni neto promet, deljen s 365. Gre za prenos 66. člena (drugi odstavek) in 67. člena (drugi odstavek) CRD.

K 391. členu

Pri določanju uporabe in višine dnevnega zneska periodične denarne kazni Banka Slovenije upošteva vse pomembne okoliščine primera. Posebno pozornost nameni resnosti in trajanju kršitve, stopnji odgovornosti odgovorne osebe ter njeni finančni trdnosti, kot jo kaže promet pravne osebe ali letni prihodek fizične osebe. Upoštevajo se tudi dobički ali preprečene izgube, nastale zaradi kršitve, ter škoda tretjim osebam, če jo je mogoče določiti. Pomembna dejavnika sta še pripravljenost odgovorne osebe na sodelovanje z Banko Slovenije in morebitni sistemski vplivi kršitve.

K 392. členu

Banka Slovenije po odpravi kršitev ali po preteku šestih mesecev določi skupni znesek periodične denarne kazni in rok za plačilo v posebni odločbi. Če banka ali drug subjekt nadzora odpravi kršitve oziroma ponovno izpolni obveznosti pred začetkom uporabe kazni, Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo.

K 393. členu

Banka Slovenije lahko pravni osebi z odločbo naloži enkratno denarno kazen (administrativno sankcijo), če pri nadzoru ugotovi katero koli kršitev (kot izhaja iz člena). V postopku izrekanja sankcije lahko Banka Slovenije upošteva dejansko stanje, ugotovljeno z dokončno odredbo za odpravo kršitev. Gre za prenos 66. člena (drugi odstavek) in 67. člena (drugi odstavek) CRD.

K 394. členu

Banka Slovenije izreče pravni osebi administrativno sankcijo v enkratnem denarnem znesku do največ 10 % skupnega letnega neto prometa ali do dvakratnika dobička pridobljenega s kršitvijo oziroma preprečene izgube, če je mogoče. Skupni letni neto promet se izračuna na podlagi različnih vrst prihodkov in odhodkov, določenih v izvedbeni uredbi EU, in temelji na najnovejših nadzorniških finančnih podatkih ali ustreznem računovodskem okviru. Pri določanju višine kazni Banka Slovenije upošteva resnost in trajanje kršitve, odgovornost kršitelja, njegovo finančno stanje, pridobljene dobičke ali preprečene izgube, izgube tretjih oseb, sodelovanje z Banko Slovenije, predhodne kršitve, sistemske

posledice ter že izrečene kazni za enako kršitev. Če je pravna oseba storila več povezanih kršitev, se izreče ena kazen, pri čemer se število kršitev upošteva pri odmeri. Rok za plačilo kazni določi Banka Slovenije in znaša od 8 dni do 3 mesece.

K 395. členu

Banka Slovenije lahko upoštevajoč posebne olajševalne okoliščine ali če kršitev nima pomembnega vpliva na varno upravljanje pravne osebe oziroma stabilnost finančnega sistema in je bila že odpravljena, namesto izreka administrativne sankcije izreče pravni osebi opomin ali se odloči, da postopka ne bo začela. O tem pravno osebo pisno obvesti.

K 396. členu

Pravna oseba ali Banka Slovenije lahko pred vročitvijo poziva za administrativno sankcijo predlagata pogajanja o priznanju kršitve (postopek poravnave). Če se strinjata, Banka Slovenije pravno osebo pisno seznani z očitki, dokazi, razponom sankcije in rokom za vložitev vloge za poravnavo. Vloga mora vsebovati priznanje odgovornosti, opis kršitve, znesek sankcije, soglasje k izdaji odločbe in potrditev, da je pravna oseba bila ustrezno obveščena. Banka Slovenije lahko sprejme vlogo in izda odločbo o sankciji, ki se lahko zniža do 20 % kot nagrada za sodelovanje. Pravna oseba lahko vlogo umakne v osmih dneh ali se odpove tej pravici. Če vloga ni vložena, ni sprejeta ali je umaknjena, dokazi iz postopka poravnave ne smejo biti uporabljeni v postopku sankcije. Odločba izdana na podlagi poravnave se ne sme izpodbijati zaradi nepravilnega ugotavljanja dejanskega stanja. Podrobnejša pravila za znižanje sankcije določi Banka Slovenije.

K 397. členu

Banka Slovenije pri naložitvi administrativnih sankcij tesno sodeluje z drugimi pristojnimi organi doma in v tujini, da se dosežejo cilji zakona in Direktive 2013/36/EU. V čezmejnih primerih usklajuje ukrepe z organi drugih držav članic, da prepreči kopičenje in prekrivanje sankcij. Če se sankcije in postopki kopičijo za isto kršitev, mora to biti nujno in sorazmerno za dosego različnih javnih interesov. Če Banka Slovenije sumi, da kršitev vsebuje kaznivo dejanje, o tem obvesti državno tožilstvo, ki po preučitvi obvesti Banko, če uvede kazenski postopek. Prav tako mora tožilstvo obvestiti Banko Slovenije, če začne kazenski postopek zoper banko ali drug subjekt nadzora. Za učinkovito izmenjavo informacij lahko Banka Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo skleneta sporazum o sodelovanju. Gre za prenos 70. člena CRD.

V zvezi s tretjim odstavkom glede izrekanja administrativnih sankcij velja dodatno pojasniti, da gre za prepis direktive. V zvezi s četrtim odstavkom glede uporabe administrativnih sankcij velja dodatno pojasniti, da za Banko Slovenije že na podlagi Zakona o kazenskem postopku velja, da kot nosilka javnih pooblastil dolžna naznaniti kaznivo dejanje.

K 398. členu (veljavni 312. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (312. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 41 oziroma 50 CRD urejena obveznost Banke Slovenije sodelovati z nadzornimi organi držav članic, v katerih banka neposredno ali prek podružnice opravlja storitve banke. Gre zlasti za obojestransko izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko. Določen je tudi postopek za primer, če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, in sicer lahko Banka Slovenije o tem obvesti Evropski bančni organ. Vendar pri tem ne gre le za izmenjavo na zahtevo z vidika rednega poslovanja banke, temveč tudi za obveznost takojšnjega poročanja v primerih, ko ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile. Hkrati se nadzornemu organu države članice posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je Banka Slovenije že izrekla.

K 399. členu (veljavni 313. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (313. člen) ni vsebinskih sprememb. Pristojnosti za opredelitev banke kot pomembne ima po tem zakonu Banka Slovenije na podlagi podrobnejših meril, ki jih bo določila. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke mora Banka Slovenije upoštevati velikost in notranjo organiziranost banke, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja ter pomen banke

za lokalni trg. Tovrstna opredelitev je pomembna, saj prinaša določene posledice v zvezi z zahtevami glede poslovanja teh kreditnih institucij. V nadaljevanju zakona pa je dodatno določeno, da lahko tudi pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, in si v tem primeru Banka Slovenije v sodelovanju s tem pristojnim organom prizadeva za sprejem skupne odločitve. V primeru, da skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta, končno odločitev sprejme pristojni organ države članice in je za Banko Slovenije zavezujoča.

K 400. členu (veljavni 314. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (314. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejeno sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah. Gre zlasti za posredovanje informacij o poslovanju banke o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici, o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve, nadalje o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah. Določa tudi možnost ustanovitve kolegija pristojnih organov pod vodstvom Banke Slovenije, če tak kolegij že ni ustanovljen na podlagi drugih določb tega zakona.

K 401. členu (veljavni 315. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (315. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna ECB. V nadaljevanju zakona pa so določena pravila v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. Pregled lahko opravi neposredno (po predhodnem obvestilu pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve), lahko pa za pregled zaprosi pristojni organ te države članice.

K 402. členu (veljavni 316. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (316. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 41 CRD urejena obveznost Banke Slovenije banki izreči ustrezne ukrepe nadzora glede kršitev, storjenih na območju druge države članice.

K 403. členu (veljavni 317. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (317. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen določa obveznost za Banko Slovenije glede pisnega obveščanja pristojnih organov držav članic, če banki, ki opravlja storitve v teh državah članicah, odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve.

K 404. členu (veljavni 318. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (318. člen) ni vsebinskih sprememb. Podpoglavje 10.2 ureja nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije. Ureditev te oblike posebnega nadzora smiselno sledi ureditvi nadzora nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice. Tako je v členu določeno, na kakšen način Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji. Gre zlasti za izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka države članice v Republiki Sloveniji.

K 405. členu (veljavni 319. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (319. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen ureja pogoje in način opredelitve podružnice banke države članice kot pomembne. Takšna opredelitev je zlasti pomembna za izvajanje nalog pristojnega organa države članice v zvezi s to podružnico, medtem ko ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

K 406. členu (veljavni 320. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (320. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 52 CRD urejen postopek opravljanja pregleda poslovanja podružnice banke države članice. Tudi ta ureditev smiselno sledi ureditvi v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. O nameravanem pregledu poslovanja mora tako pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži, lahko pa le zaprosi, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice. Banka Slovenije lahko od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, in jih posreduje pristojnemu organu države članice.

K 407. členu (veljavni 321. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (321. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznost poročanja banke države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, Banki Slovenije.

K 408. členu (veljavni 322. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (322. člen) ni vsebinskih sprememb. Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši zahteve, ki jih določa ta zakon, mora v prvi vrsti ukrepati pristojni organ države članice, vendar pa lahko z namenom zaščite javne koristi ukrepa tudi Banka Slovenije, in sicer z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu. Dodatno lahko v primeru, če pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema. Pod pogoji, določenimi v tem členu, lahko Banka Slovenije sprejme tudi začasne ukrepe, ki morajo biti sorazmerni z namenom, zaradi katerih so bili uporabljeni.

K 409. členu (veljavni 323. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (323. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen določa ravnanje Banke Slovenije v primeru, če jo pristojni organ države članice sedeža banke obvesti, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve.

K 410. členu

S predlogom člena se določa, da se predmetno poglavje uporablja za skupine investicijskih podjetij, če za vsaj eno podjetje v skupini velja Uredba 575/2013/EU na podlagi Uredbe 2019/2033/EU. Če pa za nobeno podjetje v skupini ta uredba ne velja, se poglavje ne uporablja. Gre za prenos 110.a člena CRD.

K 411. členu (veljavni 324. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (324. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije je pristojna za nadzor na konsolidirani podlagi, kadar nadzoruje nadrejeno banko v Sloveniji ali EU oziroma kadar je banka podrejena določenim investicijskim podjetjem ali (mešanim) finančnim holdingom. Pristojnost temelji na velikosti bilančne vsote v primerjavi z drugimi povezanimi institucijami v skupini. Tudi če je konsolidacija zahtevana na podlagi Uredbe 575/2013/EU ali če se z drugim pristojnim organom doseže dogovor, lahko Banka Slovenije prevzame ta nadzor. Če v skupini ni podrejene banke in je nadrejeni subjekt investicijsko podjetje s sedežem v Sloveniji, nadzor opravlja Agencija za trg vrednostnih papirjev. Določbe se smiselno uporabljajo tudi za investicijska podjetja, finančni holdingi pa so vključeni v nadzor

Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače. Gre za implementacijo prvega do petega odstavka 111. člena CRD.

K 412. členu (veljavni 325. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (325. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 111(5) CRD določena podlaga za dogovor o prenosu ali prevzemu pristojnosti med nadzornimi organi držav članic. Banka Slovenije je pristojna za nadzor na konsolidirani podlagi, kadar nadzoruje nadrejeno banko ali kadar je banka podrejena določenim investicijskim podjetjem ali (mešanim) finančnim holdingom iz Slovenije ali EU. Pristojnost temelji na primerjavi bilančnih vsot v skupini, pri čemer Banka Slovenije nadzira skupino, če ima največji delež. Nadzor lahko prevzame tudi na podlagi dogovora z drugim organom. Če v skupini ni banke, nadzor opravlja Agencija za trg vrednostnih papirjev. Določbe se uporabljajo tudi za investicijska podjetja, finančni holdingi z bankami pa so vključeni v nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.

K 413. členu (veljavni 326. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (326. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 112 CRD določene dodatne naloge Banke Slovenije v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Dodatne naloge se nanašajo na usklajevanje zbiranja in posredovanja ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, ter na načrtovanje in usklajevanje izvajanja nadzora.

K 414. členu (veljavni 327. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (327. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi EU sprejema skupne odločitve glede kapitalske ustreznosti, obvladovanja likvidnostnega tveganja in dodatnih kapitalskih zahtev za bančne skupine. Te odločitve morajo biti sprejete v štirih mesecih po predložitvi ustreznih poročil. Če soglasje ni doseženo, lahko Banka Slovenije ali drug organ sproži postopek pri Evropskem bančnem organu (EBA), sicer Banka Slovenije sama sprejme odločitev, ki jo mora pisno utemeljiti in upoštevati mnenja drugih organov. Če nadzor izvaja tuj nadzornik, lahko Banka Slovenije samostojno odloča za banke v Sloveniji. Vse odločitve je treba posodabljati najmanj enkrat letno ali na utemeljeno zahtevo drugega nadzornega organa. Med drugim gre za prenos prvega in drugega odstavka 113. člena CRD.

K 415. členu (veljavni 328. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (328. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegij pristojnih organov za učinkovito sodelovanje z drugimi nadzornimi organi EU (in po potrebi tudi tretjih držav) pri nadzoru čezmejnih bančnih skupin. Kolegij omogoča izmenjavo informacij, usklajevanje nadzorniških nalog, pripravo skupnih nadzornih načrtov ter dosledno uporabo bonitetnih zahtev. V kolegiju lahko sodelujejo tudi centralne banke, organi tretjih držav in organi držav, kjer imajo pomembne podružnice. Banka Slovenije vodi kolegij, obvešča člane in Evropski bančni organ o ključnih dejavnostih ter upošteva učinke odločitev na stabilnost finančnega sistema drugih držav. Ustanovitev kolegija ne vpliva na pristojnosti Banke Slovenije, ki sodeluje tudi v kolegijih, ki jih vodijo organi drugih držav članic. S členom se prenaša člen 116 CRD, ki ureja ustanovitev, sestavo in pristojnosti kolegija pristojnih organov, ki ga vodi Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik.

K 416. členu (veljavni 329. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (329. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 114 CRD urejena obveznost Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika obvestiti druge organe o morebitnem nastopu kriznih razmer.

K 417. členu (veljavni 330. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (330. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 114 (2) CRD urejen postopek pridobivanja informacij od drugih nadzornih organov z namenom preprečiti podvajanje posredovanja teh informacij različnim nadzornim organom.

K 418. členu (veljavni 331. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (331. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 115 CRD urejena obveznost Banke Slovenije, da s pisnimi dogovori z drugimi nadzornimi organi uredi medsebojna razmerja glede opravljanja nadzora na konsolidirani podlagi. S tovrstnimi dogovori se lahko določijo dodatne naloge za konsolidacijskega nadzornika, postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanje z drugimi pristojnimi organi. Banka Slovenije ima možnost prenesti pristojnost za nadzor nad podrejeno banko na pristojni organ druge države članice, če ta nadzoruje nadrejeno banko. Prav tako lahko prevzame odgovornost za nadzor nad podrejeno družbo v drugi državi članici, če je pristojna za nadzor nad nadrejeno banko in o tem obvesti Evropski bančni organ.

Za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom lahko Banka Slovenije sklene dogovor z drugimi pristojnimi organi, kjer je sedež tega holdinga ali s konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež tega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, mora sodelovati s koordinatorjem v skladu z zakonom in relevantnimi uredbami.

Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor. Gre za prenos prvega odstavka 125. člena CRD.

K 419. členu (veljavni 332. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (332. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditev v členu daje v skladu s členom 117 CRD ustrezno podlago za izmenjavo informacij med nadzornimi organi držav članic glede nadzora na konsolidirani podlagi.

K 420. členu (veljavni 333. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (333. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 117 (4) CRD urejena obveznost Banke Slovenije, da se posvetuje z nadzornimi organi drugih držav članic glede odločitev, ki so pomembne tudi za opravljanje njihovih nadzornih nalog.

K 421. členu (veljavni 334. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (334. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se urejajo obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi. Gre zlasti za posredovanje informacij podrejeni banki s strani nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi. Poleg tega morajo podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Banki Slovenije oziroma drugemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij, ki jih pošiljajo podrejeni banki.

K 422. členu (veljavni 335. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (335. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa izjemo za mešani finančni holding glede izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi, če so za to izpolnjeni pogoji iz tega člena.

Člen določa, da lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik, v primeru, ko za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe zakona in ZFK, uporabi le ustrezne določbe ZFK, po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi. Če pa za mešani finančni holding veljajo določbe tega zakona in zakona, ki ureja zavarovalništvo, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, v skladu s 120. členom CRD uporabi le določbe tega zakona, ki se nanašajo na bančni sektor, če je ta najpomembnejši v okviru finančnega konglomerata. Poleg tega mora Banka Slovenije obvestiti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi teh določb.

K 423. členu (veljavni 336. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (336. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 122 CRD določene obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora na konsolidirani podlagi. Nadzor se lahko izvaja prek posredovanja informacij in neposrednega nadzora.

K 424. členu (veljavni 337. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (337. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 123 CRD urejen nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Banka, katere nadrejena družba je mešani poslovni holding, mora tako Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka Slovenije bo lahko podrobneje predpisala način izvrševanja tega člena.

K 425. členu (veljavni 338. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (338. člen) ni vsebinskih sprememb. S predlaganim členom se ureja izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi.

K 426. členu (veljavni 339. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (329. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije sodeluje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih družb z dovoljenjem za zavarovalniške ali investicijske storitve, in si z njimi izmenjuje vse pomembne informacije za lažji nadzor njihovega poslovanja in finančnega položaja. Pri nadzoru mešanih poslovnih holdingov, ki vključujejo zavarovalnice, lahko pregledi potekajo v sodelovanju z zavarovalniškim nadzornim organom. Vsa pridobljena informacija pri nadzoru na konsolidirani podlagi mora biti zaščitena z zahtevami za varovanje poklicne skrivnosti, ki so enakovredne zakonskim standardom. Gre za prenos 125. člena CRD.

K 427. členu (veljavni 340. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (340. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen v skladu s členom 125 (3) CRD za Banko Slovenije določa obveznost, da pripravi seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov ter z njim seznani pristojne organe.

K 428. členu (veljavni 341. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (341. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se v skladu s členom 118 CRD ureja postopek v zvezi s pregledom poslovanja s strani Banke Slovenije zaradi preveritve informacij, potrebnih za nadzor na konsolidirani podlagi. Člen določa, da lahko Banka Slovenije za preverjanje informacij, z namenom nadzora, za katerega je pristojna, zaprosi pristojni organ druge države članice, da opravi pregled poslovanja ali pa ji omogoči, da to stori sama. Pristojni organ, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, lahko na območju Slovenije opravi pregled poslovanja družbe, vendar mora Banko Slovenije o tem predhodno obvestiti. Pristojni organ ima pri izvajanju pregleda enake pristojnosti kot Banka Slovenije. Na zaprosilo pristojnega organa druge države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja, pri čemer se lahko pristojni organ udeleži tega pregleda.

K 429. členu (veljavni 342. člen ZBan-3)

ZBan-3 (342. člen) določa, da mora nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding zagotoviti, da njihov upravljalni organ izpolnjuje določene zakonske pogoje, pri čemer se ta zahteva, če upravljalni organ ne obstaja, smiselno nanaša na poslovodstvo ali osebe, ki dejansko vodijo ta holding. Gre za prenos 91. člena CRD.

S predlogom zakona se dodatno določa (v prvem odstavku), da gre v primeru nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga za tiste, ki niso pridobil odobritve. Dodatno se določa, da je za izpolnjevanje navedenih pogojev primarno odgovoren nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding. Gre za prenos 121. člena CRD.

K 430. členu (veljavni 343. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (343. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 127 CRD določena posebna pravila za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi.

K 431. členu (veljavni 344. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (344. člen) ni vsebinskih sprememb. S pravilom, določenim v členu, je v skladu s členoma 124 (3) CRD izključena odgovornost Banke Slovenije za nadzor na posamični podlagi tistih pravnih oseb, ki niso banke in nad katerimi opravlja nadzor samo zaradi ustreznega nadzora na konsolidirani podlagi nad poslovanjem bank. To so: finančni holdingi, mešani finančni holdingi, finančne institucije ali druge družbe, ki niso banke.

K 432. členu (veljavni 345. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (345. člen) ni vsebinskih sprememb. Če oseba nezakonito zbira depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, da s tem preneha, lahko pa pred tem preveri poslovne knjige in dejavnost osebe. Oseba mora v določenem roku predložiti poročilo o ukrepih za prenehanje zbiranja depozitov ter se lahko izjasni o razlogih za odredbo. Če se oseba, brez dovoljenja, predstavlja kot banka ali opravlja bančne dejavnosti, ji prav tako naloži prenehanje teh ravnanj. Če je kršitev odpravljena pred izdajo odredbe, lahko Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo, s katero potrdi kršitev in njeno odpravo, pri čemer mora kršitelja predhodno obvestiti in mu dati možnost za izjavo. Med drugim gre za prenos 66. člena CRD.

K 433. členu (veljavni 346. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (346. člen) ni vsebinskih sprememb. Po členu lahko Banka Slovenije pravni osebi, ki ni ravnala v skladu z odredbo, izreče dodaten ukrep, to je izda odločbo o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo. Na podlagi te odločbe začne pristojno sodišče postopek prisilne likvidacije po določbah ZFPPIPP. Po posebnem pravilu, določenem v četrtem odstavku tega člena, sodišču ni treba opraviti preizkusa pogojev za začetek likvidacije, saj zadošča že predlog Banke Slovenije.

K 434. členu (veljavni 347. člen ZBan-3)

S členom se določa, da se za hranilnice uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

V primerjavi z ZBan-3 (347. člen) je črtan drugi odstavek, ki določa, da lahko hranilnice opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenesejo na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog. Glede na to, da je v skladu z zahtevami CRD, notranja revizija opredeljena kot funkcija notranje kontrole, možnost prenosa na zunanje osebe, ni več primerna.

K 435 .členu (veljavni 348. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (348. člen) ni vsebinskih sprememb. Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

K 436.členu (veljavni 349. člen ZBan-3)

ZBan-3 (349. člen) določa, da je najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice 1.000.000 eurov.

S predlogom zakona se dodatno določa dikcija, da najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

K 437. členu

Hranilnica, ki želi postati banka, mora predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za preoblikovanje. Zahtevo za dovoljenje vloži hranilnica skupaj z ustrezno dokumentacijo, ki omogoča presojo izpolnjevanja pogojev glede kapitala, notranje revizije in poslovanja v tujih valutah. Banka Slovenije

lahko zahtevo zavrne, če ti pogoji niso izpolnjeni. Ob izdaji dovoljenja Banka Slovenije poskrbi, da je postopek čim bolj učinkovit in upošteva že razpoložljive informacije iz obstoječih dovoljenj.

Gre za zapolnitev pravne praznine, glede katere so se hranilnice v praksi že obrnile na Banko Slovenije in ECB. Predlog tako sledi usmeritvam ECB v konkretnih postopkih, da se za preoblikovanje zahtev upošteva odločitev ECB v smislu pristojnosti za izdajo dovoljenja. Gre za usmeritve oz. pričakovanja ECB, ki so bila podana v okviru obravnave konkretnega primera. Splošnih usmeritev ECB na tem področju ni, ker se ureditev na področju dovoljenj za opravljanje storitev med državami članicami razlikuje. Dodatno države članice poznajo različne oblike kreditnih institucij, zato ni mogoče podati enotnega stališča oz. usmeritve.

K 438. in 439. členu

V primerjavi z ZBan-3 (349.a in 349.b člen) ni vsebinskih sprememb.

S poglavjem »Kreditne družbe« se opredeljuje uporaba določb o kreditnih družbah (349.a člen) in opravljanje storitev kreditne družbe (novi 349.b člen). Za kreditne družbe se (podobno kot za hranilnice) uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če v tem zakonu ni določeno drugače. Kreditna družba lahko opravlja finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev. Gre za vsebino, ki se nanaša na dosledno izvajanje določb Uredbe 2019/2033/EU glede kreditnih družb.

V tretjem odstavku (obstoječega 349.b) člena se določa, da kreditna družba ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in drugega odstavka tega člena. Dikcija je podobna dikciji za opravljanje storitev bank. Za banke je tovrstna opredelitev nacionalna posebnost in ni predmet zahtev Direktive 2013/36/EU. Podobna ureditev je predvidena tudi za kreditne družbe.

K 440. členu (veljavni 350. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (350. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom je določena obveznost banke po vzpostavitvi ustrezne sheme zunajsodnega reševanja sporov med ponudniki storitev in strankami. Podrobneje je določeno tudi, kaj mora v tej zvezi banka objaviti na svoji spletni strani in v vseh svojih prostorih.

K 441. členu (veljavni 351. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (351. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek odločanja Banke Slovenije o posamičnih zadevah je urejen kot posebna vrsta upravnega postopka. Bančništvo je namreč specifično upravno področje, za katero pravila splošnega upravnega postopka v celoti ne zadoščajo oziroma ne ustrezajo.

Posebna postopkovna pravila so določena ob upoštevanju:
1. posebnega pomena nadzora nad poslovanjem bank in drugih pristojnosti Banke Slovenije za stabilnost finančnega sistema in
2. posebne značilnosti teh postopkov, v katerih imajo stranke položaj profesionalne osebe.

Zato je pri ureditvi postopka posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka, ki se zagotavlja zlasti s temi pravili:

- z izključitvijo vrnitve v prejšnje stanje in izrednih pravnih sredstev;
- s splošnim pravilom o pisnosti postopka; določene so izjeme od tega pravila (primerjalno tudi prvi odstavek 154. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb; v nadaljnjem besedilu: ZUP);
- s pravili o prekluziji navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov

Pravila splošnega upravnega postopka se uporabljajo dopolnilno glede tistih vprašanj, ki jih poseben upravni postopek ne ureja.

Po tem posebnem upravnem postopku Banka Slovenije opravlja tudi procesna dejanja, za katere je v skladu Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna ECB.

K 442. členu (veljavni 352. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (352. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom je določena ureditev, ki pooblastilo za odločanje daje Svetu Banke Slovenije kot kolegijskemu organu, postopek do izdaje odločitve pa vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita iz upravnega postopka, kot so določeni v zakonu o splošnem upravnem postopku.

K 443. členu (veljavni 452. člen ZBan-3)

ZBan-3 (452. člen) opredeljujejo elektronske vloge oziroma se vzpostavlja pravna podlaga za vse elektronske vloge. Slednje se vložijo tako, da se po elektronski poti pošljejo informacijskemu sistemu Banke Slovenije. Vloge v skupnih postopkih Banke Slovenije in ECB se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi informacijskemu sistemu ECB. Pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti pri Banki Slovenije določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom.

S členom se določa izjema od uporabe 63. člena ZUP, ki opredeljuje vročanje vlog. Nov 352.a člen je potreben zaradi možnosti uporabe portala AUT/IMAS ECB. Portal je spletna platforma, ki je bila prvič vzpostavljena oktobra 2020, prek katere lahko vsi nadzorovani subjekti in zadevne tretje osebe predložijo vloge in informacije v zvezi z nadzornimi postopki Enotnega mehanizma nadzora (SSM), spremljajo status takih postopkov in si učinkovito, varno in pregledno izmenjujejo informacije z nadzorniki. Portal je obravnavan kot temeljni kamen v strategiji digitalizacije SSM. Razvit je bil kot odziv na visok obseg prihajajočih vlog, obvestil in interakcij z nadzorovanimi entitetami in tretjimi stranmi. Uporaba portala je v drugih državah članicah SSM povečala kakovost prejetih vlog, znižala čas rešitve vlog in tako povečala učinkovitost tako za nadzornike kot za uporabnike. Uporaba enovite platforme, če se uporablja v vseh državah članicah SSM, je tudi pomemben dejavnik pri povečevanju usklajenosti in skladnosti nadzornih praks po celotnem SSM in s tem pri spodbujanju enakih pogojev za bančni nadzor na ravni SSM. Portal IMAS prav tako prispeva k ciljem integracije SSM.

S predlogom zakona (drugi odstavek) se dodatno določa, da se lahko vloge v postopkih, kjer ECB izvaja nadzor po Uredbi 1024/2013/EU, v skladu z Uredbo 468/2014/EU in tem zakonom vložijo pri Banki Slovenije ali elektronsko neposredno v informacijski sistem ECB

K 444. členu (veljavni 353. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (353. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog zakona ohranja dosedanje splošno pravilo o pisnosti postopka, določa pa tudi izjeme od tega pravila, in sicer se ustna obravnava razpiše, če je treba zaslišati priče ali izvedence, če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi, če je treba opraviti ustno obravnavo v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ali v drugih primerih, če Banka Slovenije presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

K 445. členu (veljavni 354. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (354. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen podobno kot v veljavni ureditvi zagotavlja uresničevanje temeljnega načela upravnega postopka, in sicer načela zaslišanja stranke, ki organu, ki vodi postopek nalaga, da pred odločitvijo o stvari stranko zasliši oziroma ji da možnost udeležbe in sodelovanja v ugotovitvenem in dokaznem postopku. Na bančnem področju se to načelo uresničuje praviloma s pisno izjavo, kot je pojasnjeno v obrazložitvi k prejšnjemu členu. Predlog zakona enako kot doslej določa obvezno vsebino poziva o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, ki ga mora stranki poslati Banka Slovenije, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se o tem izjavi.

K 446. členu (veljavni 355. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (355. člen) ni vsebinskih sprememb. V postopkih po zakonu se dokumenti pravnim osebam vročajo pooblaščeni osebi ali drugemu zaposlenemu v poslovnem prostoru, medtem ko se vročitve članom uprave in nadzornega sveta banke štejejo za opravljene, če so vročene banki. Kandidatom za ti mesti se dokumenti prav tako vročajo banki, razen če je določeno drugače, pri čemer

se v končnih odločbah prekrijejo podatki, ki jih banka ne sme pridobiti, in odločba se vroči tudi kandidatom. Če stranko zastopa odvetnik, se vročitev šteje za opravljeno, če so dokumenti vročeni odvetniku ali njegovemu zaposlenemu.

K 447. členu (veljavni 356. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (356. člen) ni vsebinskih sprememb. V skladu s splošnim pravilom o pisnosti postopka Banka Slovenije odločba brez naroka, predlagani člen pa kot v veljavni ureditvi ureja tudi izjeme od tega pravila in določa, kdaj Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo.

K 448. členu (veljavni 357. člen ZBan-3)

ZBan-3 (357. člen) določa, da Banka Slovenije odloča z odločbami, sklepi in odredbami. Odločbe se nanašajo na dovoljenja, ocene primernosti, odobritve in podobno, sklepi pa na postopkovna vprašanja. Vsi akti morajo biti obrazloženi, razen če zakon določa drugače. Izrek akta mora vsebovati osebne podatke subjekta nadzora, kratek opis dejstev in pravno podlago. Obrazložitev vključuje izjavo subjekta, če je bila zahtevana, ter dejstva in dokaze, na katerih temelji odločitev. Pravni pouk vsebuje informacije o pravicah do pravnega sredstva, rokih, načinu vložitve in pristojnem organu.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) dopolnjuje drugi odstavek na način, da Banka Slovenije z odločbo odloča tudi o zahtevah za oceno primernosti, ustreznosti, odobritvah, izvzetjih in opustitvah. Glede na to, da so v prvem odstavku opredeljene vse odločitve Banke Slovenije, torej tudi npr. dovoljenja ali ugotovitvene odločbe, kjer ne gre za kršitev, se temu smiselno prilagaja tudi druga točka petega odstavka.

K 449. členu (veljavni 358. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (358. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva. Proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, sicer ni pritožbe, je pa zagotovljeno sodno varstvo. Proti odredbam pa je v zakonsko določenih primerih dopusten tudi ugovor.

K 450. členu (veljavni 359. člen ZBan-3)

ZBan-3 (359. člen) ureja izvršljivost odločb Banke Slovenije, in sicer odločbe praviloma postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo. Dokončne pa postanejo z njihovo izdajo, ker je pritožba izključena. Odločbe, s katerimi se izreče globa ali določa denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo. Po splošnem pravilu odredbe Banke Slovenije ni mogoče izvršiti.

S predlogom zakona se črta dikcija »izreče globe« banke. Globe se namreč izrekajo po ZP-1, ki ima glede izvršljivosti svoje določbe, denarna obveznost pa se lahko v okviru sprememb CRD (zlasti periodičnih denarnih kazni) naloži tudi drugim subjektom.

K 451. členu (veljavni 360. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (360. člen) ni vsebinskih sprememb. Podobno kot je pravica do obrambe urejena v 32. členu Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) z določitvijo vpogleda v spise v nadzorniškem postopku ECB, predlog člena ureja pregled dokumentov v postopku odločanja Banke Slovenije in dostop do zaupnih informacij. To je tudi ena od pravic, ki je predvideva tudi splošni upravni postopek (82. člen ZUP), pri čemer pa predlagani člen dopušča zgolj fizični dostop (ne pa tudi dostopa prek informacijskega sistema) in tudi ne dovoljuje pritožbe zoper odločbo o zavrnitvi dostopa, temveč omogoča sodno varstvo po tem predlogu zakona.

K 452. členu (veljavni 361. člen ZBan-3)

V ZBan-3 je med drugim določeno (361. člen), da se določbe predmetnega oddelka uporabljajo pri odločanju Banke Slovenije o izdaji dovoljenj ali soglasij na podlagi zakona in Uredbe 1024/2013/EU,

razen če zakon za posamezen postopek določa drugače. Poleg tega se v teh postopkih uporabljajo tudi določbe predhodnega oddelka, razen če ta oddelek določa posebna pravila.

Dopolnitve predloga zakona (nov drugi odstavek) sledijo prilagoditvam določb in terminologije v poglavju o kvalificiranih deležih. Ker se o kvalificiranih deležih ne bo več izdajalo dovoljenje, je potrebno ustrezno določiti uporabo zadevnega poglavja za odločanje o zahtevah za oceno primernosti.

K 453. členu (veljavni 362. člen ZBan-3)

ZBan-3 (362. člen) določa, da morajo vložniki ali prejemniki dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja na podlagi Zakona o bančništvu ali Uredbe 575/2013/EU, bodisi na zahtevo bodisi po uradni dolžnosti, plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije. Prav tako mora biti taksa plačana tudi v primerih, ko Banka Slovenije opravlja posamezna dejanja v postopkih, za katere je sicer pristojna ECB na podlagi Uredbe 1024/2013/EU.

S predlogom zakona (tretji odstavek) se dodatno določa, da morajo vložniki uradnih obvestil in zahtev za izdajo dovoljenj ter osebe, katerim se dovoljenje odvzame na podlagi Uredbe 648/2012/EU, za obravnavo in odločanje plačati takso po tarifi Banke Slovenije. Slednja namreč za izvajanje nadzora, del katerega je tudi izdaja uradnih obvestil in odločanje o dovoljenjih po navedeni uredbi, zaračunava ustrezno nadomestilo. Gre za konkretizacijo stroškov posameznega postopka, ki se sicer obračunavajo v okviru letnega nadomestila za nadzor.

K 454. členu (veljavni 363. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (363. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja. Stranka v postopku je vložnik zahteve, udeleženci pa so pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi druge osebe, in sicer predlog člena še posebno določa, kdo lahko sodeluje v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki in v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža. Poleg teh je v postopku odločanja o izdaji dovoljenj lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka Slovenija na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. To pomeni razliko od dosedanje ureditve, ko je taka oseba svojo udeležbo morala sama priglasiti s pisno vlogo.

K 455. členu (veljavni 364. člen ZBan-3)

ZBan-3 (364. člen) določa, da se postopek pri Banki Slovenije začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja. Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega organa pa Banka Slovenije začne postopek le, če to določa zakon ali predpis EU (npr. Uredba 575/2013/EU ali 1024/2013/EU).

S predlogom zakona se dodatno določa, da se postopek odločanja Banke Slovenije začne tudi z vložitvijo zahteve za oceno primernosti, zahteve za oceno ustreznosti, zahteve za odobritev, zahteve za izvzetje ali zahteve za opustitev pri Banki Slovenije.

K 456. členu (veljavni 365. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (333. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obvezno vsebino zahteve in listine, ki jih je zahtevi treba priložiti.

K 457. členu (veljavni 366. člen ZBan-3)

ZBan-3 (366. člen) določa, da se v postopku predhodnega preizkusa Banka Slovenije preveri, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi (npr. ali jo je vložila upravičena oseba, ali vsebuje zahtevane podatke in listine ter dokazilo o plačilu takse). Če teh pogojev ni mogoče izpolniti, zahtevo zavrže s sklepom. Če pa jih je mogoče odpraviti, pozove vložnika, da to stori v roku 8 do 15 dni; če pomanjkljivosti niso odpravljene, zahtevo prav tako zavrže. Zoper sklep o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega sodnega varstva, Banka Slovenije pa mora o tem odločiti v roku dveh mesecev (za zahtevnejše vloge) oziroma enega meseca.

S predlogom zakona se dodatno določa (tretji odstavek), da sklep o zavrženju zahteve Banka Slovenije izda v roku 2 mesecev.

K 458. členu (veljavni 367. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (367. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da lahko Banka Slovenije v postopku odločanja o zahtevi izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti dokazi potrebni za ugotovitev dejstev, pomembnih za odločitev o zadevi. Pridobitev teh dokazov Banka Slovenije zahteva od vložnika ali jih pridobi s pregledom poslovanja.

K 459. členu (veljavni 368. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (368. člen) ni vsebinskih sprememb Če Banka Slovenije namerava zavrniti zahtevo za dovoljenje na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih vložnik ni predlagal, mora vložniku omogočiti, da se izjasni o teh pomembnih dejstvih in okoliščinah. Za to izjavo velja minimalni rok 15 dni, pri čemer se uporabljajo določbe o postopku iz zakona. Poziv k izjavi se vroči tudi kandidatu.

K 460. členu (veljavni 369. člen ZBan-3)

ZBan-3 (369. člen) določa, da mora Banka Slovenije o določenih zahtevah za izdajo dovoljenj in soglasij odločiti v vnaprej določenih rokih, pri čemer je za ključna dovoljenja, kot so tista za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenja za kreditno družbo, oceno združitve oziroma delitve finančnih deležnikov iz različnih skupin ter dovoljenja za podružnice iz tretjih držav, rok šest mesecev od prejema popolne zahteve. Za druge vrste dovoljenj in soglasij pa je običajen rok štiri mesece, razen če zakon, evropska uredba ali drug predpis določa drugačen časovni okvir. Če Banka Slovenije ugotovi pomanjkljivosti v vlogi, lahko stranko pozove k njihovi odpravi, pri čemer se rok za odločitev začasno ustavi in začne znova teči šele po prejemu dopolnjenih podatkov. Prav tako se rok prekine, če Banka Slovenije zahteva dodatno pojasnilo ali izjavo glede razlogov za morebitno zavrnitev zahteve; rok se nato nadaljuje po prejemu izjave ali po poteku določenega roka za njeno predložitev. Ta ureditev zagotavlja, da Banka Slovenije odloča v zakonsko določenih časovnih okvirih, hkrati pa omogoča fleksibilnost za zagotavljanje popolnih in pravilnih podatkov pred dokončno odločitvijo.

S predlogom zakona se v prvem odstavku (glede na 369. člen ZBan-3) natančno opredeljuje, da mora Banka Slovenije odločiti v šestih mesecih od prejema popolne zahteve, medtem ZBan-3 ne predvideva navedbe glede popolnosti. Poleg tega se dodaja pogoj, da se ocena združitve oziroma delitve nanaša le na primere, kjer finančni deležniki niso iz iste skupine. Dodaja se tudi odločanje o izdaji dovoljenja za podružnico iz tretje države.

V drugem odstavku se podaljšuje rok (iz treh na štiri mesece) glede zahteve za izdajo drugih dovoljenj in soglasij s strani Banke Slovenije. Gre za uskladitev s 179. točko Smernic EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljanega organa in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2021/06).

K 461. členu (veljavni 370. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (370. člen) ni vsebinskih sprememb. Določbe predmetnega oddelka imajo značilnost posebnih pravil v razmerju do splošnih določb o postopku.

K 462. členu (veljavni 371. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (371. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku nadzora. Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, udeleženec v postopku nadzora nad banko pa je pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi član nadzornega sveta, medtem ko član uprave sodeluje v postopku kot zakoniti zastopnik subjekta nadzora. V postopku izdaje ukrepa nadzora je lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka Slovenija na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet.

Določba predlaganega člena zaradi narave postopka nadzora izrecno izključuje nekatere določbe ZUP o udeležbi (drugih) oseb, ki se imajo pravico udeleževati splošnega upravnega postopka. Postopek nadzora in ukrepi, ki se v tem postopku lahko izrečejo subjektu nadzora zaradi kršitev bonitetnih zahtev

(glede upravljanja s tveganji), namreč ne posegajo v položaj tretjih, varovanju katerih je sicer namenjena pravica sodelovanja stranskih udeležencev v splošnem upravnem postopku. Ugotovitve v postopku nadzora ter posledično ukrepi nadzora so usmerjeni na ureditve (notranjega) upravljanja banke tako, da banka zagotovi ustrezne postopke in politike za obvladovanje tveganj in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za varno in zanesljivo poslovanje. Ukrepi nadzora torej niso usmerjeni v urejanje posamičnih razmerij banke do tretjih oseb in tudi ne ustvarjajo neposrednih učinkov na takšna razmerja. Če zaradi uresničevanja ukrepa nadzora banka posledično spremeni pogoje poslovnega razmerja s tretjimi osebami, se morajo takšne spremembe in njihova upravičenost presojati v okviru splošnih pogodbenih okvirov, ki urejajo to poslovno razmerje. Kadar banka oceni, da izvedba posameznega ukrepa zahteva posege v položaje tretjih oseb na način, ki jih glede na pravna pravila, ki urejajo posamezna razmerja, ni mogoče uresničiti na način, da ne bi neutemeljeno posegala v pravice in položaje tretjih oseb, lahko banka predlaga, da Banka Slovenije dovoli stransko udeležbo teh oseb v posameznem postopku nadzora. Člani uprave, člani nadzornega sveta in imetniki kvalificiranih deležev, nastopajo kot subjekt nadzora v okviru presoje pogojev za pridobitev in ohranitev relevantnega dovoljenja.

Poleg stranske udeležbe je izključeno tudi sodelovanje državnega tožilca, državnega pravobranilca in drugih državnih organov po ZUP, ki v splošnem upravnem postopku lahko zastopajo javne koristi v skladu s svojimi pristojnostmi, ki pa bi v tem primeru lahko posegle v neodvisnost centralne banke, kot temeljnega postulata statusa centralnih bank. Neodvisnost Banke Slovenije pri izvajanju njenih funkcij, vključno z opravljanjem nadzora nad bankami, je v javnem interesu, da se zagotavlja stabilnost bančnega in s tem finančnega sistema države. Intervencija državnih organov v konkretnih postopkih nadzora se zato mora izključiti v postopku do izdaje odločbe o ukrepu nadzora, ti pa so predmet izključno sodnega preizkusa. Čeprav se pristojnost navedenih državnih organov omejuje v konkretnih postopkih nadzora, ki jih vodi Banka Slovenije, pa ti organi izvajajo vse svoje pristojnosti glede poslovanja bank in delovanja Banke Slovenije, v skladu s področnimi predpisi.

K 463. členu (veljavni 372. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (372. člen) ni vsebinskih sprememb. Po splošnem pravilu, določenem v prvem odstavku, postopek nadzora vodi Banka Slovenije po uradni dolžnosti. Izjema od tega splošnega pravila je postopek nadzora nad drugo osebo začne praviloma na podlagi prijave pristojne inšpekcije.

K 464. členu (veljavni 373. člen ZBan-3)

ZBan-3 določa, da se določbe predmetnega pododdelka uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

S predlogom zakona se dodatno uvede izjema navedene uporabnosti v primerih, če je za določeno odredbo v zakonu določeno drugače.

K 465. členu (veljavni 374. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (374. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen ureja vsebino uredbe, pri čemer določa obvezne sestavine izreka odredbe in obvezno vsebino pouka.

K 466. členu (veljavni 375. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (375. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva in v primerih, ko Banka Slovenija izda odredbo, subjektu nadzora oziroma drugim osebam daje pravico vložiti ugovor. Predlog člena določa tudi rok za vložitev ugovora (8 dni), možnost odločitve o nesuspenzivnosti ugovora in posledice, če subjekt nadzora ugovora ne vloži ali ga vloži prepozno.

K 467. členu (veljavni 376. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (376. člen) ni vsebinskih sprememb. Razlogi za ugovor so smiselno enaki razlogom za pritožbo (primerjaj 237. člen ZUP). Ugovor je torej mogoče vložiti iz razloga napačne uporabe materialnih ali procesnih pravil ter nepopolne oziroma napačne ugotovitve dejanskega stanja.

K 468. in 369. členu (veljavna 377. in 378. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (377. do 378. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditev vsebine ugovora in meje preizkusa ugovora so urejene ob upoštevanju posebnih značilnosti postopka odločanja Banke Slovenije. Banka Slovenije preizkusi odredbo v delu, v katerem se izpodbija z ugovorom, in v mejah v ugovoru navedenih razlogov.

K 470. členu (veljavni 379. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (379. člen) ni vsebinskih sprememb. O ugovoru Banka Slovenije odloča z odločbo. Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrne ali zavrže, ali pa, če ugotovi, da je utemeljen, spremeni ali razveljavi odredbo.

K 471. členu (veljavni 380. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (380. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi razpoložljivih podatkov obstaja utemeljen sum, da so izpolnjeni zakonski pogoji za odvzem, razen če je za to pristojna ECB v skladu z Uredbo 1024/2013/EU. Postopek se začne z odločbo, ki mora vsebovati opis dejanj ali okoliščin, ki utemeljujejo začetek postopka, navedbo dokazov ter obrazložitev odločitve. V odločbi se določi tudi rok od 15 do 30 dni, v katerem se nadzorovani subjekt lahko izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja.

K 472 členu (veljavni 381. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (381. člen) ni vsebinskih sprememb. Subjekt nadzora lahko v izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja navaja dejstva in predlaga dokaze, ki kažejo, da odvzem ni utemeljen, pri čemer mora listinske dokaze, na katere se sklicuje, priložiti izjavi. Če teh dokazov ne priloži, se ne uporabljajo pravila o nepopolnih vlogah iz zakona o splošnem upravnem postopku, temveč Banka Slovenije upošteva le priložene dokaze. Po izteku roka za izjavo subjekt nadzora ne more več navajati novih dejstev ali predlagati dodatnih dokazov.

K 473. členu (veljavni 382. člen ZBan-3)

ZBan-3 (382. člen) določa, da mora Banka Slovenije o odvzemu dovoljenja odločiti v 30 dneh po prejemu izjave o razlogih za odvzem ali po izteku roka za podajo te izjave. Pri odločanju sme upoštevati le tista dejanja, ravnanja ali okoliščine, ki so bila navedena v odločbi o začetku postopka, ter le tiste dokaze, ki so bili v tej odločbi navedeni in jih je subjekt nadzora priložil svoji izjavi.

V praksi se je izkazalo, da subjekt nadzora v izjavi večkrat predlaga izvedbo dodatnih dokazov (npr. zaslišanja), ki jih ni mogoče izvesti v 30 dneh, zato je potrebna dopolnitev. V skladu z navedenim so dopolnjuje določba ZBan-3.

K 474. in 475. členu (veljavni 383. in 384. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (383. do 384. člen) ni vsebinskih sprememb. V postopku odvzema dovoljenja lahko Banka Slovenije odloči (i) tako, da postopek ustavi, če razlogi za odvzem dovoljenja niso podani, ali (ii) tako, da dovoljenje z odločbo odvzame.

K 476. členu (veljavni 385. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (385. člen) ni vsebinskih sprememb. Pravila o postopku odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo za preklic pogojnega odvzema dovoljenja, izrek opomina in preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

K 477. členu

Direktiva CRD neposredno sicer ne določa postopka z administrativnimi ukrepi, zahteva pa, da imajo pristojni organi (med drugim) pooblastila za izrek periodičnih denarnih kazni, kar posledično zahteva tudi ureditev postopkovnih določb za uporabo takšnih pooblastil, ki pa se prepuščena nacionalnim ureditvam.

Izrek odredbe o periodični denarni kazni vsebuje odločbo Banke Slovenije ali ECB, ki jo subjekt nadzora krši, višino dnevnega zneska kazni in datum začetka njene uporabe.

K 478. členu

Ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni je dopusten, če ni kršitve odločbe Banke Slovenije ali ECB, če odmera dnevnega zneska ni pravilna, če datum začetka kazni ne upošteva določenega roka, če je kazen naložena subjektu brez pristojnosti Banke Slovenije, če je dejansko stanje v odredbi napačno ali nepopolno ugotovljeno, ali če so bila kršena postopkovna pravila. Ugovor ne zadrži začetka veljavnosti kazni.

Dodatno velja pojasniti, da v kolikor je ugovor glede datuma, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen utemeljen, Banka Slovenije to upošteva oziroma o tem odločbi v odločbi o ugovoru.

K 479. členu

Če Banka Slovenije odloči o periodični denarni kazni skupaj z odredbo o odpravi kršitev, mora v sestavljeni odločbi navesti vse predpisane elemente. Ugovor zoper takšno odločbo je možen iz vseh določenih razlogov. Če ugovor zadeva le periodično denarno kazen, se rok za odpravo kršitev ne podaljša med obravnavo ugovora.

K 480. členu

Izrek odločbe o skupnem znesku periodične denarne kazni vključuje podatke o odredbi, višini dnevnega zneska, odpravi kršitev, obdobju uporabe kazni, skupnem znesku ter roku za plačilo (najmanj 15 dni). Ugotovitvena odločba vsebuje podatke o odredbi, odpravi kršitev in obdobju uporabe kazni, pri sestavljeni odredbi pa je ta ugotovitev del ugotovitvene odločbe.

K 481. členu

Banka Slovenije vodi postopek za izrek administrativnih sankcij po uradni dolžnosti in o začetku postopka pisno obvesti pravno osebo, pri čemer to obvestilo ni enako možnosti izjave po zakonu. V pozivu za izjavo Banka Slovenije vedno navede predvideno višino sankcije, pri čemer v določenih primerih doda tudi podatke o odredbi za odpravo kršitev in okoliščinah, ki vplivajo na višino sankcije.

K 482. členu

Odločba o administrativni sankciji vsebuje: ime pravne osebe, ki je kršila zakon, opis kršitve ali oznako odredbe za odpravo kršitev, višino sankcije in rok za plačilo. Odločba o opominu vsebuje prav tako ime pravne osebe, opis kršitve ali oznako odredbe ter navedbo, da je izrečen opomin. V določenih primerih Banka Slovenije v odločbi o sankciji navede tudi oznako odredbe za odpravo kršitev in okoliščine, ki so vplivale na odmero sankcije.

K 483. členu

Postopek za naložitev periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ni dovoljen, če je od kršitve minilo več kot 5 let (pri ponavljajočih se kršitvah šteje od prenehanja zadnje kršitve). Zastaranje se prekine z vsakim postopkovnim dejanjem Banke Slovenije, po prekinitvi pa začne teči znova. Administrativne sankcije ni mogoče izreči, če je potekel dvakratni čas zastaralnega roka (10 let). Zastaranje ne teče med sodnim varstvom ali kazenskim postopkom, povezanimi z enakim dejanskim stanjem, in se nadaljuje po pravnomočnosti. Če je odločba razveljavljena z izrednim pravnim sredstvom in je zastaranje poteklo ali bi poteklo v manj kot dveh letih, se v novem postopku določi dvostranski rok zastaranja (2 leti).

K 484. členu

Izvršbo periodične denarne kazni ali administrativne sankcije opravi pristojni davčni organ po davčnem izvršilnem postopku, na predlog Banke Slovenije. Banka Slovenije lahko pred, med ali po izdaji odločbe do pravnomočnosti izvede ukrepe za zavarovanje izvršbe in izpolnitve obveznosti, pri čemer se uporabljajo pravila o zavarovanju in plačilu davčnih obveznosti iz davčnega postopka.

K 485. členu

Izvrševanje periodičnih denarnih kazni ali administrativnih sankcij se ne sme začeti, če sta minili dve leti od pravnomočnosti odločbe o skupnem znesku kazni. Zastaranje ne teče, ko zakon prepoveduje izvrševanje. Vsako dejanje Banke Slovenije ali davčnega organa, ki usmerja izvršbo, prekine zastaranje, ki nato teče znova, a izvrševanje ni dovoljeno po štirih letih od pravnomočnosti odločbe. Izvrševanje ni dovoljeno tudi po poteku zastaralnih rokov iz davčnega izvršilnega zakona.

K 486. členu (veljavni 386. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (386. člen) ni vsebinskih sprememb. Sodno varstvo proti odločbam Banke Slovenije se zagotavlja v posebnem postopku sodnega varstva, za katerega se podrejeno uporabljajo določbe ZUS-1. Zaradi zahtevnosti postopka predlog člena določa tudi sojenje v specializiranem senatu treh sodnikov.

Za postopke sodnega varstva zoper odločbo o denarni kazni uporabljajo določbe zakona o prekrških glede zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekrških, s katero se v hitrem postopku kršitelju izreče globa. O zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo Banke Slovenije o izrečeni globi se določi pristojnost okrajnega sodišča. Slednje v okviru postopka sodnega varstva kot sodišče, specializirano za kaznovalne postopke, pri presoji odločbe o globi ugotavlja okoliščine glede odgovornosti kršitelja in glede ustreznosti višine izrečene denarne sankcije, medtem ko se za presojo drugih okoliščin (glede obstoja kršitve in ustreznosti izrečenih ukrepov nadzora) določi pristojnost upravnega sodišča.

K 487. členu (veljavni 387. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (387. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja aktivno legitimacijo za vložitev tožbe ali zahteve za sodno varstvo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, in sicer je aktivno procesno legitimiran le subjekt nadzora. Zaradi zahtevnosti postopka pa predlog hkrati določa, da lahko dejanja v postopku tega sodnega varstva izvaja le oseba z opravljenim državnim pravniškim izpitom.

K 488. členu (veljavni 388. člen ZBan-3)

ZBan-3 (388. člen) določa, da se lahko postopek sodnega varstva začne z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače. Ni posebnega sodnega varstva proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek odvzema dovoljenja, oziroma proti odločbi o zavrnitvi, spremembi ali zavrženju ugovora zoper odredbo. Odločbo o začetku postopka odvzema dovoljenja je mogoče izpodbiti šele s tožbo zoper odločbo o odvzemu dovoljenja, medtem ko je odločbo o zavrnitvi ugovora proti odredbi mogoče izpodbiti zoper odločbo, ki zavrne ta ugovor. Postopek sodnega varstva se lahko uporabi tudi proti sklepu, ki zaključi postopek odločanja, kadar zakon to posebej dovoljuje. Za odredbe Banke Slovenije pa ni predviden poseben postopek sodnega varstva.

S predlogom zakona se (glede na ZBan-3) črtata 2. točka prvega odstavka in četrti odstavek. Vsebini sta si namreč nasprotujoči, zato je z vidika jasnosti zakona smiselno oboje brisati – iz tega namreč izhaja, da je zoper odločbo o zavrnitvi ugovora zoper odredbo mogoč postopek sodnega varstva.

K 489. členu (veljavni 389. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (389. člen) ni vsebinskih sprememb. Zakon o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A in 63/13) v 1. do 8. točki drugega odstavka 83. člena našteva zadeve, ki se štejejo za nujne. Po 9. točki navedene določbe pa so to tudi druge zadeve, za katere tako določa (drug) zakon. Glede na to, da je namen nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije, to je zagotoviti stabilnost finančnega sistema in zaupanje vlagateljev, mogoče uresničiti samo, če je nadzor učinkovit, predlog člena določa, da so zadeve v postopku sodnega varstva nujne in da o njih sodišče odloča prednostno.

K 490. členu (veljavni 390. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (390. člen) ni vsebinskih sprememb. Iz istega razloga kot je v predlogu zakona predlagano prednostno določanje, to je zagotoviti učinkovit nadzor z namenom zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema in zaupanja vlagateljev, predlog člena določa tudi krajše roke, kot jih predvideva sistemski zakon, za vložitev tožbe in odgovor na tožbo. V postopku sodnega varstva zoper akte Banke Slovenije je tako določen 15-dnevni rok namesto 30-dnevnega splošnega roka.

K 491. členu (veljavni 391. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (391. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.

K 492. členu (veljavni 392. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (392. člen) ni vsebinskih sprememb. Glede na posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka predlog člena določa tudi omejitev preizkusa odločbe, po katerem sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije le v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na zakonsko določene bistvene kršitve določb postopka.

K 493. členu (veljavni 393. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (393. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno. Stranke se lahko odpovedo glavni obravnavi, v tem primeru pa sodišče odloči na seji, pri čemer upošteva dejansko stanje iz postopka izdaje upravnega akta ter nova dejstva in dokaze, ki jih stranke predložijo in ki jih sodišče lahko upošteva v skladu s predlaganim zakonom.

Določbe temeljijo na sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi PRO PLUS proti Sloveniji ter sodni odločbi Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 22/2020, z dne 26. avgusta 2020 **(**http://www.sodisce.si/vsrs/objave/2020090210114618/), k**i** je v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave.

K 494. členu (veljavni 394. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (394. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa primere, v katerih sodišče izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost, če ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi.

K 495. členu (veljavni 395. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (395. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen opredeljuje predpise, ki določajo pogoje in zahteve pri izvajanju izrednih ukrepov, ki jih izreka Banka Slovenije v zvezi z reševanjem bank. Črtan je zakon, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, ki s 1. 1. 2025 ne velja več. Referenca na določbe ZBan-2 in s tem na Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV in 44/16 – ZRPPB; ZBan-1) se ohranijo, saj je kljub ureditvi postopka sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti (Zakon o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank) zoper izredne ukrepe izrečene na podlagi ZBan-1 še vedno vloženih veliko tožb po ZBan-1. Prehodno obdobje za postopke glede ZBan-1 je sicer urejal 265. člen Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank, ki pa je bil z odločbo Ustavnega sodišča ugotovljen kot neskladen z Ustavo.

K 496. členu (veljavni 396. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 396. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja globe za kršitev odgovorne osebe banke. Člane uprave in nadzornega sveta banke, ki naklepno ali iz hude malomarnosti kršijo svoje dolžnosti in povzročijo kršitev iz 311.b člena zakona, se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 evrov, pri posebej hudih prekrških pa do 5.000.000

evrov, če je škoda ali pridobljena korist visoka ali gre za naklep z namenom koristoljubnosti. Odgovorne osebe banke, ki niso člani uprave ali nadzornega sveta, a povzročijo takšno kršitev, se kaznujejo z globo od 800 do 10.000 evrov, v hujših primerih pa od 2.500 do 30.000 evrov.

K 497. členu (veljavni 397. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 397. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja globe za kršitev imetnika in odgovorne osebe imetnika kvalificiranega deleža. Odgovorna oseba pravne osebe, ki kot imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji deleža v skladu z odredbo, je kaznovana z globo od 800 do 10.000 evrov, pri hujših prekrških pa od 2.500 do 30.000 evrov. Fizična oseba, ki ne odsvoji kvalificiranega deleža, je kaznovana z globo od 2.500 do 10.000 evrov, pri posebej hudih prekrških pa do 5.000.000 evrov ali do dvakratnika dobička, pridobljenega s kršitvijo, oziroma preprečene izgube, če je ta višji.

K 498. členu (veljavni 398. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 398. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja globe za kršitev odgovorne osebe finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Člani upravljalnih organov finančnega ali mešanega finančnega holdinga, ki naklepno ali iz hude malomarnosti kršijo svoje dolžnosti in povzročijo kršitev zakona, so kaznovani z globo od 2.500 do 10.000 evrov, pri posebej hudih kršitvah pa do 5.000.000 evrov. Odgovorne osebe teh holdingov, ki niso člani upravljalnih organov, pa so za podobne prekrške kaznovane z globo od 800 do 10.000 evrov, oziroma do 30.000 evrov, če gre za posebej hudo kršitev zaradi velikosti škode ali protipravne koristi

K 499. členu (veljavni 399. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 399. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja kršitve drugih oseb. Odgovorne osebe pravnih oseb, samostojni podjetniki in posamezniki se kaznujejo z globami za različne prekrške, kot so prepovedano sprejemanje depozitov od javnosti, ovira nadzora Banke Slovenije, pridobitev kvalificiranega deleža brez dovoljenja ter neobveščanje Banke Slovenije o pomembnih delničarskih sporazumih ali sklenitev pravnih poslov brez potrebnih dovoljenj. Globe za odgovorne osebe pravnih oseb so običajno od 2.500 do 10.000 evrov, pri posebej hudih primerih lahko dosežejo do 30.000 evrov. Za samostojne podjetnike so globe višje (do 150.000 evrov), za posameznike pa nižje, običajno med 400 in 5.000 evrov, z višjimi kaznimi do 15.000 evrov pri hudih kršitvah zaradi škode ali koristi.

K 500. členu (veljavni 400. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 400. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja globe za kršitve odgovornih oseb v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge. Odgovorna oseba banke se kaznuje z globo od 1.000 do 10.000 evrov, če v treh delovnih dneh po pridobitvi ali odsvojitvi vrednostnih papirjev ciljne družbe ne obvesti pristojne agencije za finančne trge. Pri posebej hudih primerih, kjer je povzročena velika škoda ali pridobljena nezakonita korist, znaša kazen od 2.500 do 30.000 evrov. Postopek izreka globe in zastaranje urejajo določbe ZPre-1.

K 501. členu (veljavni 401. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 401. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja kršitve odgovornih oseb v bančni skupini. Odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 evrov, če naklepno ali iz hude malomarnosti povzroči, da podrejena družba, nadrejeni finančni ali mešani finančni holding ne posreduje potrebnih informacij za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi ali ne omogoči pregleda poslovanja pristojnim nadzornim organom. Če je prekršek posebej hud zaradi velike škode, pridobljene koristi ali namena koristoljubnosti, je kazen višja in znaša od 2.500 do 30.000 evrov.

K 502. členu (veljavni 402. člen ZBan-3)

Določbe veljavnega 402. člena ZBan-3 so v skladu s spremembami glede administrativnih sankcij glede pravnih oseb prilagojene na način, da se prekrški izrekajo samo (odgovornim) fizičnim osebam. Predmetni člen ureja kršitve odgovornih oseb revizijske družbe in pooblaščenega revizorja. Odgovorna oseba revizijske družbe se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 evrov, če naklepno ali iz hude malomarnosti ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela ustreznih poročil, ne poda dodatnih pojasnil Banki Slovenije, ne popravi ali dopolni poročil po njeni zahtevi ali ne obvesti Banke Slovenije o pomembnih dejstvih. V primeru posebej hudega prekrška zaradi velike škode, pridobljene koristi ali koristoljubnega namena je globa lahko od 2.500 do 30.000 evrov.

K 503. členu

Če odgovorna oseba pravne osebe stori več prekrškov, ki pomenijo enotno dejavnost ali ravnanje, ji Banka Slovenije izreče eno sankcijo, število prekrškov pa upošteva kot oteževalno okoliščino pri izbiri in odmeri sankcije.

K 504. členu

Banka Slovenije ni dolžna začeti postopka o prekršku zoper odgovorno osebo, če kršitev ni pomembno vplivala na varno in skrbno upravljanje pravne osebe, niso nastale škodljive posledice ali je bila škoda poravnana, odgovorna oseba pa je sprejela vse potrebne ukrepe za odpravo kršitve in glede na okoliščine primera sankcija ne bi bila upravičena.

K 505. členu (veljavni 403. člen ZBan-3)

Člen določa, da je prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

Ne glede na navedeno zakon v izjemah določa za prekrškovni organ agencijo, pristojno za finančne trge.

K 506. členu (veljavni 404. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (404. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa nekatera posebna postopkovna pravila, ki odražajo posebnosti prekrškov, predpisanih s tem zakonom.

K 507507. členu (veljavni 405. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (405. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, da se za prekrške iz tega zakona sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 508. členu (veljavni 406. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (406. člen) ni vsebinskih sprememb. Prvi odstavek obstoječega ZBan-3 (406. člen) opredeljuje uporabo določb o prekrških. Z drugim odstavkom se določa, da postopek o prekršku po tem zakonu ni dopusten, če preteče tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

Drugi odstavek določa izjemo od sistemske ureditve zastaranja iz 42. člena Zakona o prekrških (v nadaljnjem besedilu: ZP-1). V tej zvezi velja dodatno izpostaviti, da ZP-1 od sistemske ureditve zastaranja že odstopa za vse (ne samo najhujše) prekrške iz področja davkov, trošarin in carin ter javnega naročanja. Daljši zastaralni rok izhaja iz kompleksnosti dejanskega stanja in postopkov o prekršku na področju bančništva, ki jih glede na izkušnje v praksi ob upoštevanju vseh razpoložljivih pravnih sredstev ni mogoče zaključiti v okviru absolutnega zastaralnega roka. Posledično prekrški na sodiščih zastarajo, s tem pa je možnost sankcioniranja neučinkovita, kar je tudi v nasprotju z zahtevami Direktive 2013/36/EU.

* * *

Pri presoji, zakaj je podaljšanje zastaralnega roka utemeljeno, je najprej potrebno izhajati iz narave in obsega prekrškov, na katere se sprememba nanaša. Primarni naslovniki in potencialni kršitelji po ZBan-3 so banke in hranilnice. ZBan-3 sicer predvideva tudi možnost sankcioniranja drugih subjektov – npr. imetniki kvalificiranih deležev. Število prekrškov na tem področju je tako v primerjavi s prometnimi prekrški, prekrški na področju varstva osebnih podatkov ali javnih naročil, nizko, posledično pa tudi podatek o zastaranju štirih prekškovnih zadev ni zanemarljiv.

V nadaljevanju je navedeno osem razlogov, ki vplivajo na potek in dolgotrajnost postopkov o prekršku (tako pred prekrškovnim organom kot na sodišču) in skupaj upravičujejo daljši zastaralni rok.

1. **Narava kršitev**. ZBan-3 določa stroge zahteve glede statusnega ustroja, upravljanja in delovanja bank, ki so kompleksne in večkrat konkretizirane s povezovanjem različnih členov ter podzakonskih aktov. Kršitve tako največkrat izhajajo iz ugotovitev pregledov poslovanja, ki lahko trajajo tudi po več mesecev in zahtevajo temeljit pregled obsežne dokumentacije in delovanja sistemov banke, kot tudi jih po naravi stvari ni mogoče ugotoviti takoj ko se zgodijo.

2. **Ugotavljanje odgovornih oseb**. Banke in hranilnice morajo imeti v skladu z zahtevami ZBan-3 vzpostavljeno jasno organizacijsko strukturo in notranje kontrole, kar v praksi večkrat pomeni, soodgovornost oziroma sostorilstvo več odgovornih oseb, kar dodatno podaljša izvedbo postopka, tako v smislu ugotavljanja vseh odgovornih oseb, ki so h kršitvi odločilno prispevale, kot tudi zapletenosti postopka, vključno z vročanjem več strankam postopka.

3. **Slovenija je del enotnega mehanizma nadzora**, zato je tudi v postopkih o prekrških treba upoštevati nekatere posebnosti, ki jih v skladu z Uredbo 1024/2013/EU prinaša razmejitev pristojnosti med Banko Slovenije in Evropsko centralno banko (ECB); na področju upravnih kazni oziroma prekrškov sta relevantna zlasti 5. odstavek 18. člena Uredbe 1023/2013/EU ter 134. člen Uredbe 468/2014/EU, ki v primeru t. i. pomembnih nadzorovanih subjektov kot procesno predpostavko zahtevata pridobitev zahteve ECB naj Banka Slovenije kot pristojni nacionalni organ sproži postopek za naložitev upravnih kazni / prekrškov; v praksi lahko že izdaja odločitve ECB traja nekaj mesecev.

4. **Kompleksnost narave kršitev in zahtevnost postopkov** ugotavljanja kršitev je prepoznal tudi EU zakonodajalec – relativni zastaralni rok za naložitev upravnih kazni za katere je pristojna ECB je v skladu s 130. členom Uredbe 468/2014/EU pet let (absolutni 10 let).

5. **Dolgotrajnost odločanja sodišč prve stopnje**. Kompleksnost na eni strani ter redkost prekrškov s področja bančništva na drugi strani, po naravi stvari zahtevata daljši čas obravnave (tudi po več kot eno leto) na sodišču prve stopnje, saj se sodniki s takšnimi primeri redko srečujejo.

6. **Postopek nadalje podaljšuje obveznost izvedbe zaslišanj na sodišču**, tudi v primerih kadar dejansko stanje ni sporno in se zahteva za sodno varstvo nanaša zgolj na pravno naziranje in subsumpcijo pravilno in popolno ugotovljenega dejanskega stanja pod pravno normo.

7. **Trostopenjsko odločanje**. Po odločitvi prekrškovnega organa in zahtevi za sodno varstvo lahko kršitelji vložijo še pritožbo na višje sodišče.

8. **Neučinkovit postopek vročanja odločitev in vlaganja pravnih sredstev**. Vročanje in vlaganje vedno poteka preko prekrškovnega organa, kar v primeru odločanja višjega sodišča lahko pomeni tudi nekaj tednov, da pritožba zoper sodbo pride od prekrškovnega organa do višjega sodišča in obratno, ko višje sodišče izda sodbo.

K 509. členu

S členom se določa prehodna določba za nosilce ključnih funkcij. Banke za obstoječe nosilce ključnih funkcij ocenijo njihovo primernost najkasneje v roku 3 mesecev po začetku veljavnosti tega zakona in o tem obvestijo Banko Slovenije.

K 510. členu (veljavni 76. člen ZBan-3A)

S členom se določa prehodna določba za dodatno revizorjevo poročilo. S členom se določa, da se 133. člen zakona prvič uporabi za revizijski pregled in revizorjevo poročilo za poslovno leto 2025, do takrat pa se uporablja 106. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21 in 123/21 - ZBNIP). Prehodna določba je povezana s spremembo 105. člena ZBan-3, s katero se ukinja dodatni revizijski pregled.

K 511. členu (veljavni 77. člen ZBan-3A)

S členom se določa prehodna določba za dovoljenje kreditnim družbam, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Kadar Banka Slovenije po prejemu informacij agencije, pristojne za finančne trge, v skladu s 95.a členom Direktive 2014/65/EU ugotovi, da se družbi iz prvega odstavka tega člena izda dovoljenje za opravljanje katere koli dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov kot kreditna družba, uradno obvesti družbo iz prvega odstavka tega člena in agencijo, pristojno za finančne trge, ter od dneva tega uradnega obvestila prevzame postopek izdaje dovoljenja, Banka Slovenije v obvestilu družbi navede tudi informacijo o roku za izdajo dovoljenja.

V zvezi z rokom za izdajo dovoljenja s strani Banke Slovenije velja izpostaviti, da se Banko Slovenije v okviru predloga zakona z novim tretjim odstavkom novega 123.b člena zavezuje, da v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionalen in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj. Splošni roki za izdajo dovoljenj s strani Banke Slovenije so sicer določeni v 369. členu ZBan-3.

K 512. členu

S členom se določa prehodna določba za podružnice tretjih držav.

K 513. členu

S členom se določa prehodna določba za pridobivanje podatkov o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih. Četrti in peti odstavek glede prevzemanja kreditnega tveganja se začneta uporabljati, ko Banka Slovenije vzpostavi možnost izmenjave informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih poslovnih subjektov v sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov.

K 514. členu

S členom se določa prehodna določba za dovoljenja za kvalificirane naložbe. Dovoljenja za kvalificirane naložbe izdana, na podlagi Zakona o bančništvu (ZBan-3) z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati.

K 515. členu

S členom se določa prehodna določba glede črtanja drugega odstavka 347. člena ZBan-3. Hranilnice morajo tako ureditev notranje revizije prilagoditi na način, da opravljanje nalog notranjega revidiranja ni s pogodbo preneseno na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog najkasneje v roku 2 let od začetka veljavnosti tega zakona. Glede na to, da je v skladu z zahtevami CRD6, notranja revizija opredeljena kot funkcija notranje kontrole, možnost prenosa na zunanje osebe, ni več primerna.

K 516. členu (veljavni 78. člen ZBan-3A)

S členom se v prvem odstavku določa, da se vloge v elektronski obliki iz prvega in drugega odstavka novega 352.a člena zakona začnejo vlagati prvi dan drugega koledarskega meseca, ki sledi uveljavitvi podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka novega 352.a člena zakona. Slednji odstavek namreč določa rok za izdajo podzakonskega predpisa iz tretjega odstavka novega 352.a člena ZBan-3.

S členom se v drugem odstavku določa, da Banka Slovenije izda predpis iz tretjega odstavka novega 352.a člena zakona v dveh letih od uveljavitve tega zakona. Razlog za navedeni daljši rok je, da mora Banka Slovenije skupaj s podzakonskim predpisom zagotoviti tudi informacijsko-tehnično podporo, kar zahteva svoj čas. Rok štiriindvajset mesecev je določen kot skrajni rok, kar pa ne omejuje Banke Slovenije, da možnost elektronski vlog zagotovi prej.

K 517. členu (veljavni 79. člen ZBan-3A)

Določba je potrebna zaradi uskladitve z začetkom veljavnosti predmetnih členov v prehodni določbi, ki se nanašajo na določbe Direktive 2023/2864/EU, ki med drugim spreminjajo Direktivo 2013/36/EU v zvezi z zagotavljanjem določenih informacij na evropsko enotno točko dostopa, in se začnejo uporabljati z 10. januarjem 2030. Navedeni rok je določen na podlagi implementacije 10. člena Direktive 2023/2864/EU, ki določa, da države članice od 10. januarja 2030 zagotovijo, da so informacije iz člena 68(1) in (2) ter člena 131(12) te direktive dostopne na evropski enotni točki dostopa (ESAP), vzpostavljeni na podlagi Uredbe (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta.

K 518. členu (veljavni 414. člen ZBan-3)

V primerjavi z ZBan-3 (413. člen) ni vsebinskih sprememb, saj gre za prehodno določbo ZBan-3. S prehodno določbo se določa uporaba določb za investicijska podjetja z namenom zagotoviti dodatne pravne jasnosti, preprečitve nepotrebnega upravnega bremena in zagotovitve enotnega pravnega okvira za investicijska podjetja, ki od 26. junija 2021 spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta[3]. Za zagotovitev dosledne uporabe pravnega okvira iz člena 67 Direktive (EU) 2019/2034 za investicijska podjetja je posledično potrebno rok za prenos Direktive (EU) 2019/878 v zvezi z investicijskimi podjetji podaljšati. V nasprotnem primeru bi se borznoposredniške družbe izpostavilo zahtevam iz predloga zakona za zelo kratek čas (od uporabe predloga zakona do uveljavitve zakona, ki prenaša direktivo 2019/2034), kar, tudi po mnenju Evropske komisije, predstavlja prekomerno administrativno obremenitev za to družbe.

Določba člena je oblikovana na način smiselne uporabe določbe tega zakona tudi za investicijska podjetja in sicer do sprejetja posebnega zakona, ki bo urejal bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

K 519. členu (veljavni 416. člen ZBan-3)

S členom se določa, da z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZBan-3. Ne glede na navedeno se uporabi ZBan-2 do uveljavitve sprememb in dopolnitev Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1), kadar se nanj sklicuje ZTFI-1.

K 520. členu (veljavni 417. člen ZBan-3)

S členom se določa nadaljnja uporaba večine pravilnikov in sklepov, ki so bili izdani na podlagi ZBan-2.

K 521. členu (veljavni 418. člen ZBan-3)

Zakon o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16, v nadaljnjem besedilu: ZPotK-2) v prvem odstavku 84. člena navaja, da Banka Slovenije pri pregledu poslovanja nad dajalci kredita in kreditnimi posredniki smiselno uporabljajo nekateri členi Zakona o bančništvu. Nadalje se ZPotK-2 tudi v 76. členu sklicuje na določene člene Zakona o bančništvu glede izdaje, prenehanja ali podaljšanja dovoljenja. Omenjeno sklicevanje sedaj ni več ustrezno, saj so členi ZBan-3 v okviru predloga zakona spremenili. Slednje se odpravlja s predlogom člena.

K 522. členu

V Zakonu o Banki Slovenije (ZBS-1) se dopolnjuje 30. člen z novimi določbami, ki določajo pogoje za imenovanje članov Sveta Banke Slovenije. Sprememba 30. člena Zakona o Banki Slovenije uvaja jasnejše pogoje za imenovanje članov Sveta Banke Slovenije, saj določa, da mora biti kandidat državljan Republike Slovenije, imeti najmanj univerzitetno izobrazbo druge stopnje, ustrezne delovne izkušnje na specifičnih področjih, ne sme biti obsojen ali zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, ter mora izkazovati ugled in visoke etične standarde. Po nastopu funkcije je obvezna izvedba postopka za pridobitev dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, pri čemer zavrnitev ali nesodelovanje v postopku predstavlja razlog za razrešitev. Svet mora biti kot celota strokovno usposobljen in raznolik, da lahko učinkovito opravlja svoje naloge. Poleg tega se uvaja omejitev, da posameznik lahko skupno opravlja funkcijo člana Sveta največ 14 let, pri čemer se ta

[3] Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

omejitev začne uporabljati za imenovanja po 11. januarju 2026. Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

Zahteva v CRD, člen 4a(2), drugi pododstavek glede razrešitve v primeru, če »so obsojeni za huda kazniva dejanja« je že vključena v 3. točko prvega odstavka 39. člena ZBS-1, ki določa razrešitev v primeru, če je član SBS zagrešil hujšo kršitev. Na splošno za člena 4a velja t. i. minimalna harmonizacija, kar pomeni, da lahko države članice določijo tudi strožje zahteve.

Ocenjuje se, da objava razlogov za razrešitev izhaja že iz postopka razrešitve – postopek razrešitve člana SBS poteka v Državnem zboru. Javnost dela DZ je urejena v 101. členu Poslovnika državnega zbora, ki sicer omogoča, da seja ali del seje poteka brez navzočnosti javnosti, hkrati pa tudi da predsedujoči določi besedilo uradnega obvestila o seji ali delu seje, ki poteka brez navzočnosti javnosti. S tem je zahteva po prenosu možnosti objave razlogov za razrešitev s tem vsaj v osnovi naslovljena. V okviru ustrezne raznolikosti se obravnavajo vse vrste in oblike raznolikosti kot primeroma veljajo tudi za člane upravljalnih organov bank in hranilnic – npr. znanje, izkušnje, starost, spol, …).

Z zvezi z 4. točko v drugem odstavku velja pojasniti, da je že vložena obtožnica lahko ovira za imenovanje, kar presodita predsednik Republike Slovenije oziroma Državni zbor v postopku imenovanja (tako v okviru 4. kot 5. točke - ugled v skladu z najvišjimi standardi integritete).

Določbe bodo s tem členom urejene v tem zakonom do sistemske ureditve meril imenovanja v ZBS-1.

* * *

V zvezi s prenosom CRD velja dodatno pojasniti, da je uporaba zahtev direktive za guvernerje sicer izključena, ker njihov položaj ureja PDEU in Statut ESCB in ECB, vendar pa so določbe slednjih splošne in še vedno zahtevajo konkretizacijo v nacionalnem pravu. Ne PDEU, ne Statut ESCB/ECB namreč ne določata pogojev za imenovanje za guvernerja, ampak zgolj, da njihov mandat ne sme biti krajši kot 5 let, ter omejitve glede razrešitve – če ne izpolnjujejo več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje dolžnosti ali če je zagrešil hujšo kršitev – pri tem pa teh pogojev ne konkretizirata in so prepuščeni ureditvi držav članic. Tako tudi obstoječa praksa v državah članicah.

Določbo v direktivi v delu, ki izključuje uporabo za guvernerje tako razumemo, kot da se zahteve držav članic za guvernerje lahko razlikujejo, ne pa da jih sploh ne smemo uvesti. Glede na to, da trenutno veljavni ZBS-1 posebnih (objektivnih) pogojev za guvernerja in viceguvernerje ne določa, se ocenjuje, da je smiselno, da se pogoji določijo za vse člane Sveta banke Slovenije, torej tudi za guvernerja. Ni namreč logično, da za viceguvernerje (ki imajo v primerjavi z guvernerjem manj pristojnosti – slednji ima namreč v skladu z ZBS-1 dodatne/posebne pristojnosti) veljajo strožji pogoji kot za guvernerja. Smiselno enako velja tudi glede omejitve trajanja mandata.

* * *

Ali kandidati za člana SBS izpolnjujejo pogoje imenovanja bo presojano v okviru postopka imenovanja – v prvi fazi predsednik/predsednica Republike Slovenije pri izbiri in nato še Državni zbor pri imenovanju. Tudi tukaj glede uporabe določb za guvernerja velja smiselno enako kot zgoraj – direktiva tega ne zahteva, hkrati pa ne prepoveduje oziroma je tudi v skladu s PDEU in Statutom prepuščeno državam članicam.

Določbe PDEU in Statuta v tem delu so splošne in dopuščajo konkretizacijo na ravni držav članic- Predlagana ureditev določbam PDEU in Statutu ne nasprotuje. Na podlagi razpoložljivih podatkov je ureditev v državah članicah glede pogojev za guvernerja, kot tudi trajanja mandata (nad 5 let) in možnostjo ponovnega imenovanja precej različna, tudi v državah članicah, kjer sta centralna banka in bančni nadzornik različna pa tako za guvernerja kot za ostale člane upravljalnega organa (sveta) veljajo enako pogoji, ponekod za guvernerje celo strožji. Ključno pri tem je, da nacionalna ureditev ne posega v zahteve, ki jih za guvernerje določa Statut ESCB/ECB ali na njuni podlagi sprejeti akti (npr. Etični kodeks ECB).

* * *

V zvezi s tretjim odstavkom velja dodatno pojasniti, da potrebujejo člani Sveta Banke Slovenije za opravljanje svoje funkcije dovoljenje za dostop do tajnih podatkov. Stopnja (interno, zaupno, tajno, strogo tajno) in vrsta podatkov (tajni podatki, tajni podatki EU, tajni podatki Nato, tajni podatki tuje države) za katero se dovoljenje izda je podrobneje opredeljena v internih aktih Banke Slovenije, kjer je določeno tudi kateri drugi zaposleni potrebujejo dovoljenje za dostop do tajnih podatkov.

Ker že iz vsebine varnostnega zadržka, ki se ugotovi v okviru varnostnega preverjanja, izhaja, da preverjana oseba ni zaupanja vredna do te mere, da bi se lahko seznanila s tajnimi podatki, se ocenjuje, da takšna oseba tudi ni primerna za opravljanje funkcije člana Sveta Banke Slovenije in je posledično (pravnomočna) zavrnitev izdaje dovoljenja za dostop do tajnih podatkov razlog za razrešitev člana SBS.

V zvezi z navedeno določbo velja pojasniti, da slednja ne izhaja neposredno iz CRD. Določba je potrebna, ker po zadnji spremembi Zakona o tajnih podatkih v letu 2020 člani Sveta Banke Slovenije tega dovoljenja ne prejmejo več avtomatično oziroma ga prejmeta le guverner in namestnik guvernerja (za področje Slovenije), ostali pa ga morajo pridobiti.

K 523. členu (veljavni 419. člen ZBan-3)

S prehodno določbo se določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

/

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGA

/